

க.பொ.த. (உயர்தர) வகுப்புக்குரியது

புதிய பாடத்திட்டம் - 2017

1589

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

(19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை)

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா

(முன்னாள் அதிபர்,

உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி)

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

Class No:	
Acc No	1589

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

(19ஆம் நூற்றாண்டு வரை)

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா

(முன்னாள் அதிபர்,
உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிஷன் கல்லூரி)

Class No:	
Acc No	1589

வெளியீடு

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

நூல் தொடர்பான விபரங்கள்

நூலின் பெயர்	: தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
விடயம்	: இலக்கியம்
பக்கங்கள்	: i - vii + 1 - 280
பதிப்பாசிரியர்	: கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா
பதிப்பாளர்	: பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம்
அச்சுப்பதிப்பு	: செல்வி மஞ்சளா குழந்தைவேல்
வெளியீடு	: பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
முதற் பதிப்பு	: 2019 தை
விலை	: ரூ. 150.00
சர்வதேச நியமநூல் இல.	: 150.00

Class No.	
Acc No.	150.00

© பி.சி.எம்.சி.

சென்னை மகாநகராட்சி

அறிமுகவுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற துறை முதன்முதலாக எமது பாடசாலைக் கலைத்திட்டத்தில் க.பொ.த. (உயர்தரம்) வகுப்பிலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இலக்கியப் பரப்பின் விரிவஞ்சி இலக்கிய வரலாறு காலப்பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு காலப்பகுதியில் எழுந்த நூல்கள், நூல்களின் வகைமைப்பாடு, நூல்கள் அவ்வக் காலங்களில் எழுந்தமைக்கான காரணங்கள், நூல்களுக்கு உரித்தான பொதுவான தனித்துவமான பண்புகள், இலக்கிய செல்நெறியின் வளர்ச்சி போன்ற விடயங்களை மாணவர் அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பாக ஆய்வு நிலையில் எழுதப்பட்ட நூல்களை மாணவர் கிரகித்துக் கொள்வது கடினமானது. இலக்கிய வரலாற்றின் சில அடிப்படைத் தகவல்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கு வினா விடை வடிவம் மிகப் பொருத்தமானது என்ற எண்ணம் என் மனதில் தோன்றியது. நாவலர் சைவ வினாவிடை, இலக்கண வினாவிடை எழுதியமை என் நினைவுக்குள் புகுந்தது.

உயர்தர வகுப்பு மாணவரின் பட்டறிவுத் தன்மைக்கேற்பவே இந்நூல் எழுதப்பட்டது. மாணவர் ஒரு சில விடயங்களையாவது மனதில் தேக்கி வைக்கவேண்டும் என்ற சிந்தனையில் சில தொடர்கள், பாடல் வரிகள் பொருத்தமான இடங்களில் திரும்பத்திரும்ப எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுடன் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் இந் நூலில் வெவ்வேறாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முக்கியமான தமிழறிஞர்கள் சிலரின் தமிழ்ப்பணியை கால வரையறை பாராது இந் நூலில் இடம்பெறச் செய்துள்ளேன். இந்நூலை எழுதுவதற்கு தமிழறிஞர் பலரின் ஆய்வுகள் எனக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன. அவை பற்றிய விபரங்கள் நூலின் இறுதியில் உசாத்துணை நூற்பட்டியலில் தரப்பட்டுள்ளது. பரீட்சைத் திணைக்கள விடைத்தாள் திருத்துவதற்கான புள்ளியிடும் திட்டம், தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் பாட வழிகாட்டி, அவ்வப்போது தமிழ்ப்

பாட கருத்தரங்குகளில் வழங்கப்படும் கையேடுகள் போன்றனவும் இந் நூல் எழுதுவதற்குப் பயன்பட்டன. தேடலில் உள்ள சுகம் சமையான தல்ல சுகமானது என்பது என் அனுபவம்.

இந்நூலுக்கு ஏற்றதொரு அணிந்துரையை வழங்கிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ப் பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன் அவர்களுக்கு என் இதயபூர்வமான நன்றிகள். நூலை செவ்வை பார்த்து உதவிய எனது மாணவனும், வவுனியா கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளருமான திரு. வே. ஞானசம்பந்தன் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். இந்நூலை அச்சிட்டு உதவிய எனது மாணவி செல்வி கு. மஞ்சளா அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள். பல்வேறு வகையில் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து நூலைப் பிரசுரித்து வெளியிடும் பூபாலசிங்க புத்தகசாலை உரிமையாளர் திரு. பூ. ஸ்ரீதரசிங் அவர்களை என் வாழ்க்கையில் மறந்துவிடவே முடியாது. அந் நிறுவனத்தின் கணக்காளர் திரு. இராஜ் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்வதிலும் பார்க்க அவரை எம் குடும்ப உறவுளராகவே மதிக்கிறேன்.

நூல் பற்றிய கருத்துக்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

'ஈஸ்வரம்ஸ்'

அல்வாய் கிழக்கு,

அல்வாய்.

தொ.பே.இல. : 0212263801

கி. நடராசா

அணிந்துரை

யாழ்ப்பாணம், வடமராட்சியின் மூத்த தமிழாசிரியர் திருவாளர் கிருஸ்ணபிள்ளை நடராசா (நடா) அவர்களுடைய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். 1930களில் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற பெயரில் ஒரு நூலை எழுதிய காலம் முதல் இப் பயில்துறை குறித்த கவனக்குவிப்பு தமிழாராய்ச்சியாளர்களிடையே முனைப்படையலாயிற்று.

அச்சியந்திரத்தின் வருகை, அதனால் ஏற்பட்ட நூற் பெருக்கம், அதனூடே மேற்கிளம்பிய வரலாற்று உணர்வு, சுய பிரக்கறை விழிப்புணர்வு, அறிவியல் கண்ணோட்டம், கால நிர்ணயம், பொது மக்கள் குறித்த பிரக்கறை, தேசாபிமானம், பிறமொழிக் குழுக்களிடையே தன் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டல் ஆகியவற்றை இலக்கிய வரலாறு எழுந்தமைக்கான பின்புலங்களாக ஆராய்ச்சியாளர் குறிப்பிடுவர்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றெழுதியல் முயற்சியில் இலங்கைக்குப் பெரும் பங்குண்டு. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்கின்ற உதிரிநிலைகளிலான முயற்சிகள் பலவற்றை இலங்கைத்தமிழ் அறிஞர்கள் அவ்வப்போது மேற்கொண்டு வந்துள்ளமை கருத்த தக்கதாகும். சைமன் காசிச்செட்டியின் 'தமிழ் புளுற்றாக்' (The Tamil plutarch) என்ற நூல் இம் முயற்சியின் பிரதான அடைவுகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படத்தக்கது. இந்த வரிசையில் வரும் நூல்களில் இரு நூல்கள் பிரதானமானவை ஆகும். ஒன்று 1950களில் வெளிவந்த பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் அவர்களது 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூல். மற்றொன்று 1986 இல் வெளிவந்த பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களுடைய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூல் ஆகும். இந்நூலில் இவர் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று எழுதுமுறையின் வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் கட்டமைக்கும்போது எதிர் கொள்ளப்படும் பிரச்சினைகள், கால வகுப்புப் பிரச்சினைகள் எனப் பல்வேறு தளங்களில் நின்றுகொண்டு தமிழ் இலக்கிய

வரலாறெழுதியல் குறித்த பயில்துறையின் பலவீனங்களையும், அது எவ்வாறு பார்க்கப்படவேண்டும் என்கின்ற அடிப்படைகளையும் விரிவாக எடுத்துப் பேசினார்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைத் தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் இன்றுவரை எழுத முனைந்த பலருக்கும் அடிப்படைச் சட்டகமாக, ஆதர்சமாக விளங்கிய நூல் என்ற வகையில் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. பேராசிரியர் வகுத்த காலமுறைமை இன்றுவரை அறிஞர் பலராலும் விதந்து குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இவ்வாறான ஒரு பின்புலத்தில்தான் தமிழ் பயிற்றுதலில் நீண்ட ஒரு அனுபவமும், நிறைந்த ஒரு வாசிப்பையும் கொண்டவராக விளங்கும் திருவாளர் கி. நடராசா (நடா) அவர்களுடைய 'தமிழ் இலக்கிய வரலாறு' என்ற நூல் வெளிவருகின்றது. தமிழ் இலக்கிய வரலாறெழுதியல் முயற்சியில் இது ஒரு புது முயற்சியாக உள்ளது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பல்வேறு நிலைகளிலும் ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களை மனங்கொண்டு இந்நூலை மிகவும் பக்குவமாகப் பார்த்துப் பார்த்து வடிவமைத்துள்ளார் திருவாளர் நடராசா அவர்கள்.

சங்ககாலம் முதல் ஐரோப்பியர் காலம்வரை நீள்கின்ற பொதுவான தமிழ் இலக்கிய வரலாறு மற்றும் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்கின்ற இரண்டு விடயங்களைப் பற்றியும் இந்நூல் விரிவாகப் பேசியுள்ளது. அத்துடன் குறித்த காலகட்டங்களில் அமையக்கூடிய எதிர்பார்க்கை வினாக்கள் பலவற்றை உருவாக்கி அவற்றுக்கு விடை தரும் பாங்கில் நூலை அமைத்துள்ளமை மாணவருக்கு பெரியதொரு வரப்பிரசாதமாகும். வினாக்களுக்கு விடை தருகின்றபோதும் தக்க சான்றுகளுடன் அவற்றைப் பொருத்தமுற வடிவமைத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஆகிய இரண்டு விடயங்களையும் இந்நூலின் வழி ஒருசேரக் கற்கின்ற வாய்ப்பு மாணவர்களுக்குக் கிட்டியுள்ளது. மாணவர்களுடைய நிலையில் நின்று, அவர்களது கொள்ளளவை முதன்மைப்படுத்தி வெளிவந்திருக்கும் இந்நூல் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு வழிகாட்டி நூலாக அமையும் தகுதியையும் கொண்டுள்ளது.

தமிழ்ப்பாட நூலாக்கத்துறையில் நீண்ட அனுபவமும், நிறைந்த பயிற்சியுமுடைய திருவாளர் கி. நடராசா அவர்கள் இதுபோன்ற பயனுள்ள நூல்கள் பலவற்றை தொடர்ந்தும் எழுதிடல் வேண்டும். தமிழைப் பல்வேறு நிலைகளிலும் ஒரு பாடமாகக் கற்போர் இந்நூலை வாங்கிப் படித்துப் பயன்விழைக்க வேண்டும்.

பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன்

முன்னாள் தலைவர்,

தமிழ்த்துறை,

கலைப்பீடம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

11.01.2019

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளைக் கொண்ட ஒரு வரலாறு தமிழ் இலக்கியத்திற்கு உண்டு எனக் கருதப்படுகின்றது. இந்தக் கால கட்டத்துள் எழுந்த இலக்கியங்களின் இயல்புகளை தெளிவாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு தமிழ் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை காலகட்டங்களாக வகுத்துள்ளனர். ஆனாலும் இலக்கிய வரலாற்றினை எல்லையிட்டு வகுப்பது மிகச் சிரமமான ஒரு காரியமாகும். காரணம் ஒரு காலப்பகுதிக்குரிய பண்புகள் சில அடுத்துவரும் காலப் பகுதியிலும் தொடர்ந்து இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக் காலப்பகுதிகள்

- 1) சங்க காலம் : கி.பி. முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளைக் கொண்ட காலப்பகுதி.
- 2) சங்க மருவிய காலம் : கி.பி. நான்கு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையுள்ள காலம்.
- 3) பல்லவர் காலம் : கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையுள்ள காலம்.
- 4) சோழர் காலம் : கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் பதினான்காம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையுள்ள காலம்.
- 5) நாயக்கர் காலம் : கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையுள்ள காலம்.
- 6) ஐரோப்பியர் காலம் : கி.பி. பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளைக் கொண்ட காலம்.
- 7) இருபதாம் நூற்றாண்டு : ஐரோப்பியர் கால முடிவிலிருந்து தற் காலம் வரையுள்ள காலம்

இலக்கிய வரலாற்றை கற்கும் முறை

இலக்கிய வரலாறு என்ற துறை முதன்முதலாக க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பிலேயே அறிமுகமாவதால் அடிப்படை இலக்கிய வரலாற்று நிலமைகளைச் சுருக்கமாக விளங்கிக்கொண்டாற் போதுமானது.

பின்வரும் விடயங்கள் கருத்திற் கொள்ளப்படவேண்டும்.

- ✧ ஒவ்வொரு காலப்பகுதியிலும் எழுந்த நூல்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுதல்.
- ✧ அக்காலப்பகுதியின் அரசியல் சமய சமூக நிலமைகளை விளங்கிக் கொள்ளுதல்.
- ✧ நூல்கள் எழுந்தமைக்கான பின்னணியை அறிந்துகொள்ளுதல் (காரணங்களை அறிதல்)
- ✧ ஒவ்வொரு காலப்பகுதி இலக்கியங்களிலும் பொதுவான பண்புகளை அறிதல்.
- ✧ இலக்கியப் பண்புகளை பொருள் மரபு, செய்யுள் மரபு, மொழி மரபு என வகைப்படுத்திக் கற்றல் பயனுள்ளதாக அமையும்.
- ✧ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கும் மருவிய காலப்பகுதிக்கும் இடையே யுள்ள தொடர்பை இனங்காணுதல்.
- ✧ முதன்மை வாய்ந்த புலவர்களையும் அவர்களது படைப்பாற்றலையும் கற்றல்.

சங்க காலம்

1. சங்க காலத்திற்குரிய மறு பெயர்கள் எவை?

இயற்கைநெறிக் காலம், மூவேந்தர் காலம், வீரயுகம்

2. சங்க காலத்தில் நிலவிய முச்சங்கங்கள் தொடர்பாக நீர் அறிந்த வற்றைக் குறிப்பிடுக.

சங்கம் என்பது அறிஞர் அறவோர் கூடி அமைக்கும் அமைப்பாகும். புலவர்கள் தமது ஆக்கங்களை சங்கத்தில் வைத்து ஆராய்ந்ததன் விளைவாகவே சங்க காலம் என்ற பெயர்வர்க் காரண மாயிற்று.

பழந்தமிழ் நாட்டில் மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்ததாக இறையனார் அகப்பொருள் உரையினூடாக அறியமுடிகின்றது. முதற் சங்கம், இடைச் சங்கம், கடைச் சங்கம் என்ற வரன்முறையில் பாண்டியர் தமிழை வளர்த்ததாக அறியப்படுகின்றது. இதனை, “பாண்டி தன்னாடுடைத்து நல்ல தமிழ்” என்று ஓளவையார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முதற் சங்கம் தென் மதுரையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. காய் சின வழுதி முதல் கடுங்கோன் வரை இச்சங்கத்தை ஆதரித்து வளர்த்த அரசர்களாக அறியப்படுகின்றனர். இச் சங்கத்தில் அகத்தியர் முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர், நிதியின் கிழவர் முதலிய புலவர்கள் வாழ்ந்ததாகவும், இவர்களால் முது நாரை, முதுகுருகு, அகத்தியம், களரியா விரை முதலான நூல்கள் இயற்றப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

அகத்தியர் சிவனிடமிருந்து தமிழைக் கேட்டறிந்தார் என்றும் அவரது இருப்பிடம் பொதிகை மலை என்றும் கூறப்பட்டது. அவர் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழையும் நன்குணர்ந்திருந்தார் என்றும் இதனால் அகத்தியம் என்ற முத்தமிழ் இலக்கண நூலை இயற்றினார் என்றும் அறியப்பட்டுள்ளது. அகத்தியரிடம் பன்னிரண்டு பேர் கல்வி கற்றனர் என்றும் அவர்களில் தொல்காப்பியர், காக்கை பாடினியார் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்

தக்கவர்கள். பன்னிருவரும் சேர்ந்து பன்னிரு படலம் என்ற நூலை எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

முதற் சங்க காலத்தில் ஏற்பட்ட கடல் கோள்களினால் தலைநகரம் தென்மதுரையில் இருந்து கபாடபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இதுவே இடைச் சங்கம் என்று அழைக்கப்பட்டது. இடைச் சங்க காலத்தில் தொல்காப்பியர், வெள்ளூர் காப்பியன், சிறு பாண்டரங்கள், மாறன், கிரந்தை முதலான புலவர்களால் தமிழ் வளர்க்கப்பட்டது. இக் காலத்தில் குருகு, வெண்டாழி, வியாழ மாலை, பெருங்கலி முதலான நூல்கள் இயற்றப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது.

மீண்டுமொரு கடல் கோளினால் கபாடபுரத்தில் இருந்த தமிழ்ச் சங்கம் தற்போதய மதுரைநகர் அமைந்துள்ள இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இக்காலத்தில் கபிலர், பரணர், நக்கீரர் முதலான தலைசிறந்த புலவர்களால் தமிழ் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. இக் காலத்திலேயே எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு முதலான தொகை நூல்கள் எழுந்தன.

3. சங்க காலத்தில் நிலவிய அரசியல் சமுதாய நிலை பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பிடுக.

பழந்தமிழ் நாடு வட வேங்கடம் முதல் தென்குமரியீறாகவுள்ள நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தது. சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற மூவேந்தரும் பாரி, காரி முதலான குறுநில மன்னர்களும் அறநெறி தவறாது தமிழகத்தை ஆட்சி செய்தனர். நிலப்பரப்பு பரந்து பட்டிருந்தமையால் பல்வேறு பிரதேசங்களில் குல மரபுக் குழுக்கள் தோன்றி அவை ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி வென்றவை அரசியல் ஆதிக்கம் பெற்றன. பேரரசர்களின் வலிமையிலும் பார்க்க குல மரபு குழுக்களைச் சார்ந்த குறுநில மன்னர்களின் வலிமை மேம்பட்டிருந்த சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. பேரரசோ குறுநில அரசோ குடி மக்களின் எண்ணங்களுக்கேற்பவே ஆட்சி செய்தனர். உலகத்தின் உயிர்போல அரசு மதிக்கப்பட்டதாக,

**‘நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகு’**

என வரும் புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் இதனைக் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்க கால சமூக நிலையை எடுத்துரைக்கும்போது அவர்களது வாழ்க்கை இயற்கையோடு இணைந்த ஐவகை நிலங்களின் புவியியல் நிலைக்கேற்ப அமைந்திருந்தது. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பனவே ஐவகை நிலங்களாகும். இந் நிலங்களில் வாழ்ந்தோர் முறையே குறவர், ஆயர், உழவர், பரதவர், மறவர் என அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். நில அமைவிற்கேற்பவே அவர்களது தொழில் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தன. எனினும் கடல்கடந்த நாடுகளான சிரியா, பபிலோனியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளுடன் வியாபாரத் தொடர்புகளையும் மேற்கொண்டிருந்தனர். முசிறி, தொண்டி, கொற்கை, புகார் முதலிய துறைமுகங்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. தொலமியின் ‘பூகோள விவரணம்’ என்ற நூலில் தமிழகம் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றதனுடாக அக்கால சமூக நிலையை ஓரளவு அறிந்துகொள்ள முடியும்.

சங்க கால சமுதாய மக்களது வாழ்க்கையில் ஒரு வரையறை, கட்டுப்பாடு இருந்ததாக அறியமுடியவில்லை. காதலும் போரும் சமூகத்தின் உயிர்நாடியாக இருந்ததை அக்கால இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

‘சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சவல் சாவின்

பிறப்பு பிறிது ஆகுவதாயின்’ எனவரும் நற்றிணைப் பாடல் வரியும்,

‘களிரெறிந்து பெயர்தல் காளைக்கு கடனே’ என வரும் புறநானூற்று பாடல் வரியும் இதற்கு சான்று பகரும்.

மக்கள் பெருமளவு சுகபோக உலகியல் வாழ்க்கையில் நாட்டங் கொண்டவராகவே காணப்பட்டனர். பெண் வழிச் சேறல், கள்ளுண்ணல், சூதாட்டம் போன்றன அங்கீகரிக்கப்பட்டது போல தெரிகின்றது.

4. சங்ககால இலக்கியங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

01. பொருள் மரபு

1.1. அகத்திணை நூல்கள் :

அகநானூறு

நற்றிணை

குறுந்தொகை

ஐங்குறு நூறு

கலித்தொகை

குறிஞ்சிப்பாட்டு

முல்லைப்பாட்டு

1.2. புறத்திணை நூல்கள் :

திருமுருகாற்றுப்படை

பொருநராற்றுப்படை

சிறுபாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணாற்றுப்படை

மலைபடுகடாம் (சுத்தராற்றுப்படை)

மதுரைக் காஞ்சி

புறநானூறு

பதிற்ப்பத்து

1.3. அகமும் புறமும் சார்ந்தது

பரிபாடல்

பட்டினப்பாலை

1.4. திணை வகுப்பதில் முரண்பாட்டிற்குரியது

நெடுநல்வாடை

02. செய்யுள் மரபு

2.1. இலக்கிய வடிவம் :

2.1.1. தனிப்பாடல் : குறும்பாடல் - குறுந்தொகை : நெடும்பாடல் - அகநானூறு

2.1.2. ஆற்றுப்படை என்ற இலக்கிய வடிவம் : திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சுத்தராற்றுப்படை

2.1.3. தொடர்நிலை செய்யுள் அமைப்பு : பதிற்ப்பத்து, ஐங்குறு நூறு

- 2.2. யாப்பு வடிவம் :
- 2.2.1. அகவல்/ ஆசிரியம் : கலித்தொகை, பரிபாடல் தவிர்ந்த ஏனைய நூல்கள்
- 2.2.2. வஞ்சி : புறநானூறு, மதுரைக் காஞ்சி
- 2.2.3. கலிப்பா : கலித்தொகை
- 2.2.4. பரிபாட்டு : பரிபாடல்
- (இவை விளக்கி எழுதப்படல் வேண்டும்)

5. சங்ககால அகத்திணை இலக்கியங்களின் தனித்துவமான பண்புகளை குறிப்பிடுக.

- ✧ ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் கூடிய கூட்டத்து துய்த்த இன்பம் இத்தன்மையானது என புலப்படுத்த முடியாத அகவயமான உணர்வு அகம் எனப்படும்.
- ✧ அது அன்பின் ஐந்திணை எனப்படும் அன்புடைக் காமமாகிய ஐவகை காதல் ஒழுக்கங்கள், கைக்கிளை, பெருந்திணை என ஏழு வகையான இயல்புடையது.
- ✧ அன்பின் ஐந்திணை இன்ன பொருளை இவ்வாறு பாட வேண்டுமென்ற முதல், கரு, உரி என்ற புலநெறி வழக்கின் அடிப்படையில் தோன்றியது.
- ✧ அன்பின் ஐந்திணைக்குரிய ஒழுக்கங்களாக குறிஞ்சிக்கு புணர்தலும், முல்லைக்கு இருத்தலும், மருதத்திற்கு ஊடலும் நெய்தலுக்கு இரங்கலும், பாலைக்குப் பிரிதலும் என குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன.
- ✧ அகத்திணைக்குரிய காதற் பாடல்களில் தலைவன் தலைவி பெயர் சட்டப்படுவதில்லை என்ற வரையறை பின்பற்றப்பட்டது.
- ✧ அன்பின் ஐந்திணைக்குள் அடங்காதவை கைக்கிளை, பெருந்திணை என வகுக்கப்பட்டிருந்தன.
- ✧ கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் எனப்படும். அது முன்று வகைப்படும்.
 - i) பருவமடையாத பேதை ஒருத்தியைக் கண்டு காதல் கொண்டு அவளைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி இன்புறுதல்.

ii) ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் கூடும் கூட்டத்திற்கு முன் நிகழும் காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என்னும் நால்வகை நிகழ்வு.

iii) ஏறு தழுவுதல் காரணமாக நிகழும் மணமுறைகள்.

◇ பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம். ஒருவன் ஒருத்தி யிடம் மிக்க காதல் கொண்டு அவளை அடையப்பெறாமல் மடல் ஏறுதல். வரைபாய்தல் மூலம் தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளுதலாகும்.

◇ அகத்திணைப் பாடல்கள் நாடக வழக்கினையும் உலகியல் வழக்கினையும் கொண்டிருந்ததால் அவை பாத்திரக் கூற்றுக்களாக அமைந்திருந்தன. தலைவன் கூற்று, தலைவி கூற்று, பாங்கள் பாங்கி கூற்று எனக் காணப்பட்டன.

◇ அகத்திணைப் பாடல்கள் இயற்கையோடு ஒட்டிய உள்ளுறை உவமைகளைக் கொண்டிருந்தன. உதாரணமாக குறுந்தொகை செய்யுளில் திருமணத்தின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும்போது தோழி,

“சிறு கோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கிய வாங்கு இவள் உயிர் தவச் சிறிது காமமோ பெரிது” என தலைவனுக்கு கூறும் பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் அரியதோர் உட்கருத்தை உணர்த்தும் இறைச்சிப் பொருளும் இடம்பெற்றிருந்தது.

◇ சங்ககால அகத்திணைப் பாடல்கள் அகவற் பாவினால் ஆக்கப்பட்டன.

◇ பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தூய தமிழ்ச் சொற்களினால் ஆகிய மொழிநடை அமைந்து காணப்பட்டது.

6. சங்ககால புறத்திணை இலக்கியங்களின் பண்புகளை எடுத்துக் காட்டுக.

◇ புறத்திணை என்பது நிலவழி அனுபவத் தேடலின் கூடிய குடும்ப வாழ்க்கைக்கு புறவயமான உணர்வுகளைக் கொண்டது. வீரம், கொடை, வெற்றி, போர், ஆள்வினை போன்றவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றது.

◇ பெயர் சுட்டிப் பாடும் காதற் பாடல்களும் புறத்திணையின் பாற்படும்.

◇ பழந்தமிழ் மக்களின் புற வாழ்வில் முக்கியத்துவம் பெற்ற வலிமையோடு தொடர்பான போரியல் அம்சங்களும் ஐவகையாக கூறப்படும்.

i) குறிஞ்சியினது புறம் வெட்சி - அது ஆநிறைகளை கவர்தல்.

ii) முல்லையினது புறம் வஞ்சி - அது பாசறை அமைத்து போர் செய்தல்.

iii) மருதத்தினது புறம் உழிஞை - அது கோட்டைகளை அழித்தலும் பாதுகாத்தலும்.

iv) நெய்தலினது புறம் தும்பை - அது இறுதிவரை போராடல்.

v) பாலையினது புறம் வாகை - வாகை வெற்றியின் அடையாளம். இவை தவிர காஞ்சித்திணை பாடாணிணை என இரு திணைகள் உள்ளன.

◇ காஞ்சித்திணை செல்வம் இளமை யாக்கை ஆகியவற்றின் நிலையாமையை கூறுவது.

◇ பாடாணிணை அரசர்களின் கொடை, தண்ணளி, நட்பு, வீரம், வெற்றி, ஆட்சிச் சிறப்பு போன்ற சீரிய குணங்களை எடுத்துரைப்பதாகும்.

◇ புறத்திணைப் பாடல்களில் அறக்கருத்துக்கள் செவியறிவுறுத்தலாகவும், பொருண்மொழிக் காஞ்சியாகவும் அரசர்களை நன்னெறிப்படுத்துவனவாக அமைந்திருந்தன. அறநெறி பிறழாது அரசாளும் நாட்டில் கோள்கள் பிறழாது வளம் கொழிக்கச் செய்யும் என மதுரை காஞ்சி கூறுகின்றது.

◇ புறத்திணைப் பாடல்களில் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் அரசர்களின் புகழ்பாட ஓர் உத்தியாக கையாளப்பட்டது. உ-ம் பெரும் பாணாற்றுப்படை இளந்திரையனையும் பொருநராற்றுப்படை கரிகாலனையும் புகழ்ந்து பாடுகின்றன.

◇ புறப்பாடல்களில் பெரும்பாலானவை கவிஞர் கூற்றுக்களாகவே உள்ளன.

◇ புறப்பாடல்களில் உலக உறவுப் பண்பும் வாழ்க்கை விழுமியக் கருத்துக்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. உ-ம்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா”

- ◇ போரிட்டவர்கள், போர்க் கருவிகள், போர்க் காரணம், போரின் விளைவுகள் போன்றவற்றையும் கூறின.
- ◇ புலவர், பாணர் முதலானோர் தங்கள் வறுமையையும் புரவலர் தம் பெருமைசூறி பரிசில் கேட்பனவாகவும் பல் வகைப்பட்ட பொருளமைதி கொண்டனவாக காணப்பட்டன.
- ◇ சுருங்கிய சொல்லினால் விரிந்த பொருளைக் கூறும் மொழிநடைச் சிறப்பு காணப்பட்டது.
- ◇ புறப்பாடல்கள் அகவற் பாவினாலும், வஞ்சிப் பாவினாலும் ஆக்கப்பட்டன.

7. சங்க கால இலக்கியங்கள் அகம், புறம் எனப் பகுக்கப்பட்டமைக் கான அடிப்படையினை ஆராய்க.

- ◇ சங்க கால சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட போர் ஆர்வமும் கட்டற்ற காதல் உணர்வும் சங்க கால மக்களின் வாழ்நெறியிலும் இரண்டறக் கலந்திருந்தமையால் போரும் காதலும் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் முதன்மையிடத்தைப் பெற்றன. உள்ளத்து உணர்வோடு தொடர்புபட்டமையால் காதல் அகம் எனப்பட்டது. போரும் பிற உலகியல் அம்சங்களும் புறவயமானவை என்பதால் புறம் என்று கூறப்பட்டது. ஆகவேதான் சங்க இலக்கியங்கள் அகத்திணை புறத்திணை என பாகுபடுத்த இத்தகைய நிலமை அடிப்படையாக இருந்தது.
- ◇ காதலையும் போரையும் குறித்த செய்திகள் இயற்கையோடு கூடிய ஐவகை நிலப்பாகுபாடுகளுடன் தொடர்புபட்டிருந்தன. குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதிகளும் ஒழுக்க வடிவங்களும் அந்தந்த நிலப்பகுதிகளுக்கே உரித்தான தாவரங்களின் பெயர்களினாலும் பூக்களின் பெயர்களினாலும் அழைக்கப்பட்டன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை அகத்திணை என்றும், வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை புறத்திணை என்றும் பாகுபடுத்தப்பட்டது. எனவே அக் காலத்தில் இயற்கையிலிருந்த ஈடுபாடு இப் பாகுபாட்டிற்கு அடிப்படையாக இருந்தது.
- ◇ இன்ன பொருளை இவ்வாறு கூறவேண்டுமென்ற சில விதி முறைகளும் அக்காலத்தில் வகுக்கப்பட்டிருந்தன.

குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும், முல்லைக்கு இருத்தலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும், பாலைக்கு பிரிதலும் காதல் ஒழுக்கங்களாக வகுக்கப்பட்டன. இதுபோல ஐவகை நிலங்களுக்கிடையிலான மக்கள் வலிமையோடு தொடர்புடைய போர்முறைகளிலும் மரபு பின்பற்றப்பட்டிருந்தது.

- ✧ எவரது பெயரையும் சுட்டிக்கூறாத அகவய உணர்வுகளை புலப்படுத்தும் பாடல்கள் அகத்திணை என்னும் வகையுட் சேர்க்கப்பட்டன. நாட்டார் இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் காதற் பாடல்களிலும் சுட்டியொருவர் பெயர் கூறும் வழக்கம் இல்லை. பெயர் சுட்டும் பாடல் புறத்திணை என்றும் பாகுபடுத்தப்பட்டது.
- ✧ சமூக அமைப்பும் தொழில் அமைப்பும் இயற்கையோடியைந்த பாகுபாட்டிற்கேற்ப அமைந்திருந்தமையும் அகத்திணை புறத்திணை பாகுபாட்டிற்கு அடிப்படையாக இருந்தது.
- ✧ ஆண் பெண் உறவின் அடிப்படையில் எழும் உணர்வு அகம் என்றும் அதற்கு அப்பால் சமூக அரசியல் தொழிற்பாடுகளை புறம் என்றும் வகுத்துக் கொண்டனர்.
- ✧ களவியல் கற்பியல் ஆகிய அன்பு வாழ்க்கையை அகம் என்றும் புறமானது போரையும் காதல் அல்லாத பொருளையும் கூறுவனவாக பாகுபடுத்தப்பட்டன.

8. கைக்கிணை, பெருந்திணை, பாடாண்திணை, காஞ்சித்திணை என்பவற்றை விளக்குக.

அகத்திணை மரபில் அன்பின் ஐந்திணைக்குள் அடங்காதவை கைக்கிணை பெருந்திணை என்று கூறப்பட்டது. கைக்கிணை என்பது ஒருதலைக் காமம் என பொருள்படும். ஆண் அல்லது பெண்ணிடம் ஒருதலையாக ஏற்படும் காதலைக் குறிக்கின்றது. அதில் மூன்று வகைகள் உள்ளன.

- i) பருவம் அடையாத பேதையொருத்தியைக் கண்ட ஆடவன் அவள் மீது காதல் கொண்டு அவளைப் பற்றிப் பலவாறாக தனக்குள்ளே சொல்லி இன்புறுதல்.
- ii) ஒத்த அன்புடைய தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டு கூடும் கூட்டத்திற்கு முன் தலைவனிடம் நிகழும் காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என்னும் நான்கு செய்திகள்.

iii) ஏறு தழுவுதல் காரணமாக நிகழும் மணமுறைகள். ஐங்குறு நூற்றிலுள்ள கிழவற்கு உரைத்தபத்து என்னும் பகுதியிலும் கலித்தொகையிலும் சில பாடல்களில் கைக்கிளை மரபு இடம்பெற்றுள்ளது.

பெருந்திணை :

பெண் மீது ஏற்படும் பொருந்தாக் காதலை பெருந்திணை என்று குறித்தனர். ஒருவன் ஒருத்தியிடம் மிக்க காமமுடையவனாகி அவளை அடையப்பெறாமல் மடலேறுதல், வரைபாய்தல் மூலம் தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுதலைக் குறிக்கும்.

பாடாண்திணை :

பாடத்தக்க ஆடவரது சிறப்பியல்பு பாடாண்திணையாக கொள்ளப்பட்டது. அரசியல் தலைவர்களின் தோற்றப்பொலிவு, குணநலன்கள், குலமரபு, அவர்களது செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் கூறுவதே பாடாண்திணை. இவை மாத்திரமன்றி அறிவுரை கூறுவனவும், வாழ்த்துக்களை தெரிவிப்பனவாக அமைந்த பாடல்களும் பாடாண்திணையில் அடங்கும். புலவர்கள் அரசனின் புகழ்பாடும் பிரசாரர்களாக காணப்பட்டனர்.

காஞ்சித்திணை :

காஞ்சித்திணை என்பது யாக்கை, செல்வம், இளமை முதலிய வற்றின் நிலையாமையை எடுத்துக்கூறி நன்னெறியில் செல்லுமாறு அறிவுறுத்தி விளக்குவதாகும்.

‘தேய்தல் உண்மையும் பெருகலுண்மையும்

மாய்தல் உண்மையும் பிறத்தல் உண்மையும்

அறியாதோரையும் அறியக்காட்டி

திங்கட் புத்தேள் திரிதலும் உலகத்து” என்ற புறநானூற்று வரிகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன. ஆண்பாற் காஞ்சி, பெண்பாற் காஞ்சி என இரு வகைப்படுத்திப் பாடப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

9. சங்க காலத்தில் எழுந்த ஆற்றுப்படை நூல்களைக் குறிப்பிட்டு ஆற்றுப்படை பற்றி சுருக்கமாக குறிப்பிடுக.

சங்க காலத்தில் எழுந்த ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் வருமாறு.

பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை/ மலைபடுகடாம், திருமுருகாற்றுப்படை.

ஆற்றுப்படை என்பது வழிப்படுத்தல் என பொருள்படும். கூத்தர், பாணர் முதலியோர் ஒரு வள்ளலிடம் சென்று பொருள் பெற்று மீண்டு வரும் வழியில் வறுமைப் பிணியால் வாடிய இரவலரைக் காணில், தாம் பெற்ற செல்வத்தை இரவலர்க்கு கூறி அவ்வள்ளலிடம் சென்று பொருள் பெறுமாறு வழிப்படுத்தல் ஆற்றுப்படை எனப்படும்.

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சியில் உறழத் தோன்றி

பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுறீஇ

சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கம்”

என்ற பாடல் ஆற்றுப்படை இலக்கியம் பற்றி குறிப்பிடுகின்றது. ஆற்றுப்படை இலக்கிய அமைப்பில் மூன்று அம்சங்கள் இடம்பெறும்.

i) பொருள் பெற்றவன் பொருள் பெறாதவனை நோக்கி விளித்தல்.

ii) கொடை கொடுத்தோனுடைய சிறப்பு பற்றி கூறுதல்.

iii) அரசனை அல்லது வள்ளலை அடையும் வழிகூறுதல். அவ்வாறு வழியை விளக்கும்போது அங்கங்கே உள்ள நிலப்பகுதிகளின் வர்ணனைகளும் இடம்பெறுவதுண்டு.

ஆற்றுப்படை இலக்கியத்திற்கான தோற்றுவாயை புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து போன்ற நூல்களில் காணமுடிகின்றது. இவை ஆற்றுப்படை துறைகளாகவே காணப்பட்டன. புறநானூற்றில் விறலியாற்றுப்படை, பாணாற்றுப்படை என்னும் இருவகைகளே காணப்பட்டன. ‘பாணன் சூடிய’ என வரும் புறநானூற்றுப் பாடலில் இதன் தோற்றத்தை காணமுடிகின்றது. பின்னர் நெடும் பாட்டு வடிவமாக வளர்ச்சியடைந்தது.

இதன் அடுத்த கட்டத்தில் மன்னன் புகழ்பாட ஓர் உத்தி என்ற வகையில் இவ்விலக்கியம் வளர்ச்சிபெற்றது. உதாரணமாக பொருநராற்றுப்படை கரிகாலனையும் பெரும்பாணாற்றுப்படை இளந்திரையனையும் புகழ்ந்து பாடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆற்றுப்படைகளில் புரவலர்கள் தன்னிகரில்லா தலைவர்களாக கொண்டு அவர்களின் நாடு நகர வர்ணனைகளும் சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன.

ஆரம்பத்தில் அரசனிடமும் வள்ளலிடமும் ஆற்றுப்படுத்திய இவ்விலக்கியம் பின்னர் கடவுளிடம் ஆற்றுப்படுத்தியது. திருமுருகாற்றுப்படை பொருளமைதி, மொழியமைப்பு முதலானவற்றில் வேறுபட அமைந்துள்ளது. தமிழ்க் கடவுளான முருகனிடம் அடியார்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. உலகியலில் இருந்து பக்தி இலக்கியமாக வேறுபட்டுச் செல்கின்றது.

9. சங்க கால ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களின் பிரதானமான பண்புகள் யாவை?

- ◇ சங்க கால ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் திருமுருகாற்றுப்படை முருகக் கடவுளின் புகழ் பாட ஏனைய நான்கும் மன்னன் புகழ் பாடுகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படை வீடுபேறு விரும்பிய ஒருவனை முருகனது ஆறுபடை வீடுகளுக்கு வழிப்படுத்த ஏனைய நான்கும் பொருள்பெறும் நோக்குடன் வள்ளல்களிடம் ஆற்றுப்படுத்தின.
- ◇ பொதுவாக இவ்வைந்து ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களும் பாடாண்திணையின் பாற்படும்.
- ◇ ஆற்றுப்படை இலக்கியங்களில் வர்ணனை மரபு ஓர் முக்கிய பண்பாகும். பொருள் பெற்றவனது நாட்டை அடையும் புறச்சூழல் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. புரவலர், இரவலர் பற்றிய வர்ணனை, வழியின் வருணனை, நாடு நகர வர்ணனை என வர்ணனைக்கு குறைவேயில்லை.
- ◇ இவ்விலக்கியங்கள் ஆற்றுப்படுத்துவோரின் பெயரால் ஆக்கப்பட்டமை முக்கிய பண்பாகும்.
- ◇ ஆற்றுப்படுத்தப்படுவோர் வறுமையுடையவராயினும் அவர்கள் மாண உணர்ச்சியில் மேம்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் எந்த இடத்திலும் கைநீட்டி இரந்ததுமில்லை. வாயால் கேட்டது மில்லை. கேளாமலே கொடுக்கும் வள்ளல்களையே அவர்கள் நாடிச் சென்றனர்.
- ◇ வள்ளல்களின் வள்ளண்மையை சிறப்பிக்கும் பண்புடையன வாகவும் காணப்பட்டன. உதாரணமாக கூத்தராற்றுப்படையில், 'இலம்படு புலவர் ஏற்ற கைந்நிறைய கலம் பெயக் கவிழ்ந்த கழல்தொடி தடக்கை' என கூறப்படுவதைக் காட்டலாம்.

- ◇ ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அகவற்பாவினால் ஆக்கப்பட்டன.
- ◇ மொழிமரபு பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தூய தமிழ் நடையாக காணப்பட்டது.

10. நெடுநல்வாடையைப் புறத்திணை இலக்கியமெனக் கொள்வது பொருந்துமோ என்பதைப் பரிசீலிக்குக.

நெடுநல்வாடை அடிப்படையில் காதல் பற்றிய மிகச் சிறந்த முறையில் பாடிய நீண்ட பாடலாகும். காதலன் போர்க்களத்துப் பாசறையில் இருக்கின்றான். காதலி அவனுடைய பிரிவால் துயருற்று அரண்மனையில் வாடுகின்றாள். பாட்டின் முழு அமைப்பும் ஒரு வழிபாடாக தெய்வத்திடம் வேண்டுகோளாக உள்ளது.

சுட்டியொருவர் பெயர் கொள்ளுமாயின் காதற் பாடல்களும் புறத்திணையின் பார்ப்பும். நெடுநல் வாடையில் தலைவனின் பெயர் வெளிப்படையாக கூறப்படாவிடிலும் அவனது வேல், 'வேம்பு தலையாத்த நோன் காழ் எ.:கம்' எனப்படுவதன் மூலம் பாட்டுடைத் தலைவன் பாண்டியன் என்பது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அரண்மனை அந்தப்புரத்து பள்ளியில் இருந்து அவன் நினைவோடு ஏங்குபவன் பாண்டியன் பட்டத்தரசி என்பதும் பெறப்படுகின்றது.

போர்க்களத்தில் பாசறையில் தன் கடமையே பெரிதெனக் கொண்டு அதில் மூழ்கியுள்ள வீரப்பெருமகனாகிய காதலன் போரில் விரைவில் வெற்றிபெற வேண்டுமென கொற்றவையை வேண்டுதல் நூலில் முக்கிய நடுமணியாக உள்ளது.

காதலனாகிய வீரத் தலைவன் நள்ளிரவில் உறக்கம் இல்லாமல் போரில் புண்பட்ட யானைகளையும் குதிரைகளையும் தட்டிக் கொடுப்பது போன்றன புறப் பொருளுக்குரியன.

நெடுநல் வாடையில் காதல் உணர்வு விரிவாகப் பேசப்பட்டாலும் அவ்வாறு பேசப்படுவதன் நோக்கம் தலைவனின் வீரம் ஆளுமை என்பவற்றை உணர்த்துவதற்கேயாகும்.

நெடுநல்வாடையில் வெற்றியை உணர்த்தும் வாகைத் திணைக்குரிய செய்திகள் இடம்பெறுவதானாலும் இதனைப் புறத்திணை நூலாக கொள்ளலாம் என்பர்.

Class No:	
Page No:	1589

11. நெடுநல் வாடையை அகத்திணை இலக்கியமாக கொள்வதற்கு நீர் கூறும் சான்றாதாரங்கள் எவை எனக் குறிப்பிடுக.

◇ காதலைப் பற்றிப் பாடப்பட்ட மிகச் சிறந்த நூலாக நெடுநல் வாடை விளங்குகின்றது.

◇ அரண்மனையில் கட்டிலில் படுத்தவாறு கலங்கித் துயருற்று கண்ணீர் துளிகளை விரல் நுனியால் எடுத்துத் தெறிக்கும் காதலிக்கு வருந்தி துன்பம் தருவதாக உள்ளது. காதலன் வரவை நோக்கி துன்புற்றிருப்பது அகத்திணைக்கே உரியது.

◇ வாடைக் காற்று அரண்மனையிலும் வீசுகின்றது. பாசறையிலும் வீசுகின்றது. காதலனும் காதலியும் இன்னார் என்று அறியப்படவில்லை. 'வேம்பு தலையாத்த நோன் காழ் எ.கம்' என்ற பாடல் வரியில் தலைவனுடைய வேலுக்கு வேப்பமாலை சூடியிருப்பதாக அறியப்படுகின்றது. வேப்பமாலை பாண்டிய அரசர் குடிக்கு உரியது. ஆகையால் அது அகப்பாட்டு ஆகாது என்பது உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கருத்து. இங்கு தலைவன் தலைவியினது இயற் பெயர் சொல்லப்படவில்லை. அகப்பாடல்கள் பலவற்றில் தலைவனை நாடன், ஊரன் போன்ற பொதுப் பெயர்களால்தான் அழைக்கின்றனர்.

“சூர்மலை நாடன் கேண்மை

நீர்மலி கண்ணொடு நினைப்பு ஆகின்றே” (கு.தொ. 105)

இங்கு தலைவன் மலைநாடன் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே. அவ்வாறாயின் வேம்பு என்ற ஒரு சொல்லை வைத்துக் கொண்டு அது புறப்பாடல் எனக் கொள்வது பொருத்தமற்றது.

12. உள்ளுறை உவமம் என்றால் என்ன என்பதை தெளிவுபடுத்தி அகத்திணைப் பாடல்களில் உள்ளுறை உவமம் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்குமாற்றினை தெளிவுபடுத்துக.

குறிப்பாக பொருள் உணர்த்தி நிற்கும் உவமை உள்ளுறை உவமம் எனப்படும். சாதாரண உவமையில் உவமையும் பொருளும் வெளிப்பட்டு நிற்கும். உள்ளுறை உவமத்தில் உவமை வெளிப்படையாக நிற்க பொருள் மறைந்து நிற்கும்.

“உள்ளுறத் திதனோடொத்துப் பொருள் முடிசென

உள்ளுறத் திறுவது உள்ளுறை உவமம்”

என தொல்காப்பியர் கூறுவர். தான் கூற விரும்பும் பொருளை வெளிப்படையாக கூறவிரும்பாமல் இயற்கை நிகழ்வுகளினூடாக நாகரிக முறையில் கூறமுற்படுவர். தலைவன் தலைவியினது இயல்பை சுட்டுவதற்கு அல்லது அறிவுரை கூறுவதற்கு இவ்வணி பயன்படுத்தப்படும்.

குறுந்தொகை செய்யுள் ஒன்றில் தோழி தலைவனிடம் திருமணத்தின் அவசியத்தை உணர்த்தும் போது,

“சிறு கோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கிய வாங்கு இவள்
உயிர் தவச் சிறிது காமமோ பெரிது”

என குறிப்பிடுவதில் உள்ளூறை உவமம் வெளிப்படுகின்றது. சிறிய காம்பில் பெரிய பலாப்பழம் தொங்குவது போல தலைவியின் சிறிய உயிர் உன்மீது கொண்ட பெரிய காதலில் தொங்குகின்றது என்பது உவமை உணர்த்தும் நேரடியான பொருள். சிறிய காம்பு பலாப்பழச் சுமையை தாங்காது கீழே விழுந்து பயன்றுப் போகலாம். இது போல தலைவியின் உயிர் உன்மீது கொண்ட காதல் சுமையை தாங்காது நீங்கிப் போகலாம். ஆதலால் அதற்கு முன் விரைந்து திருமணத்தை மேற்கொள்வாய் என்பதே உள்ளூறையான பொருள்.

இன்னொரு உதாரணத்தை நோக்குவோம். தாமரையை விட்டுப் பிரிந்த ஒரு வண்டு பல வண்டுகள் மொய்த்த குவளை மலரை தேடிச் செல்லும் என்பது ஒரு பாடற் பொருள். இதில் உள்ளூறையாக சொல்லவந்தது யாதெனில் தலைவியை பிரிந்து தலைவன் பரததையை சேர்ந்தான் என்பதாகும். இங்கும் பாடலில் சொல்லப்பட்ட பொருள் ஊகித்தறியும் பொருளுக்கு உவமை போல அமைந்துள்ளது. இவ்வணியின் இன்னொரு சிறப்பு சொல்லப்பட்ட பொருள் அந்தந்த நிலத்திற்குரிய கருப்பொருளினூடாகவே கூறப்படும்.

13. சங்க கால அகத்திணை இலக்கியத்தில் முதல் கரு உரிப் பொருள் என்பவற்றை தெளிவுபடுத்துக.

சங்க காலத்தில் இன்ன பொருளை இவ்வாறுதான் பாட வேண்டுமென்ற மரபின் அடிப்படையே முதல், கரு, உரிப்பொருள் ஆகும்.

முதற்பொருள் :

இலக்கியத்தின் களமும் காலமும் (நிலமும் பொழுதும்) முதற் பொருள் எனப்படும். தமிழகத்தின் நிலப்பரப்பு இயற்கைத் தன்மையை ஒட்டியதாக ஐவகை நிலங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மலையும் மலை சார்ந்த இடம் - குறிஞ்சி காடும் காடு சார்ந்த இடம் - முல்லை வயலும் வயல் சார்ந்த இடம் - மருதம் கடலும் கடல் சார்ந்த இடம் - நெய்தல் சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடம் (வரண்ட பிரதேசம்) - பாலை

காலம் :

காலம் பெரும் பொழுது, சிறு பொழுது என இரு வகைப்படும். பருவ வேறுபாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு வருடத்தை ஆறு பருவங்களாக வகுத்துக் கொண்டனர்.

அவையாவன : கூதிர் காலம், கார் காலம், முன்பனிக் காலம், பின்பனிக் காலம், இளவேனிற் காலம், முதுவேனிற் காலம்

சிறுபொழுது :

ஒரு நாளினை ஆறு பொழுதுகளாக வகுத்துக் கொண்டனர். மாலை, சாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், எற்பாடு.

ஒவ்வொரு திணைக்கும் பெரும்பொழுது எது சிறுபொழுது எது எனவும் வகுக்கப்பட்டிருந்தது. உதாரணமாக முல்லைக்கு பெரும் பொழுது கார் காலமாகும். சிறுபொழுது மாலை நேரமாகும்.

கருப்பொருள் :

அந்தந்த நிலங்களுக்குரிய இயற்கைச் சூழலைக் குறிக்கும். தெய்வம், பறவை, விலங்கு, ஊர், பூ, மரம், உணவு, யாழ், பறவை இவை போன்ற பதினான்குமாகும்.

உரிப்பொருள் :

இலக்கியத்திற்கு உயிரான பொருளான ஐவகை காதல் ஒழுக்கங்கள் உரிப்பொருளாகும். அவையாவன : குறிஞ்சிக்கு புணர்தல், முல்லைக்கு இருத்தல், மருதத்திற்கு ஊடல், நெய்தலுக்கு இரங்கல், பாலைக்கு பிரிதல் அல்லது உடன்போக்கு என்பன.

14. சங்க கால இலக்கியங்களை அவை கூறும் பொருள் மரபிற்கேற்பவும் செய்யுள் மரபுக்கேற்பவும் வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

சங்க கால இலக்கியங்களைப் பொருள் மரபிற்கேற்ப பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

அகத்திணை நூல்கள் : நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, கலித்தொகை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை.

புறத்திணை நூல்கள் : புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை, மதுரைக் காஞ்சி

அகமும் புறமும் சார்ந்தது : பரிபாடல்

அகமா, புறமா என வகுக்க முடியாதது : நெடுநல்வாடை

சங்க கால இலக்கியங்களை செய்யுள் மரபில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

◇ அகவற்பாவில் அமைந்தன : கலித்தொகை, பரிபாடல் தவிரந்த ஏனைய நூல்கள்.

வஞ்சிப்பாவில் அமைந்தன : புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி

கலிப்பாவில் அமைந்தது : கலித்தொகை

பரிபாட்டில் அமைந்தது : பரிபாடல்

◇ தனிப்பாடல் வகையைச் சேர்ந்தன. இவற்றில் குறும்பாடலும் உண்டு, நெடும் பாடலும் உண்டு.

உதாரணம் : குறும்பாடல் - குறுந்தொகை

நெடும்பாடல் - அகநானூறு

◇ பத்துப்பாடல் கொண்ட தொடர்நிலைச் செய்யுள் மரபு : பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறு நூறு

◇ ஆற்றுப்படை என்ற இலக்கிய வடிவம் : திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை

15. புறத்திணை இலக்கியங்களில் மன்னருக்கு நல்லறிவூட்ட புலவர்கள் முயன்றவாற்றிணை எடுத்துக்காட்டுக.

சங்க காலத்து புறத்திணை இலக்கியங்களில் மன்னருக்கு நல்லறிவூட்ட புலவர்கள் முயன்ற சம்பவங்கள் பல உள்ளன.

◇ அறக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி அதனுடாக அரசர்களை நல்வழிப்படுத்த முயன்றுள்ளனர். குறிப்பாக செவியறிவுறுத்த லாகவும், பொருண்மொழிக் காஞ்சியாகவும், வாழ்த்தாகவும் அரசர்களுக்கு நல்லறிவு புகட்ட முயன்றனர். குடி மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என பலவகையிலான நீதி நியாயங்களை எடுத்துக்காட்டினர். சோழன் குள முற்றத்து துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் உழவர்களிடம் அதிகளவு வரி விதிக்க முற்பட்ட வேளையில் வெள்ளைக்குடி நாகனார் என்ற புலவர் அஞ்சாது நல்லறிவு ஊட்டினார். உனது போர் வீரர்கள் போர்க்களத்தில் பெற்றுத் தருகின்ற வெற்றி உழவர்களின் கலப்பை கிழித்த செந்நெல்லின் பயனாகவே கிடைத்தது எனக் கூறி, நொதுமளாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது ஆளவேண்டும் என இடித்துரைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

◇ இரு அரசர்கள் போர் செய்த வேளையில் போரினால் ஏற்படும் விளைவுகளை அறிந்து போரைத் தடுத்து நிறுத்த நல்லறிவூட்டிய சம்பவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. உதாரணமாக சோழன் நலன்கிள்ளிக்கும், நெடுங்கிள்ளிக்குமிடையே போர் மூளவிருந்த வேளையில்,

“நின்ன கண்ணியும் மார்பிடைத்தன்றே நின்னொடு
பொரு வோன் கண்ணியும் மார்பிடைத்தன்றே
ஒரு வீரர் தோற்பினும் தோற்பதுங்குடியே
இரு வீரர் வேறல் இயற்கையுமன்றே”

என நல்லறிவூட்டி போரை நிறுத்தினார் - கோவூர்கிழார்.

◇ துன்பத்தை எடுத்துக்காட்டுவதன் மூலம் மறைமுகமாக அதைச் செய்யாதே என்று நல்லறிவூட்ட முயன்றனர்.

“தாயில் தூவாக் கிளவி போல
ஓவாது கூஉம் நின் உடற்றியோர் நாடே”

என்ற பாடல் வரிகள் இதற்கு உதாரணமாகும்.

◇ தொண்டமானிடம் அதியமானுக்காக ஒளவையார் அவன் முன்னிலையில் பின் வருமாறு இடித்துரைக்கின்றார்.

“இவ்வேல்கள் பீணி அணியப்பட்டு, மாலை சூட்டப்பட்டு, திரண்ட காம்பு அழகு பெறச் செய்யப்பட்டு, நெய்யிடப்பட்டுக் காவலனுடைய அகன்ற கோயிலிடத்தன. அதியமானின் வேல்கள் பகைவரைக் குத்தலாற் கைப்பிடியும், நுனியும் முறிந்து கொல்லனது கொட்டிலிடத்தன” என்று வஞ்சப் புகழ்ச்சியுடன் இடித்துரைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

16. சங்க காலப் புலவர்கள் இயற்கை மீது கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை எடுத்துக்காட்டுக.

- ✧ சங்க காலப் புலவர்கள் முதற் பொருளாக மக்களையும், துணைப் பொருளாக இயற்கையையும் கொண்டிருந்தனர். இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்க்கையைப் பின்புலமாகக் கொண்டிருந்தமையால் அக்காலம் இயற்கை நெறிக் காலம் என அழைக்கப்பட்டது.
- ✧ பழந்தமிழ் மக்கள் தத்தம் நில இயற்கைக்கேற்பவே வாழ்வியல் அம்சங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். இவையே சங்க இலக்கியங்கள் தொடர்பான திணை என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்பன அகத்திணை என்றும், வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை என்பன புறத்திணை என்றும் வழங்கப்பட்டன. அகத்திணை தாவரங்களின் பெயரையும், புறத்திணை பூக்களின் பெயரையும் கொண்டிருந்தன.
- ✧ சங்க கால அகத்திணை இலக்கியங்கள் ஆக்கப்படுவதற்கு முதல், கரு, உரி எனப்படும் புலநெறி வழக்கு இன்றியமையாததாக இருந்தது. முதற் பொருளாகிய களமும், காலமும் இயற்கையோடு ஒட்டியிருந்தது. இயற்கையோடு ஒட்டிய மக்களின் வாழ்வுச் சூழல் கருப்பொருள் எனப்படும். மக்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்களின் இயற்கைத் தன்மைக்கேற்பவே உரிப்பொருளாகிய ஒழுக்கங்கள் அமைந்திருந்தன.
- ✧ சங்க காலத்தில் வழங்கிய நூல்களின் பெயரும் இயற்கையோடு ஒட்டியனவாகக் காணப்பட்டன. குறிஞ்சிப்பாட்டு, முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, மலைபடுகடாம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ◇ சங்க காலத்தில் அகத்திணை இலக்கியங்கள் உயிரான உரிப் பொருளை எடுத்து விளக்குவதற்கு உள்ளுறை உவமம், இறைச்சி என்ற இருவகை குறிப்புப் பொருளைப் பயன்படுத்தினர். திருமணத்தின் அவசியத்தை தலைவனுக்கு வலியுறுத்த வந்த தோழி தலைவியின் நிலை பற்றிக் கூறும், “சிறு கோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியவாங்கு இவன் உயிர் தவச் சிறிது காமமோ பெரிது”

என வரும் குறுந்தொகைப் பாடல் வரிகள் இயற்கையுடன் தொடர்புற்றிருந்தன.

- ◇ இயற்கையில் புலவர்களுக்கு ஈடுபாடு இருந்தது என்பதை விளக்க புலவர்கள் தம் பெயரையும் இயற்கையோடு இணைத்துக் கொண்டனர்.

உ-ம் : செம்புலப் பெயனீரார், அணிலாடு முன்றிலார், கயமனார்

- ◇ அரசர்கள் குறிப்பாக பாரி முல்லைக்கு தேர் கொடுத்தமையும், பேகன் மயிலுக்கு போர்வை கொடுத்தமையும் கூட இயற்கையிலிருந்த ஈடுபாட்டின் விளைவு எனலாம்.

17. சங்க காலத்தில் இயற்கைத் தன்மைக்கேற்பவே அகத்திணை ஒழுக்கங்கள் அமைந்திருந்தன என்பதை எடுத்துக்காட்டுக.

பழந்தமிழ் மக்கள் இயற்கைத் தன்மைக்கேற்பவே வாழ்வியல் அம்சங்களை கொண்டிருந்தனர். இவையே சங்க இலக்கியங்கள் தொடர்பாக திணை என்ற பெயரால் வழங்கப்பட்டன. குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்தோரின் தொழில் வேட்டையாடுதலும் திணை விளைவித்தலுமாகும். வேட்டை மேல் மனம் கொண்ட காளையரும் திணைப்புனம் காத்துநின்ற கன்னியரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதல் கொள்வர். தமிழ் சமுதாயத்தின் ஆதி இனக் குழுக்கள் கொண்ட பிரதேசமாக குறிஞ்சி நிலம் விளங்கியது. பழங்குடியினரிடையே வழங்கிவந்த மணமுற்புணர்ச்சி அவர்களது வாழ்வியற் போக்கினை உணர்த்துவதாக அமைகின்றது. அதனால்தான் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய ஒழுக்கமாயிற்று.

முல்லை நிலம் காடும் காடு சார்ந்த இடமாகும். இங்கு மந்தை வளர்ப்பு முக்கிய இடத்திணைப் பெற்றிருந்தது. இதனால் அந்நிலத்து

ஆடவர் தொழில் நிமித்தம் புறப்பட்டு திரும்பி வரும்வரையில் அவர்களது மனைவியர் இல்லங்களில் தமது கணவரின் வருகைக்காக காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. கணவரின் வருகை வரை கற்புடன் காத்திருக்க வேண்டியிருந்ததால் இருத்தல் என்பதற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டு அதுவே ஒழுக்கமாக கொள்ளப்பட்டது.

மருத நில மக்கள் தம் செழிப்பான நிலத்தின் வருவாயினால் வளமான வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். பிற நிலத்தவரை விட உழைப்பிற்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு ஓய்வு மிகுதியாக இருந்தது. இவர்கள் தமது ஓய்வு நேரத்தை கலை நுகர்ச்சியில் செலவு செய்தனர். ஆடல் பாடல் போன்ற கலைகளில் வல்ல பொதுமகளிர் பால் அவர்கள் கவனம் ஈர்க்கப்பட்டது. இதனால் இல்லங்களில் மனைவியர் தத்தம் கணவன்மாரோடு ஊடல் கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் மருத நில ஒழுக்கமாக ஊடல் அமைந்தது.

நெய்தல் நிலம் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமாகும். கடற்கொழில் மிக அபாயகரமானது. கடலிற் சென்ற தலைவன் மீண்டு வரும் வரை தலைவி அவனுக்காக இரங்கி (ஏங்கி) இருக்க வேண்டி இருந்தமையால் இரங்கல் நெய்தல் நில ஒழுக்கமாயிற்று.

பாலை நில ஆடவர் தொழில் காரணமாக மனைவியரை பிரிந்தேயாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அந் நிலத்தோடு இன்றியமையாத ஒழுக்கமாக பிரிதல் காணப்பட்டது.

ஐவகை நிலங்களுக்குரிய ஒழுக்கம் காதல் வாழ்விலும் இல்லற வாழ்விலும் ஆடவர் மகளிரிடையே இயல்பாக ஏற்படும் மன உணர்வையே உணர்த்தியது. இவை எல்லா நில மக்களுக்கும் பொதுவானவையெனினும் பொருத்தப்பாடு நோக்கி ஒவ்வொரு நிலத்திற்கு ஒவ்வொரு ஒழுக்கமாக குறிப்பிடப்பட்டது.

18. சங்க காலத்து அரசர்களைப் பற்றியும் புலவர்களைப் பற்றியும் புறத்திணை நூல்கள் மூலம் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய முக்கியமான செய்திகள் யாவை?

அரசர்கள் பற்றிய செய்திகள் :

✧ சங்க காலத்து தமிழக நிலப்பரப்பை சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் முடியுடை மூவேந்தர்களும், பாரி, காரி முதலானோ

ரும் அறநெறி தவறாது ஆட்சிசெய்தனர் என அறியப்படுகின்றது.

- ◇ மண்ணாசை கொண்டு நிலப்பரப்பை விஸ்தரிக்கும் நோக்கமாக தங்களுக்குள்ளேயே போரிட்டுக் கொண்டனர். அவர்கள் வீர வாழ்க்கையையே விரும்பினர்.

“என் பகைவர்களை நான் போரில் முறியடிக்காவிட்டால் மாங்குடி மருதன் முதலான சிறப்புடைய புலவர்கள் எந்நாட்டைப் பாடாமல் நீங்கும் தாழ்வு அடைவேனாக” என்று பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் சூள் உரைத்த செய்தியை அவர்களது வீர வாழ்வுக்கு உதாரணமாக காட்டலாம்.

- ◇ தமிழ் வேந்தர்கள் வீரம் நிறைந்தவர்களாக போருக்கு அஞ்சாதவர்களாக விளங்கியது போல அன்புள்ளவர்களாக நீதிக்கு கட்டுப்பட்டவர்களாகவும் விளங்கினர்.

- ◇ அக்கால அரசர்கள் மக்களுக்காக ஆட்சி செய்ததோடு கொடைவள்ளல்களாகவும் விளங்கினர்.

பேகன், பாரி, காரி, குமணன், அதியமான் போன்றோர் வள்ளல்களாகவே அழைக்கப்பட்டனர். பாரி முல்லைக் கொடிக்கு தேர்ந்த செய்தியும், பேகன் மயிலுக்கு போர்வை கொடுத்த செய்தியும் புறத்திணை நூல்களில் இருந்து அறியப்பட்டன.

- ◇ சங்க காலத்தில் மன்னன் பெற்றிருந்த நிலையை புறநானூறு, “நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகு” என்று கூறுகின்றது.

- ◇ அரசர்கள் சிலர் புலவர் போலவும் காணப்பட்டனர். நெடுஞ்செழியன் என்ற பாண்டிய அரசன் கல்வியின் சிறப்புப் பற்றிய பாடல், கோப்பெருஞ்சோழன் தன் இறுதிக் காலத்தில் பாடிய பாடல்கள் இரும்பொறை என்ற சேர அரசன் சிறையில் நீர் கூட அருந்தமாட்டேன் என்ற பாடல் என்பன புறநானூற்றில் காணப்பட்டன.

புலவர்கள் பற்றிய செய்திகள் :

- ◇ சங்க காலத்தில் நானூறுக்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள் வாழ்ந்ததாகவும், இவர்கள் அக்காலத்தில் சான்றோர் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர்.
- ◇ அக்காலத்துப் புலவர்கள் அரசர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பூசல் களையும் போர்களை தடுத்து அமைதி ஏற்படுத்தியதும் உண்டு. அதியமான் என்ற அரசனுக்காக ஓளவையார் என்ற புலவர் தொண்டைமானிடம் அஞ்சாமல் சென்று தூது உரைத்த செய்தி புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளது.
- ◇ பிசிராந்தையார் என்ற புலவர் அறிவுடைநம்பி என்ற அரசனிடம் சென்று நாட்டை ஆளும் அரசன் குடிமக்களிடம் எவ்வாறு வரி விதிக்க வேண்டும் என கூறிய பாடல் (புறம் 184) இக்கால ஆட்சியாளர்க்கு கூட மிகவும் பொருத்தமானது.
- ◇ சங்க காலத்துப் புலவர்கள் மிகவும் வறிய நிலையிலேயே காணப்பட்டனர். இதனை அவர்கள் மேற்கொண்ட பரிசிலர் வாழ்க்கையிலிருந்து அறியலாம். எனினும் தகுதியுள்ள அரசனைப் பாடுவார்களேயன்றி பொருளுக்காக எவரையும் புகழ்ந்து பாடமாட்டார்.
- ◇ பாரி இறந்த பின்னர் அவனுடைய மக்களுக்காக சில காலம் வாழ்ந்து பின்னர் அவன் பிரிவுத்துயர் தாங்காது உயிர் துறந்தவர் கபிலர் என்னும் புலவர்.
- ◇ சோழர் குடும்பத்தில் நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் இடையே பகை மூண்டபோது அதனைக் களையப் பாடுபட்டவர் கோவூர்கிழார் என்னும் புலவர்.
- ◇ வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமன்றி வாழ்க்கையின் பொதுவான உண்மைகளைக் கூறி இன்றும் உலகை வியக்க வைக்கும் பாடல் தந்தவர் பூங்குன்றனார் என்னும் புலவர் (யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்)
- ◇ துன்பம் வந்தபோதும் துளங்குதல் அறியாதவர்கள்; தம்மைப் போற்றிய மன்னருக்காக உயிரையும் கொடுத்தவர்; பகையரசர்களைச் சிந்து செய்து ஒற்றுமையை வளர்க்க முற்பட்டவர். தமிழர்தம் பண்பாட்டையும் வளர்த்தவர்.

19. பட்டினப்பாலை என்னும் நூல் அகப்பாடல் எனக்கொள்ளுதல் பொருந்துமா என கருத்துரை வழங்குக.

பட்டினப்பாலை பத்துப்பாட்டில் உள்ள அகத்துறை சார்ந்த பாடல் என்று பலரும் கூறுவர். இந்தப் பாடல் காதலர் பிரிவைக் கூறும் பாலைத் திணைக்குரியதாக காணப்படுகின்றது. எனினும் காவிரிப் பூம்பட்டினம் பற்றியும் அதனை ஆட்சி புரிந்த கரிகாலனது பெருமை பற்றியும் இந்நூல் எடுத்துரைக்கின்றது. கரிகால் சோழனுடைய வேலும் செங்கோலும் பல இடங்களில் உவமையாக கூறப்படுகின்றது. பாட்டின உயிர்ப்பொருள் காதலாக இருந்தபோதிலும் பெரும்பாலான வர்ணனைகள் பட்டினம் பற்றியதாகவும் அரசனைப் பற்றியதாகவும் அமைந்துள்ளது. இதுவே அகமா? புறமா? என்ற வினா எழ காரணமாயிற்று.

தலைவன் தன்னெஞ்சுக்கு கூறுவதாக அமைந்த பகுதியில், “நெஞ்சமே செல்வம் மிகுந்த காவிரிப் பூம்பட்டினத்தை பெறுவதாயினும் என் காதலியைப் பிரிந்து நான் செல்லமாட்டேன். பொருள் தேடச் செல்லும் பாதை கரிகால் சோழனது வேலை விடக் கொடுமையானது. பிரிய வேண்டிய காதலியின் தோள்களோ கரிகாலனின் செங்கோலைவிட தண்மையானது” எனக் கூறுகிறான். இங்கு தன் தலைவியைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காக அவ்வுவமை சொல்லப்பட்டதனால் அதனைப் புறப்பொருள் எனக் கூறமுடியாது.

நூலின் முதற்பகுதியில் காவிரிப் பூம்பட்டினம் பற்றியும் பிற்பகுதி கரிகாலனின் வீரம் பற்றியதாகவும் அமைகின்றது. ஆனால் நூலின் உயிர்ப்பொருள் காதலாக இருப்பதால் இதனை அகப் பொருளாக கொள்வதே பொருத்தமானது.

20. சங்க கால இலக்கியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்த இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி சுருக்கமாக விபரிக்கുക.

சங்க கால இலக்கியங்கள் பிற்காலத்தில் பலவகையிலான இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன என்பதை பின்வருமாறு விபரிக்கலாம்.

தொடர்நிலைச் செய்யுள் வடிவம் :

சங்க கால இலக்கியம் தனிப்பாடல் வகையை சார்ந்தன வாயினும் ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை முதலானவை பிற்காலத்

தொடர்நிலைச் செய்யுட்கு வழிகாட்டின. ஐங்குறுநூறு ஐந்து திணைகளுக்கும் தனித்தனியாக நூறு பாடல்களைக் கொண்டு இருந்தது. ஒரு பொருளை பல செய்யுட்களில் பாடும் தொடர் நிலைச் செய்யுளுக்கு வழிகாட்டியது.

ஆற்றுப்படை :

பரிசு பெற்ற புலவன் ஒருவன் வறுமையில் வாடி வரும் பிற்தொரு புலவனை ஒரு வள்ளலிடம் செல்ல வழிப்படுத்துவது ஆற்றுப்படையாகும். பிற்காலத்தில் இவ்வடிவம் புதிய பொருளைப் பாட வழிவகுத்தது. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் காதலியாற்றுப்படை இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

கோவைப் பிரபந்தம் :

அகப்பொருள் இலக்கணத்திற்குரிய அனைத்து துறைகளையும் நிரல்பட அமைத்து பாடுவது கோவைப் பிரபந்தமாகும்.

“கோவை என்பது கூறுங்கால்

மேவிய களவு கற்பெனும் கிளவி

ஐந்திணை திரியா அகப்பொருள் தழீஇ”

என இலக்கண நூல்கள் கூறும். சங்க கால அகப்பொருள் நூல்களின் வழியே எழுந்ததுதான் திருக்கோவையார் என்னும் நூலாகும். தலைவன் தலைவிக்குரிய அன்பின் ஐந்திணை ஒழுக்கத்தை களவு, கற்பு என்னும் நிலைகளில் வைத்துப் பாடியதே திருக்கோவையாராகும்.

தூது :

தன் உள்ளக் கருத்தை வேறொருவருக்கு தெரிவிக்குமாறு ஒருவரை தன் சார்பாளராக அனுப்புவதே தூது ஆகும். சங்க கால அகப்பாடல்களில் தலைவி காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியால் அறிணைப் பொருள்களையும் தூதாக அனுப்பினாள்.

நற்றிணையில் (54, 74ம் பாடல்கள்) நாரையையும், கிளியையும் (102ம் பாடல்) வண்டினையும் (277ம் பாடல்) ஐங்குறுநூறு என்ற நூலில் (317ம் பாடல்) நெஞ்சையும் தூதாக அனுப்பியதான செய்திகள் உள்ளன. இம்மரபு பல்லவர் காலத்தில் தேவாரம் திருப்பாசுரங்களில் வளர்ச்சி பெற்று பிற்காலத்தில் நெஞ்சுவிடு தூது என்ற பிரபந்தமாக வளர்ச்சி பெற்றது.

மடல் :

சங்க கால அகப்பாடல்களில் மடல் ஒரு துறையாகும். ஒருவன் ஒருத்தி மீது மிக்க காமமுடையவனாக அவளை அடையப் பெறாமல் மடல் ஏறி தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுதல் ஆகும். இம் மரபு பல்லவர் காலத்தில் திருமங்கை ஆழ்வார் தம்மை நாயகியாகவும் திருமாலை நாயகனாகவும் கொண்டு பாடும்போது காதல் கைகூடாமல் போனதும் தலைவி மடலேறத் துணிவதை அவரது பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் என்னும் பிரபந்தங்களில் காணலாம்.

அந்தாதி :

ஒரு பாடலின் இறுதியில் உள்ள சொல் அடுத்த பாடலின் முதலில் வரும்படி பாடுவது அந்தாதி எனப்படும். புறநானூற்றின் இரண்டாம் பாடல், பதிற்றுப்பத்தில் நான்காம் பாடல், ஐங்குறு நூற்றில் நூற்றுப் பதினெட்டாம் பாடல்களில் அந்தாதி இலக்கியத் திற்கான தோற்றுவாயைக் காணலாம்.

‘மண் திணிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசம்பும்
விசம்பு தைவரு வளியும்
வளிதலை இய தீயும்
தீ முரணிய நீரும்

என வரும் அடிகளில் அந்தாதியின் தோற்றத்தை காணமுடிகின்றது. சங்க மருவிய காலம், பல்லவர் காலத்தில் பல அந்தாதி இலக்கியம் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பதிகம் :

பதிகம் ஒரு பொருளை பத்து அல்லது பதினொரு பாடல்களில் பாடும் பிரபந்தம் ஆகும். சங்க காலத்தில் பதிற்றுப்பத்து என்ற நூலில் சேர மன்னர் பத்துப்பேரை தனித்தனி பத்து பாடல்களில் பாடும் மரபினைப் பின்பற்றியே காரைக்காலம்மையார் பதிகம் என்ற இலக்கிய வடிவத்தை தோற்றுவித்தார். அதனாலேதான் அவரது பதிகம் திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம் என்று அழைக்கப் பட்டது.

21. சங்க கால அகத்திணை மரபில் கைக்கிளை, பெருந்திணை மரபு என்பன அன்பின் ஐந்திணையிலிருந்து வேறுபடுமாற்றினை விளக்குக.

மனமொத்த தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் கூடிய கூட்டத்து துய்த்த இன்பம் இத்தன்மையானது என வெளிப்படுத்த முடியாத அகவயமான உணர்வு அகம் எனப்படும். இதில் அன்பின் ஐந்திணை என்பது அன்புடைக் காமமாகிய தூய காதல் ஒழுக்கமாகும். அவை புணர்தல் (குறிஞ்சி), இருத்தல் (முல்லை), ஊடல் (மருதம்), இரங்கல் (நெய்தல்), பிரிதல் (பாலை) என்பனவாகும். இவற்றில் குறிஞ்சி நிலத்து ஒழுக்கம் களவொழுக்கம் என்றும், ஏனையவை கற்பொழுக்கம் என்றும் கூறப்படும். அன்பின் ஐந்திணைக்குரிய பாடல்களில் நுண்மையான ஒரு வரையறை கட்டுப்பாடு பின்பற்றப் பட்டிருந்தது. தலைவனது பெயரோ தலைவியினது பெயரோ சுட்டப்படுவதில்லை.

கைக்கிளை என்பது ஆண் அல்லது பெண்ணிடம் ஏற்படும் ஒருதலைக் காதல் எனப்படும். அதில் மூன்று வகையுள்ளன.

- 1) பருவமடையாத பேதை ஒருத்தியுடன் காதல்கொண்டு அவளைப் பற்றியெல்லாம் பலவாறு சொல்லி இன்புறுதல்.
- 2) ஒத்த அன்புடைய தலைவனும், தலைவியும் எதிர்ப்பட்டுக் கூடும் கூட்டத்திற்கு முன் பெரும்பாலும் தலைவனிடம் நிகழும் காட்சி, ஐயம், தெளிதல், தேறல் என்னும் நிலைகள்.
- 3) ஏறு தழுவுதல் காரணமாக நிகழும் மண முறைகள்

பெருந்திணை என்பது பெண்மீது ஏற்படும் பொருந்தாக் காமம் எனப்படும். ஒருவன் ஒருத்தியிடம் மிக்க காமத்தனாகி அவளை அடையப்பெறாது மடல் ஏறுதல் வரை பாய்தல் மூலம் தன்னை மாய்த்துக் கொள்ளுதலாகும்.

மேற் குறிப்பிடப்பட்ட வேறுபாட்டினை விட வேறு சில வேறுபாடு களும் உள்ளன.

◇ பழந்தமிழ் சமுதாயத்தில் மேல்மட்ட நிலையிலுள்ள ஒத்த இயல்புகள் கொண்ட இருபாலரின் காதல் உணர்வைப் புலப்படுத்துவன அன்பின் ஐந்திணையாகும். சமுதாயத்தின் கீழ்மட்ட நிலையிலுள்ள இருபாலரின் ஒவ்வாத காதல் நிலையைச் சுட்டுவது கைக்கிளைப் பெருந்திணையாகும்.

- ◇ தலைவன் தலைவியருக்கிடையில் ஏற்படும் உடன்போக்கு அன்பின் ஐந்திணை மரபில் காணப்படுவது போல கைக்கிளை பெருந்திணை மரபில் காணப்படுவதில்லை.
- ◇ அன்பின் ஐந்திணை மரபில் தலைவன், தலைவி, பாங்கன், பாங்கி, செவிலி கூற்றுக்கள் அமைந்திருக்கும். ஆனால் கைக்கிளை பெருந்திணை மரபில் தலைவன் அல்லது தலைவி கூற்று மட்டும் இடம்பெறும்.
- ◇ சங்க காலத்தில் அன்பின் ஐந்திணை மரபு பெற்றிருந்த செல்வாக்கு மிக அதிகம். கைக்கிளை பெருந்திணை மரபு பெற்றிருந்த செல்வாக்கு மிகக்குறைவு.

22. அகத்திணை, புறத்திணை மரபுகளுக்கிடையிலான வேறுபாட்டிணை விளக்கிக் காட்டுக.

- ◇ அகத்திணை மரபு அகவயமான உணர்வோடு தொடர்புபட்டது. அது தலைவன், தலைவிக்கிடையிலான உள்ளத்துணர்வினை வெளிப்படுத்துவதாகும். மக்களின் வலிமையோடு தொடர்புடைய புறவயமான உணர்வினைக் கூறுவது புறத்திணை மரபாகும். போர், வீரம், வெற்றி, கொடைச்சிறப்பு முதலிய வற்றை எடுத்துரைப்பதாகும். காதல் அகத்திணையின் பாற்பட போர் புறத்திணையின் பாற்படும்.
- ◇ அகத்திணை என்பது அன்பின் ஐந்திணை, கைக்கிளை, பெருந்திணை என வகைப்படுத்துவது போல புறத்திணையும் ஐவகைப் போர் பற்றிய மரபுகளோடு காஞ்சித்திணை, பாடாண் திணை என வகைப்படுத்தப்பட்டன.
- ◇ குறிஞ்சியின் புறம் வெட்சி என்றும், முல்லையின் புறம் வஞ்சி என்றும், மருதத்தினது புறம் உழிஞை என்றும், நெய்தலின் புறம் தும்பை என்றும், பாலையினது புறம் வாகை என்றும் கூறப்படும்.
- ◇ அகத்திணைக்கு காதல் ஒழுக்கம் கூறப்பட்டது போல புறத்திணைக்குப் போர் பற்றிய ஒழுக்கம் கூறப்பட்டது. குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும், முல்லைக்கு இருத்தலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும், பாலைக்குப் பிரிதலும் காதல் ஒழுக்கமாகும். வெட்சிக்கு ஆநிரைகளை கவர்தலும் கவர்ந்தவற்றை மீட்டலும்; வஞ்சிக்கு பாசறை

அமைத்துப் போர் செய்தலும்; உழிஞைக்கு கோட்டைகளைத் தகர்த்தலும், பாதுகாத்தலும்; தும்பைக்கு இறுதிவரை போராடுதலும்; வாகை வெற்றிக்கு அடையாளம் எனவும் போர் பற்றிய ஒழுக்கம் கூறப்பட்டது.

- ◇ அகத்திணையில் அன்பின் ஐந்திணைக்குள் அடங்காதவை கைக்கிளை, பெருந்திணை என்று கூறப்பட்டன. கைக்கிளை ஒருதலைக் காதல் என்றும், பெருந்திணை பொருந்தாக் காமம் என்றும் கூறப்பட்டன. இதுபோல புறத்திணையில் காஞ்சித் திணை நிலையாமையையும், பாடாண் திணை அரசர் முதலியோரின் சீரிய குணங்களையும் எடுத்துரைத்தன.
- ◇ அகத்திணையில் பெயர் சுட்டப்படும் மரபு காணப்படுவதில்லை. ஆனால் பெயர் சுட்டப்படும் காதற் பாடல்கள் புறத்திணையின் பாற்படும்.
- ◇ அகத்திணைப் பாடல்களில் பாத்திரக் கூற்று மட்டுமே இடம் பெறும். ஆனால் புறத்திணையில் பாத்திரக் கூற்றுக்களோடு புலவர் கூற்றுக்களும் இடம்பெறும்.
- ◇ அகத்திணைப் பாடல்கள் அகவற்பாவினால் அமைந்திருக்கப் புறத்திணைப் பாடல்கள் அகவலுடன் வஞ்சிப்பாவும் இணைந்து காணப்பட்டன.

23. சங்க கால இலக்கியங்களின் தனித்துவமான பண்பு நான்கினை குறிப்பிட்டு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் விளக்குக.

சங்க காலத்தில் தனித்துவமான பண்பு எனக் குறிப்பிடுவன அக்காலத்திற்கே உரித்தான பண்புகளாகும். இவ்வகையில் அக்கால இலக்கியங்கள் இயற்கைத் தன்மையை ஒட்டி தமிழக நிலப்பரப்பை ஐவகை நிலங்களாக வகுத்து திணைக்கோட்பாட்டினடிப்படையில் அகத்திணை புறத்திணை என வகுத்துக் கொண்டனர். தலைவன் தலைவியருக்கிடையே நிகழும் அகவயமான உணர்வு அகத்திணை என்றும் மக்களின் வலிமையோடு தொடர்புடைய புறவயமான உணர்வு புறத்திணை எனவும் கூறப்பட்டது. ஐவகை நிலங்களுக்கு ஐவகையான காதல் ஒழுக்கமும் போர் பற்றிய மரபு நிலையும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது. உதாரணமாக குறிஞ்சிக்குப் புணர்தலும், முல்லைக்கு இருத்தலும், மருதத்திற்கு ஊடலும், நெய்தலுக்கு இரங்கலும், பாலைக்கு பிரிதலும் அகத்திணை ஒழுக்கங்களாகும்.

புறத்திணையின் வெட்சிக்கு ஆநிரை கவர்தலும், வஞ்சிக்குப் பாசறை அமைத்துப் போர் செய்தலும், உழிஞைக்கு கோட்டைகளை பாதுகாத்தலும் அழித்தலும், தும்பைக்கு களம் அமைத்துப் போராடலும், வாகைக்கு வெற்றியும் ஒழுக்கங்களாக கூறப்பட்டன.

அகத்திணைப் பாடல்களில் நுண்மையான ஒரு வரையறை கட்டுப்பாடு பின்பற்றப்பட்டிருந்தமை சங்க காலத்தின் ஒரு தனித்துவமான பண்பாகும். “மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணையும் சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்பெறார்” என்ற நியதிக்கேற்ப காதற் பாக்களில் தலைவனது பெயரோ தலைவியினது பெயரோ சுட்டப் படுவதில்லை. பெயர் சுட்டப்படுமாயின் அது புறத்திணையின் பாற்படும். எடுத்துக்காட்டாக நெடுநல்வாடை காதல் பற்றிய நெடும்பாடலாக இருந்தபோதிலும் அதில் வரும் “வேம்பு தலையாத்த நோன் காழ் எ.கம்” என்ற பாடல் வரியினால் உரையாசிரியர் அதனை புறத்திணை நூலாகக் கொண்டார்.

சங்க காலத்தில் ஒரு துறைக்கு ஒரு செய்யுள் என்ற அமைப்பில் பாடும் மரபு ஒரு தனித்துவமான பண்பாகும். இது குறும்பாடலாகவும் அமையலாம். நெடும்பாடலாகவும் அமையலாம். எடுத்துக்காட்டாக குறுந்தொகைச் செய்யுட்கள் குறும்பாடல்களாக உள்ளன. கலித்தொகை செய்யுட்கள் நெடும்பாடலாக உள்ளன.

ஆற்றுப்படை இலக்கியம் சங்க காலத்திற்கு மட்டுமே உரித்தான பண்பாகும். பொருள் பெற்ற ஒருவன் பொருள் பெறாத ஒருவனை வள்ளலிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதே இவ்விலக்கியமாகும். காலப்போக்கில் மன்னன் புகழ் பாடுவதற்கு ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டாக பொருநராற்றுப்படை கரிகாலனையும் பெரும்பாணாற்றுப்படை இளந்திரயனையும் புகழ்ந்து பாடுகிறது.

24. இறைச்சிப் பொருள் என்றால் என்ன? சங்க கால அகப்பொருள் இலக்கியத்தில் அது புலப்படுமாற்றினை விளக்கிக் காட்டுக.

இது உள்ளுறை உவமத்தைப் போல கருப்பொருளில் இருந்து உய்த்துணரப்படும் குறிப்புப் பொருளாகும். காதல் காரணமாக தோன்றும் மக்களின் இன்ப துன்ப உணர்வுகளை அ.றிணைப் பொருள்களுடன் சார்த்திப் பேசுவது செய்யுள் மரபு. இவ்வாறு பேசும்

பேச்சில் கருப்பொருளின் (விலங்கு, பறவை) பண்பையும் செயலையும் புனைந்து பேசுவதே இறைச்சியாகும். இறைச்சி என்பதற்கு 'புறத்துச் சொல்லும் குறிப்புப் பொருள்' என்று கழகத் தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகின்றது.

'இறைச்சிதானே உரிப்புறத்ததுவே' (தொல்.பொ. 33) என தொல்காப்பியம் கூறும். இறைச்சி உரிப் புறத்தது. உரி என்பது மக்களுக்கு உரித்தான ஐவகை ஒழுக்கங்களுடன் தொடர்புடைய தாய் வரும். பிறிதென்பது கருப்பொருளில் இடம்பெறும் உயிரினங்களின் காதல் பற்றியது. அவற்றின் புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல். ஊடல் பற்றிய குடும்ப உறவு வாழ்வைப் பற்றிய செய்திகள் உட்குறிப்போடு எடுத்தாளப்படும்போது இறைச்சி தோன்றும். உயிரினங்களின் ஒன்றன் மீது ஒன்று அன்பைப் பொழிவன இறைச்சிப் பொருளில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

சங்க கால அகத்துறைப் பாடல்களில் இறைச்சிப் பொருள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகை செய்யுள் ஒன்றில்

“கன்று தன் பயமுலை மாந்த முன்றில்
தினை பிடி உண்ணும்”

என்ற தொடரில் இறைச்சிப்பொருள் உள்ளது. கன்று பசியால் வருந்தாதபடி பாலூட்டிய படியே தன் பசிக்கு முற்றத்து தினையையும் பிடி உண்ணும். அவ்வாறு தலைவியையும் பிரிவுத் துன்பம் அடையாதவாறு தலைவன் பொருள்தேடும் கடமையை விரைவாக முடித்துக்கொண்டு விரைந்து வந்து திருமணம் செய்யவேண்டும் என குறிப்புப் பொருள் தோன்ற அமைந்திருப்பதனால் இது இறைச்சிப் பொருளாகும்.

நற்றிணையில் ஓர் செய்யுள் வருமாறு.

“பெருங்கடற் பரப்பின் இரும்புறத்தோய
சிறு வெண் காக்கை பலவுடன் ஆடும்
துறை புலம்படைத்தே தோழி”

என்ற தொடரில் இறைச்சிப் பொருள் உள்ளது. கடற்றுறையிலே நீர்க் காக்கை ஆணும் பெண்ணுமாக நீராடுவது ஒரு நிகழ்வு. அதனூடாக தலைவன் தலைவியை வரைந்து கொண்டிருந்தால் கடலாடி மகிழலாமே என்ற ஏக்க உணர்வோடு தன் கருத்தை குறிப்பாக புலப்படுத்துவது இறைச்சிப் பொருளாகும்.

சங்கமருவிய காலம்

கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு முதல் ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரையுள்ள காலம் சங்கமருவிய காலம் எனப்படுகின்றது. இக் காலத்தில் மூவேந்தர் ஆட்சி நிலை தளர வடக்கேயிருந்து வந்த களப்பிரர் என்னும் அந்நியர் ஆட்சி செய்தமையால் களப்பிரர் காலம் என்றும் அழைக்கப்படும். இக்காலத்தில் களப்பிரர் ஆட்சி கொடுங்கோலாட்சியாக இருந்ததுடன் வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முதல்முதலாக இப் படையெடுப்புக்களினூடாக ஆரிய நாகரிகத்தின் செல்வாக்கும் ஏற்படத் தொடங்கியது. அரசர்கள் யாகங்களை செய்யத் தொடங்கியமையால் அந்தணர்களின் நிலை உயர்வடைந்தது. ஆரியர்களின் வருணப் பாகுபாட்டிற்கேற்ப அரசர்கள் தம்மை சத்திரியர்களாக கருதிக் கொண்டனர். இதேவேளை வடநாட்டிலிருந்து சமணமும் பௌத்தமும் தமிழகத்திற்கு வந்தன. சமண, பௌத்த துறவிகள் திராவிட சங்கங்கள் போல சங்கங்களை அமைத்து தமிழ்மொழியைக் கற்று அவற்றினூடாக தம் மதக் கருத்துக்களைப் பரப்பலாயினர்.

01. சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களை வகைப்படுத்துக.

01. பொருள் மரபு

1.1 அற நூல்கள்

நாலடியார்

நான்மணிக்கடிகை

திருக்குறள்

இன்னா நாற்பது

இனியவை நாற்பது

திரிகடுகம்

ஆசாரக்கோவை

பழமொழி நானூறு

சிறபஞ்ச மூலம்

முதுமொழிக்காஞ்சி

ஏலாதி

1.2 அகப்பொருள் நூல்கள்

ஐந்திணை ஐம்பது
ஐந்திணை எழுபது
திணைமொழி ஐம்பது
திணைமாலை நூற்றைம்பது
கார் நாற்பது
கைந்திணை

1.3 புறப்பொருள் நூல்

களவழி நாற்பது

1.4 பக்தி இலக்கியம்

அற்புதத் திருவந்தாதி
திருவிரட்டை மணிமாலை
திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம்
முதலாழ்வார் பாசரங்கள்

1.5 சமயம் சார்பான இலக்கியங்கள்

சிலப்பதிகாரம்
மணிமேகலை

1.6 இலக்கண நூல்

தொல்காப்பியம்

02. செய்யுள் மரபு :

2.1 இலக்கிய வடிவம்

தொடர்நிலைச் செய்யுள் - கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்
காப்பியங்கள் - சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை
அந்தாதி இலக்கியங்கள் - மூவர் அந்தாதி - அற்புதத்
திருவந்தாதி
மணிமாலை - திருவிரட்டை மணிமாலை
பதிகம் - திருவாலங்காட்டு முத்த
திருப்பதிகம்

2.2 யாப்பு வடிவம்

அகவற்பா - சிலம்பு, மேகலை

வெண்பா

- கீழ்க் கணக்கு நூல்கள்,
முதலாழ்வார் அந்தாதிகள்,
அற்புதத் திருவந்தாதி

கட்டளைக் கலித்துறை

- திருவிரட்டை மணிமாலை

விருத்தம்

- திருவாலங்காட்டு மூத்த
திருப்பதிகம்

02. சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களின் பண்புகளைத் துலக்குக.

முடியுடைய வேந்தரின் ஆட்சி நிலை தளர வடக்கேயிருந்து வந்த களப்பிரரின் கொடுங்கோலாட்சி தமிழகத்தில் நிலைபெற்றது. தமிழகத்தின் தனித்துவமான பண்பாடுகள் இழந்து வாழ்க்கை எப்படி வாழவேண்டும் என்று அறிவுரை கூறும் நிலைக்கு மாறிவிட்ட நிலையில் இலக்கியப் பண்புகளும் மரபுவழியில் இருந்து வேறுபடத் தொடங்கின.

1. பொருள் மரபு :

1.1 அறநூல்களின் தோற்றம் :

சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அறநூற் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. பொதுவாக அறநூல்கள் நீதியையும் வாழ்க்கை ஒழுக்கங்களையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கூறுவன. மனுதர்மத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்குவன ஒழித்தலும் அறம் என்று கூறப்படும். கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் பதினொரு நூல்கள் ஒழுக்க நூல்களாக காணப்பட்டன. சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் கதைகளினூடாக அறக் கருத்துக்களைக் கூறின. இதனால்தான் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இக்காலத்தை அறநெறிக் காலம் என்று கூறுவர்.

1.2 சமயச் சார்பான இலக்கியங்கள் :

சமய நெறி முதன்முதலாக சங்க மருவிய காலத்திலேயே இடம்பெறுகின்றது. சமணரும் பௌத்தரும் தமிழ் மொழியைக் கற்று, அதனூடாக தம் சமயக் கருத்துக்களை பரப்புவதில் தீவிரமாக உழைத்தனர். இதன் விளைவாகவே இக் காலத்தில் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் எழுந்தன. மணிமேகலை முற்றிலும் சமயப் பிரசார நூல் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1.3 அகப்பொருள் பற்றிய நூல்கள் :

எந்த ஒரு காலப்பகுதியிலும் அதற்கு முந்திய காலப் பகுதியிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட நூல்கள் தோன்றுவதில்லை. இவ்வகையில் சங்ககால அகப்பொருள் மரபை பின்பற்றியதாக இக்காலத்தில் ஆறு நூல்கள் தோன்றின. ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார் நாற்பது, கைந்தினை என்பன அகப்பொருள் நூலாகும். சங்க கால அகப்பொருள் மரபிற்கு உதாரணமாக ஐந்திணை ஐம்பதில் வரும் இச் செய்யுளைக் குறிப்பிடலாம்.

‘சுனைவாய் சிறுநீரை எய்தாது என்று எண்ணிப்
பிணைமான் இனிது உண்ணவேண்டி - கலைமான்தன்
கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரமென்பர் காதலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி’

1.4 புறப்பொருள் மரபு :

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறைக்கும் சோழன் கோச்செங்கணானுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரில் தோல்வியடைந்த சேரனை சிறைமீட்க பொய்கையார் பாடிய களவழி நாற்பது என்னும் நூல் புறப்பொருள் பற்றியதாகும். இதன் ஒவ்வொரு பாடலின் இறுதியிலும் களம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. போர்க்கள இயல்புகள், போரின் கொடுமை, நாற்படையின் திறம், சோழனின் வீரம் போன்ற செய்திகளை அறியலாம். இந்நூலே பரணிப் பிரபந்தத்தின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படை என்றும் கூறுவர்.

1.5 பக்திப் பாடல்கள் :

சங்க மருவிய காலத்தின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த காரைக்காலம்மையாரும் முதலாழ்வார்களும் பாடிய பாடல்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் பக்தி இலக்கிய மரபை தோற்றுவித்தது. காரைக்காலம்மையார் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகவும் முதலாழ்வார்கள் திருமாலை முழுமுதற் கடவுளாகவும் கொண்டு பாடிய பாடல்களே பல்லவர்கால பக்தி இலக்கிய மரபிற்கு ஓர் விடிவெள்ளியாக அமைந்திருந்தன.

2. செய்யுள் மரபு :

2.1 இலக்கிய வடிவம் :

சங்க கால இலக்கியங்கள் ஒரு பொருளை ஒரு பாடலில் பாடிய தனிச் செய்யுள் மரபைக் கொண்டிருந்தன. சங்க மருவிய காலச் செய்யுட்கள் ஒரு பொருளை பல செய்யுட்களில் பாடும் தொடர்நிலைச் செய்யுள் மரபாகும்.

சங்க மருவிய காலத்தில் முதன்முதலாக காப்பியங்கள் தோன்றின. இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்றழைக்கப்படும் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் இக்காலத்தில் தோன்றின. பெண்ணிற்குப் பெருமை சேர்க்கும் வகையில் இவை தோன்றின.

சிற்றிலக்கியங்கள் :

பிரபந்தம் என்ற சொல் தமிழில் சிற்றிலக்கியங்களைக் குறிக்கும். பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம், புராணங்கள் தவிர்ந்த எல்லா இலக்கியங்களையும் சிற்றிலக்கியம் என்பர். சங்க மருவிய காலத்தில் அந்தாதி, மணிமாலை, பதிகம் முதலான சிற்றிலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றியமை குறிப்பிடத் தக்கது.

2.2 யாப்பு வடிவம் :

சங்க மருவிய காலம் அறநூற் காலமாக இருந்தமையால் இக் காலத்தில் வெண்பா யாப்பு பெரு வழக்காக இருந்தது. சங்கப் பாடல்களை உணவு என்று சொன்னால் அறநூல்களை மருந்து என குறிப்பிடவேண்டும். அதற்கென ஒரு செறிவான வடிவம் அமைந்து கருத்துக்களில் அழுத்தம் தொனிக்க வேண்டும். செப்பல் ஓசையுடையதாக வினாவிற்கு இறுக்கும் விடையைப் போல அமையும் வெண்பா யாப்பே அறக்கருத்துக்களைக் கூற பொருத்தமாக இருந்தது.

சங்க காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அகவல் யாப்பு முற்றாகக் கைவிடப்படவில்லை. சமய நெறிகளை கூறவந்த சிலம்பும் மேகலையும் அகவல் யாப்பிலேயே பாடப்பட்டன.

யாப்பு அடிப்படையில் சங்க மருவிய காலம் யாப்பு பரிசோதனைக் காலமாகவும் அமைகின்றது. காரைக்காலம்மை யார் தான் பெற்ற தெய்வீக அனுபவங்களை வெண்பா யாப்பில்

பாடியபோது அது பொருத்தமற்றது என அறிந்துகொண்டார். பின்னர் திருவிரட்டை மணிமாலையை கட்டளைக் கலித்துறையில் பாடியும் அதுவும் பொருத்தமற்றது எனக்கொண்டு திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகத்தை விருத்தப்பாவில் பாடியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வழியில் பக்தி மரபைப் பாட விருத்தமே சிறந்தது என பல்லவர் கால இலக்கியத்திற்கும் வழிகாட்டியிருந்தார்.

3. மொழி மரபு :

சங்க கால இலக்கியங்களை விட சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களில் மொழி நடை நெகிழ்ச்சித் தன்மை கொண்டதாக காணப்பட்டது. எனினும் வடமொழிச் சார்பு, வடசொற்பயன்பாடு தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம்பெறத் தொடங்கியது எனலாம்.

03. பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

கணக்கு என்பது முதலில் எண்ணையும் பின்னர் எழுத்தையும் அதன்பின்னர் இலக்கியத்தையும் குறிக்க வழங்கியது. இவ்வகையில் தான் மேற்கணக்கு நூல்கள், கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் என இலக்கிய நூல்கள் வகுக்கப்பட்டன. கீழ்க்கணக்கு நூல்களுக்கு பன்னிரு பாட்டியல் ;

“அடி நிமிர்பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி

அறம் பொருள் இன்பம் அடக்கி யவ்வகை

திறம்பட வுரைப்பது கீழ் கணக்காகும்”

என இலக்கணம் கூறுகின்றது. பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்கள் எவை என்பது பற்றி பழைய வெண்பா ஒன்று,

நாலடி நான்மணி நானாற்பு தைந்திணை முப்

பால் கடுகங்கோவை பழமொழி - மாமுலம்

இன்னிலை சொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே

கைந் நிலையு மாங் கீழ்க்கணக்கு

என பதினெட்டு நூல்களையும் கூறுகின்றது.

கீழ்க் கணக்கு நூல்களை அவை கூறும் பொருள் மரபிற்கு ஏற்ப பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- ◇ அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்று பொருள்களையும் எடுத்துக்கூறுவன - திருக்குறள், நாலடியார்
- ◇ அறக் கருத்துக்களை மட்டும் தனியே எடுத்துக் கூறுவனவாக ஒன்பது நூல்கள் அமைந்தன. அவையாவன நான்மணிக் கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்ச மூலம், முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி என்பன.
- ◇ சங்க கால அகப்பொருள் மரபினை பின்பற்றியனவாக ஆறு நூல்கள் காணப்பட்டன. அவையாவன ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார் நாற்பது, நைந்தலை என்பன.
- ◇ புறப்பொருள் மரபினை பின்பற்றியனவாக ஒரு நூல் அமைந்துள்ளது. களவழி நாற்பது என்பது அந்நூலாகும்.

04. மேற்கணக்கு நூல்களுக்கும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை எடுத்துக்காட்டுக.

கணக்கு என்பது முதலில் எண்ணையும் பின்னர் எழுத்தையும் அதன்பின்னர் இலக்கியத்தையும் குறிக்க வழங்கியது. இவ்வகையிலே மேற்கணக்கு கீழ்க்கணக்கு என நூல்கள் தோன்றின. இரண்டு தொகுதிகளுக்குமிடையில் அதிக வேறுபாடு காணப்பட்டது.

- ◇ முன் தோன்றியவை என்ற பொருளில் மேற்கணக்கு நூல்கள் என்றும் அவற்றைத் தொடர்ந்து பின் அமைந்தவை என்ற பொருளில் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனவும் இவை பெயர் பெற்றன.
- ◇ நிமிர்ந்த அடிகளால் ஆகிய பாடல்கள் மேற்கணக்கு என்றும் அடி நிமிர்பில்லாச் செய்யுட்கள் கீழ்க்கணக்கு என்றும் அழைக்கப்பட்டன.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்கள் சங்க காலத்துக்குரியதாகவும் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சங்க மருவிய காலத்திற்குரியதாகவும் கொள்ளப்பட்டன.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்கள் காதலையும் போரையும் சிறப்பாக பாடின. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றினையும் எடுத்துக்கூறின.

- ◇ மேற்கணக்கு நூல்களில் செவியறிவுறுத்தலாகவும் பொருண் மொழிக் காஞ்சியாகவும் வாழ்த்தாகவும் அறகருத்துக்கள் ஆங்காங்கே தனிப்பாடல்களில் கூறப்பட்டாலும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பதினொரு நூல்கள் அறநூல்களாக காணப்பட்டன.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்கள் மக்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் எனக் கூற கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மக்கள் எப்படி வாழவேண்டும் என எடுத்துக் கூறின.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்கள் மூவேந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் உலகியல் இன்ப நுகர்ச்சியைக் கூற கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் களப்பிரர் காலத்தில் அறநீதி ஆசார ஒழுக்கங்களை கூறின.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்கள் தனிநிலைச் செய்யுட்களாகக் காணப் பட்டன. அவற்றில் குறும்பாடலும் உண்டு. நெடும்பாடலும் உண்டு. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் யாவும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாக காணப்பட்டன.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்களில் பெரும்பாலான அகவற்பாவால் ஆக்கப்பட்டன. வஞ்சி, கலிப்பா, பரிபாட்டு முதலான யாப்பு வடிவங்களும் பின்பற்றப்பட்டன. ஆனால் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் யாவும் வெண்பா யாப்பினால் மட்டுமே பாடப்பட்டது.
- ◇ மேற்கணக்கு நூல்கள் யாவும் பிறமொழிக் கலப்பில்லாத தூய தனித்தமிழ் நடையில் இறுக்கமான மொழிநடையில் அமைந்தன. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மணிப்பிரவாள நடையில் நெகிழ்ச்சித் தன்மை கொண்டதாக அமைந்தன.

05. சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களில் அகத்திணை மரபு இடம்பெறு மாற்றை சுருக்கமாக எடுத்துக்காட்டுக.

எந்தவொரு காலப்பகுதி இலக்கியமும் அதற்கு முந்திய கால இலக்கிய மரபிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டுச் செல்வதில்லை. இவ்வகையில் சங்க கால இலக்கிய அகப்பொருள் மரபு சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

சங்க காலத்தில் சிறப்பிடம் பெற்ற அகப்பொருள் மரபு திணைக் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் சங்க மருவிய காலத்தில் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார்

நாற்பது, கைந்நிலை என்பன அக நூல்களாகும். அகப் பொருளுக் குரிய ஐந்து திணைகளுக்கும் திணைக்குப் பத்துப் பாக்களாக கொண்ட ஐந்திணை ஐம்பது என்ற நூலில் மானிடர்களுக்கான அக வாழ்வினை விலங்குகளினூடாக காட்டும் ஓர் நிகழ்வினை

சுனைவாய் சிறுநீரை எய்தாது என்றெண்ணி

பிணைமான் இனிதுண்ண வேண்டி - கலைமான்தன்

கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரம் என்ப காதலர்

உள்ளம் படர்ந்த நெறி

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம்.

சங்க மருவிய காலத்து நூல்களான திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற நூல்களில் அமைக்கப்பட்ட காமத்துப்பால் சங்க கால அகப் பொருள் மரபையே தழுவியுள்ளது. குறிப்பாக திருக்குறளில் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களைக் கொண்ட காமத்துப்பால் சங்க கால களவொழுக்கத்தையும் கற்பொழுக்கத்தையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

சங்க மருவிய காலத்தில் எழுந்த சிலப்பதிகாரம் என்ற நூலில் அகப்பொருள் மரபு பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் கானல் வரி என்ற காதையில் கோவலனும் மாதவியும் கூடிக் களிக்கும் களவொழுக்கத்தின் சிறப்பினை தந்து காப்பியத்தை அழகுபடுத்திச் செல்கின்றார் இளங்கோவடிகள். மேலும் கடலாடு காதையில் வித்தியாதர நகரில் வித்தியாதர வீரன் ஒருவன் தன் காதலியோடு கூடிக்கலந்து நிற்கும் அகத்திணை மரபைக் காணமுடிகின்றது.

'வெள்ளிமால்வரை வியன் பெருஞ்சேடி

கள்ளவிழ் பூம்பொழில் காமக் கடவுட்குக்

கருங்கயல் நெடுங்கண் காதலி தன்னொடு

விருந்தாட்டு அயரும் ஓர் விஞ்சை வீரன்'

என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

06. சங்க மருவிய கால இலக்கியப் பண்பு சங்க கால இலக்கியப் பண்பிலிருந்து வேறுபடுமாற்றை விளக்குக.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை சிலர் காலமும் கருத்தும் என்ற வகையில் சங்க காலத்தை இயற்கைநெறிக் காலம் என்றும் சங்க மருவிய காலத்தை அறநெறிக் காலம் என்றும் வகைப்படுத்துவர்.

சங்க காலத்தில் உலகியல் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட காதலும் போரும் இலக்கியத்தின் பொருள் மரபாக காணப்பட்டன. சங்க மருவிய காலத்தில் அறம், நீதி, ஆசாரம், ஒழுக்கம் என்பன பொருள் மரபாகக் காணப்பட்டன.

சங்க கால இலக்கியம் ஒரு மனிதன் எப்படி வாழ்ந்தான் என்பதை எடுத்துக் கூறுகின்றது. ஆனால் சங்க மருவிய கால இலக்கியம் ஒரு மனிதன் எப்படி வாழவேண்டும் என்ற வாழ்வாங்கு நெறிகளைக் கூறுகின்றன.

சங்க காலத்தில் சமயக் கருத்துக்கள் மிகையாக இடம்பெறவில்லை. தனிப்பாடல்களில் ஆங்காங்கே கடவுளைப் பற்றியும் கடவுள் வழிபாடு பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. சங்க மருவிய காலத்தில் சமண பௌத்த துறவிகள் தம் சமயக் கருத்துக்களை பிரசாரப்படுத்தும் வகையில் தொழிற்பட்டனர். உதாரணமாக கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பல சமணராலேயே எழுதப்பட்டன. மணிமேகலை பௌத்த சமய பிரசார நூலாகவே காணப்பட்டது.

சங்க காலத்தில் கூறப்பட்ட பல விடயங்கள் சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் கண்டனம் செய்யும் வகையில் எதிர்மாறான களத்தில் கூறப்பட்டனபோல காணப்பட்டன. கொலை, களவு, புலால் போன்றவற்றை கண்டிக்கின்றன. புறநானூறு வீரத்தைப் பாட குறள் அன்பினை போதிக்கின்றது.

சங்க கால இலக்கியம் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைப்பன. சங்க மருவிய காலப் பாடல்கள் எடுத்துக்கொண்ட பொருளை விரிவாக வலியுறுத்திக் கூறும் இயல்பின.

சங்க காலத்தில் அகவல், வஞ்சி, யாப்புக்களுடன் கலிப்பா, பரிபாட்டு என்பனவும் பின்பற்றப்பட்டன. சங்க மருவிய காலத்தில் வெண்பா யாப்புடன் அகவல் கட்டளைக் கலித்துறை, விருத்தம் போன்ற யாப்புக்களும் பின்பற்றப்பட்டன.

சங்க காலப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் தனிநிலை செய்யுட்களாக காணப்பட்டன. சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாக காணப்பட்டன.

சங்க காலத்தில் ஆற்றுப்படை என்ற சிற்றிலக்கிய வடிவம் பின்பற்றப்பட்டது. சங்க மருவிய காலத்தில் காப்பியங்கள், அந்தாதி, மணிமாலை, பதிகம் போன்ற சிற்றிலக்கிய வடிவங்களும் காணப்பட்டன.

சங்க கால இலக்கியங்களில் பிறமொழிக் கலப்பற்ற இறுக்கமான மொழிநடை பின்பற்றப்பட்டது. சங்க மருவிய காலத்தில் மணிப்பிரவாள நடையுடன் மொழியில் நெகிழ்ச்சித் தன்மை பின்பற்றப்பட்டது.

07. சங்க மருவிய காலத்தெழுந்த அறநூல்களைக் குறிப்பிட்டு, அவற்றின் பொதுப் பண்புகளை விளக்குக.

சங்க மருவிய காலத்தில் எழுந்த அறநூல்கள் என பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். திருக்குறள், நாடடியார், நான்மணிக்குகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, திரிகடுகம், ஆசாரக் கோவை, சிறுபஞ்சமூலம், பழமொழி நானூறு, முதுமொழிக் காஞ்சி, ஏலாதி என்பன. இவற்றின் பொதுவான பண்புகள் என பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

- ◇ அற நூல்கள் நீதியையும் ஒழுக்க ஆசாரங்களையும் வலியுறுத்துவன. அறம் என்பது மனத்தின் கண் மாசிலனாதல் என்றும், அறத்தின் வழியே வருவதுதான் இன்பம் என்றும் கூறுகின்றது.
- ◇ சங்க மருவிய கால சமுதாயம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தது எனக் கொண்டு மருந்துப் பெயர்களில் சில அறநூல்கள் எழுதப்பட்டன. திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி என்பனவே அவையாகும். மருந்து உடல் நோயைத் தீர்ப்பது போல மருந்துப் பெயர்களில் எழுதி வெளியிடப்பட்ட அற நூல்கள் மனிதரின் உளநோயை தீர்க்க முயன்றன.
- ◇ அற நூல்கள் யாவும் வெண்பா யாப்பில் பாடப்பட்டன. சங்கப் பாடல்களை உணவு என்று சொன்னால் அற நூல்களை மருந்து என்று சொல்லவேண்டும். இதனை மனித சமுதாயம் மனத்தில் இருந்திக்கொள்ள வேண்டுமானால் அதற்கென ஒரு செறிவான வடிவம் அமைந்து கருத்துக்களில் அழுத்தம் தொனிக்க வேண்டும். நீதியை தெளிவாக சுருக்கமாக கூறுவதற்கு செப்பல் ஓசையுடைய வெண்பா பொருத்தமாக இருந்தமையால் அறநூல்கள் யாவும் வெண்பாவிலேயே பாடப்பட்டன.
- ◇ அற நூல்கள் மனிதரது அன்றாடக் கடமைகளை நிரற்படுத்தும் இயல்புடையன. செய்ந்நன்றியறிதல், நடுவுநிலமை, அடக்கமுடைமை, ஒழுக்க முடைமை, பிறர் பொருளை நச்சித்து

தீய வழிகளில் பொருள் திரட்டாமை, புறங் கூறாமை, பிச்சை புகினும் கற்றல் நன்று, கடன் பாடாது வாழ்தல், பொறையுடைமை இவ்வாறான இது போன்ற பல கடமைகளை நிரற்படுத்துகின்றன.

- ◇ மனித வாழ்வை மேம்படுத்தும் இயல்புடையன. மருத்துவன் உடம்புக்கு நல்லது இது; உடம்புக்கு ஆகாதது இது என்று விதித்தும் விலக்கியும் கூறுவது போல மனித வாழ்வை மேம்படுத்தும் விடயங்களை திருக்குறள், இனியவை நாற்பது போன்ற அற நூல்கள் கூறுகின்றன.
- ◇ அற நூல்களில் வடநூற் கருத்துக்கள் மிகையாக காணப்பட்டன.
- ◇ அற நூல்கள் உலக வாழ்க்கையை இழிவானது எனக் கருதி நிலையாமை, துறவு, ஊழ்வினை போன்றவற்றை வலியுறுத்துகின்றன.
- ◇ அற நூல்களில் பெண்களுக்கு அதிகளவிலான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டிருந்தன. சில அறநூல்கள் பெண்களை இழிவுபடுத்துவது போலவும் காணப்பட்டன.
- ◇ அற நூல்களில் சமண, பௌத்த மதக் கருத்துக்கள் பெருமளவில் காணப்பட்டன.
- ◇ அற நூல்கள் யாவும் கூறும் ஒரே செயற்பாடு மனிதன் எப்படி வாழ வேண்டும் என்ற வாழ்வாங்கு நெறியை கூறுகின்றன.

08. சங்க மருவிய காலம் காவியங்களின் தொடக்க காலமாக அமையுமாற்றை ஆராய்க.

தமிழ் மொழியில் முதன்முதலில் தோன்றிய காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். இதனை அடுத்து தோன்றியது மணிமேகலை. இரண்டும் சங்க மருவிய காலத்தில் தோன்றியவையாகும்.

சிலப்பதிகாரம் சங்க இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியையும் வளர்ச்சியையும் காட்டும். சங்க காலத்தில் சில தனி நிலை செய்யுட்களில் கதை தழுவிய நாடகங்களும் இருந்திருக்க வேண்டும். கதைக் கரு ஒன்றை மையமாகக் கொண்டே காப்பியம் ஆரம்பத்தில் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். 'ஒரு முலை அறுத்த திருமாவுண்ணி' என நற்றிணையிலும், புறநானூற்றில் வரும் கண்ணகி பற்றிய செய்தியும் சிலப்பதிகாரத்திற்கு முன்னரே

கண்ணகி கதை இருந்ததைக் குறிக்கும். மலை வளம் காண அரசனும் தம்பி இளங்கோவும், புலவர் சாத்தனாரும் சென்றபோது குறவர் கூறிய செய்திகளே சிலப்பதிகாரம் தோன்ற அடிப்படையாயிற்று. இளங்கோவடிகள் சமண சமயத்தை சார்ந்திருந்தாலும் கதைகளினூடாக அறக் கருத்தைக் கூறும் வகையில் சிலப்பதிகார காப்பியம் தோன்றியது எனலாம்.

‘அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவதூஉம்

உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துதலும்

ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்பதூஉம்’

என்ற முக்கருத்தை தழுவி சிலப்பதிகாரம் என்ற காப்பியம் பிறந்தது. காப்பிய இலக்கணத்திற்கு அமைவாக இளங்கோ அடிகள் பாடாவிட்டாலும் காப்பியத்திற்குரிய அம்சங்கள் சில இடம்பெற்றிருந்தன.

சிலப்பதிகாரத்தை தொடர்ந்து மணிமேகலை எழுந்தது. ‘மணிமேகலையோடு உரைப்பொருள் முற்றிய சிலப்பதிகாரம் முற்றும்’ என்ற தொடர் சிலப்பதிகாரத்தின் உரைபெறு கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ளது. கோவலன் மாதவி மகளான மணிமேகலையின் கதையைக் கூறும் கதையினூடாக அறக் கருத்துக்களையும் சமயக் கருத்துக்களையும் பரப்புவதையே சாத்தனார் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

‘இளங்கோ வேந்தன் அருளிக் கேட்பு

வளங்கெழு கூலவாணிகள் சாத்தன்

மாவண் தமிழ்த்திறம் மணிமேகலை துறவு

ஆணறம் பாட்டினுள் அறிய வைத்தனன்’

எனும் பதிகத்தின் மூலம் காப்பியத்தின் தோற்றத்தை அறிய முடியும். இந்நூல் பௌத்த சமய பிரசார நூலாக காணப்படுகின்றது. சமய உள்ளடக்கத்தை கதைகள் மூலம் சொல்வதற்காக இக் காப்பியம் தோன்றியது. மக்கட் சமுதாயத்தை அல்வழி நீக்கி நல்வழிப்படுத்த எழுந்த சீர்திருத்த காப்பியம். துறவு தந்த துறவில் பிறந்த காப்பியம். இவ்வகையில் சங்க மருவிய காலம் காப்பியங்களின் தோற்ற காலமாக அமைந்தது.

09. சங்க மருவிய காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்கள் பற்றி கருத்துரை வழங்குக.

சங்க மருவிய காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்கள் என்று கூறப் படுவன சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையுமாகும். சிலப்பதிகாரத் தை பாடியவர் இளங்கோவடிகளாவர். தமிழில் எழுந்த முதற் காப்பியமாகக் கூறப்படுகின்றது. அரசியல் பிழைத்தவர்களுக்கு அறமே கூற்றுவனாக அமைவதையும், கற்புடைய பெண்கள் உயர்ந்தோரால் போற்றப்படுவதையும் ஒருவன் செய்த வினை தப்பாது அவனையே வந்து சேரும் என்பதையும் உணர்த்தும் நோக்கில் பாடப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் இடம்பெற்ற கதையை தழுவி எழுதப்பட்டது. கதைத் தலைவர் வணிக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். கணிகையர் குலத்தைச் சேர்ந்த மாதவிக்கு உயர்நிலை அளிக்கப் பட்டுள்ளது. காப்பியம் புகார் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. முற்பட்ட புலவர்கள் கையாளாத செய்யுள் வகைகள் சிறப்பாகக் கையாளப் பட்டுள்ளன. உரைநடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் என்றும், முத்தமிழ்க் காப்பியம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட காலத்து தமிழ் நாட்டின் அரசியல், பண்பாடு, சமூக நிலை பற்றி அறிய உதவுகின்றது. “நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு” என இக்காப்பியத்தைப் பாரதியார் பெருமைப்படுத்துகின்றார்.

மணிமேகலை மதுரை கூல வாணிகன் சாத்தனாரால் பாடப் பட்டது. சிலப்பதிகார முடிவில் “மணிமேகலையோடு உரைப் பொருள் முற்றிய சிலப்பதிகாரம்” என வருவதால் இக் காப்பியம் சிலப்பதிகாரத்தின் தொடர் நிலைக் காப்பியம் எனலாம். கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மணிமேகலையே இக் காப்பியத்தின் தலைவி. மணிமேகலை இக் காப்பியத்தில் அறச் செல்வியாகவும், தவச் செல்வியாகவும் காட்சியளிக்கின்றாள். மக்கட் சமுதாயத்தை அல்வழி நீக்கி நல்வழிப்படுத்த எழுந்த ஒரு சீர்திருத்த காப்பியமே இதுவாகும். பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டித்தல், மது ஒழிப்பு, சிறையொழிப்பு போன்ற சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றது. சமுதாயத் தொண்டும் துறவொழுக்கமும் சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றது. காப்பிய ஆசிரியர் பௌத்த மதக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டே இக் காப்பியத்தை எழுதியுள்ளார்.

இவ்விரு காப்பியங்களும் அகவற்பாவினால் ஆக்கப்பட்டது. இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்றும் குடிமக்கள் காப்பியங்கள் என்றும்

அழைக்கப்பட்டன. பொருளையும் இன்பத்தையும் சிலம்பு கூற அறத்தையும் வீட்டையும் மேகலை கூற்றற்று எனலாம்.

10. சங்க கால இலக்கிய மரபு சங்க மருவிய காலத்திலும் தொடர்ந்த வாற்றை விபரிக்குக.

எந்த ஒரு காலப்பகுதி இலக்கிய மரபும் முந்திய கால இலக்கிய மரபிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டுச் செல்வதில்லை. அந்த வகையில் சங்க கால இலக்கிய மரபு சங்க மருவிய காலத்திலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

சங்க காலத்தில் தனிச் செய்யுட்களில் பாடப்பட்ட அகப்பொருள் மரபு சங்க மருவிய காலத்தில் ஆறு நூல்களில் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாக கூறப்பட்டது. ஐந்திணை ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமொழி ஐம்பது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, கார் நாற்பது, கைநநிலை என்பன அந்நூல்களாகும். தவிர திருக்குறள் காமத்துப் பாலில் சங்க கால களவொழுக்கமும் கற்பொழுக்கமும் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. சிலப்பதிகாரத்தில் கானல் வரியிலும் சங்க கால அகப்பொருள் செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

சங்க காலத்தில் வீரத்துடன் தொடர்புபட்ட புறப்பொருள் மரபு சங்க மருவிய காலத்தில் களவழி நாற்பது என்ற நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. போர்க்கள இயல்புகள், போரின் கொடுமை, நாற்படையின் திறம், சோழனின் வீரம் போன்ற செய்திகளை கூறுகின்றன.

சங்க காலத்தில் தனிப்பாடல்களில் செவியறிவுறுத்தலாகவும் பொருண்மொழிக்காஞ்சியாகவும், வாழ்த்தாகவும் கூறப்பட்ட அறக் கருத்துக்கள் சங்க மருவிய காலத்தில் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்று தனி இலக்கிய வகையாக வளர்ச்சி பெற்றன. பதினொரு நூல்கள் அறக் கருத்துக்களைக் கூறின. சிலம்பு, மேகலை கதைகளின் ஊடாக அறக் கருத்துக்களை கூறின.

சங்க காலத்தில் திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் ஆகிய வற்றில் தோன்றிய பக்தி இலக்கிய மரபு சங்க மருவிய காலத்தில் முதலாழ்வார், காரைக்காலம்மையார் பாடல்களில் விருத்தி பெற்றன.

சங்க காலத்தில் பின்பற்றப்பட்ட அகவல் யாப்பு சங்க மருவிய காலத்தில் முற்றாக கைவிடப்படவில்லை. சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை முதலிய நூல்களில் அகவல் யாப்பு தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டன.

11. சங்க மருவிய கால காப்பியங்கள் சோழர் கால காப்பியங்களில் இருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றன என்பதை விளக்குக.

சோழர் காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்கள் தண்டியாசிரியர் கூறும் காப்பிய மரபிற்கு ஏற்றதாகப் பாடப்பட்டன. ஆனால் சிலம்பும் மேகலையும் காப்பிய மரபிற்கு ஏற்றதாக எழுதப்படவில்லை.

சோழர் கால காப்பியங்கள் தன்னிகரில்லா தலைவர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பட்டன. ஆனால் சங்க மருவிய கால காப்பியங்களில் கண்ணகியும் மணிமேகலையுமே கதைத் தலைவியராக காணப்பட்டனர்.

சோழர் காலக் காப்பியங்கள் வட நாட்டுக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன.

உ - ம் : ஷத்ரய சிந்தாமணி, சத்திய சூடாமணி போன்றவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டே தமிழில் சீவகசிந்தாமணி எழுந்தது. வால்மீகியைப் பின்பற்றியே கம்பர் இராமாயணத்தைப் பாடினார். ஆனால் சிலம்பும் மேகலையும் தமிழ்நாட்டை பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன.

சோழர் கால காப்பியங்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நாற்பொருளைக் கூறுவன. சிலம்பில் பொருளும் இன்பமும் கூறப்பட மேகலையில் அறமும் வீடும் கூறப்படுகின்றன.

சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் பெரும்பாலும் அகவற் பாவினால் ஆக்கப்பட்டது. ஆனால் சோழர் காலக் காப்பியங்கள் விருத்தப்பாவினால் பாடப்பட்டன.

சோழர் கால காப்பியங்களில் உள்ளது பெருப்பித்துக் கூறுதல், இல்லது புனைந்துரைத்தல் என்ற பண்புகள் காணப்பட்டன. இதனால் அங்கு நாட்டு வருணனை நகர வருணனைக்கு குறைவே யில்லை. சிலம்பு மேகலை நேரடியாகவே கதையை தொடங்குவதால் வருணனை பெருமெடுப்பில் காணப்படவில்லை.

சோழர் காலக் காப்பியங்களில் ஏராளமான பாத்திரப் படைப்புக் களோடு, கிளைக் கதைகளும் காணப்படும். சிலம்பு மேகலையில் ஒப்பீட்டு அளவில் மிகக் குறைவாக காணப்பட்டன.

சோழர் காலக் காப்பியங்களை அரசு காப்பியங்கள் என்று குறிப்பிடலாம். அவற்றின் நோக்கமே மன்னன் புகழ் பாடுதலாகும். ஆனால் சிலம்பு மேகலை குடிமக்கள் காப்பியம் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

12. சங்க மருவிய காலத்தை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் இருண்ட காலம் என்பது பொருந்துமோ என்பதை பரிசீலிக்குக.

சங்க மருவிய காலத்தில் முடியுடை மூவேந்தர் ஆட்சி நிலை தளர வடக்கேயிருந்து வந்த களப்பிரர் என்னும் சாதியினர் தமிழகத்தை கைப்பற்றி கொடுங்கோல் ஆட்சி புரிந்தனர். அடிக்கடி வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவர்கள் வடமொழி, பிராகிருத மொழி பேசுபவர்களாகவும், சமண பௌத்த மதத்தைப் பின்பற்றுபவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். அந்நிய ஆட்சி, அந்நிய மொழி, பிற மதம், பிற பண்பாடு போன்றன சங்க காலச் சூழலில் இருந்து வேறுபடுத்தியது. இதனாலேதான் சிலர் இக் காலத்தை இருண்ட காலம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். ஆனால் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை இக்கூற்று பொருத்த மற்றதாக காணப்படுகின்றது.

உலகப் பொதுமறை என்று கூறப்படும் திருக்குறள் எழுந்தது இக்காலத்திலேயே. உலக அரங்கில் அதிக அளவிலான மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதும் இதுவே. வாழ்க்கையிற் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவற்றையும், தவிர்க்க வேண்டியவற்றையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இத்தகைய நூல் தோன்றிய காலத்தை இருண்ட காலம் எனக் கூறுதல் எவ்வகையிலும் பொருந்தாது.

தமிழின் முதற் காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரமும், மணிமேகலையும் தோன்றியதும் இக்காலத்திலேயே. மணிமேகலை ஒரு சமூக சீர்திருத்த காப்பியம். சிலப்பதிகாரத்தைப் பற்றி பாரதியார் “நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றோர் மணியாரம் படைத்த தமிழ்நாடு” என அதன் பெருமையைப் போற்றுகின்றார்.

இக் காலத்தில் காரைக்கால் அம்மையாரும் முதலாழ்வார் களும் தோன்றி பக்தி இலக்கியத்திற்கு வித்திட்டனர். பொருள் மரபிலும் செய்யுள் மரபிலும் அம்மையாரது பாடல்கள் பெரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

தமிழ் இலக்கண மரபின் முன்னோடி நூலாக விளங்கும் தொல்காப்பியம் எழுந்ததும் இக்காலத்திலேயே. எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகியவற்றினை விரித்துரைக்கும் தொல்காப்பியம் தமிழ் மொழியின் இலக்கண அமைப்பை சிறப்பாக கூறுகின்றது.

மேற் குறிப்பிட்ட பல்துறை சார்ந்த இலக்கியங்கள் தோன்றியமையினால் இக்காலத்தை இருண்ட காலம் எனக் கூறுதல் எவ்வகையிலும் பொருந்தாது எனலாம்.

13. சங்க மருவிய காலத்து இலக்கியங்கள் தோன்றுவதற்கு அக்காலத்து அரசியல் நிலமைகளும் சமுதாய நிலமைகளும் எவ்வாறு காரணமாக அமைந்தன என்பதை விளக்குக.

முவேந்தர் ஆட்சி நிலை தளர சங்க மருவிய காலத்தில் களப்பிரர் படையெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அரசியல் உறுதிப் பாடினமை, அடிக்கடி நிகழ்ந்த வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகள், களப்பிரரது கொடுங்கோலாட்சி முதலான சூழ்நிலைகள் காணப்பட்டன. அவர்களது ஆட்சி மக்கள் நலன் பேணும் வகையில் அமையவில்லை. ஆட்சிமுறை நாட்டு நலனையும் மக்கள் நலனையும் கொண்டு விளங்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவே, “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்” என்ற குரல் இலக்கியங்களில் ஒலித்தது. வட நாட்டவர் வருகையால் தமிழ் சமுதாயம் சீர்கேடு அடைந்தது. சங்க காலத்தில் அரசருக்கும் மக்களுக்குமிடையிலிருந்த நெருக்கமான உறவு களப்பிரரது ஆட்சியில் துண்டிக்கப்பட்டது. ஆளுவோர் ஆளப்படுவோர் வேறு வேறாயினர். நெறி தவறி ஒழுக்கம் குன்றிப் போயிருந்த தமிழக மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் அற ஆசார நீதிக் கருத்துக்களை போதிக்கும் இலக்கியங்கள் தோன்றின. ஆட்சி முறைமையால் ஏற்பட்ட மாற்றமே வள்ளுவரை அரசியல், அமைச்சியல் போன்ற பகுதிகளை அமைக்கத் தூண்டியது.

சங்க மருவிய கால சமுதாய நிலையை நோக்கும் போது, நில மானியப் பொருளாதாரம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த சமூகப் புதுமைகளும், வளம் பெற்ற வாணிப பொருளாதார முறையின் தீய திருப்பங்களும், வைதீக நெறி வளர்த்து வகுத்த வர்ணப் பாகுபாட்டின் அமைப்பும், கலை வாழ்க்கையைத் தொழிலாகக் கொண்ட கணிகையர் கூட்டம் உருவானமையும், மணவினை ஒழுக்கங்களாலும் அக்காலச் சமுதாயம் சீர்கேடு அடைந்தது. இதனை மாற்றியமைக்கவே ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்தும் நூல்கள் தோன்றின.

இக் காலத்தில் களப்பிரரின் வருகையோடு சமண, பௌத்த துறவிகளும் தமிழகத்திற்கு வந்து தம் அறிவு ஆற்றலினால் தம் சமயக் கொள்கையைப் பரப்ப இலக்கியத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்டனர்.

சங்க மருவிய கால சமுதாயம் இதற்கு முந்திய கால அக வாழ்விலும், புற வாழ்விலும் திருப்தியற்ற நிலையில் காணப்பட்டது. அகப்புற வாழ்வில் களவு மனம், கற்பு மணமாக மலரவில்லை. போரின் கொடுமான விளைவுகளால் சமுதாயம் நொந்து காணப்பட்டது. இத்தன்மையான சமூகத்திற்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் தோன்றியதே அற நூல்கள். புறநானூற்று காலப் போர்களினாலும், களப்பிரர் படையெடுப்பாலும் கலங்கிய சமுதாயம் அன்பை உயிராகக் கொண்ட சமணத்திடம் ஆறுதலை நாடியது.

எனவே அக்கால அரசியல் சூழலும் சமுதாய நிலைப்பாடும் சங்க மருவிய கால இலக்கியப் போக்கினை மாற்றியமைத்தது எனலாம்.

14. திருக்குறளின் அமைப்பையும் அந்நூலில் இடம்பெற்ற சங்க மருவிய காலப் பண்புகளையும் குறிப்பிடுக.

முதல் அடி நான்கு சீரும் இரண்டாம் அடி மூன்று சீரும் உடையதாய் வரும் இரண்டடி வெண்பாவிற்கு குறள் வெண்பா என்று பெயர். அக்குறள் வெண்பாவினால் ஆக்கப்பட்ட நூலே திருக்குறள்.

பத்துப் பத்து குறளாகப் பகுத்து ஒவ்வொரு பத்திலும் ஒவ்வொரு பண்பையோ கொள்கையையோ விளக்குகின்றார். அறம் பற்றிய கருத்து முப்பத்தெட்டு அதிகாரங்களிலும் அரசியல், அமைச்சர், குடி மக்களோடு தொடர்புடைய பொருட்பால் எழுபது அதிகாரங்களிலும், காதல் பற்றிய காமத்துப்பால் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் அறம், நீதி, ஆசார ஒழுக்கத்தைவே வலியுறுத்தி வந்தன. அப்பண்பு திருக்குறளில் முழுமையாக காணப்பட்டன. திருக்குறள் ஓர் வாழ்க்கை ஒழுக்க நூல் என்பதற்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. இன்னா செய்தார்க்கு இனியவே செய்; நன்றி மறப்பது நன்றன்று; அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி, பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்; அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல், மனத்துக் கண் மாசிலனாதல்;

தன்னெஞ்சறிய பொய்யற்க; அழக்காறு என ஒரு பாவி; இடுக்கண் வருங்கால் நகுத என்பன போன்ற அறநூல் சார்ந்த ஒழுக்கவியல்கள் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

திருக்குறள் உலகப் பொதுமறையாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் கூறுவது போல பல விடயங்கள் இயற்கைநெறிக் கால வாழ்க்கையை கண்டனம் செய்வது போல காணப்படுகின்றது. புறநானூறு கூறும் வாழ்க்கை முறையில் பல அம்சங்கள் குறளில் கடியப்பட்டுள்ளன.

சங்க மருவிய காலத்தில் களப்பிரர் வட நாட்டின் சமண பௌத்த சமயத்தைச் சார்ந்திருந்தமையால் அவற்றின் தீவிரமான சமயக் கருத்துக்கள் குறள்களில் இடம்பெற்றிருந்தன. வாழ்க்கை நிலையாமை, துறவு, வினைப்பயன், கொல்லாமை போன்ற சமயக் கருத்துக்கள் திருக்குறளில் இடம்பெற்றிருந்தன.

சங்க மருவிய காலத்தில் அகப்பொருள் மரபு பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றிருந்தன. அகப்பொருள் செய்திகளான களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம் போன்றன திருக்குறளின் காமத்துப்பாலில் இடம்பெற்றிருந்தன. அவை இருபத்தைந்து அதிகாரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

சங்க மருவிய கால இலக்கியங்கள் மனிதன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்ற வாழ்வாங்கு நெறிகளை கூறியுள்ளன. திருக்குறள் இன்று உலகப் பொதுமறையாக கொள்ளப்படுவதற்கு இதுவே காரணமாகும்.

சங்க மருவிய கால இலக்கிய மரபு தொடர்நிலைச் செய்யுட்களால் அமைந்திருந்தது. ஒரு பொருளை பல செய்யுட்களால் கூறுவது தொடர்நிலைச் செய்யுட்களாகும். திருக்குறளும் அத்தன்மையான வடிவத்தைச் சார்ந்தது. ஒரு அதிகாரப் பொருள் பத்துக் குறள்களில் கூறப்பட்டிருப்பினும் ஒரு அதிகாரத்தின் தொடர்ச்சியாக மறு அதிகாரம் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்க மருவிய கால இலக்கியத்திற்கே உரித்தான வெண்பா யாப்பில் ஆக்கப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

15. சங்க மருவிய காலம் பக்தி இலக்கியத்தின் தோற்ற காலமாக அமையுமாற்றை தெளிவுபடுத்துக.

இறைவன் மீது பக்தர்கள் ஆர்வமுடன் உள்ளமுருகி வழிபாடு செய்து பாடிய பாடல்கள் பக்தி இலக்கியம் என்று கூறுவர். இவ்வகையில் சங்க மருவிய காலத்தில் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு காரைக்காலம்மையார் பாடிய அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்கள் போன்றனவும் திருமாலை முழுமுதற் கடவுளாக கொண்டு முதல் மூன்று ஆழ்வார்கள் பாடிய திருப்பாசரங்கள் போன்றனவும் தோன்றி சங்க மருவிய காலம் பக்தி இலக்கியத்தின் தோற்ற காலமாக விளங்குகின்றது எனலாம்.

மாமனுடத்தின் பெற்றியையும் வெற்றியையும் பாடுவதைவிட தெய்வங்களைப் பாடுவதே பெரும் பேறாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவராக ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் விளங்கி பக்தி இலக்கியத்தின் கொடுமுடியைக் கண்டனர். இவ்வகைய இலக்கிய மரபின் ஊற்றினை சங்க மருவிய கால இறுதிப் பகுதியில் காணமுடிகின்றது. அக் காலத்தில் வாழ்ந்த காரைக்காலம்மையாரையும் வைணவ முதல் ஆழ்வார்களான பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகியோருமே பக்தி இலக்கியத்தின் ஊற்றின் முன்னோடி என்று கூறலாம்.

இறைவனை நினைத்து உருகி அவனை அடையப் பெறும் பாக்கியத்தை வேண்டியே அடியார்கள் பாடுவதுண்டு. காரைக்கால் அம்மையாரும் இறைவன் மீது நைந்துருகி உணர்ச்சித் துடிப்புடன் பக்தி உணர்வை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தாம் பிறந்து மொழி பயின்றது பற்றியும் பின்னரும் சிவனது திருவுருவத்தை காண வில்லையே என்று குறிப்பிடுகின்றார். இறைவனைக் கண்டு தமது தந்தையென இறைஞ்சி கைப்பணி செய்யாவிடின் அண்டம் பெறினும் தமக்கு வேண்டாமென்கிறார். அவர் வேண்டிய இறவாத அன்பு நெறி, அதுவே பல்லவர் கால பக்தி நெறி. பக்திநெறியில் நின்று இறைவனைப் பாமாலை சாத்துவதற்கு விருத்தப்பாவே பொருத்தமான பக்தி இலக்கிய மரபிற்கு வித்திட்டவரும் அவரே. பதிகம் என்ற வடிவமே பக்தி இலக்கிய மரபிற்கு உகந்தது என அத்துறையிலும் வழிகாட்டியவர். முத்திரைக் கவியை அறிமுகம் செய்து பல்லவர் காலத்தில் அதனைப் பெரு வழக்குறச் செய்தவரும் இவரே.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பல்லவர் காலம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து இலக்கியத்தையும் சமூகத்தையும் ஆட்கொண்ட காலமாக பல்லவர் காலம் விளங்குகின்றது. உலகியலுக்கு முதன்மையளித்துவந்த தமிழ் சமுதாயம் நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் வருகையால் பக்தி உணர்விற்கு முதன்மை கொடுக்கத் தொடங்கியது. தெய்வத்தைப் பாடுவதற்கே மொழி என்றும் தெய்வீகத்தைப் போற்றுவதற்கே மானிடம் என்றும் பக்தி இயக்கத்தில் ஈடுபட்டோர் கருதினர். மாணுடத்தின் பெருமையையும் வெற்றியையும் பாடுவதைவிட மாண்புடைய தெய்வங்களைப் பாடுவதே பெரும் பேறாகக் கொண்டு சிவனேயச் செல்வர்களான நாயன்மாரும் திருமால் அடியார்களாகிய ஆழ்வார்களும் விளங்கினர். வளர்ச்சியடைந்த பிறமொழி எவற்றிலுமே பக்தி இலக்கியங்கள் இலக்கிய வட்டத்திற்குள் அமையவில்லை என்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கது.

1. பல்லவர் காலத்து எழுந்த இலக்கியங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

✧ பக்தி சார்ந்த இலக்கியங்கள்

நாயன்மார்களது திருமுறைகள்

மாணிக்கவாசகரது திருவாசகம், திருச்சிறும்பலக் கோவையார்

திருக்கைலாய ஞான உலா, பொன் வண்ணத்தந்தாதி

திருமந்திரம்

ஆழ்வார்களது நாலாயிரந் திவ்விய பிரபந்தம்

✧ பக்தி சாராத இலக்கியங்கள்

பாரத வெண்பா

நந்திக் கலம்பகம்

முத்தொள்ளாயிரம்

பாண்டிக்கோவை

கொங்கு வேளிர் பெருங்கதை/ உதயணன் கதை

✧ பிற நூல்கள்

சங்க கால யாப்பு

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

இறையனார் களவியல் உரை
ஸ்ரீ புராணம் (மணிப்பிரவாள உரைநடையில் எழுதப்பட்டது)

2. பல்லவர் கால இலக்கியப் பண்பினை விளக்குக.

பொருள் மரபு :

◇ பக்தி இலக்கியம் :

பக்தி என்பது இறைவன் மீது அன்பு வைத்தலைக் குறிக்கும். சிற்றின்ப பற்றுள்ள மனிதனை பேரின்ப நிலையை அடையச் செய்வதற்காக இறைவனையும், இறைவனது அடியார்களையும், இறைவனது பெருமைகளையும், அவரது தோற்றப் பொலிவினையும், இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள தலங்களையும் சிறப்பித்துப் பாடுவதே பக்தி இலக்கியமாகும். தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பாசரங்கள் பக்தி இலக்கியத் திற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

◇ இறைவனை பல்வேறு பாவனையில் பாடுதல்

பெரும்பாலான பக்திப்பாடல்கள் அகப்பொருள் மரபை பின்பற்றியனவாக உள்ளன. பாடவந்த அடியார்கள் தம்மைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு பாடியனவாகவே உள்ளன. இவற்றைவிட தாயும் நீயே, தந்தையும் நீயே என்றும், பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் எனவும் சம்பந்தர் தந்தை உறவிலும் அப்பர் ஆண்டான் அடிமை உறவிலும் சுந்தரர் தோழமை உணர்விலும் பெரியாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார் போன்றோர் தாய் சேய் உறவிலும் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

◇ வடமொழிப் புராண இதிகாச கதை மரபினைப் பின்பற்றுதல்
பக்தி நெறியைப் பாடுவதற்கு புராண இதிகாச கதை மரபும் கைகொடுத்தது. நாயன்மார்களது பாடல்களில் திரிபுரம் எரித்தமை, அடிமுடி தேடியமை, காமனை எரித்தமை, நஞ்சுண்டமை என பல செய்திகள் இடம்பெற்றன. சம்பந்தர் பாடல்களில் இராவணன் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றன. ஆழ்வார்களது பாடல்களில் பாகவத புராணம், மகா பாரதம், இராமாயணம், பகவத்கீதை, நாரத சூத்திரம் என இவற்றில் உள்ள சம்பவங்கள் எடுத்தாளப்பட்டன.

◇ பொதுமக்கள் இயக்கமாக பக்தி இலக்கியம் தோன்றல் :

நாயன்மாரும் ஆழ்வார்களும் சாதியமைப்பினை உதறி தெய்வத்தின் முன் யாவரும் சமம் என்ற நிலைப்பாட்டினை பக்தியிலக்கியத்தில் இடம்பெறச் செய்தனர்.

“சாத்திரம் பல பேசும் சழக்கர்கள் கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்வீர்” என அப்பர் சுவாமிகளும்,

“இழிகுலத்தவர்களேனும் எம்மடியார்களாயின் தொழுமின்; நீர் கொடுமின்; கொண்மின்” என தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் “குலம் தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் கீழ் இழிந்த சண்டாளர்களாயினும் மணிவண்ணற்கு அடியாராயின் அவர் எம் அடிகளே” என நம்மாழ்வாரும், சுறுவனவற்றை நோக்கும் போது அடிமட்ட மக்களையும் பக்தி இலக்கியத்தோடு இணைக்கும் போக்கினை அறியமுடிகின்றது. திருநீலகண்டர், நந்தனார், கண்ணப்பா, திருக்குறிப்புத் தொண்டர் போன்றோர் பல்வேறு குலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது.

◇ பொதுமக்கள் இயக்கமாக பக்தி இயக்கம் மாறிவருகின்ற போது மொழிப்பற்றும் தமிழ் இசைப் பாங்கும் பக்தி இலக்கியத்தின் ஒரு பண்பாக காணப்படுகின்றது. நாயன்மாரும் ஆழ்வார்களும் தமிழை தெய்வீக மொழியாக்க பிரயத்தனம் செய்ய முயன்றனர்.

“ஞானம் மிக்க தண் தமிழால் ஞானசம்பந்தன்”; “தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன்”; “வன்தொண்டன் சொன்ன செஞ்சொல் தமிழ்மாலைகள்”; “வான் உயர் மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழ்” கோதை வாய் தமிழ் வல்லவர் குறைவின்றி வைகுந்தம் சேர்வர்”; “சடகோபன் சொன்ன தீதுஇலா ஒண்தமிழ்” என வரும் சொற்றொடர்களினூடாக தமிழ் மொழிக்கு அடியார்கள் அளித்த முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துகொள்ளலாம்.

◇ பிரசாரத் தன்மை :

தமிழகத்தின் வடகோடியில் இருந்து தென்கோடி வரையில் உள்ள எல்லாத் தலங்களுக்கும் சென்று சமயக் கருத்துக்களைப் பரப்புவதில் நாயன்மார்கள் முன்னின்று உழைத்தனர்.

சமணருக்கு எதிரான சம்பந்தரது அனல் வாதம் புனல் வாதம் இதற்குச் சான்று பகரும்.

✧ உலகியற் சார்பு :

பல்லவர் காலத்தில் பக்தி மரபு சார்ந்த இலக்கியங்கள் மட்டுமன்றி உலகியல் சார்புடைய இலக்கியங்களும் தோன்றின. முத்தொள்ளாயிரம், பாண்டிக்கோவை, நந்திக்கலம்பகம், பாரத வெண்பா, உதயணன் கதை போன்ற பல இலக்கியங்கள் தோற்றம்பெற்றன.

செய்யுள் மரபு :

✧ தாழிசை, துறை, விருத்தம் முதலான யாப்பு வடிவங்கள் பின்பற்றப்பட்டன. எனினும் விருத்தப்பாவே பெரு வழக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது.

✧ பல்வேறு வகையான சிற்றிலக்கிய வடிவங்கள் தோற்றம் பெற்றன. கோவை, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகம், பதிகம், அந்தாதி, அம்மாணை, மடல் என்பன அவற்றுட் சிலவாகும். எனினும் பதிக வடிவம் பெரு வழக்காக இருந்தது.

✧ பதிகத்தின் இறுதியில் பாடியவர் தன் பெயரையும் பதிகத்தின் பயன்பாட்டைக் கூறும் திருக்கடைக்காப்பு அல்லது முத்திரைக் கவி இடம்பெற்றது. சம்பந்தர் தனது இறுதிப் பாடலில், “நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தன்” எனக் குறிப்பிடுவார்.

மொழி மரபு :

பக்திப் பாடல்கள் பண்ணோடு பாடி மனனம் செய்ய வேண்டியிருந்ததால் இயற்றமிழோடு இசைத் தமிழும் சேர்ந்த மொழி மரபு பின்பற்றப்பட்டது. மொழிநடையில் எளிமையும் கிராமியச் சொற்களும் இடம்பெற்றிருந்தன. நாட்டார் இலக்கிய பேச்சுமொழி மரபும் பின்பற்றப்பட்டது.

3. பல்லவர் காலம் பக்தி இலக்கிய காலம் என்று அழைக்கப்படுவதற்கான காரணங்களை விளக்குக.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி பிரவாகம் எடுத்து இலக்கியத் தையும் சமுதாயத்தையும் ஆட்கொண்ட காலமாக விளங்குவதனால் பல்லவர் காலம் பக்தி இலக்கிய காலமாக கொள்ளப்பட்டது.

உலகியலுக்கு முதன்மை அளித்து வந்த தமிழ் சமுதாயம் பக்தி உணர்வுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் காலகட்டமாக விளங்கியது. தெய்வீகத்தைப் பாடுவதற்கே மொழி எனவும், தெய்வீகத்தைப் போற்றுவதற்கே மானுட சமுதாயம் என்றும் கருதப்பட்ட காலமாக விளங்கியது. மானுடத்தின் பெருமையையும் வெற்றியையும் பாடுவதைவிட மாண்புடைய தெய்வங்களைப் பாடுவதே பெருமையாக கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெருவாரியாக பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றியமையால் இக்காலத்தை பக்தி இலக்கிய காலம் என அழைத்தனர். சிவனையச் செல்வர்களான நாயன்மார்களும் திருமால் அடியார்களாகிய ஆழ்வார்களும் தமது பக்தி மணம் கமழும் திருப்பாடல்களினால் பக்தி மார்க்கத்தின் கொடுமுடியைக் கண்டனர் எனில் மிகையாகாது.

தேவார முதலிகள் பாடிய தேவாரங்கள், மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருவாசகம், திருக்கோவையார் போன்றனவும், பன்னிரு ஆழ்வார்களில் முதல் மூவர் தவிர்ந்த ஏனையோர் பாடிய திருப் பாசுரங்கள் யாவும் பல்லவர் காலத்திலேயே தோன்றின. சமணரும் பௌத்தரும் போதித்து வந்த புலனடக்கம், உண்ணா நோன்பு, இன்ப வெறுப்பு, துறவுறத்தின் பெருமை முதலானவற்றை மக்களிடையே பிரசாரப்படுத்திய வேளையில் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பக்தியைப் போற்றினர். பல வகையான கலைகளை வளர்க்கும் இடமாக கோயிலைக் கண்டனர். கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் செய்ய வந்த பாதிரியார் ஜி.யூ.போப் என்னும் ஆங்கிலேயரின் உள்ளத்தையும் திருவாசகம் கவர்ந்தது என்றால் அக்காலத்தைப் பக்தி நெறிக் காலம் என்று அழைப்பதில் எவ்வித தவறும் இல்லை.

இக் காலத்தில் எழுந்த பல சிற்றிலக்கியங்களும் பக்தி இலக்கிய மரபு சார்ந்தனவாக காணப்பட்டன. உலா, கோவை, மடல், பதிகம், எழுசுற்றிருக்கை, பள்ளியெழுச்சி, தாண்டகம் முதலான புதிய பிரபந்தங்கள் தோன்றி பக்தி உணர்வையே வளர்த்தெடுத்தன. பதிகம் இக் காலத்தில் இறைவன் பெருமை பாடப்பட்ட முக்கிய பிரபந்தமாகும். சங்க காலத்தில் அகப்பொருள் துறையாக விளங்கிய மடல் ஏறுதல் திருமங்கையாழ்வார் பாடலில் பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் என இரு பிரபந்தங்களாக வளர்ந்தன. தம்மை நாயகி யாகவும் திருமாலை நாயகனாகவும் கொண்டு பாடுமிடத்தில் காதல்

பெரிய கைகூடப் பெறாமல் ஏங்கும்போது இப் பிரபந்தம் தோன்றியது. திருக்கோவையாரில் உள்ள நானூறு பாடல்களும் சிவபெருமானை வணங்கும் நாயகனாகவும் தன்னை நாயகியாகவும் அமைத்துப் பாடப்பட்டவை. மயக்கமடைந்த சைவ வைஷ்ணவ மதங்களின் இயக்க ரீதியான செயற்பாடுகளையும் அக்காலத்தை பக்தி இலக்கிய காலமென கொள்ளவைத்தது. நாவல்கரசர், “சாத்திரம் பேசும் சமுக்கர்கள் கோத்திரமும் குலமும் பண்பும் கொண்டு என் செய்வீர்” எனக் கூறுவதும், “குலந்தாங்கு சாதிகள் நாலிலும் இழிந்த சண்டாளர்களாயினும் மணிவண்ணற்கு அடியவராயின் அவர் எம் அடியாரே” என நம்மாழ்வாரும் கூறி அடிநிலை மக்களையும் பக்தியோடு இணைத்துக்கொண்டனர். மொழிபெயர்த்த உணர்வும் பக்தி மரபை இயக்க உணர்வாக மாற்றியது. தமிழ் கடவுளை பாடுவதற்கு மட்டுமே தமிழ்மொழி பயன்படவேண்டும் என்ற கொள்கை வளர்ந்தது. அரசர்களின் அரண்மனை நாடியோரை கோயில்களை நாடச் செய்தார்கள். அரண்மனைக்குரிய உயர்ந்த கட்டடங்கள் கோயிலுக்கு மாற்றப்பட்டது. அரண்மனை சென்று துயில் எழுப்பியோர் கோயிலை நாடி பள்ளியெழுச்சி பாடினர். அரண்மனையில் நிகழ்ந்த விழாக்கள் கோயில்களில் கடவுளுக்குரிய திருவிழாக்களாக மாறின. இதனால் கோயில்கள் பெறும் முக்கியத்துவத்தினைக் கொண்டு பல்லவர் காலம் பக்தி இலக்கிய காலம் என்று அழைக்கப்பட்டது.

4. பல்லவர் காலத்தில் கைக்கிளை, பெருந்திணை மரபு கையாளப்பட்டிருக்கு மாற்றினை விளக்குக.

கைக்கிளை என்பது ஒரு தலைக்காதல் என்றும் பெருந்திணை பொருந்தாக் காமம் என்றும் பொருள்படும். ஆண் அல்லது பெண்ணிடம் ஒருதலையாக ஏற்படும் காதலை கைக்கிளை எனவும் பெண்மீது ஏற்படும் பொருந்தாக் காதலை பெருந்திணையென்றும் குறித்தனர். இம்மரபு பல்லவர் கால உலகியல் இலக்கியங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்களிலும் கையாளப்பட்டிருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

தனக்கு உவமையில்லாத இறைவனைத் தலைவனாகவும் அடியார் தம்மை தலைவியாகவும் கொண்டு பாடிய பாடல்கள் ஒருதலைக் காதலாகும். தலைவன் பருவமடையாத பெண்ணைக் கண்டு காதல் கொள்ளும் கைக்கிளை மரபு பல்லவர் காலத்தில்

பக்குவமடையாத ஆன்மா பக்குவமடைந்த இறைவனை விரும்பிப் பாடுவதாக பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக பாடவந்த அடியார் தன்னைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு பாடுவது கைக்கிளையாகும். 'முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்' என்ற நாவுக்கரசர் பாடலைக் கைக்கிளை மரபாகக் கூறலாம். ஆண்டவனைக் காதலித்த ஆண்டாள் தான் ஒரு பெண்ணாக இருந்துகொண்டே கண்ணன் பெருமை பேசி நோன்பு நோக்கும் கோபியருள் ஒருவராக தன்னைப் பாவனை செய்கின்றாள். தன் காதல் தவிப்பினை வெளியிடுவதற்காக மன்மதனை வேண்டுகல், குயிற்பத்து, திருமணக் கனவு, பாஞ்ச சன்னியத்தை விளித்தல் இவையெல்லாம் அகப்பொருள் மரபையே மீறிய செயற்பாடுகளாகும்.

சங்க இலக்கிய மரபிலே கைக்கிளை பெரும்பாலும் ஆண்களுக்கே உரியதாக இருக்க பக்தி இலக்கிய மரபில் அது பெண்களுக்கும் உரியதாக அமைந்துவிட்டது.

பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி பக்தி சாரா இலக்கியங்களான முத்தொள்ளாயிரம், நந்திக் கலம்பகம் முதலான நூல்களிலும் கைக்கிளை மரபு அரசர் புகழ்பாட ஒரு உத்தியாக பின்பற்றப்பட்டது.

வீதி வழியே உலா வரும் பாண்டிய மன்னன் மீது ஒருதலைக் காதல் கொண்ட பெண்ணின் காதல் தவிப்பினை பின்வரும் பாடல் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

“காப்படங் கென்றன்னை கடிமனையிற் செறிந்து
யாப்படங்க ஓடி அடைந்தபின் - மாக்கடுங்கோன்
நன்னலம் காணக் கதவம் துளை தொட்டார்க்
கென்னை கொல் கைம்மாறினி...”

பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காமம். பல்லவர் காலத்தில் இறைவன் மீது காதல் கொண்டவர் காதல் நிறைவேறாத காரணத்தால் மடல் ஏறிய சந்தர்ப்பத்தை திருமங்கை ஆழ்வாருடைய பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல் என்னும் பிரபந்தங்கள் எடுத்துக் காட்டின. ஆண்கள் மட்டுமன்றி பெண்களும் மடல் ஏறியதாக கூறப்படுகின்றது.

5. பல்லவர் காலத்தில் பக்தி அனுபவத்தைப் புலப்படுத்துவதற்குச் சங்க கால அகத்திணை மரபு பயன்படுத்தப்பட்டவாற்றை விளக்குக.

அகத்திணை மரபு ஒத்த அன்புடைய தலைவன் தலைவியர்க்கிடையே நிகழும் காதல் ஒழுக்கத்தைக் குறித்தது. பல்லவர் காலத்தில் இறைவன் மீது கொண்ட பக்தி உணர்வின் ஊடாக இவ்வொழுக்கம் பேசப்பட்டது. அன்பு என்பதே காதல், பக்தி என்ற இரு உணர்ச்சிகளுக்கு காரணமாக அமைந்தது. சங்க கால உலகியல் காதல் பல்லவர் கால பக்தியிலக்கியங்களில் தெய்வீக காதலாக மாறியது.

சங்க காலத்தில் தலைவன் தலைவியர் ஒருவரையொருவர் கண்டு காதல்கொள்ளுதல், இயற்கைப் புணர்ச்சி, தலைவனைப் பிரிந்து தலைவி துயருறுதல், தூது விடுதல் போன்ற உலகியல் வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அகப்பொருளில் பேசப்பட்டன. இவை இறைவன் மீது காதல் கொண்ட அடியார்களின் அனுபவங்களாக பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களில் அமைந்தன. மாணிக்க வாசகரின் திருக்கோவையார் இதற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

சங்க காலத்தில் தலைவனுக்கும் தலைவிக்குமிடையில் இருந்த உறவு பக்தி இலக்கியங்களில் மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான தொடர்பாக பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆன்மா தன்னைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு பாடப்பட்டது. சங்க கால அகப்பொருளில் செல்வாக்குப் பெறாத கைக்கிளை மரபே பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களில் பின்பற்றப்பட்டது. நாவுக்கரசருடைய 'முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டான்' என்ற பாடல் இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக அமைந்துள்ளது. ஆண்டான் தான் ஒரு பெண்ணாக இருந்தும் கண்ணனுக்கு தன்னை அர்ப்பணித்துப் பாடும் திருப்பாசரங்கள் கரைபுரண்டோடும் காதல் வெள்ளத்தில் பற்றுக்கோடின்றி தவிக்கும் அனுபவ உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக அமைந்துள்ளன. ஒரு பெண்ணின் ஒளிவு, மறைவு இல்லாத காதலுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது.

சங்க கால அகத்திணை மரபில் பெருந்திணை மரபும் பல்லவர் கால பக்தியிலக்கியங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தன. இறைவன் மீது காதல் கொண்டவர் காதல் நிறைவேறாமையினால் மடல் ஏறிய சந்தர்ப்பத்தை திருமங்கையாழ்வாருடைய பெரிய, சிறிய திருமடல்கள் என்ற பிரபந்தங்கள் எடுத்துக்காட்டின. ஆண்கள்

மட்டுமன்றி பெண்களும் மடலேறியதாகவும் அப் பிரபந்தம் கூறுகின்றது.

சங்க கால அகத்திணை இலக்கியங்கள் இயற்கையோடு ஒட்டிய முதல், கரு, உரிப் பொருள்களினூடாக கூறப்பட்டது. பல்லவர் கால பக்திப் பாடல்களும் இயற்கையில் தெய்வீகத்தை உணர்வனவாக காணப்பட்டன. சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகரது பாடல்களில் இவ் வியல்புகளைக் காணலாம்.

சங்க கால அகத்திணை இலக்கியங்களில் தலைவன் தலைவியர் பிரிவாற்றாமையினாலும் காமப் பெருக்காலும் பறவைகளிடம் பலவாறு சொல்லிப் புலம்பும் செயல்நிலை காணப்பட்டது. இதனை அடியொற்றியே நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பக்திப் பெருக்கினாலும் இறைவனை சேர முடியாமையினாலும் பறவைகளைத் தூதாக அனுப்பினர். உதாரணமாக சம்பந்தரது 'சிறையாகும் மடக்கிளியே! இங்கே வா' என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

சங்க கால அகத்திணை நூல்களான ஐங்குறு நூறு, கலித்தொகை போன்றன பக்தி இலக்கிய வடிவமாக பதிகத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்று கூறலாம். ஐங்குறு நூறு ஒவ்வொரு திணைக்கும் நூறு பாடல்களை வைத்து அவற்றை பத்துப்பத்து பாக்களாக பத்துப் பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தி ஒவ்வொரு பிரிவும் ஒரு துறையாக நின்றது. உதாரணமாக வேட்கைப்பத்து, வேழப்பத்து என்பவற்றைக் கூறலாம். இதுவே பதிக முறைக்கு வழிகாட்டியது.

சங்க கால அகத்திணை இலக்கியங்களில் காதலர் கனவு காணும் நிலையும் காணப்பட்டது. அம்மரபின் வழியே ஆண்டாள் கனவு காண்பதை, 'மத்தளம் கொட்ட' என்ற பாடலில் காணமுடியும்.

சங்க கால உலகியல் வாழ்க்கை அனுபவங்களை தெய்வீகத்தில் ஏற்றிக் கூறும் மரபு மாணிக்கவாசகரது திருக்கோவையாரில் காணப்பட்டது.

6. பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த பக்தி சாரா இலக்கியங்களைக் குறிப்பிட்டு அவை பற்றி சுருக்கமாக விளக்குக.

பல்லவர் கால இலக்கியங்கள் பக்தி சார்ந்த இலக்கியங்கள் என்றும் பக்தி சாரா இலக்கியங்கள் என்றும் இரு வகைப்பட்டன. முன்னது இறைவன் பெருமையைக் கூற பின்னது அரசர்களினது

புகழைக் கூறின. பக்தி சாரா இலக்கியங்கள் என பின்வருவன வற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பெருங்கதை :

பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய காப்பியங்களில் ஒன்றாக இதனைக் குறிப்பிடலாம். உதயணன் வரலாற்றை கூறுவதால் இந் நூலுக்கு உதயணன் கதை என்றும் கொங்கு வேளிர் என்னும் சமண சமயப் பெரியார் எழுதியதால் கொங்கு வேளிர் மாக்கதை என்றும் கூறப்படும். கங்க அரசன் தூர்விந்தன் இயற்றிய பிருகத் கதா என்னும் மூல நூலை தழுவி எழுந்தது. ஐந்து காண்டங்களையும் தொண்ணூற்றொன்பது காதைகளையும் கொண்டது. அகவற் பாவில் எழுதப்பட்ட இந் நூலின் சிறப்பு அம்சம் யாதெனில், ஒரு காதையின் இறுதி அடுத்து வரும் காதையின் தொடக்கமாகவும், ஒரு காண்டத்தின் இறுதி அடுத்து வரும் காண்டத்தின் தொடக்கமாகவும் அமைந்திருக்கும். இக் கதையின் காப்பியத் தலைவன் மூன்று அரச குமாரிகளை மணந்து இறுதியில் துறவு கொள்வதாக கதை அமைகின்றது.

பாரத வெண்பா :

இந் நூலைப் பாடியவர் பெருந்தேவனார் என்பவராவர். இந் நூலிலும் காப்பியங்களுக்குரிய பண்புகள் சில காணப்பட்டன. பாரதக் கதையை வெண்பா யாப்பில் பாடியமையால் இதற்கு பாரத வெண்பா என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. எனினும் அகவல், விருத்தம் முதலான யாப்பு வடிவங்கள் சிறுபான்மையாக பின்பற்றப்பட்டன. இந்நூல், உத்தியோக பருவம், வீடும் பருவம், துரோண பருவம் என மூன்று பருவங்களாக அமைந்துள்ளன. இறுதியில் சுவர்க்கா ரோகண பருவம் என ஒன்றும் அமைந்துள்ளது. செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தல், கொடை வழங்குதல், பாண்டவர் வனவாசம், அஞ்ஞாத வாசம் போன்ற பல அம்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நந்திக் கலம்பகம் :

பல் வகைப் பூக்களால் தொடுக்கப்பட்ட கலம்பக மாலை போல தோள், வகுப்பு, அம்மாணை முதலான பல்வகை உறுப்புகளுடன் பல்வகை யாப்பு வகைகளும் கலந்து அகம், புறம் என்னும் இரு வகைப் பொருளிலும் பாடப்படுவதே கலம்பகம் என்னும் இலக்கிய

மாகும். இந்நூல் மூன்றாம் நந்திவர்மனை பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டது. கலம்பகங்களுள் காலத்தால் முந்தியது இதுவேயாகும். நந்திக் கலம்பகத்தில் பாட்டுடைத் தலைவனின் பெருமை பேசும் பொழுது, "வானத்தின் சூத்திரனை அடைந்தது உன் முகத்தின் ஒளி; உன் புகழ் தன் போல் பரந்த கடலை அடைந்தது; உன் வீரம் காட்டில் வாழும் புலியிடம் சேர்ந்தது; உன் கொடை வளம் கற்பக மரங்களை அடைந்தது" என போற்றப்படுகின்றான். ஒரு செய்யுளின் இறுதி அடுத்த செய்யுளின் தொடக்கமாக அமையும் அந்தாதி முறையில் பாடப்பட்டது. பல வண்ண மணிகளை ஒரு நூல் கொண்டு அழகாக கோத்தது போல விளங்குவதே கலம்பகம்.

முத்தொள்ளாயிரம் :

இந்நூல் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் முடியுடை மூவேந்தர்களை பாடுவது. மூன்று பகுதிகளாக அமைந்த தொள்ளாயிரம் பாக்களால் ஆனது என்பர். ஆனால் இன்று நூற்று முப்பது பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. வெண்பா யாப்பில் பாடப்பட்ட இந்நூல் சேர சோழ பாண்டியரின் வீரம், கொடை, காதல் போன்ற அகப் பொருள், புறப்பொருள் செய்திகளை கூறுவன. அகத்திணை இயலில் கைக்கிளைப் பண்பு சிறப்பாக பின்பற்றப்பட்டமைக்கு ஓர் உதாரணம் வருமாறு.

'காப்படங் கென்றன்னை கடிமனையிற் செறிந்து
யாப்படங்க ஓடி அடைந்தபின் - மாக்கடுங்கோன்
நன்னலம் காணக் கதவம்துணை தொடர்ர்க்கு
கென்னகொல் ராகம் மாறினி'

பாண்டிக் கோவை :

கோவை என்பது அகப்பொருள் துறை அனைத்தையும் கால வரிசைப்படுத்தி நிகழ்ச்சிகளைக் கோத்து பாட்டுடைத் தலைவனை சிறப்பித்துப் பாடுவதாகும். திணைகள் துறைகள் கோவையாக அமையும்போது ஒவ்வொரு பாடலிலும் பாண்டியன் பெயர் அமையுமாறு பாடப்பட்டது. நின்ற சீர் நெடுமாறனே அப் பாண்டிய மன்னனாவான். சங்க கால அகப்பொருள் புறப்பொருள் மரபு தழுவினே எழுதப்பட்டது.

‘நீடிய பூந்தண் கழனி நெல்வேலி நிகர்மலைந்தார்
ஒடியவாறு கண்டு ஒண்குடர் வைவேல் உறைசெறிந்த
ஆடியல் யானை சாரிகேசரி’

என்று அவனது வெற்றிச் சிறப்பு கூறப்படுகின்றது.

இக் காலத்தில் ஸ்ரீ புராணம், கயசிந்தாமணி, இறையனார்
களவியல் உரை முதலான உரை நூல்களும் எழுந்தன.

பக்தி சாரா இலக்கியங்களின் பொதுவான பண்புகள் :

- ◇ மன்னன் புகழ்பாடுதல்; அரசர்களை தெய்வீக நிலைக்கு
கொண்டு சென்றன.
- ◇ அகப்பொருள் மரபும் புறப்பொருள் மரபும் ஒரே நூலில் ஒன்றாக
கூறப்பட்டன.
- ◇ வடமொழிச் செல்வாக்கு மேலோங்கிக் காணப்படுதல். சில
நூல்கள் வடமொழி காவிய மரபை தழுவி எழுந்துள்ளன.
- ◇ பல்வேறு வகையான பாவினங்களைப் பயன்படுத்தியமை.
- ◇ பெரும்பாலான நூல்கள் சிற்றிலக்கிய வடிவங்களைச்
சார்ந்தன.
- ◇ இவை உலகியலைச் சிறப்பித்துப் பாடுவன.
- ◇ உரைநடை வளர்ச்சியுறுவதையும் குறிப்பிடலாம்.

7. பல்லவர் காலத்தில் ஆண்டாள் பெறும் முக்கியத்துவம் :

பன்னிரு ஆழ்வார்களில் இவர் ஒருவரே பெண் ஆவார்.
பெரியாழ்வாரால் துளசி நந்தவனத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டு அவரால்
வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவள்.

ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவை முப்பது பாடல்களைக்
கொண்டது. கண்ணன் பெருமை பேசி நோன்பு நோக்கும்
கோபியருள் ஒருவராக ஆண்டாள் தம்மை பாவனை செய்துள்ளார்.
கண்ணன் வளர்ந்த ஆயர்பாடியை பகைப்புலமாகக் கொண்டு
அவனின் பெருமைகள் புலப்படுத்தப்படுகின்றன. இன்றும் மார்கழித்
திங்களில் திருமால் கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் அன்புடன்
ஓதப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம் பாவைக்கும் சாற்றி நீர் ஆடினால்

திங்கு இன்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து
ஓங்கு பெருஞ் செந்நெல் ஊடு” எனத் தொடரும் பாடல் பிரசித்தி பெற்றது.

ஆண்டாளின் இன்னொரு பாடல் தொகுதி நாச்சியார் திருமொழியாகும். இது 143 திருப்பாசுரங்களைக் கொண்டது. தான் ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்தும் கண்ணனையே காதலிக்கும் ஆண்டாளின் பாடல்கள் அகப்பொருள் மரபையே மீறியுள்ளதாகவும் கூறுவர். நாச்சியார் திருமொழியில் காதல் தவிப்பும் கனவு உணர்வும் மிகுந்து தன் இதயச் சுமையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

“மத்தளம் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றுத
முத்துடைத்தாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்
மைத்துனன் நம்பி மதுகுதன் வந்து என்னைக்
கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன் தோழி”
என்ற பாடலில் ஆண்டாளின் கனவு எத்தன்மையானது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

பல்லவர் கால இலக்கியப் பண்புகளில் ஒன்றான முத்திரைக் கவியும் ஆண்டாளின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“புதுவையர் கோன்பட்டன் கோதை முன்னிசையால்
சொன்னமாலை ஈரைந்தும் வல்லவர் தாம் போய்
மன்னிய மாதவனோடு வைகுந்தம் புகுந்திருப்பாரே” என ஆண்டாளின் முத்திரைக் கவி அமைந்துள்ளது.

8. பக்தி இலக்கிய வளர்ச்சியில் மாணிக்கவாசகர் பெறும் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.

பாண்டிய நாட்டு அரசன் அரிமர்த்தன பாண்டியன் கல்லி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிய திருவாதவூரரை தென்னவன் பிரம்மராயன் என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்து முதலமைச்சராக அமர்த்திக் கொண்டான். அரசன் பொருட்டு குதிரை வாங்கச் சென்றவர் திருப்பெருந்துறையில் சிவ அன்பு மீதுரப் பெற்று, வந்த வேலையினை மறந்து அரசு தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகி இறுதியில் இறைவன் இணையடி நீழலை அடைந்தார். பின்னர் இவர் இறைவனை நெஞ்சருக பாடிய பாடல்கள் சிவபுராணம் முதல் அச்சோப் பதிகம் ஈறாக 659 பாடல்களாக 51 தலைப்புக்களில் தொகுக்கப்பட்டன. அதற்கு திருவாசகம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது.

தமிழில் உள்ள பக்தியிலக்கியங்களில் நெஞ்சை உருக்கும் தன்மையில் மிக உயர்ந்தனவாகப் போற்றப்படுபவை திருவாசகப் பாடல்கள்;

‘வான் கலந்த மாணிக்கவாசக நின் வாசகத்தை
கேட்ட பொழுதே அங்கிருந்த கீழ்ப்பறவை சாதிகளும்
பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுறும்’
என இராமலிங்க வள்ளலார் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

புராண மரபுகளையும் தமிழ் நாட்டில் நிலவிய சைவ வழிபாட்டு மரபுகளையும், நாட்டு மக்களின் உள்ளம் கவர்ந்த சமுதாயப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். திருச்சதகம், திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருத்தெள்ளேணம், திருப்பொற்சண்ணம் ஆகிய பாடல்கள் மக்கள் மனதைப் பிணிக்கும் நாட்டுப் பாடல்களுக்கு இவர் தந்த மதிப்பினைப் புலப்படுத்துகின்றது. இவர் பாடிய திருவெம்பாவை இன்றும் மார்கழித் திங்களில் வைகறையில் பக்தியோடு பாடப்பட்டு வருகின்றது.

மிக எளிமையான நடையும், உணர்ச்சிக்கேற்ற ஓசை ஒத்திசையும் உடைய பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. அவரது திருச்சதகப் பாடல்கள் அனுபவ வெளிப்பாட்டின் உயிர்த்துடிப்பாக அமைகின்றது. சைவசமய மரபில் வந்தவர்களால் மட்டுமன்றி பிற நாட்டு அறிஞர்களாலும் நெஞ்சை உருக்கும் தன்மையுடையது என திருவாசகம் போற்றப்பட்டது. ஜி.யு.போப் திருவாசகத்தை எழும்பை உருக்கும் பாடல்கள் என்று கூறி திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்.

தமிழில் முதற் தோன்றிய கோவைப் பிரபந்தம் பாண்டிக் கோவையாகும். அந்நூல் முழுவதும் கிடைக்காமையால் மாணிக்க வாசகரது கோவையே முதற் கோவை என்று கூறுவாரும் உளர். பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக என இறைவன் பணித்ததால் இது பாடப்பட்டது என்பர் சிலர். சிவபெருமானை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. சிவனை நாயகனாகவும் தன்னை நாயகியாகவும் கொண்டு பாடப்பட்டது. தலைவன் தலைவிக்குரிய அன்பின் ஐந்திணை ஒழுக்கத்தை களவு, கற்பு என்னும் நிலைகளில் வைத்துப் பாடப்பட்டது. ‘உயர் மதிற் கூடலின் ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழின் துறையாய் நுழைந்தனையோ’ என

இறைவனைத் தமிழ் உணர்வோடு பாடியதும் குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும்.

9. பல்லவர் காலத்தில் பெரியாழ்வார் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை எடுத்துக்காட்டுக.

பன்னிரு ஆழ்வார்களில் ஒருவரான பெரியாழ்வார் பாண்டி நாட்டில் வில்லிபுத்தூரில் பிறந்தவர். இவரை விஷ்ணு சித்தர், பட்டர் பிரான் என்ற பெயர்களினாலும் அழைத்துக்கொள்வார். இவரின் நூல்கள் திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி என்பனவாகும். இவை நானூற்று எழுபத்துமூன்று பாடல்களை கொண்டிருந்தன. பெரியாழ்வார் கண்ணனை குழந்தையாக கற்பனை செய்து பாடிய பக்திப் பாசரங்கள் மிகவும் முதன்மை வாய்ந்தன. அவர் பாடிய தாலாட்டுப் பாடல்கள் பலவும் பிற்கால குழந்தை பாடல்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. நிலாவைக் காட்டி குழந்தையோடு விளையாட வருமாறு அழைத்தல், செங்கீரை ஆடுதல், சப்பாணி கொட்டுதல், தளர்நடை நடத்தல், காது குத்தி அணிகலன் பூட்டுதல், நீராட அழைத்தல் என ஒவ்வொரு பருவமும் பத்துப் பாடல்களாக கண்ணனை குழந்தையாகவும் அவனை வளர்த்த தாயாக யசோதை யெய்யும் பாவனை செய்து பாடினார். அவரது தாலாட்டுப் பாடல் இன்றும் வீட்டுப் பெண்களின் கலையாக இருந்து வருகின்றது.

“மாணிக்கம் கட்டி வைரம் இடை கட்டி ஆணி பொன்னால் செய்த வண்ண சிறு தொட்டில் பேணி உனக்கு பிரமன் வீடு தந்தான் மாணிக்க குரலனே தாலேலோ வைரம் அளந்தானே தாலேலோ”

இவை போன்ற குழந்தைப் பாடல்களை பிற்காலத்தில் தொகுத்து பிற்காலத்தில் பெரியாழ்வார் கூறியவற்றுள் பத்துப் பருவங்களை மட்டும் தெரிவுசெய்து பத்துப்பத்து பாடல்களாக நூறு (100) பாடல்கள் கொண்ட பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தம் ஒன்றை ஒட்டக்கூத்தர் பாடினார். பெரியாழ்வார் கண்ணனை பாடியதை ஒட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ்மென புதிய இலக்கிய வடிவத்தை தோற்று வித்தார். எனவே பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்த வளர்ச்சிக்கு வழி காட்டியவர் என்ற வகையில் பெரியாழ்வார் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார்.

பெரியாழ்வார் கிருஷ்ண அவதாரத்திலும் மிகப்பெரிய ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். கண்ணனுடைய குறும்புகளை அயலவர்கள் வந்து முறைப்பாடு செய்வதும் அதை இட்டு தாய் யசோதை வருந்துவதாகவும் பல பாடல்களை பாடி இருக்கின்றார். கண்ணனுடைய தாய் யசோதையின் அன்பு நெஞ்சத்தை புலப்படுத்தி இவர் பாடிய பாடல்கள் மிக உருக்கமானவை. இவருடைய திருப்பல்லாண்டு பதின்மூன்று (13) பாடல்களை கொண்டிருந்தன.

“பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்தோள் மணி வண்ணா உள்

சேவடி செவ்வா திருக்காப்பு”

என திருமாலுக்கு பல்லாண்டு பாடுகின்றார் பெரியாழ்வார். இவரது பாடல்களை தமிழகத்தில் உள்ளவர்கள் மட்டுமன்றி கர்நாடகம், ஆந்திராவில் உள்ள மக்களும் போற்றிப்பாடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

10. காரைக்காலம்மையாரினதும் முதலாழ்வார்களினதும் பாடல்களின் செல்வாக்கு பல்லவர் காலத்தில் எவ்வாறு பின்பற்றப்பட்டது என விளக்குக.

- ✧ காரைக்காலம்மையார் பாடியவை : அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம்.
- ✧ முதலாழ்வார் பாடல்கள் : முதலாம் திருவந்தாதி, இரண்டாம் திருவந்தாதி, மூன்றாம் திருவந்தாதி.
- ✧ காரைக்கால் அம்மையார் சிவனையும், முதலாழ்வார்கள் திருமாலையும் போற்றி பாடிய மரபு பல்லவர் காலத்தில் நாயன்மார் சிவனையும் ஆழ்வார்கள் திருமாலையும் பாட வழிகாட்டியது.
- ✧ காரைக்காலம்மையார் இறைவன் பெருமையைப் புலப்படுத்த புராண, இதிகாச கதை மரபுகளைப் பயன்படுத்தினார். இராவணன் கைலாயமலையை பெயர்த்தெடுத்தபோது, அகங்காரம் கொண்டவனை சிவன் அழிப்பான் என்றும் மார்க்கண்டேயரை கொல்ல வந்த காலனை காலால் உதைத்து அன்புடையோருக்கு அருள்பாலிப்பான் என்றும் இத்தகைய புராண இதிகாச கதை மரபுகளை பல்லவர் காலத்தில் சம்பந்தர்

பாடல்களிலும் ஆழ்வார் பாடல்களிலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

◇ காரைக்காலம்மையாரும், முதலாழ்வார்களும் பயன்படுத்திய பல இலக்கிய வடிவங்கள் பல்லவர் காலத்தில் பெரு வழக்காக இருந்தது. உ - ம் : பல்லவர்காலத்தில் பதிக வடிவமே பெரு வழக்காயிருந்தது. காரைக்கால் அம்மையாருடைய திருப்பதிகம் மூத்த என்ற அடைமொழியுடன் குறித்துப் பெயரிடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

◇ “காரைக்காற் பேய் செப்பிய செந்தமிழ்மாலை பத்து” என்ற அம்மையார் பயன்படுத்திய திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுள் பல்லவர் காலத்தில் பெரும்பாலான அடியார்களின் பாடல்களில் இடம்பெற்றிருந்தது. உ - ம் : “வன்தொண்டன் சொன்ன செஞ்சொல் தமிழ் மாலைகள்”, “கோதை வாய் தமிழ் வல்லார் குறைவின்றி வைகுந்தம் சேர்வாரே” போன்ற பாடல் வரிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

◇ காரைக்காலம்மையார் பக்தி உணர்வை புலப்படுத்த வெண்பா யாப்பும் கட்டளைக் கலித்துறையும் பொருத்தமற்றது எனக் கூறி விருத்தப்பாவைப் பயன்படுத்தினார். பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களில் விருத்தப்பாவே பெரு வழக்காக இருந்தது.

◇ பக்தி இலக்கியங்களில் வடமொழிச் சொற்கள் பரவலாக இடம் பெற்றிருந்தன. மொழியில் நெகிழ்ச்சித் தன்மையும் காணப் பட்டது. இதுவும் காரைக்காலம்மையார் முதலாழ்வார் பாடல்களின் செல்வாக்கினாலேயே ஏற்பட்டது.

◇ காரைக்காலம்மையார், முதலாழ்வார் உருவ வழிபாட்டிற்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம் பல்லவர் காலத்திலும் பின்பற்றப் பட்டது.

11. சங்க மருவிய கால இலக்கியங்களுக்கும் பல்லவர் கால இலக்கியங்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகள் எவை?

◇ சங்க மருவிய காலத்தில் அறம், நீதி, ஆசார ஒழுக்கம் என்பன வற்றைக் கூறும் அறநூல்கள் தோன்றின. இதனால் அக்காலம் அறநெறிக் காலம் எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் பல்லவர் காலத்தில் தேவாரம், திருப்பாசரம் போன்ற பக்தி

இலக்கியங்கள் தோன்றின. இதனால் இக்காலம் பக்திநெறிக் காலமாயிற்று.

✧ சங்க மருவிய காலத்துப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் வெண்பா யாப்பில் பாடப்பட்டன. பல்லவர் காலப் பாசுரங்கள் பெரும்பாலும் விருத்தப்பாவில் பாடப்பட்டன.

✧ சங்க மருவிய காலப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அறிவு பூர்வ மானவை. மனிதன் எப்படி வாழவேண்டும் என்பதையே எடுத்துக் கூறுகின்றது. பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்கள் உணர்வு பூர்வமானவை. காதலாசிரியர் கண்ணீர் மல்கிப் பாடிய பாடல்கள்.

✧ சங்க மருவிய காலத்து இலக்கியங்களில் காப்பியங்கள் உண்டு. பல்லவர் கால இலக்கியங்களில் உலா, அந்தாதி, பதிதம், கலம்பகம், கோவை என பல சிற்றிலக்கிய வடிவங்கள் உள்ளன.

12. சங்க கால அகத்திணை இலக்கியங்களில் எவ்வெப் பண்புகள் பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுக.

✧ பல்லவர் காலத்தில் தலைவி தன் காதலுணர்வை புலப்படுத்தும் பண்பு பக்திப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

உ - ம் : அப்பர் பெருமானின் “முன்னம் அவனுடைய நாமங் கேட்டாள்” என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

✧ சங்க காலத்தில் அகத்திணையில் பின்பற்றப்பட்ட கைக்கிணை - பெருந்திணை மரபு பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

உ - ம் : அடியார் தம்மைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு பாடப்படும் பாடல்கள் யாவும் கைக்கிணையின் பாற்படும்.

✧ திருமங்கையாழ்வாருடைய சிறிய, பெரிய திருமடல்கள் சங்க கால பெருந்திணை மரபை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆண்கள் மட்டுமன்றி பெண்களும் மடலேறியதாக மடல் பிரபந்தம் கூறுகின்றது.

- ◇ சங்க கால அகத்திணைப் பாடல்களில் தலைவி, நற்றாய் கூற்றுக்கள் இடம்பெற்றது போல பல்லவர் காலத்திலும் இடம்பெறுகின்றது.
- ◇ உ - ம் : சம்பந்தருடைய "சிறையாரும் மடக்கினியே இங்கே வா" என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.
- ◇ சங்க கால அகத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்ற முதல், கரு முதலான இயற்கை வர்ணனைகள் பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்பட்டன.
- ◇ உ - ம் : "சேற்றிதழ் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ் திருப்பெருந்துறை" என்ற பாடல் வரி உதாரணமாகும்.
- ◇ சங்க காலத்து பெருந்திணை மரபாகிய பொருந்தாக் காமம் பல்லவர்கால பக்தி இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றிருந்தன என்பதற்கு பக்குவமடையாத ஆன்மா பக்குவமடைந்த இறைவன் மீது கொள்கின்ற காதலைக் குறிப்பிடலாம்.
- ◇ சங்க கால உலகியல் வாழ்க்கை அனுபவங்களை தெய்வீகத்தில் ஏற்றிக் கூறும் மரபு மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவை யாரில் காணப்பட்டது.
- ◇ துறையாக காணப்பட்ட மடல் பல்லவர் காலத்தில் பிரபந்த வடிவமாக மாறியது.
- ◇ கோவை, பதிகம் என்னும் பா வடிவம் தோன்றுவதற்கு ஐங்குறு நூறு, கலித்தொகைப் பாடல்கள் உதவின.

13. பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இயக்கத்தை வளர்ப்பதற்கு நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் கையாண்ட வழிமுறைகள் யாவை?

- ◇ பல்லவர் காலத்தில் மதம் மாறி நின்ற மகேந்திர பல்லவனை அப்பரும், நின்றசீர் நெடுமாறனை சம்பந்தரும் மீண்டும் வைதீக சமயத்திற்கு மதம் மாற்றியதனுடாக பக்தி இலக்கியத்தை வளர்க்க முற்பட்டனர்.
- ◇ தமிழகத்தின் வடகோடி முதல் தென்கோடி வரை உள்ள தலங்களுக்கு சென்று, இறைவனது பெருமையை பாடி அற்புதங்கள் செய்து காட்டியதனுடாக பக்தி இயக்கத்தை வளர்த்தனர்.
- ◇ சமண பௌத்தர்கள் பேசிய வடமொழி, வடநாட்டு கலை, கலாசாரங்களில் இருந்து மக்களை விடுவிக்க மொழிப்பற்றை

ஒரு கருவியாக்கிக் கொண்டனர். தமிழ்மொழிக்கு உணர்வளித்து செயற்பட்டனர்.

உ - ம் : மறையிலங்கு தமிழ், இறையெழுது மொழி தமிழ் இவ்வாறாக இறைவனோடு தமிழ்மொழியை இணைத்துக் கொண்டனர்.

◇ சமண பௌத்தம் வலியுறுத்திய கடுந்துறவைக் கண்டித்து வாழ்க்கை வாழவேண்டும் என்ற போதனையை முன்வைத்தனர்.

◇ எத்தகைய கீழ்த்தரமான செயல்களில் ஈடுபட்டாலும் உண்மையான அன்போடு இறைவனை வழிபட்டால் மேல் நிலையை அடையலாம் என்று எடுத்துக் காட்டினர்.

உ - ம் : ஆவுரித்தின்றுழலும் புலையரேனும் கங்கைவார் சடைக் கரத்தார்க்கு அன்பராகில் அவர் கண்மர் நாம் வணங்கும் கடவுளரே.

◇ சாதி வேறுபாடுகளைக் கடந்து பக்தி இயக்கத்தை ஒரு சமுதாய இயக்கமாக மாற்றிச் சென்றனர். மேலும் அறச்சாலைகள் அமைத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தல், அடியவர்க்கு அன்னதானம் செய்தல் போன்றவற்றினாலும் மக்களை தம் மதத்திற்கு மாற்ற முற்பட்டனர்.

14. பக்தி இலக்கியங்களின் பிரதான பண்புகள்

◇ பக்தி இலக்கியம் என்பது தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பாசரங்கள் முதலானவற்றை குறிக்கும். இறைவன் மீது அன்பு வைத்தல் என்னும் பொருள்படும். சிற்றின்பப் பற்றுள்ள மனிதனைப் பேரின்ப நிலையை அடையச் செய்வதற்காக இறைவனையும் இறைவனது பெருமைகளையும் அவன் தோற்றப் பொலிவினையும் இறைவனது அடியார்களையும் பற்றிப் பாடுகின்ற பாடல்களே பக்தி இலக்கியங்களாகும். தெளிவு, கனிவு, உணர்ச்சிப் பெருக்கு, தெய்வீக அனுபவம் இதன் பிரதான பண்புகளாகும்.

◇ பக்தி இலக்கியங்கள் புராண இதிகாசக் கதைகளை எடுத்துக் கூறுவன. திரிபுரம் எரித்தமை, அடிமுடி தேடியமை, நஞ்சுண்டமை, காமனை எரித்தமை போன்றன நாயன்மார் பாடல்களில் காணப்பட்டன. சம்பந்தர் பாடலில் இராவணன்

பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றிருந்தன. ஆழ்வார்களது பாடல்களில் பாகவத புராணம், மகா பாரதம், இராமாயணம் முதலிய செய்திகள் இடம்பெற்றன.

◇ பக்திப் பாடல்கள் இசைப் பண்பு கொண்டு இருந்தன. “நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்” என்றும் “தமிழோடு இசைபாட மறந்தறியேன்” என்றும் “ஏழிசையின் இசைப் பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய தோழனுமாய்” என்ற பாடல் வரிகள் இதற்குச் சான்று பகருகின்றன.

◇ பக்தி இலக்கியங்கள் பல்வேறு பாவனைகளில் பாடப்பட்டன. நாயகன், நாயகி பாவனை பொதுவாகக் காணப்பட்டது. எனினும் சம்பந்தர் தந்தை உறவிலும், நாவுக்கரசர் ஆண்டான் அடிமை உறவிலும், சுந்தரர் தோழமை உறவிலும், பெரியாழ்வார், குலசேகர ஆழ்வார் போன்றோர் தாய், சேய் உறவிலும் பாடியுள்ளனர்.

◇ பக்தி இலக்கியங்கள் பதிக வடிவத்திலும் உலா, கோவை முதலிய சிற்றிலக்கிய வடிவங்களிலும் பாடப்பட்டன. பதிகத்தின் இறுதிப் பாடல்களில் முத்திரைக் கவியும் இடம்பெற்றுள்ளது. உ - ம : சம்பந்தர் தனது பாடலின் இறுதியில் “நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தன்” என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

◇ பக்தி இலக்கியங்கள் தாழிசை, துறை, விருத்தம் முதலிய பாவகைகளால் பாடப்பட்டன. எனினும் விருத்தப்பாவே உயர்ந்த நிலையில் பின்பற்றப்பட்டது.

◇ பக்தி இலக்கியங்களிலும் பிரசாரப் போக்கு காணப்பட்டது. பிற சமயங்களை விட தம் சமயக் கருத்துக்கள் மேலானது என்பதை மக்களுக்கு பிரசாரப்படுத்தினர்.

உ - ம : சம்பந்தருடைய அனல் வாதம், புனல் வாதம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

◇ பக்தி இலக்கியங்களில் நாட்டார் இலக்கிய செல்வாக்கும் இடம் பெற்றிருந்தன. இதற்கு திருவெம்மாளை, திருப்பொற்சுண்ணம், திருச்சாழல் முதலியவற்றை குறிப்பிடலாம்.

◇ பக்தி இலக்கியங்களில் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தமிழ் மொழியை இறை மொழியாக்க முயன்று இருக்கின்றனர். மறை இலங்கு தமிழ், இறை எழுது மொழி தமிழ், சிவனடியை பரவிய செந்தமிழ் போன்ற தொடர்களை குறிப்பிடலாம்.

◇ சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றி வளர்ச்சி யடைவதற்கு இவை பயன்பட்டன.

15. பதிகம் என்ற பிரபந்தம் வளர்ச்சியடைந்த முறையை விபரிக்குக.

பதிகம் என்னும் சொல் 'பத்ய' என்ற வட சொல்லில் இருந்து தோன்றியது. பொதுவாக பதிகம் என்பது பத்து அல்லது பதினொரு பாடல்களைக் கொண்ட இலக்கிய வடிவமாகும். இதனைத் தொடக்கி வைத்தவர் காரைக்காலம்மையாராவர்.

"பாடல் பத்தும் பாடியாட பாவ நாசமே" என்று கூறுவதிலிருந்து அறியலாம்.

பதிக மரபு சங்க காலத்திலேயே தோன்றிவிட்டதாக கூறுகின்றனர். பதிற்றுப்பத்து என்ற நூலில் பத்து சேர மன்னர்களின் புகழ் பத்துப் பத்துப் பாடல்களிலே கூறப்பட்டது. ஐங்குறுநூறு என்ற சங்க கால நூலில் வேட்கைப்பத்து, வேழப்பத்து என ஒவ்வொரு திணைக்குரிய நூறு செய்யுட்களும் பத்துப் பத்தாகவே அமைந்துள்ளன. சங்க மருவிய கால ஐந்திணை ஐம்பது என்ற நூலும் திணைக்குப் பத்து பத்தாகவே பாடப்பட்டது. இந்த மரபையே காரைக்காலம்மையார் பின்பற்றி திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப் பதிகத்தில் பதிகம் என்ற பிரபந்த வடிவத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். இவருடைய பதினோராவது பாடல் பதிகத்தின் பயன் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இது பதிக இலக்கிய வடிவத்தில் பாடியவர் பெயரையும் பதிகத்தின் பயன்பாட்டையும் எடுத்துக் கூறியது.

பல்லவர் காலத்தில் இம்மரபு பெரும் வளர்ச்சி கண்டது. நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் இப்பதிக முறையை நன்கு பயன்படுத்தினர். சம்பந்தர் பாடல்களில் இப்பதிக முறை பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டிருந்தது. பன்னிரண்டு பாடல்களைக் கொண்ட பதிகமும் இருந்தது. அப்பரது பதிகம் பெரும்பாலும் பத்துப் பாடல்களையே கொண்டிருந்தது. ஆனால் ஆழ்வார்களது பதிகப் பாடல்கள் வேறுபட்ட எண்ணிக்கையைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சோழர் காலம்

கால வரையறை :

சோழப் பெருமன்னர் தனியாட்சி செய்யத் தொடங்கிய காலமாகிய கி.பி. 9ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் கி.பி. 13ம் நூற்றாண்டு இறுதி வரையுள்ள காலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சோழர் காலம் எனப்படும்.

1. காப்பியம் என்றால் என்ன?

காவியம் அல்லது காப்பியம் என்பது கவித்துவம் மிக்க தொடர்கதைகளினால் ஆகிய இலக்கியத்தைக் குறிக்கும். ஒரு காப்பியத்தில் அடங்கியிருக்க வேண்டிய விடயங்களை தண்டியலங்காரம் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

- i) காப்பியத்தின் தொடக்கம் வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் என்பனவற்றில் ஒன்றைக் கொண்டு தொடங்குதல் வேண்டும்.
- ii) அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பொருட்களையும் எடுத்துரைத்தல் வேண்டும்.
- iii) தன்னிகரில்லாதலைவன் ஒருவனின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை கூறுவனவாக இருத்தல் வேண்டும்.
- iv) மலை, கடல், நாட்டு நகர வர்ணனைகள், இரு சுடர் தோற்றம் போன்றனவற்றின் வர்ணனைகள் இடம்பெறுதல் வேண்டும்.
- v) திருமணம் முடித்தல், முடி சூடுதல், புனல் விளையாட்டு, மது உண்டு களித்தல், மக்கட்பேறு, ஊடல், கூடல் என்பனவற்றையும் எடுத்துக் கூறுதல் வேண்டும்.
- vi) அமைச்சரோடு ஆராய்தல், வெளிநாட்டுப் பயணம், போர் வெற்றி என்பனவற்றையும் எடுத்துக் கூறுதல் வேண்டும்.
- vii) சருக்கம், இலம்பகம் முதலிய நூற் பிரிவுகள் காணப்படுதல் வேண்டும்.
- viii) எண் வகைச் சுவைகளும் மெய்ப்பாடுகளும் விரவி வருதல் வேண்டும்.

02. சோழர் காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்கள் யாவை?

பெரும் காப்பிய மரபு சார்ந்த நூல்கள் :

சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி

சிறு காப்பிய மரபு சார்ந்த நூல்கள் :

சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், உதயனகுமார காவியம், நாககுமார காவியம்.

காப்பிய மரபு சாராத மாபெருங் காவியங்கள் :

கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம்

03. சோழப் பெருமன்னர் கால காப்பியங்களுக்குரிய பொதுவான பண்புகளைக் கூறுக.

1. தன்னிகரில்லா தலைவனின் வரலாற்றை சுறுமுகமாக அறும், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருள்களையும் எடுத்துக்கூறுவன. இவற்றில் ஒன்றோ பலவோ குறைந்திருப்பின் அவை சிறு காப்பியம் எனப்பட்டது.

2. உலகியலும் சமயமும் நேசபூர்வமாக இணைந்திருப்பதைக் காணலாம். உலகியல் விருத்தி சமய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமையவில்லை என்பது உணரப்பட்டுள்ளது. மக்கள் உலக காரியங்களில் ஈடுபட்டவாறே இறைவனையும் வழிபட்டனர். சமயக் கருத்துக்கள் உலகியலுக்கூடாக எடுத்துக் கூறப்பட்டன. உ-ம் : கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம்

3. சோழர் காலக் காப்பியங்களில் வடநாட்டுச் செல்வாக்கு மிகையாகக் காணப்பட்டது. காப்பிய வடிவமைப்பு வட நாட்டு 'காவியதர்ச' என்ற நூலையொட்டியதாகக் காணப்பட்டது. கதை மரபும் வடமொழியிலிருந்தே பெறப்பட்டது. உதாரணமாக சத்திர சிந்தாமணி, சத்திய சூடாமணி என்ற வடமொழி நூல்களைப் பின்பற்றியே சீவக சிந்தாமணி எழுதப்பட்டது. வால்மீகியின் இராமாயணத்தை அடியொற்றியதாகவே கம்பராமாயணம் எழுந்தது. பெரிய புராணம் ஒன்றைத் தவிர ஏனைய காப்பியங்கள் யாவும் வடநாட்டுக் கதை மரபையொட்டியிருந்தன.

4. சோழர் கால காப்பியங்கள் பெரும்பாலும் விருத்தப்பாவில் பாடப்பட்டமை இன்னொரு பொதுவான பண்பாகும். சீவக

சிந்தாமணி என்னும் இயற்றமிழ் இலக்கியத்தை விருத்தப்பா வினால் பாடிக் காட்டியதன் மூலம் காப்பியங்களில் விருத்தப்பா செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. “விருத்தம் என்னும் ஒண்பாவிலுயர் கம்பன்” என கம்பன் போற்றப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

5. காப்பியங்களில் இயற்கை வர்ணனை மிகையாகக் காணப்பட்டது. உள்ளது பெருப்பித்தல், இல்லது புனைந்துரைத்தல் என்பன காப்பியங்களின் பொதுவான பண்பாக காணப்பட்டது. பல்வேறு வகையான பொருள் அணிகள் பின்பற்றப்பட்டன.

உ - ம் :

“மையறு மலரின் நீங்கி யான் செய் மாதவத்தின் வந்து
செய்யவள் இருந்தான் என்னும் செழுமணிக்கொடிகள் என்னும்
கைகளை நீட்டி அந்தக் கடிநகர் கமலச் செங்கண்
ஐயனை ஒல்லை வாவென்று அழைப்பது போன்றதம்மா”
என்ற கம்பனின் பாடலில் உவமையணியும் தற்குறிப்பேற்ற
மும் மிகச் சிறப்பாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

6. கவித்துவமிக்க தொடர்கதைகளினால் ஆக்கப்பட்டதே சோழர் கால காப்பியங்களாகும்.

04. சோழர் காலத்தில் காப்பியங்கள் தோன்றியமைக்கான காரணங்கள் யாவை?

i. தன்னிகரில்லா தலைவனின் தோற்றம் (அரசியல் நிலை)

காப்பியம் தோன்றுவதற்கு தன்னிகரில்லா தலைவன் ஒருவன் தேவை. அத்தகையதொரு தலைவனை சோழர் காலத்தில் புலவர்கள் தம் கண்ணெதிரே கண்டனர். மகாவீரர்கள் தோன்றும்போது மகா கவிஞர்களும் தோன்றி விடுகின்றனர். “கங்கா நதியும் கடாரமும் கைவரப்பெற்று சிங்காசனத்தே வீற்றிருந்த செம்பியர் கோன்” என சோழ அரசர்கள் போற்றப்பட்டனர். சோழ அரசர்கள் தன்னிகரில்லாத தலைவன் மட்டுமன்றி தெய்வத்தின் அவதாரமாகவும் கருதப்பட்டனர். இதன் விளைவாக “திருவுடை மாமன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேன்” என்ற குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இக்காலக் காப்பியங்களில் “மன்னுயிர் ஞாலத்திற்கு இன்னுயிர் ஒக்கும் இறைவன்” என்று சிந்தாமணி

யும், “வீங்கு நீர்வேலி வாழ்பவர்க்கு ஆவியாவர் அரசர்” என்று குளாமணியும் கூறுகின்றன. இதன் விளைவாகவே அரசனின் புகழ் பாடும் காவியங்கள் தோன்றின.

ii. சமூக பொருளாதார நிலமைகள் :

சோழர் கால அகப்புறச் சூழ்நிலை காவியம் தோன்றுவதற்கு சாதகமாகவே காணப்பட்டது. சோழர் காலத்தில் பேரரசு நிறுவப்பட்டதுமன்றி அரசியல் உறுதிப்பாடும் அமைதியும் காணப்பட்டது. வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட செல்வம், கடல் வணிகத்தின் மூலம் ஈட்டிய பொருள், சிற்றரசுகள் செலுத்திய திறைப்பணம் போன்ற பொருளாதார வளர்ச்சி காவியம் தோன்றுவதற்கு புறச் சூழ்நிலையாகக் காணப்பட்டது. பெறப்பட்ட பொருளாதார வளம் கல்வி அறிவினைப் பெருக்குவதிலும், கலைகளை வளர்ப்பதற்கும் செலவு செய்யப்பட்டது. கலைநயம் கொண்ட கோயில்களும், கோட்டங்களும் அமைக்கப்பட்டன. அக்கால சமுதாயம்

“வண்மையில்லை ஓர் வறுமையின்மையால்
திண்மையில்லை ஓர் செறுநர் இன்மையால்
உண்மையில்லை ஓர் பொய்யுரை யின்மையால்
ஓண்மையில்லை ஓர் பல்கேள்வி ஓங்கலால்”

என்ற பாடல் காப்பியம் தோன்றுவதற்குப் பொருத்தமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது.

iii. சோழ அரசர்கள் பின்பற்றிய சமயப் பொறை.

பல்லவர் காலத்தில் வைதீக சமயங்களும், அவைதீக சமயங்களும் முட்டிமோதிய நிலை மாறி, எம்மதமும் சம்மதமே என்ற சமயப் பொறையை பேணுகின்ற ஓர் சமுதாயத்தை சோழப் பெருமன்னர்கள் ஏற்படுத்தினர். சோழப் பெருமன்னர் சமணப் பள்ளிகளுக்கு அளித்த நன்கொடை பள்ளிச் சந்தம் என அழைக்கப்பட்டது. இராஜராஜன் புறச் சமயக் கருத்துக்களை நாடும் உளப்பாங்கினை இயல்பாகவே கொண்டிருந்த தினால் தான் தஞ்சைக் கோவில் விமானத்தில் வைஸ்ணவ சமயத் தெய்வங்களுக்கும் பௌத்த சமயக் கருத்துக்களுக்கும்

இடங்கொடுத்திருந்தான். பல்வகையிலான சமயக் காப்பியங்கள் எழுந்தமைக்கு இதுவே அடிப்படைக் காரணம்.

iv. வடமொழிச் செல்வாக்கு :

சோழரது அவைக்களத்தில் வடமொழிப் புலவர்களும் ஆதரிக்கப்பட்டனர். வேதாகமக் கல்வியை வளர்க்க வேண்டியிருந்ததால் வடமொழிக் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. இதனால் வடமொழி இலக்கணங்கள் பற்றியும் வடநாட்டுக் காப்பிய மரபு பற்றியும் அறியவேண்டிய நிலைப்பாடு உருவானது. சோழர் காலத்து காப்பியங்கள் பலவும் “காவிய தர்ச” என்ற காப்பிய மரபைப் பின்பற்றியே எழுந்தது. தண்டியலங்காரம் “காவிய தர்ச” என்ற நூலை அடியொற்றியே எழுந்தது. பெரிய புராணம் தவிரந்த ஏனைய சோழர் காலத்துக் காப்பியங்கள் அனைத்தும் வடநாட்டு கதை மரபையொட்டியே தோன்றின.

v. நாகரிகம் பண்பாடு மொழி வளர்ச்சி :

காவியம் ஒரு மொழியில் தோன்ற வேண்டுமானால் அம் மொழி பேசும் மக்கள் நாகரிகம் பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அம்மக்கள் பேசும்மொழி எத்தகைய நுட்பமான கருத்துக்களையும் வெளியிடும் வல்லமை பெற்றிருக்க வேண்டும். ஏற்கனவே அம்மொழியில் தோன்றிய இலக்கியம் பண்பட்டதாகவும் வளம் பெற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இத்தகையதொரு நிலையை சோழர் காலம் பெற்றிருந்தமையும், திருத்தக்கதேவர், கம்பர், சேக்கிழார் போன்ற ஒப்பற்ற கவிஞர்களும் தோன்றியிருந்தமையினால் சோழர் காலத்தில் காப்பியங்கள் தோன்றின.

vi. முந்திய கால இலக்கிய மரபின் கூட்டு வளர்ச்சி :

இயற்கை நெறி, அற நெறி, சமய நெறி என்பன ஒன்றிணைந்த வாழ்க்கை காப்பியத்தில் காட்டப்படுகின்றன. காப்பியத்தில் கூறப்படுகின்ற அறம், பொருள், இன்பம் இதற்கு முன்னைய காலத்தில் தனித்தனியாகப் பின்பற்றப்பட்டன. காப்பியத்திற்கு மிக அவசியமான தன்னிகரில்லாத தலைவனின் வரலாறு பல்லவர் காலத்தில் முத்தொள்ளாயிரம், நந்திக் கலம்பகம், பாண்டிக்கோவையில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அன்றியும் பல்லவர் கால உதயணன் கதையின் ஒரு திருத்தமான வடிவமே சோழர் காலத்து முதற் காப்பியமான சீவக சிந்தாமணி.

05. சோழர் கால இலக்கியங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

- i. **பெருங் காப்பியம் :** சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி
- ii. **சிறு காப்பியம் :** சூளாமணி, நீலகேசி, யசோதர காவியம், உதயண குமார காவியம், நாககுமார காவியம்
- iii. **புராண இதிகாச இலக்கியம் :** கம்பராமாயணம், பெரிய புராணம், கந்த புராணம்
- iv. **சிற்றிலக்கியங்கள் :** கலிங்கத்துப் பரணி, தக்கயாகப் பரணி, மூவருலா, குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழ், நளவெண்பா
- v. **சைவ சிந்தாந்த நூல்கள் :** மெய்கண்ட சாத்திரங்கள்
- vi. **வைஷ்ணவ தத்துவ நூல்கள் :** ஆகமப் பிரமாணியம், கீதாங்க சங்கிரகம்
- vii. **சமண தத்துவ நூல்கள் :** நரி விருத்தம், மேருமந்தபுராணம்
- viii. **சமய நூல்கள் :** பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல், திருவிசைப்பா பாடல், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி.
- ix. **உரை நூல்கள் :** கொன்றை வேந்தன், ஆத்திசூடி, மூதுரை மற்றும் இலக்கண நூல்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகள்.
- X. **இலக்கண நூல்கள் :** யாப்பருங்கல விருத்தி, யாப்பருங்கலக் காரிகை, வீரசோழியம், நேமிநாதம், நம்பியகப்பொருள், தண்டியலங்காரம், நன்னூல்
- xi. **நிகண்டு நூல்கள் :** சூடாமணி நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு

06. சோழர் கால இலக்கியப் பண்பினை எடுத்து விளக்குக.

i. உலகியல் போற்றும் பண்பு :

சங்க கால உலகியல் இலக்கியங்களின் மறுமலர்ச்சியே சோழர் கால இலக்கியமாகும். இக்காலத்தின் அரசியல் உறுதிப்பாடு, பேரரசு அமைக்கப்பட்டமை, செல்வ வளம் பெருகி கலை, பண்பாடு, கல்வி வளர்ச்சி அடைந்தமை, சமயப்

புசல்கள் ஒழிந்து மக்கள் மனதில் மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் நிலவியமை போன்ற காரணங்களால் இக்கால இலக்கியங்கள் மன்னர் புகழ்பாடும் உலகியல் சார்புடைய இலக்கியங்களாகவே தோன்றின.

ii. உலகியலும் இறை வழிபாடும் ஒன்றிணைந்தமை :

உலகியல் வாழ்வினூடாக வீடுபேறு அடையலாம் என்ற சமயக் கருத்துக்களை ஊடு பொருளாகக் கொண்டே இக்கால இலக்கியங்கள் காணப்பட்டன. பெரிய புராணம், கந்த புராணம் போன்றன இதற்கு சிறந்த எடுத்துக் காட்டுகளாகும்.

iii. வடமொழி இலக்கிய மரபு சார்ந்திருத்தல் :

சோழர் காலத்தில் வேதாகமக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதனால் வடமொழியில் உள்ள இலக்கண இலக்கியங்களை அறியும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சோழர் காலத்தில் பெரியபுராணம் தவிரந்த ஏனைய காப்பியங்கள் யாவும் வடநாட்டுக் கதை மரபையே பின்புலமாகக் கொண்டிருந்தன.

iv. சமயமும் தத்துவ சாத்திர நூல்களும் :

பல்லவர் கால தேவாரங்களும், திருப்பாசரங்களும் திருமுறைகளாகவும், திவ்விய பிரபந்தமாகவும் தொகுக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக பாலுக்குள் நெய் இருப்பது போல திருமுறைகளில் இருந்தும் திவ்விய பிரபந்தத்தில் இருந்தும் தத்துவ நூல்கள் தோன்றின.

உ - ம் : மெய்கண்ட சாத்திரங்கள், ஆகமப் பிரமாணியம், கீதங்க சங்கிரகம்.

சமண தத்துவ நூல்கள் கூட தோன்றின.

உ - ம் : மேருமந்த புராணம், நரிவிருத்தம்

v. வாழ்த்துக் கவி :

சோழ அரசர்கள் நாட்டு நலன் கருதி ஆட்சி செய்தமை யால் அக்கால சமுதாயம் மிக உயர்வான நிலையில் காணப்பட்டது. இதனால் அக்காலப் பாடல்கள் வாழ்த்துக் கவியாக காணப்பட்டது.

“நிலம் நான்கும் திசை நான்கும்

நெடுங்கடல்கள் ஒரு நான்கும்

குலம் நான்கும் காத்தினிக்கும்

குலதீபன் வாழ்க”

என வாழ்த்துக் கவியாக அமைந்தது.

vi. காப்பியங்கள் தோன்றியமை (பேரிலக்கியங்கள்)

சோழர் கால இலக்கியங்கள் யாவும் பேரிலக்கிய வடிவங்களைச் சார்ந்தன. இவை அமைப்பு ரீதியாக நீண்ட தொடர்கதைகளை எடுத்துக் கூறும் காப்பியங்கள் என்று குறிப்பிடலாம். தண்டியாசிரியர் கூறும் காப்பிய இலக்கணங்களுக்கு அமைவாக காணப்பட்டன. பெருங்காப்பியம், சிறு காப்பியம் என்றும் வகைப்படுத்தப்பட்டிருந்தன.

vii. சிற்றிலக்கியங்கள் :

பெருங்காப்பியம், சிறுகாப்பியம், புராணங்கள் தவிர்ந்த எல்லா வகையிலான இலக்கிய வடிவங்களும் சிற்றிலக்கியங்கள் என்று கூறப்பட்டன. கலிங்கத்துப்பரணி, தக்கயாகப் பரணி, மூவர் உலா, குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழ், நளவேண்பா, அம்பிகாபதிக் கோவை, மெய்க்கீர்த்திகள் யாவும் சிற்றிலக்கியங்களே.

viii. யாப்பு வடிவங்கள் :

பல்லவர் காலத்தில் பெரு வழக்காக இருந்த விருத்தப் பாவே பேரிலக்கியங்களை அழகுபடுத்தின. “விருத்தம் எனும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்” எனக் கம்பர் பெருமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளார். சிற்றிலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் வெண்பா யாப்பினால் பாடப்பட்டது. “வெண்பாவிற்கு புகழேந்தி” என புகழேந்தி பெருமைப்படுத்தப்பட்டார்.

ix. அணிகளின் பயன்பாடு :

சோழர் காலத்தில் அணி அலங்காரம் மிகவும் உயர்வான நிலையில் பின்பற்றப்பட்டது. உவமை, உருவகம், தற்குறிப் பேற்றம் என பல்வேறு வகையிலான பொருளணிகள் பின்பற்றப்பட்டன.

சோழர் காலச் சிற்றிலக்கியங்கள்

பிரபந்தம் என்ற சொல்லை தமிழில் சிற்றிலக்கியம் என்று கூறுவர். வட சொல்லான பிரபந்தம் நன்கு கட்டப்பட்டது எனப் பொருள்படும். தமிழில் யாப்பு என்பதனோடு ஒக்கும். பொதுவாக இலக்கிய நூல்கள் அனைத்தையும் சிற்றிலக்கியம் என்று சிலர் கூறுவர். எனினும் பெருங் காப்பியம், சிறுகாப்பியம், புராணங்கள் தவிர்ந்த அனைத்து இலக்கியங்களையும் சிற்றிலக்கியம் என்று கூறலாம். பிரபந்த தீபிகை என்ற நூல், 'பிள்ளைக் கவி முதல் புராணம் ஈறாக தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தம்' என்று கூறும். படிக்காசுப் புலவர் தன் உலா நூலில் "தொண்ணூற்றாறு கோலப் பிரபந்தங்கள் கொண்ட கோலப்பிரான்" எனக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. சிற்றிலக்கியங்கள் நெடும்பாட்டுப் போல்வன முற்ற முடிந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளினைக் கூறும். சில துறைகள் பற்றிய செய்திகளைக் கூறும். கடவுள், அரசன், குறுநில மன்னன், ஞானாசாரியார், வள்ளல் இவர்களில் ஒருவரை பாடுவதற்காக எழுந்தவை.

1. சோழர் காலத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்கள் எவை? அவற்றுக்குரிய பொதுவான பண்புகளை குறிப்பிடுக.

கலிங்கத்துப் பரணி, மூவர் உலா, தக்கயாகப் பரணி, குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழ், அம்பிகாபதிக் கோவை, நளவெண்பா, மெய்க்கீர்த்திகள் என்பன இக் காலத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களாகும். இவற்றின் பிரதான பண்புகள் வருமாறு,

i. சோழர் கால சிற்றிலக்கியங்களில் காப்பிய மரபும் காணப்பட்டது.

தன்னிகரில்லா தலைவன் இடம்பெறுதல், நாடு நகர வர்ணனைகள், எண் வகை மெய்ப்பாடுகளின் வெளிப்பாடு, அகப்பொருள் புறப்பொருள் செய்திகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ii. இச் சிற்றிலக்கியங்களில் பெரும்பாலானவை சோழ அரசனது அவைக்களத்துப் புலவரால் பாடப்பட்டது.

உ - ம் : ஒட்டக்கூத்தர், செயங்கொண்டார், புகழேந்தி

iii. இச் சிற்றிலக்கியங்களில் பெரும்பாலானவை மன்னன் புகழ் பாடுதலாகும்.

நாட்டு நலன் கருதி ஆட்சி செய்தமை, பேரரசு அமைத்து செல்வ வளத்தை பெருக்கியமை, இத் தன்மையான காரணங்களால் அரசன் புகழ் பாடுவதையே குறிக்கோளாக கொண்டிருந்தனர். அரசர்களது ஆட்சிச்சிறப்பு, வீரம், கொடை, வெற்றிச்சிறப்பு, குலமரபு, குணநலன் முதலானவற்றை எடுத்துரைக்கின்றன.

“நிலம் நான்கும் திசை நான்கும்

நெடுங்கடல்கள் ஒரு நான்கும்

குலம் நான்கும் காத்தினிக்கும்

குலதீபன் வாழ்க”

என கலிங்கத்துப் பரணி அரசன் புகழ் பாடுகின்றது.

iv. சோழர் கால காப்பியங்கள் வடநாட்டுக் கதை மரபினை எடுத்துக்கூற அக்காலத்துச் சிற்றிலக்கியங்கள் தமிழக வரலாற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டெழுந்தன.

v. இக் காலச் சிற்றிலக்கியங்களில் சில சமயச் சார்புடையன வாகவும் காணப்பட்டன.

உ - ம் : சரஸ்வதி அந்தாதி, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, தக்கயாகப் பரணி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சில பொது மக்கள் சார்புடையனவாகவும் காணப்பட்டன.

உ - ம் : ஏர் எழுபது, ஈட்டி எழுபது போன்றன.

vi. இச் சிற்றிலக்கியங்களில் அகப்பொருள் மரபும், புறப்பொருள் மரபும் இணைந்து காணப்படுவதற்கு கலிங்கத்துப் பரணி சிறந்த உதாரணமாகும்.

vii. வெண்பா, கலிப்பா, விருத்தம் போன்ற பல யாப்பு வடிவங்களால் ஆக்கப்பட்டன.

2. “சோழப் பெருமன்னர் கால சமூக அரசியல் வளர்ச்சி அக்கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது” இக் கூற்றினை ஆராய்க.

‘கங்கா நதியும் கடாரமும் கைவரப்பெற்று சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த செம்பியர்கோன்’ என்ற வகையில் சோழ அரசர் ஒரு பேரரசின் ஆட்சியாளர் ஆனார். அவர் கடவுளின் அவதாரமாக விளங்கினார். இது அரசியலில் ஏற்பட்ட ஒரு புதிய திருப்பமாக கருதப்பட்டது. சோழப் பேரரசு அரசியலில் உறுதி நிலையையும் பாதுகாப்பையும் கொண்டிருந்தது. வெற்றி கொள்ளப்பட்ட நாடுகளில்

இருந்து பெறப்பட்ட செல்வம்; கடல் வணிகத்தின் மூலம் பெறப்பட்ட பொருள்; சிற்றரசுகள் செலுத்திய திறைப் பணம் என அதன் பொருளாதார வளம் செழித்தோங்கியது. எல்லாச் சமயங்கள் மீதும் சகிப்புத்தன்மை காட்டப்பட்டதாலும் பொது நன்கொடையால் வளர்க்கப்பட்டதாலும் சமய நல்லிணக்கம் இருந்தது. மக்களுடைய மனங்களில் அமைதியும் மகிழ்வும் காணப்பட்டன. நாகரிகம் பண்பாடு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. புலவர்கள் தாம் வாழும் சமுதாயத்திலிருந்தே தோன்றுபவர். மகாவீரர்கள் தோன்றும்போது புகழ்மிக்க புலவர்களும் பிறக்கின்றனர். அனுபவமே இலக்கியத்தின் ஆதாரப் பொருள். அந்த அனுபவம் புலவர் வாழும் காலத்தாலும் சமுதாயத்தாலும் அளிக்கப்படுகின்றது.

சோழப் பேரரசின் அரசியல், சமூக, பொருளியல் நிலமைகள் ஆக்கபூர்வமான கலைப் படைப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு சாதகமாக இருந்தன. சோழப் பேரரசு ஓர் புதிய வாழ்க்கை கிளர்ந்தெழுவதற்கு உதவியது. வலிய, வளமான பேரரசின் விளைவுகள் இக்கால இலக்கியப் படைப்புக்களிலும் காணப்பட்டன. எதையும் பெரிதாக செய்யவேண்டும் என்ற தூண்டுதல் இலக்கியத்திலும் பிரதிபலித்தது. அதன் விளைவே பேரிலக்கியங்களின் தோற்றமாகும். புலவர்களை மன்னர்கள் ஆதரிப்பது ஒரு வளமானதும் அதிகாரம் மிக்கதுமான காலத்தின் இலட்சியங்களால் தீவிரப்படுத்தப்பட்டது. புலவர்களை தாராளமாக அரசர் கவனித்ததின் விளைவாகவே அவைக்களத்துப் புலவர் அரசரின் புகழ்பாடும் சிற்றிலக்கியங்களைப் படைத்தனர். ஒட்டக்கூத்தர், செயங்கொண்டார் பாடல்கள் சோழப் பேரரசர்கள் மீதான புகழ் உரைகளேயாகும். சமூகத்தில் சமய நல்லிணக்கம் காணப்பட்டதால் பல சமயக் கருத்துக்களை உட்பொருளாகக் கொண்ட சமய காப்பியங்கள் தோன்றின.

சோழப் பேரரசின் சமூக அரசியல் வளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட புதிய கருத்தியல் நீரோட்டங்கள் இலக்கியத்தின் பழைய வடிவங்களில் அடக்க முடியாமல் போய்விட்டன. அதன் விளைவாக குறிப்பிட்ட ஒரு துறையில் அன்றி பல்துறையிலும் இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டன.

3. சோழர் கால காவிய மரபு பிற்கால இலக்கியங்களிலே பிரதிபலிக்கு மாற்றை சுருக்கமாகக் காட்டுக.

சோழர் கால காவிய மரபு தண்டியாசிரியர் கூறிய மரபிற்கு அமைவாகத் தோன்றியது. அக்காலத்து பின்பற்றப்பட்ட காவிய அம்சங்கள் முழுமையாகப் பின்பற்றப்படாவிடினும் ஓரளவு பிற்கால இலக்கியங்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

சோழர் காலத்தில் சேக்கிழார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராணம் பிற்காலத்தில் குறிப்பாக நாயக்கர் காலத்தில் திருவிளையாடற் புராணம், சேது புராணம், கூர்ம புராணம் என்பவற்றில் பிரதிபலித்தது. கதைகளை சுவைபடக் கூறும் காவிய மரபு பின்பற்றப் பட்டது.

கம்பராமாயணம் ஓர் இதிகாச காப்பியம். இம் மரபை அடியொற்றியதாக நாயக்கர் காலத்தில் வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் மகாபாரதம் என்ற காப்பியத்தைப் படைத்தார்.

சோழர் காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்களில் பெரிய புராண மொன்றைத் தவிர பெரும்பாலான காப்பியங்கள் வடமொழிக் கதைகள், வடநூற் கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தன. இம் மரபு நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த மகாபாரதம், கூர்ம புராணம் போன்ற காப்பியங்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

சோழர் காலக் காப்பியங்கள் விருத்தப்பாவினால் ஆக்கப் பட்டன. சீவக சிந்தாமணி என்னும் காப்பியத்தை விருத்தப்பாவில் பாடி வழிகாட்ட கம்பர் அதனை மிகச் சிறப்பாக கையாண்டு “விருத்தம் எனும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்” என போற்றப்பட்டார். காப்பியத்தை விருத்தப்பாவில் கையாளும் மரபு பிற்காலத்தில் வில்லிபுத்தூராழ்வார், வீரமா முனிவர் போன்றோர் இயற்றிய காப்பியங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டது. அது மாத்திரமன்றி சோழர் காலக் காப்பியங்களில் காணப்பட்ட விஸ்தாரமான வர்ணனைப் போக்கும் எண் வகை மெய்ப்பாடுகளும் மகாபாரதம் தேம்பாவணி போன்ற காப்பியங்களில் பின்பற்றப்பட்டன.

சோழர் கால சமயச் சார்பான காப்பியங்கள் பிற்காலத்தில் தேம்பாவணி, இரட்சணிய யாத்திரிகம், சீறாப் புராணம் போன்ற காப்பியங்களுக்கு முன்னோடியாக இருந்தன என்று குறிப்பிடலாம்.

4. சோழர் காலம் காப்பிய காலம் எனக் கூறுதல் பொருந்துமோ என ஆராய்க.

சோழர் காலம் காப்பிய காலம் என்று கூறுதல் பொருத்தமானது. ஏனெனில் சோழர் காலத்திற்கு முன்புள்ள காலத்திலாயினும் பின்னர் உள்ள காலத்திலாயினும் பெரியளவில் காப்பியங்கள் தோன்றவில்லை. சங்கமருவிய காலத்தில் சிலம்பும், மேகலையும், பல்லவர் காலத்தில் பெருங்கதையும், நாயக்கர் காலத்தில் புராணங்களும், ஐரோப்பியர் காலத்தில் தேம்பாவணி, சீறாப்புராணம் போன்றனவும், இருபதாம் நூற்றாண்டில் குறுங் காப்பியங்களும் தோன்றின. சோழர் காலத்தில் எண்ணிக்கையில் ஏனைய காலப் பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும்போது அதிகளவிலான காப்பியங்கள் தோன்றியமையினால் இக்காலத்தை காப்பிய காலம் என கூறுவது பொருத்தமானது.

காப்பியம் என்பது தன்னிகரில்லாத் தலைவன் ஒருவனது வாழ்க்கையை புனைந்துரைப்பதனுடாக மக்களின் நல்வாழ்விற்கு இன்றியமையாத அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற் பொருளையும் கூறும் இலக்கியம். காப்பிய இலக்கியத்திலேயே பெரும் காப்பியம், சிறு காப்பியம் என பாகுபடுத்தக் கூடிய அளவிற்கு சோழர் காலத்தில் காப்பியம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றது. இதனால் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோர் சோழர் காலத்தை காப்பிய காலம் என்று கூறுவர். இக் காலத்தில் சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன பெரும் காப்பியம் என்றும், குளாமணி, நீலகேசி, உதயண குமார காவியம், நாக குமார காவியம், யசோதர காவியம் என்பன சிறு காப்பியங்கள் என்றும் கூறப்பட்டன.

சமண பௌத்த பின்னணியில் வகுக்கப்பட்டதே பெரும் காப்பிய, சிறு காப்பிய மரபாகும். இதற்குள் அடங்காத கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம், பெரிய புராணம் போன்ற பேரிலக்கியங்களும் சோழர் காலத்திலேயே எழுந்துள்ளமையால் சோழர் காலம் காப்பிய காலம் எனக் கூறுதல் பொருத்தமானது.

சில இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் காப்பியத்தின் தோற்றம், காப்பியத்தின் உச்ச வளர்ச்சி, காப்பியத்தின் தேய்வு ஆகிய மூன்று நிகழ்வுகளும் சோழர் காலத்தில் காணப்படுவதால் அக்காலத்தை காப்பிய காலம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

உ - ம் : தோற்றம் - சீவகசிந்தாமணி

உச்ச நிலை - கம்பராமாயணம்

தேய்வு நிலை - கந்தபுராணம்

காப்பியம் தோன்றுவதற்குப் பொருத்தமான சூழ்நிலைகளும் அக் காலத்தை காப்பிய காலம் எனக் கூற பொருத்தமானதாயிற்று.

உ - ம் : காப்பிய இலக்கியம் கூறும் தண்டியலங்காரம் தோன்றியமை.

மகாவீரர் தோன்ற மகா கவிஞர்கள் தோன்றியமை.

சமயப் பொதுமை, வடமொழிச் செல்வாக்கு.

மேற்கூறியவற்றினூடாக சோழர் காலம் காப்பிய காலம் எனக் கூறுதல் மிகப் பொருத்தமானது எனலாம்.

5. உலாப் பிரபந்தத்தின் அமைப்பினையும் வளர்ச்சியையும் எடுத்துக் காட்டுக.

சோழர் காலத்தில் அரசன் புகழ் பாடுவதற்கு ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய வடிவமாகும். அரசனோ கடவுளோ தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டு வீதியால் உலாப் போகும்படித்து பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம் பெண் ஆகிய ஏழு பருவ மகளிரும் அவன்மீது காதல் கொள்வதாக கலிவெண்பாவினால் பாடப்படும் பிரபந்தமே உலாப் பிரபந்தமாகும்.

உலாப் பிரபந்தத்தின் அமைப்பு இரண்டு பிரிவுகளை உடையது. முதற்பகுதி பாட்டுடைத் தலைவனது குல மரபு, சாதனைகள், வள்ளண்மை ஆகியவற்றையும் அவன் நீரடல், ஆடையணிதல், அரசவையிற் காட்சியளித்தல், பட்டத்து யானை மீதமர்ந்து உலா வருதல் போன்றவற்றைக் கூறும். இரண்டாம் பகுதியில் ஏழு பருவ மகளிரிலும் ஊடுருவிப் பரவி நிற்கின்ற காதலை வர்ணிக்கின்றது. பாட்டுடைத் தலைவன் மீது அவர்கள் கொண்டது ஒருதலைக் காதலாகும்.

உலாப் பிரபந்தத்தில் காலத்தால் முந்தியது சேரமான் பெருமான் நாயனாருடைய திருக்கைலாய ஞான உலா ஆகும். அதில் உலா வருபவர் சிவபெருமான். இன்னொரு உலா சிவனடியாராகிய ஞானசம்பந்தரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது. இதனை பாடியவர் நம்பியாண்டார் நம்பி ஆவார். சோழர் காலத்தில் அரசர்கள் கடவுளாக மதிக்கப்பட்டனர். இதனால்

அரசர்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட உலாப் பிரபந்தங்கள் தோன்றின. ஒட்டக்கூத்தரின் மூவர் உலா சோழ அரசர்களின் புகழ்பூத்த குலமரபு, பேராண்மை, ஈகைப் பண்பு ஆகியவற்றை எடுத்துக் கூறுகின்றது. விக்கிரம சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன் ஆகியோர் மூவருலாவின் பாட்டுடைத் தலைவர்களாவர். இம் மூன்று அரசர்களினதும் அவைக்களத்துப் புலவராக இருந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வுலா இலக்கியங்கள் புறப்பொருள் துறையில் பாடாண் திணையைச் சார்ந்தன. பொதுவாக சோழ மன்னர்களை பாராட்டும் புகழுரைகள் சொல்லில் அடங்காதவை. பேரிடர் அகற்றிய மன்னர்களாகவும், திருமகளின் மணமகனாகவும், திருமாலாகவும், தமிழின் புவலனாகவும், உலகம் யாவையும் ஆளுகின்றவர்களாகவும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டனர்.

நாயக்கர் காலத்திலும் பல உலாப் பிரபந்தங்கள் தோன்றின. திருவாரூர் உலா, திருக்காளத்தி நாதருலா, ஏகாம்பர நாதர் உலா என கடவுளை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டன.

6. பரணி இலக்கியத்தின் அமைப்பினை விளக்கி, சோழப் பெருமன்னர் காலத்தில் அப்பிரபந்தம் பெற்ற வளர்ச்சியினை தெளிவுறுத்துக. (2016)

போர்க்களத்தில் வெற்றி பெறும் வீரனைப் புகழ்ந்து பாடுவது பரணிப் பிரபந்தமாகும்.

“ஆனை ஆயிரம் அமரிடை வென்ற

மானவனுக்கு வகுப்பது பரணி”

என இலக்கண விளக்கப்பாட்டியல் பரணிக்கு இலக்கணம் கூறும். கடவுள் வாழ்த்து, கடை திறப்பு, காடு பாடியது, மன்னன் மரபுரைத்தல், போர்ச் சிறப்புரைத்தல் என பல உறுப்புக்களை கொண்டது. போர்க்களம் ஒன்றைப் பெற்ற பேய்கள் பரணி நாளில் கூழ் அட்டு உண்டு மகிழ்ந்து போர்க்கள தலைவனை வாழ்த்துவதாக பாடப்பெறும் இலக்கியம். புறப்பொருள் அமைதி தோன்ற கலித்தாழிசையில் பாடப்பெறும். சிருங்காரச் சுவையினை கடை திறப்பு பகுதியில் காணலாம். இவ்விலக்கியம் அகப்பொருள் மரபையும் புறப்பொருள் மரபையும் தன்னகத்தே கொண்டது.

பரணி இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியை நோக்குமிடத்து முதலிற் தோன்றியது கலிங்கத்துப்பரணியாகும். இதனைப் பாடியவர் சயங்கொண்டார் என்னும் புலவராவார். இவர் பரணிக்கோர் சயங்கொண்டார் எனப் பாராட்டப்பட்டவர். முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் கலிங்கப் போர் வெற்றியைப் பாடுவதாகும். பரணியின் அடிப்படை போரின் வெற்றியைப் பாடினும் அகப்பொருள் செய்திகளும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. பிரிந்திருக்கும்போது தம் கணவர் பிழைகளை நினைத்தலும் பின் கண்டபோது மறத்தலும் ஆகிய பண்பில் மேம்பட்ட பெண்களை,

பேணுங் கொழுநர் பிழைகளெல்லாம்
பிரிந்த பொழுது நினைந்தவரை
காணும்போது மறந்திருப்பீர்
கண்பொற் கபாடந் திறமினோ”

என்று இப்பரணி குறிப்பிடுகின்றது. இப் பரணியில் சொல் நயம், பொருள் நயம், உள்ளுறை உவமங்கள், எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் நிறைந்து காணப்பட்டன.

சோழர் காலத்தில் எழுந்த இன்னொரு பரணி இலக்கியம் தக்கயாகப் பரணியாகும். இது ஒட்டக்கூத்தர் பாடியதாகும். இரண்டாம் ராஜராசனின் புகழ் புராணக்கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்படுகின்றது. தக்கன் என்னும் அரசன் சிவபெருமானை மதிக்காமல் யாகம் செய்தான். சிவனின் மகனான வீரபத்திரன் யாகத்தை அழித்து தக்கனுக்கு உதவியவர்களையும் அழித்தான்.

மேற்குறிப்பிட்ட பரணிப் பிரபந்தங்களை விட வேறு சில பரணி நூல்கள் எழுந்ததாக அறியப்படுகின்றது. இரண்டாம் இராசேந்திரன் கொப்பப் போரில் பெற்ற வெற்றியை கொப்பத்துப் பரணியும் வீர ராசேந்திரனது கூடல் சங்கமப் போர் வெற்றியை கூடல் சங்கமத்துப் பரணியும் புகழ்ந்து பாராட்டும் வகையில் எழுதப்பட்டதாக அறியப்படுகின்றது. இவை சோழர்கால தொடக்க காலப் பரணிகள் என்பர். துரதிஷ்டமாக இவை தொலைந்து போய்விட்டன.

7. பிள்ளைத் தமிழ் பிரபந்தத்தின் அமைப்பையும் அதன் வளர்ச்சியையும் துலக்குக.

ஒரு குழந்தையின் வளர்ச்சியில் வெவ்வேறு கட்டங்களின் போது அதன் வெவ்வேறு நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பாடுவது பிள்ளைத் தமிழ் என்பதன் பொருளாகும். தலைவனையோ, தலைவியையோ, தெய்வங்களையோ குழந்தையாக எண்ணி பத்துப் பருவங்கள் அமைத்து நூறு விருத்தப் பாடல்களால் அமைவது பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தமாகும். மூன்றாம் திங்கள் தொடக்கம் இருபத்தோராம் திங்கள் வரை இரண்டு திங்களுக்கு ஒரு பருவம் அமைக்கப்படும். ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என பத்துப் பருவங்கள் கொண்டது. பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ் ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழின் ஏழு பருவங்களுடன் கழங்கு, அம்மாணை, ஊசல் என்ற பருவங்களைக் கொண்டிருக்கும்.

இப் பிரபந்தத்தின் தோற்றுவாயினை பெரியாழ்வாரின் திருப் பாசுரங்களில் காணமுடியும். பெரியாழ்வார் கண்ணனை குழந்தையாக கற்பனை செய்து பல பருவங்கள் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். தாலாட்டுப் பருவம், நிலாவைக் காட்டி குழந்தையோடு விளையாட வருமாறு அழைத்தல், செங்கீரை ஆடுதல், சப்பாணி கொட்டுதல், தளர்நடை நடத்தல், இதுபோல பல பருவங்களை அமைத்துப் பாடியுள்ளார். அவர் எந்த ஒரு செய்யுள் மரபாலும் கட்டுப்படவில்லை. பெரியாழ்வார் பாடிய திருப்பாசுரங்களின் வழியே ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழே முதலிற் தோன்றிய பிள்ளைத் தமிழ் பிரபந்தமாகும். அரசவைப் புலவரான ஒட்டக் கூத்தர் அரசன் புகழ்பாட இப் பிரபந்த வடிவத்தை ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார். தலைவனின் குல மரபு, போரிடும் ஆற்றல், பெருந்தன்மை, சாதனைகள் முதலானவற்றை எடுத்துரைக்கின்றார். குலோத்துங்கன் மனுகுலதிலகன், ரவிகுலதிலகன் என்றெல்லாம் வர்ணிக்கப்படுகின்றான். பெரியாழ்வாரின் பாசுரங்கள் கண்ணனது குறும்புகளின் வெளிப்பாடு என்றால் ஒட்டக்கூத்தரின் பிள்ளைத் தமிழ் பாடல் சோழ அரசன் பெருமைகளில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதன் வெளிப்பாடு எனக் கூறலாம்.

நாயக்கர் காலத்தில் மதுரை மீனாட்சியை குழந்தையாக வைத்து குமரகுருபுரர் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார். பகழிக் கூத்தரால் பாடப்பட்டது திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தமாகும். பிற்காலத்தில் அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் என தமிழில் நூற்றுக்கும் அதிகமான பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தங்கள் பாடப்பட்டுள்ளன.

8. கோவைப் பிரபந்தத்தின் அமைப்பையும் வளர்ச்சியையும் குறிப்பிடுக.

கோவை என்பது தொகுப்பு என பொருள்படும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட யாப்பில் அமைந்த நானூறு செய்யுட்களைக் கொண்ட இலக்கிய வகையாகும். ஒவ்வொன்றும் ஓர் அகப்பொருள் துறையினைப் பாடுகின்றது. சங்க காலத்தில் அகப்பொருட்டுறைகளை அவற்றின் வரிசை முறைப்படி பொருத்தி ஒரு தொடர்ச்சியான கதையை பின்னுகின்ற ஒரு முயற்சியின் பிற்கால வளர்ச்சியே கோவை இலக்கியமாகும். பன்னிருபாட்டியல்,

“கோவை என்பது கூறுங்காலை

மேவிய களவு கற்பெனும் கிளவி

ஐந்திணை திரியா அகப்பொருள் தழீஇ”

என கோவை பற்றி கூறுகின்றது. கோவை இலக்கியத்தில் பெயர் சுட்டப்படாத அகப்பொருள் தலைவன், பாட்டுடைத் தலைவன் என இரு வகையான தலைவர் உளர்.

காலத்தால் முந்தியது பாண்டிக் கோவை ஆகும். அதில் நெடுமாறன் என்ற பாண்டிய மன்னன் பாட்டுடைத் தலைவனாவான். நூலாசிரியர் பெயர் அறியப்படவில்லை. இதன் பின்னர் எழுந்தது மாணிக்கவாசகரது திருக்கோவையார் ஆகும். பாலை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக என இறைவன் பணித்ததால் இது பாடப்பட்டது. சிவபெருமானை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது. சிவனை தலைவனாகவும் ஆன்மா தன்னை தலைவியாகவும் கொண்டு பாடப்பட்டது.

சோழர் காலத்தில் ஓட்டக்கூத்தர் காங்கேயனின் சிறப்புக்களைப் பாராட்டி நாலாயிரக் கோவை பாடியதாக சொல்லப்படுகின்றது. இன்று அது கிடைக்கவில்லை. குமார குலோத்துங்க எனப் பாராட்டி கோவைப் பிரபந்தம் தோன்றியதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படவில்லை. அம்பிகாபதியின் அம்பிகாபதிக் கோவையும் சோழர் காலத்திற்குரியது.

பிற்காலத்திலும் பல கோவைப் பிரபந்தங்கள் வளர்ச்சியுற்றன. திரிகூட ராசப்ப கவிராயரின் குற்றாலக் கோவை, மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையின் சீகாழிக் கோவை போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன.

9. ஓட்டக்கூத்தரின் இலக்கிய முயற்சிகளை எடுத்துக்காட்டுக.

சோழப் பெருமன்னர் காலத்து அவைக்களத்தில் பெருஞ் செல்வாக்குடன் விளங்கிய புலவர். கவிச்சக்கரவர்த்தி என்றும் அரசனால் காளம் என்னும் விருது பெற்றமையால் 'காக்கவி' என்றும் இருமொழிப் புலமைபெற்று செய்யுள் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றதனால் 'சருவஞ்ச கவி' என்றும் பெயர் பெற்றவர். இவரது இயற்பெயர் கூத்தர் ஆகும்.

இவர் விக்கிரம சோழன் மீது ஓர் உலாவும், அவன் மகனாகிய இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் மீது ஓர் உலாவும், அவன் மகனான இரண்டாம் இராசராச சோழன் மீது ஓர் உலாவும் பாடியுள்ளார். இவ்வுலாக்கள் மூவர் உலா என்று அழைக்கப்படும். இதில் சோழர்களது குலமரபும், பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமையும், அரசன் பட்டத்து யானையில் பவளி வருவதும், ஏழு பருவ மகளிரின் உள்ளக் கிளர்ச்சியும், பல்வேறு விளையாட்டுக்களும் கூறப்படுகின்றன. ஓட்டக்கூத்தர் உலா பாடுவதில் வல்லவர் என்பதை, 'கோவை உலா அந்தாதிக்கு ஓட்டக்கூத்தர்' என்ற வாக்கால் அறியலாம்.

விக்கிரம சோழனது வெற்றியைப் பாராட்டி ஓர் பரணிப் பிரபந்தம் பாடியதாகவும் அந்நூல் மறைந்துவிட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவர் சிவனைப் பாடிய மற்றொரு பரணி இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. அதனை தக்கயாகப் பரணி என்று அழைப்பர். தக்கயாகப் பரணி புராணத் தொடர்புடையது. தட்சன் என்னும்

அரசன் சிவபெருமானை மதிக்காமல் யாகம் செய்ய சிவனின் மகனான வீரபத்திரன் யாகத்தை அழித்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற துறையை வளர்த்த பெருமை இவருக்கே உரியது. பெரியாழ்வார் இவருக்கு முன்னே கண்ணனை குழந்தையாக பாவனை செய்து பாடிய மரபை அடியொற்றியே இவரால் குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்பட்டது. தான் போற்றவந்த தலைவனை குழந்தையாக்கி பத்துப் பருவங்கள் வகுத்து ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் பத்துப் பத்து பாடலாக நூறு பாடல்களை கொண்டு அமைந்ததே பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தமாகும்.

மேற் குறிப்பிட்ட விடயம் தவிர வேறு பல நூல்களையும் இவர் ஆக்கியுள்ளார். இவர் பிறந்த செங்குந்தர் மரபின் சிறப்பினை 'ஈட்டி எழுபது' என்ற நூலில் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். போரில் பயன்படுத்தும் முதன்மை ஆயுதமான ஈட்டியை புகழ்ந்து பாடியது. காங்கேயன் நாலாயிரக் கோவை என்ற பிரபந்தத்தையும் பாடியுள்ளார். இராமாயண உத்தர காண்டத்தை இவர் இயற்றியதாகவும் சிலர் கூறுவர்.

10. "திருத்தக்க தேவர் சோழர் கால இலக்கியத்தில் ஓர் திருப்பு மையம்" ஆராய்க.

சோழ நாட்டின் சமணத் துறவியான திருத்தக்கதேவர் அக்காலப் புலவர்களில் முதலில் வைத்து எண்ணத் தகுந்தவர். வீரமா முனிவர் இவரை 'தமிழ்க் கவிஞருள் அரசர்' என்று கூறுவார். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இப்புலவர் முதன்மை பெறுவதற்கு சில காரணங்கள் உள்ளன.

சோழர் காலத்தில் ஒரு புதுமையை புகுத்தியவர் என்று பலர் கூறுவர். பல்லவர் காலத்தில் பக்திப் பாடல்களில் காணப்பட்ட பாவின வகைகளுள் சிலவற்றை தெரிந்து விருத்தப்பாவிற் கு முழு வடிவம் கொடுத்த பெருமைக்குரியவரானார். தமிழ் இலக்கிய மரபிலே மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இயற்றமிழ் இலக்கியத்தை புது வழியில் போகச் செய்தவர். விருத்தப்பா இவர் கைவண்ணத்தில் விரிவடைந்தது. ஒரு விருத்தத்தின் அடிகள் நீண்டு ஒலிக்கலாம்.

மற்றொரு விருத்தத்தில் அடிகள் குறுகி ஒலிக்கலாம். சிறுசிறு சீர்கள் கொண்ட விருத்தம் பரபரப்பாகவோ துடிப்பாகவோ ஒலிக்கலாம். நீண்ட சீர்கள் கொண்ட விருத்தம் ஆழமாகவோ, அமைதியாகவோ உணர்ச்சியுடையதாகவோ ஒலிக்கலாம். அது பல்வேறு ஓசை வேடுபாடுகளைக் கொண்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டியவர். பழைய வெண்பாவிலும் அகவலிலும் காணமுடியாததை சிறந்த வடிவமாக அமைத்து தந்தவர். பக்தி இலக்கியங்களில் இசைத் தமிழுக்கு பயன்பட்ட இவ்விருத்தப்பாவை இயற்றமிழ் இலக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்தி ஓர் திருப்பு மையத்தை ஏற்படுத்தியவர். விருத்தப்பாவால் எழுந்த முதற் காப்பியம் சீவக சிந்தாமணி என்றும் கூறுவர். பிற்காலத்தில் கம்பர், சேக்கிழார் போன்ற பெரும் புலவர்களுக்கும் வழிகாட்டிய பெருமை தேவருக்கே உரியது. ஏமாங்கத நாட்டினை வர்ணிக்கும்போது,

‘காய் மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழக் கமுகி னெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் தொடைகீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங்கனி சிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங்கத மென்றிசையால் திசை போயதுண்டே”

வர்ணனை வளப்படும் செய்யுளோட்டமும் ஓசைச் செறிவும் நயம் படக் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருத்தக்க தேவர் இன்னொரு வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார். காப்பிய காலம் எனப்படும் சோழர் காலத்தில் சீவக சிந்தாமணியை அடியொற்றிய ஏனைய காப்பியங்கள் எழுந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இராமாயணம் பாடிய கம்பர் சீவக சிந்தாமணியில் இருந்து ஓர் அகவை முகந்து கொண்டேன் என்கிறார். மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பாடல்களைக் கொண்ட சீவக சிந்தாமணியில் ‘சிருங்கார ரசம்’ என வடநூலார் குறிப்பிடும் காதற் சுவையும் தலைதூக்கியுள்ளது. இந்நூல் வடமொழியில் உள்ள ஷத்திர சூளாமணியையும் கத்திய சிந்தாமணியையும் தழுவினது. நரி விருத்தம் என்ற நூலினையும் திருத்தக்கதேவர் தம் குருவின் கட்டளைப்படி எழுதியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

11. நம்பியாண்டார் நம்பியின் இலக்கிய முயற்சிகளை மதிப்பிடுக.

தமிழ் வியாசர் எனப்படும் நம்பியாண்டார் நம்பி இராசராசனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க தில்லையில் மூவர் தேவாரத்தை எடுத்து அதனுடன் பின்னொழுந்தவைகளையும் சேர்த்து பதினொரு திருமுறைகளை வகுத்தவர். சம்பந்தரது திருப்பதிகங்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும், நாவுக்கரசரது பாடல்கள் அடுத்து வரும் மூன்று திருமுறைகளாகவும், சுந்தரர் பாடல்கள் ஏழாந் திருமுறையாகவும், மாணிக்கவாசகரது திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாந் திருமுறையாகவும் தொகுக்கப்பட்டன. திருமானிகைத் தேவர் முதலிய ஒன்பதின்மர் பாடிய பாடல்கள் ஒன்பதாம் திருமுறையாகவும், திருமூலர் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாகவும் காரைக்காலம்மையார், சேரமான் பெருமான் நாயனார், நம்பியாண்டார் நம்பியின் பாடல்கள் பதினோராம் திருமுறையாகவும், பெரிய புராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றன. பல்லவர் கால பக்தி இலக்கிய மரபை பேணிய பெருமை இவரையே சேரும்.

இவரது ஏனைய இலக்கிய முயற்சிகளாக பொள்ளாப்பிள்ளையார் மீது பாடிய விநாயகர் இரட்டை மணிமாலையைக் குறிப்பிடலாம். வெண்பாவும் விருத்தமும் என மாறிமாறிப் பாடப்பட்ட இருபது செய்யுட்களைக் கொண்டது. இதில் விநாயகர் சிவபெருமானிடமிருந்து மாங்கனி பெற்ற வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி சேக்கிழாரது பெரிய புராணத்திற்கு கருவாக அமைந்தது.

இவருக்கு ஞானசம்பந்தர் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. ஆளுடைப் பிள்ளையார் மீது மும்மணிக் கோவை, ஆளுடைப் பிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆளுடைப் பிள்ளையார் திருவுலா மாலை முதலான நூல்களை ஆக்கியிருந்தார். இந் நூல்களில் சம்பந்தரது வாழ்க்கை வரலாற்று குறிப்புகளும் அவரது பதிகங்களின் பெருமையும் கூறப்பட்டுள்ளன.

12. சயங்கொண்டாரின் கவியாற்றல் குறித்து கருத்துரை வழங்குக.

முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் அரசவைப் புலவராக இருந்த ஜெயங்கொண்டார் ஓட்டக்கூத்தரால் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற பாராட்டப்பட்டவர். கவிப் பேரரசர் என்ற பட்டமும் அவருக்குண்டு. அவர் இயற்றிய கலிங்கத்துப் பரணியே காலத்தால் முந்தியது. பரணிப் பிரபந்தங்களில் மிகச் சிறந்ததாகக் காணப்படுவதால் பரணிக்கோர் சயங்கொண்டார் எனப் பாராட்டப்பட்டுள்ளார். கலிங்கத்துப் பரணி முதலாம் குலோத்துங்கனுக்காக தளபதி கருணாகரத் தொண்டைமானால் வடகலிங்க மன்னர் அனந்தவர்மனுக்கு எதிராக தொடுக்கப்பட்ட போரையே கொண்டாடுகின்றது.

வீரச் சுவைக்குரிய போர்ச் செய்திகளை எடுத்துரைக்கும் நூலாயினும் புலவருடைய கற்பனைத் திறனால் காதல் சுவையும் விளங்குமாறு அமைக்கப்பட்டது. இரண்டு இரண்டு அடிகளால் ஆன தாழிசை என்னும் செய்யுள் வகையால் நூல் இயற்றப்பட்டது. செய்யுட்களில் வீரச்சுவைக்கு ஏற்ற மிடுக்கான ஓசை நயம் வெளிப்படுகின்றது. ஓசைகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதில் சயங்கொண்டார் வல்லவர். சொற்களின் ஓசையும் பொருளும் சேர்ந்து போர்க்களத்தையே படிப்பவரின் மனக்கண் முன் நிறுத்தி விடுகின்றன.

எடும் எடும் எடும் என எடுத்தோர்

இகல் ஒலி கடல் ஒலி இகக்கவே

விடுவிடு விடுபரிக் குழாம்

விடும் விடும் என ஒலி மிகைக்கவே.

இவ்வாறு பல செய்யுட்கள் விரைவும் மிடுக்கும் உடையனவாய் உணர்ச்சி வேகத்திற்கேற்றவாறு ஒலிக்கின்றன.

சயங்கொண்டார் பாடல்கள் சுருக்கமாக கூறுவதானால் சொல்லாதிய பத்தழகுமுள்ளனவாய் விளங்குகின்றன. சொல் நயமும் பொருள் நயமும் நிறைந்தன. சந்த இன்பத்திற்கு குறைவே யில்லை. வீரச் சுவையினை விளக்கும்போது,

குருதியின் நதி வெளி பரக்கவே

குடையினம் நுரையென மிதக்கவே

கரிதுணி படுமுடல் அடுக்கியே

கரையென இருவுடை கிடக்கவே

என வரும் தாழிசையில் காணலாம். இவரது பரணியை ஒட்டக் கூத்தர் 'தென்தமிழ் தெய்வப் பரணி' என்று போற்றிப் புகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

13. கம்பனின் கவியாற்றல் பற்றி கருத்துரை தருக.

'கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு' என பாரதியால் பாராட்டப்படும் கம்பன் உலகத்து சிறந்த கவிஞரில் ஒருவராக மதிக்கப்படுகின்றார். சிறுவராக இருந்தபோது கம்பங் கொல்லையை காவல் காத்தமையால் கம்பர் என்ற பெயர் வந்ததாக சிலர் குறிப்பிடுவர். அவரை இளமையில் ஆதரித்து வளர்த்த பெருமை வள்ளல் சடையப்பரைச் சாரும். கம்பராமாயணம் என்ற பேரிலக்கியமும், ஏர் எழுபது, திருக்கை வழக்கம், சடகோபர் அந்தாதி போன்ற சிற்றிலக்கியங்களுமே இவர் படைத்துள்ளார்.

கம்பனின் கவியாற்றலில் மிக உன்னதமான சம்பவம் உயிரோட்டமான பாத்திரச் சித்திரிப்பு ஆகும். மனித இயல்பை உள்ளவாறு கண்டறியும் ஆற்றல் வாய்ந்த கவிஞன். விலங்கு மனிதன், அசுர மனிதன், மனித மனிதன் என வேறுபட்டிருந்த நிலைப்பாட்டை மாற்றி சமதர்ம நிலைக்கு ஏற்ப படைத்துக் காட்டும் வல்லமையை கம்பனிடம் காணலாம்.

"குகனோடும் ஐவரானோம் முன்புபின் குன்று சூழ்வான் மகனோடும் அறுவர் ஆனோம் என்முழை அன்பின் அந்த அகனமர் காதல் ஐய நின்னோடும் எழுவரானோம் புகவரும் கானம் தந்து புதல்வரால் பொலிந்தான் நுந்தை" என இராமன் வீடணனிடம் கூறுவதையறியலாம்.

உணர்ச்சிக்கேற்ப சந்த வேறுபாடு அமைய விருத்தப்பாவை பயன்படுத்தியவன். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட ஓசைகளை - சந்த நயங்களை - இடத்திற்கேற்ப கையாளும் திறன் கொண்டவர். கதைப் போக்கிற்கும் பாத்திரங்களுக்கும் இயைந்த முறையில் ஒலி நயம் கொண்டதாக பாடுவதில் வல்லவன். பிறர் காணும் ஆசையுடன் சூர்ப்பனகை நடக்கும் கவின் மிகு நடை அழகை,

“பஞ்சி யொளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவமனுங்க

செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடியன் ஆகி

அஞ்சொலிள மஞ்சையென அன்னமென மின்னும்
வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்”

மெல்லினச் சொற்களோடு பெண்களுக்கான வடிவ அழகுக் சொற்களோடு தீயவள் ஒருத்தி வந்தாள் என்பதை வஞ்சியென, நஞ்சமென, வஞ்சமகள் எனக் காட்டுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடக உத்தி, உரையாடல்களைச் சிறப்புற அமைப்பதிலும் கம்பன் வல்லவனாவான். நாடகத் தன்மைக்கு குகன் பரதன் சந்திப்பு, அனுமன் சீதை உரையாடல், மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

கற்பனை வளம் மிக்க கவிஞனாகவும் கம்பன் காணப்படுகின்றான். இயற்கைக் காட்சிகளை எடுத்துரைக்கும் வருணனைப் பகுதியிலும் கம்பனின் தனித்துவத்தைக் காணலாம். மயில்களை நாட்டியப் பெண்களாகவும், தாமரை மலரை விளக்குகளாகவும், மேகங்களை முழவுகளாகவும், வண்டுகள் யாழிசையாகவும் அமைத்து கற்பனை நயம்படக் கூறுகின்றான்.

“தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கம் தாங்க

கொண்டல்கள் முழவினோங்க குவளை கண்விழித்து நோக்க
தெண்டிரை எழினி காட்ட தேம்பிழி மகர யாழின்

வண்டுகள் இனிதுபாட மருதம் வீற்றிருக்கும் மாதோ”

இத்தகைய கலையரங்கில் மருதம் எனும் இளவரசி வீற்றிருக்கின்றாள்.

சுவைபட அணி நயங்களுடன் கூறுவதிலும் கம்பர் மிகச் சிறந்தவர். குகப் படலத்தில் குகனுடைய ஆர்வமும் வீரமும், பரதனின் பக்தியும் பணிவும், கும்பகர்ணன் பேசும் இடங்களான ‘ஆனதோ வெஞ்சமர் அலகில் கற்புடைச் சானகி துயர் தணிந்திலையோ’ என்பதும் ‘பேசுவது மானம் இடைபேணுவது காமம்’ போன்ற இடங்களில் சொற்களைவிட உணர்ச்சிகளால் படைக்கப்பட்டது போலக் காணப்படுகின்றது. விருத்தப்பாவை இடத்திற்கேற்ப சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தியதால் ‘விருத்தம் எனும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்’ எனப் போற்றப்பட்டார்.

கம்பரது கவித்துவம் தொடர்பாக மக்கள் மத்தியில் பல்வேறு புகழ்ச்சியுரைகளும் காணப்பட்டன. ‘கவிச் சக்கரவர்த்தி’, ‘கல்வியில்

பெரியன் கம்பன்', 'கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும்'. 'கம்ப நாடன் கவிதை போல் கற்றோர்க்கு இதயம் கனியாதே' போன்ற வற்றை உதாரணமாக குறிப்பிடலாம்.

14. "பல்லவர் கால இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமே சோழர் கால இலக்கியம்" ஆராய்க.

இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு கால இலக்கியப் பகுதியின் தொடர்ச்சியாகவே அடுத்துவரும் காலப்பகுதி அமைகின்றது. அரசியல் சமய சமூகப் போக்குகள் இலக்கிய மரபினை மாற்றியமைத்தாலும் பழமையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபடுவதில்லை. பேராசிரியர் செல்வநாயகம் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலில், 'பல்லவர் காலத்து பத்தி வெள்ளத்துள் திளைத்த பயிர்களே சோழர் கால இலக்கியங்கள்' என குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சோழர் காலத்தில் மேலோங்கியிருந்த இலக்கியப் பண்பு காப்பியங்களின் தோற்றமாகும். இக் காப்பியங்கள் பல்லவர் கால இலக்கியங்களின் தொடர்ச்சியானது என்பதை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

- ◇ பல்லவர் கால தேவாரங்கள், திருப்பாசுரங்களில் பின்பற்றப்பட்ட அகப்பொருள் மரபை தழுவின சோழர் கால காப்பியங்கள் சமய உண்மைகளை உலகியலுக்கூடாக கூறமுற்பட்டன.
- ◇ பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த அடியார்களின் வரலாறும், சுந்தரரின் திருத்தொண்டர் தொகையுமே சோழர்கால பெரிய புராணம் தோன்ற வழிகாட்டியது.
- ◇ திருமாலின் அவதாரச் செய்திகள் பல ஆழ்வார்களின் திருப்பாசுரங்களில் இடம்பெற்றிருந்தன. 'அங்கண் நெடும்தில்' என்ற தில்லைநகர் திருச்சித்திரகூட திருமொழியில் இராமனது முழு வரலாறும் பதினொரு பாடல்களில் சுருக்கமாக கூறப்பட்டுள்ளது. கம்பர் ஆழ்வார் பாசுரங்களில் கொண்டாடுபாடு கம்பராமாயணம் தோன்ற வழிவகுத்தது.
- ◇ பல்லவர் காலத்து கொங்கு வேளிர் மாக்கதை என்ற நூலில் உதயணனை தன்னிகரில்லாத் தலைவனாகக் கொண்டு அவனது வாழ்க்கை வரலாற்றையும் இறுதியில் துறவை மேற்கொள்வதையும் எடுத்துரைக்கின்றார். இந்நூலினை

அடியொற்றி எழுந்ததே சோழர் கால சீவக சிந்தாமணி என்ற காப்பியம்.

சோழர் காலத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களுக்கும் பல்லவர் காலமே வழிகாட்டியது. தமிழில் முதல் எழுந்த உலா சேரமான் பெருமான் நாயனாரின் திருக்கைய நூன் உலாவாகும். இதுவே சோழர் காலத்தில் ஓட்டக்கூத்தரின் மூவர் உலாவிற்கு வழிகாட்டியது. பல்லவர் காலத்தில் பெரியாழ்வார் கண்ணனை குழந்தையாக பாவனை செய்து பாடிய பாடல்களை அடிப்படையாக வைத்தே சோழர் காலத்தின் குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் எழுந்தது.

பல்லவர் கால தேவாரங்களும் திருப்பாசரங்களும் சோழர் காலத்தில் திருமுறைகளாகவும் திவ்வியப் பிரபந்தமாகவும் தொகுக்கப்பட்டது. பாலுக்குள் வெண்ணெய் இருப்பது போல இவற்றுக்குள்ளே உள்ள சமய உண்மைகளை கண்டறிவதில் மெய்கண்ட தேவரும் இராமாநுஜரும் முயன்றனர். இதன் விளைவாகவே சோழர் காலத்தில் சிவஞானபோதம், சிவஞான சித்தியார், திருவுந்தியார் போன்ற மெய்கண்ட சாத்திரங்களும், கீதாங்க சங்கிரகம், ஆகமப் பிரமாணியம் முதலான வைஷ்ணவ தத்துவ நூல்களும் தோன்றின.

பல்லவர் காலத்தில் கையாளப்பட்ட விருத்தப்பா சோழர் கால காப்பியங்கள் பலவற்றுக்கு வழிகாட்டியது. சோழர் கால முதற் காப்பியமான சீவக சிந்தாமணி விருத்தப்பாவிலேயே பாடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து எழுந்த ஏனைய காப்பியங்களும் விருத்தப்பா விலேயே பாடப்பட்டன.

15. சோழர் காலத்தில் பல துறை சார்ந்த இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி யுற்றன என்பதை ஆராய்க.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சோழர் காலம் இலக்கிய வளம் நிறைந்த காலமாகும். பேரரசு அமைக்கப்பட்டமை, அரசியல் உறுதிப்பாடு, பொருளாதார சமூக மேம்பாடு காணப்பட்டமை, சமயப் பூசல்கள் ஓய்ந்திருந்தமை, நாட்டு நலன் கருதி மன்னர்கள் உழைத்தமை, மக்களுடைய மனதிலே மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் காணப்பட்டமை போன்ற சூழலில் பல்துறை சார்ந்த இலக்கியங்கள்

இக் காலத்தில் எழுந்தன. பொதுவாக ஒரு கால இலக்கியம் அக் காலப் பகுதியின் மக்களின் உணர்வுகளையும் உள்பாட்டையும் கருத்துக்களையும் குறிக்கோள்களையும் நம்பிக்கைகளையும் பிரதிபலிக்கும்.

காப்பியங்கள் :

சோழர் காலம் காப்பிய காலம் என்றே பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை போன்றோர் கூறுகின்றனர். தன்னிகரில்லாத் தலைவன் ஒருவனின் வரலாற்றினைப் புனைந்துரைப்பதோடு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நூற் பொருள்களையும் எடுத்துக் கூறுவது காப்பியம் எனப்படும். இதில் பெருங்காப்பிய மரபும் உண்டு. சிறு காப்பிய மரபும் உண்டு. சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பன பெருங்காப்பியமாகும். குளாமணி, நீலகேசி, நாசக குமார காவியம், யசோதர காவியம், உதயண குமார காவியம் என்பன சிறு காப்பியங்களாகும்.

புராண இதிகாச இலக்கியங்கள் :

சோழப் பெருமன்னர் பல்லவர் கால பக்தி இலக்கிய மரபைப் பேண முற்பட்டனர். இதன் விளைவாக புராண இதிகாச மரபுடைய இலக்கியங்கள் தோன்றின. பல்லவர் கால ஆழ்வார்களின் திருப்பாசுரங்களின் பின்னணியில் கம்பராமாயணமும் சுந்தரரின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியின் பின்னணியில் பெரிய புராணமும் தோன்றின. வடமொழிக் கல்வியின் விளைவாக கந்தபுராணமும் தோன்றியது.

சிற்றிலக்கியங்கள் :

பிரபந்தம் என்ற சொல்லை தமிழில் சிற்றிலக்கியம் என்பர். நன்கு கட்டப்பட்டது. நன்கு யாக்கப்பட்டது என பொருள்படும். பெருங் காப்பியம், சிறு காப்பியம், புராணம் தவிர்ந்த ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களையே சிற்றிலக்கியம் என்று கூறுவர். அவை நெடும்பாட்டுப் போல்வன. கலிங்கத்துப் பரணி, தக்கயாகப் பரணி, மூவருலா, குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ், நளவெண்பா என பல சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின. இவற்றுள் பெரும்பாலானவை சோழர்கால அவைக்களத்துப் புலவர்களால் அரசன் புகழ் பாடுவதற்காகவே பாடப்பட்டன.

சித்தாந்த இலக்கியங்கள் :

சோழப் பெருமன்னர் வேதாகமக் கல்வியை வளர்த்து சமய தத்துவக் கருத்துக்களை பரப்புவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். பல்லவர் கால தேவாரங்களில் இருந்தும் திருப்பாசுரங்களில் இருந்தும் சமய உண்மைகளை கண்டறிவதில் மெய்கண்ட தேவரும் இராமானுஜரும் கடுமையாக உழைத்தனர். இதன் விளைவாக மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் தோன்றின. கீதாங்க சங்கிரகம், ஆகமப் பிரமாணியம் முதலான வைஷ்ணவ தத்துவ நூல்களும் தோன்றின. வைதீக சமய தத்துவ நூல்கள் மட்டுமன்றி நரி விருத்தம், மேரு மந்த புராணம் போன்ற சமகால தத்துவ நூல்களும் தோன்றின.

உரைநடை இலக்கியங்கள் :

தமிழில் உரைநடை இலக்கியம் வளர்ச்சியுறத் தொடங்கிய காலம் சோழர் காலமாகும். இக்காலம் உரையாசிரியர் காலம் என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு. சொற்பொருள் விளக்கம் தருதல், இலக்கண குறிப்புத் தருதல், சிறப்பு விளக்கம் கூறுதல், திறனாய்வு செய்தல், மறைந்த நூல்களை வெளிக்கொணருதல் என்பன உரை நூல்களின் பண்புகளாக இருந்தன. தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் முதலில் உரை எழுதியவர் இளம்பூரணர் ஆவர். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்திற்கு பேராசிரியரும் சொல்லதிகாரத்திற்கு சேனாவரையரும் உரை எழுதினர். பேராசிரியர் குறுந்தொகைக்கும் திருக்கோவையாருக்கும் உரை கண்டவர்.

மெய்க்கீர்த்திகள் :

மெய்க்கீர்த்தி என்பது மெய்ப்புகழ் என நேர்ப் பொருள்படும். அரசர்களையும் அவர்களது வழித்தோன்றல்களையும் புகழ்ந்து எழுதப்படுவன. நல்ல செய்யுள் நடையில் அகவல் யாப்பில் எழுதப்பட்ட மெய்க்கீர்த்தி முதன்முறையாக இராஜராஜன் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுதப்பட்டது. இவற்றின் நோக்கம் அரசர்களின் குல மரபு, வள்ளண்மை, ஆளுமை, அறிவு, மேலாண்மைத் திறன், இணையற்ற தலைமை ஆகியவற்றை பாராட்டுவதாகும்.

இலக்கண நூல்கள் :

சோழர் காலத்தில் பல்துறை சார்ந்த இலக்கண நூல்களும் தோன்றின. வடமொழிக் கல்வி விருத்தியடைந்ததனால் வடமொழியில் உள்ள யாப்பிலக்கண நூல்கள் பல தோன்றின. அமிர்தராகவர்

எழுதிய யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை தண்டியாசிரியரின் தண்டியலங்காரம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. புத்தமித்திரர் இயற்றிய வீரசோழியம், குணவீர பண்டிதர் இயற்றிய நேமிநாதம், பவனந்தி முனிவர் இயற்றிய நன்னூல், நாற்கவிகராச நம்பி இயற்றிய நம்பியகப்பொருள் இலக்கணம் முதலான நூல்கள் தோன்றின.

16. பல்லவர் கால பக்தி இலக்கிய மரபு சோழர் கால சிற்றிலக்கியங்களுக்கு எவ்வாறு வழிகாட்டியது என்பதை விளக்குக.

பல்லவர் கால இலக்கிய மரபு இலக்கிய வடிவங்களிலும், பக்தி இலக்கியங்களில் கடவுளைப் பாடுவதற்கு கையாளப்பட்ட உத்திகளிலும் சோழர் கால சிற்றிலக்கியங்களுக்கு வழிகாட்டின என்று குறிப்பிடலாம்.

பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த திருக்கையாலய ஞான உலாவே பழமை வாய்ந்த உலாப் பிரபந்தமாகும். இது ஆதி உலா என்றும் அழைக்கப்படும். சிவபெருமான் சிவலோகத்திலிருந்து பக்தர்களுக்கு காட்சி கொடுக்க பவனி வரும்போது, இதனை அறிந்து ஏழு பருவப் பெண்களும் ஓடிவந்து செயல் மறந்து நிற்பதாக பாடப்பட்டது. இந்த மரபு சோழர் காலத்தில் மன்னனைப் பாடுவதற்காகப் பயன்படுத்தப் பட்டது. ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய மூவர் உலா விக்கிரம சோழன், குலோத்துங்க சோழன், இராசராசன் ஆகிய மூவரையும் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது. விக்கிரம சோழன் உலா வரும்போது மயங்கிய பெதும்சுபருவத்து பெண் ஒருத்தியின் நிலையை “கண்ட கண் வாங்காள் தொழுமுகிழ்த்த கைவிடாள் மண்டு மனமீட்கு மாறறியாள் - பண்டறியாக் காமங் கலங்க கலங்கி குழல்சரியத் தாமம் சரியத் தனிநின்றாள்” என வருணிக்கின்றார்.

பல்லவர் காலத்தில் பெரியாழ்வார் கண்ணனைக் குழந்தையாகவும், தன்னைத் தாயாகவும் பாவனை செய்து பாடியுள்ளார். கண்ணனது பிறப்பு, வளர்ப்பு, அழகு, தாலாட்டு, நிலாவை அழைத்தல், செங்கீரை ஆடுதல் என பல பருவங்களில் பாடிய மரபை அடியொற்றியே ஒட்டக்கூத்தர் பெரியாழ்வார் பாடிய பருவங்களில் பத்துப் பருவங்களை தெரிவுசெய்து பத்துப்பத்துப்

பாடலாக பாடியதே குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற பிரபந்தமாகும்.

பல்லவர் கால பக்தி இலக்கிய மரபு சோழர் கால சிற்றிலக்கியங்களில் மேலும் பல வழிகளில் வழிகாட்டியது. மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருக்கோவையார் சோழர் காலத்தில் பொய்யாமொழிப் புலவரின் தஞ்சை வாணன் கோவையாகவும், நம்பியாண்டார் நம்பியின் ஆளுடைப் பிள்ளையார் மும்மணிக் கோவையாகவும் தோன்ற வழி வகுத்தது. சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் பொன் வண்ணத் தந்தாதி சோழர் காலத்தில் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி தோன்ற வழிகாட்டியது. கம்பரது சடகோபர் அந்தாதி, சரஸ்வதி அந்தாதி போன்ற பல சிற்றிலக்கியங்கள் சோழர் காலத்தில் இவ்வகையில் தோன்றின.

17. பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியம் சோழப் பெருமன்னர் காலத்துக் காவியங்களில் செலுத்திய செல்வாக்கினை விளக்கிக் கூறுக.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பல்லவர் காலம் பக்தி நெறிக் காலம் என்றும் சோழர் காலம் காப்பிய நெறிக் காலம் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

பல்லவர் கால பக்தி உணர்வினை கம்பராமாயணம், பெரிய புராணம் போன்ற காப்பியங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதை அறியலாம். பல்லவர் காலத்தில் ஆழ்வார்கள் பாடிய திருப்பாசரங்களில் திருமாலின் இராம அவதாரச் செய்திகள் கூறப்பட்டிருந்தன. 'அங்கண் நெடுமதில்' என்ற தில்லை நகர் திருச்சித்திர கூட திருமொழியில் இராமனது முழு வரலாறும் பதினொரு பாடல்களில் சுருக்கமாக குலசேகர ஆழ்வார் பாடியுள்ளார். கம்பர் ஆழ்வார் பாசரங்களில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடும் இராமன் மீது கொண்ட பக்தியை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கம்பராமாயணம் என்ற காப்பியம் சோழர் காலத்தில் தோன்றியது.

பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த அறுபத்துமூன்று தனியடியார் வரலாறும், ஒன்பது தொகையடியார் வரலாறும் நாயன்மார்களது வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்தும் சுந்தரரின் திருத்தொண்டர் தொகை

யிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்ட நூற்பொருளையே சோழர் காலத்து பெரிய புராணம் கூறுகின்றது. பல்லவர் கால பக்தி இலக்கிய மரபை பேணியதன் விளைவாகவே, 'பக்திச் சுவை நனிசொட்ட பாடிய கவி வலவ்' என சேக்கிழார் போற்றப்பட்டார். இன்னொரு வகையில் பக்தி இலக்கிய மரபு பெரிய புராணத்தில் அடியார் பக்தியாகவும் கம்பராமாயணத்தில் இராம பக்தியாகவும், கந்தபுராணத்தில் முருக பக்தியாகவும் தோற்றம் பெற்றது.

பக்தி இலக்கியங்களில் கையாளப்பட்ட விருத்தப்பா சோழர் கால காப்பியங்கள் பலவற்றுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. சோழர் காலத்தில் எழுந்த முதற் காப்பியமாக சீவகசிந்தாமணி விருத்தப் பாவிலேயே பாடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து எழுந்த ஏனைய காப்பியங்களிலும் விருத்தப்பாவே கையாளப்பட்டது. விருத்தப் பாவை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்திய கம்பர் 'விருத்தமெனும் ஒண்பாவில் உயர் கம்பன்' எனப் பாராட்டப்பட்டுள்ளார்.

பல்லவர் கால பக்தி இலக்கியங்கள் உலகியல் வாழ்வி னூடாகவே வீடுபேறு அடைய முடியும் என்பதை வலியுறுத்தி இருந்தன. இக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் சோழர் கால காப்பியங்களும் உலகியலுக்கூடாகவே சமய நெறியை கூற முற்பட்டன.

பல்லவர் கால அடியார்கள் பக்திநெறியை வளர்ப்பதற்கு பயன்படுத்திய புராண இதிகாச கதை மரபுகள் சோழர் காலத்தில் எழுந்த காப்பியங்களுக்கு ஊற்றுக்களாயின.

பல்லவர் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்த சில கதைகள் கூட சோழ காலத்து காப்பியங்களில் இடம்பெற்றிருந்தன. குறிப்பாக இராமர் பாலங்கட்டுவதற்கு அணில் செய்த முயற்சிகள் கம்பராமாயணத்தில் இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாயக்கர் கால இலக்கியங்கள்

1. நாயக்கர் காலத்து எழுந்த இலக்கியங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

1. புராணங்கள் :

சூர்ம புராணம், திருவிளையாடற் புராணம், சேது புராணம், தல புராணங்கள்.

2. சிற்றிலக்கியங்கள் :

பரணி :

மோகவதைப் பரணி, பாசவதைப் பரணி, அஞ்சைவதைப் பரணி

உலா :

திருவாரூர் உலா, திருக்காளத்தி நாதரூலா, ஏகாம்பர நாதரூலா, மதுரைச் சொக்கநாதர் உலா, திருவானைக்கா உலா

கலம்பகம் :

மதுரைக் கலம்பகம், தில்லைக் கலம்பகம், காசிக் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம்

பிள்ளைத்தமிழ் :

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், முத்துக்குமார சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ்

நான்மணி மாலை :

நால்வர் நான்மணிமாலை, திருவாரூர் நான்மணி மாலை

மும்மணிக்கோவை :

பண்டார மும்மணிக்கோவை, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை

தூது : நெஞ்சுவிடுதூது

3. பக்திசார் இலக்கியங்கள் :

கந்தர் அலங்காரம், கந்தர் அனுபூதி, திருப்புகழ், அபிராமி அந்தாதி, திருவரங்கத்தந்தாதி, சகலகலாவல்லி மாலை

4. இதிகாச இலக்கியம் : வில்லி பாரதம்

5. தழுவல் இலக்கியம் : நைடதம், ரகுவம்சம்

6. பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியம் : முக்கூடற்பள்ளு, குற்றாலக்குறவஞ்சி, மீனாட்சியம்மை குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம்
7. தனிப்பாடல்கள் : தாயுமானவர், தத்துவராயர், காளமேகம், இரட்டையர் போன்றோரது பாடல்கள்.
8. சித்தர் பாடல்கள்
9. உரை நூல்கள் : நச்சினார்க்கினியர், அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேலழகர், நஞ்சீயர் போன்றோர் எழுதியவை.

2. நாயக்கர் கால இலக்கியப் பண்புகளைக் குறிப்பிடுக.

பொருள் மரபு

i) பழமை போற்றுதல் :

பழைய இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு நாயக்கர் காலப் புலவர்கள் பெரும் மதிப்புக் கொடுத்தனர். சமயச் சூழல் காரணமாக பல்லவர் கால மெய்யடியார்களது வாழ்க்கைச் சம்பவங்களிலும், பாடல் சிறப்புக்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டனர்.

உ - ம் : நால்வர் நான்மணிமாலை, நன்னெறி, பழமைமையே மீட்டெடுக்கும் முயற்சியாகவே பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதப்பட்டது. உ - ம் : சேனாவரையர், அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரைகள்.

ii) சமயச் சார்பு :

நாயக்கர் காலத்தில் இஸ்லாமியப் படையெடுப்பு காரணமாக சைவ, வைணவ சமயங்களை அழியவிடாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்துக் கோயில்கள் இடிக்கப்பட்டு பள்ளிவாசல்கள் கட்டப்பட்டன. இதன் விளைவாகவே கோயில்களின் வரலாறு கூறும் தலபுராணங்கள் எழுந்தன. ஒரு தலத்தை சிறப்பித்துப் பாடாத ஒருவர் புலவரே அல்ல என்ற நிலையும் உருவானது.

iii) தத்துவச் சார்பு :

சோழர் கால இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாக தத்துவக் கருத்துக்கள் வளர்ச்சியடைந்தன. இக்கால நூல்கள் தத்துவக் கருத்துக்களை கதைகளினூடாக கூறமுற்பட்டன.

உ - ம் : தத்துவராயர் இயற்றிய மோக வதைப்பரணி, அஞ்சொ வதைப் பரணி

iv) வசை பாடும் பண்பு :

சோழர் காலப் புலவர்கள் தம்மை ஆதரித்தோரை வாழ்த்திப் பாட, நாயக்கர் காலப் புலவர்கள் ஆதரிக்க யாரும் இன்மையால் வசை பாட முற்பட்டனர். பஞ்சம், வறுமை, அவற்றின் துன்பங்களை அனுபவித்தல், இவற்றினால் இலக்கியவாதிகளில் ஒரு சாரார் விரக்தியடைந்து காணப்பட்டனர். இதன் விளைவாகவே வசைக் கவி பாடப்பட்டது. வசைபாடக் காளமேகம் என்ற அடைமொழி கூட கொடுக்கப்பட்டது.

v) பக்தி இலக்கியங்கள் :

நாயக்கர் காலத்தில் இறைவனையும், இறைவன் அடியார்களையும் பூழ்ந்துபாடும் இலக்கியங்கள் தோன்றின. பல்லவர் காலத்திலும், சோழர் காலத்திலும் சிவனையும், திருமாலையும் முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு பாடினர். ஆனால் நாயக்கர் காலத்தில் முருகனும் சக்தியுமே முதன்மைபெற்றனர். இதற்கு அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் பாடல்கள் சான்று பகரும்.

vi) வடமொழிச் செல்வாக்கு :

இக்காலத்தில் வடமொழிச் செல்வாக்கு மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. இதனால் வடமொழி இலக்கியங்களைப் பின் பற்றி தழுவலாக இலக்கியங்கள் இயற்றப்பட்டன.

உ - ம் : வியாசரின் மகாபாரதத்தை தழுவி தமிழில் வில்லி புத்தூராரின் மகாபாரதம் எழுதப்பட்டது.

vii) பொதுமக்கள் சார்பு :

நாயக்கர் கால பிற்பகுதியில் சமூகத்தின் அடித்தள மக்களை பாத்திரங்களாக கொண்ட பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி முதலான இலக்கியங்கள் தோன்றின.

இவ்விலக்கியங்களில் கிராமிய வாழ்வு, உலகியல் நோக்கு, இசை நயம், அதீத காமச்சுவை போன்ற பண்புகள் காணப்பட்டன.

viii) சித்தர் பாடல் :

மக்களின் மண் ஆசையைப் போக்கி ஞான ஒளியூட்டு வனவாக காணப்பட்டன. போலிச் சடங்குகளையும் முட நம்பிக்கைகளையும் கண்டித்தன. சமய எதிர்ப்புணர்வுகளையும் போதித்தன.

உ - ம் : குதம்பைச் சித்தர், சிவவாக்கியர், மச்சமுனி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

ix) உலகியல் வெறுப்பு :

சோழர் காலத்தில் பெண்கள் பாதாதி கேசமாகவும், கேசாதி பாதமாகவும் வர்ணிக்கப்பட நாயக்கர் கால பட்டினத்தார் பாடல் பெண் வெறுப்பினை ஏற்படுத்துவது போல காணப்பட்டது.

செய்யுள் மரபு :

i) சிற்றிலக்கியங்களின் தோற்றம் :

தமிழ் மொழியில் தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்கள் இருப்பதாக கூறுவதுண்டு. இவற்றுள் நாயக்கர் காலப் புலவர்கள் இயற்றியவையே அதிகம். அரசியல் உறுதிப்பாடு சிதைந்திருந்த நிலையில் குறுநில மன்னர்களும் தனிப்பட்ட வள்ளல்களும் செல்வாக்கு மிக்க தனிமனிதரும் புலவர்களின் பாட்டுடைத் தலைவர்களாக மாறினர். சமயச் சார்பு, தனிமனித வழிபாடு அதிகரிக்கத் தொடங்கவே தெய்வங்களையோ சிறு தலைவர்களையோ கொண்ட சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின.

ii) சொல்லணிகளின் பயன்பாடு :

கற்பனா சக்தி, கல்வியறிவு, புத்தி சாதாரியம் முதலான வற்றைக் கொண்டு பொருள் அறிய வேண்டிய முறையில் சொற்களை கவிஞர்கள் அமைத்துக் கொண்டனர். சந்தச் சிறப்பிலும், சொல்லலங்காரத்திலும் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்தினர். யமகம், மடக்கு, திரிபு, சிலேடை முதலிய

சொல்லணிகளை பயன்படுத்தினர். சூழ்நிலை தம்மை வியந்து போற்றவேண்டும் என்பதற்காக வித்துவச் செருக்கினை வெளிப்படுத்தினர்.

iii) தனிப் பாடல்கள் :

நாயக்கர் கால இலக்கியங்களில் ஒரு தொகுதி தனிப் பாடல்களாகவே காணப்பட்டன. இக் காலத்தில் பேரிலக்கியங்களாக கருதப்படக்கூடியன திருவிளையாடற் புராணம், மகா பாரதம் போன்ற ஒரு சில நூல்களே.

iv) தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சியடைந்தமை :

இக் காலத்தில் வாழ்ந்த நச்சினார்க் கினியர், அடியார்க்கு நல்லார், பரிமேலழகர், ஆளவந்தார், நஞ்சீலர் முதலிய உரையாசிரியர் பலர் தமிழ் இலக்கணங்களுக்கும், இலக்கியங்களுக்கும் உரைகள் எழுதியுள்ளனர். மூல நூல்களை விளக்குவதற்கு இவ்வரை நூல்கள் பெரிதும் உதவின. நம்மாழ்வார் அருளிய திருவாய் மொழிக்கு ஆளவந்தார் நஞ்சீலர் முதலான ஐவர் மணிப்பிரவாள நடையில் உரை எழுதியுள்ளார். ஒரே இலக்கியத்திற்கு பல்வேறு வியாக்கியானங்களை தரும் வகையில் இவ்வரை அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழி மரபு :

வடமொழிச் செல்வாக்கு மிக உயர்வாக காணப்பட்டது.

உ - ம் : அருணகிரிநாதர் பாடல்கள்

3. நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த சிற்றிலக்கியங்களின் பொதுவான பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுக.

i. அரசியல் சார்புடைய சிற்றிலக்கியங்கள் சமயச் சார்புடைய சிற்றிலக்கியங்களாக மாறின. இஸ்லாமியப் படையெடுப்பு, சமயப் பாதுகாப்பு, இவற்றின் விளைவாக கடவுளே பாட்டுடைத் தலைவராக மாறினர். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் இவற்றினை விளக்கும் வகையில் தல புராணங்கள் தோன்றின.

ii. இக் காலத்து சிற்றிலக்கியங்கள் தத்துவச் சார்புடையனவாக காணப்பட்டன. கதைகளினூடாக தத்துவக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறின. உ - ம் : மோக வதைப் பரணி, அஞ்ஞை

வதைப் பரணி, நாயக்கர் காலத்தில் மடாலயங்கள் ஆதீனங்களின் வருகையும் தத்துவக் கருத்துக்கள் தோன்ற காரணமாயின.

iii. பழைமை போற்றுதல் :

சமயச் சூழல் காரணமாக பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த மெய்யடியார்களது வாழ்க்கைச் சம்பவங்களிலும் பாடற் சிறப்புக்களின் ஈடுபாடு காட்டினர்.

உ - ம் : நால்வர் நான்மணி மாலை, திருக்குறள் கருத்துக்களை நன்னெறி எடுத்துக்கூறின.

iv. இக்கால சிற்றிலக்கியங்களின் இன்னொரு பண்பு பொது மக்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டிருத்தலாகும். பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம். பள்ளன் - பள்ளி, குறவன் - குறத்தி போன்றோரே இவ்வகை இலக்கியங்களின் கதாபாத்திரங்களாகும்.

v. சில சிற்றிலக்கியங்கள் பக்தி சார்ந்தவையாகவும் காணப்பட்டன. அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர், அபிராமிப்பட்டர் போன்றோருடைய பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

vi. இக்கால சிற்றிலக்கியங்களில் வித்துவச் சிறப்பு பிரதான பண்பாக காணப்பட்டது. யமகம், மடக்கு, திரிபு, சிலேடை முதலான சொல்லணிகள் பின்பற்றப்பட்டன. இதனால் கற்றவர்கள் மாத்திரம் பொருள் விளங்கக் கூடியதாக இருந்தன. உ - ம் : வில்லிபுத்தூராழ்வாரின் செருக்கை அடக்குவதற்காக அருணகிரி நாதரால் பாடப்பட்டது கந்தர் அலங்காரம், சிவப்பிரகாசரின் ஆசிரியரை பழித்தவரை பணிய வைப்பதற்காக அவரால் பாடப்பட்டது நீரோட்ட யகம் அந்தாதி.

4. நாயக்கர் காலத்தில் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றியமைக்கான காரணங்கள் யாவை?

i) நாயக்கர் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இஸ்லாமிய படையெடுப்புகள் இதற்கு அடிப்படைக் காரணமாகும். கொள்ளையடித்தல், சூறையாடுதல், கலைச் செல்வங்களாகக் காணப்பட்ட இந்துக் கோயிலை இடித்து அவ்விடங்களில் பள்ளி வாசல்கள் கட்டப்பட்டமை. இதன் விளைவாகவே கோயில்

களின் வரலாறு கூறும் தல புராணங்களும், சமயக் கருத்துக் களைக் கூறும் சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றின.

ii) சோழர் காலத்தின் பின் குழப்பமான ஓர் அரசியல் சூழ்நிலை காணப்பட்டது. தொடர்ச்சியாக போர்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. அரசியலில் உறுதிப்பாடு இன்மை, அமைதியற்ற சூழ்நிலை காணப்பட்டது. பஞ்சம், வறுமை, இவற்றின் துன்பங்களை அனுபவித்தல் போன்ற அகப்புறச் சூழ்நிலை பேரிலக்கியம் தோன்றுவதற்குப் பதிலாக சிற்றிலக்கியங்களைத் தோற்று வித்தன.

iii) சோழர் காலத்தில் ஏற்பட்ட செல்வப் பெருக்கினாலும், தனிப் பேரரசு ஆட்சியாலும் புலவர்கள் அரச சபைகளில் ஆதரிக்கப் பட்டனர். நாயக்கர் காலத்தில் பேரரசு சமஸ்தானங்களாகவும் குறுநில அரசர்களாகவும் பிரிந்து நின்றன. இதனால் குறுநில மன்னரும் தனிப்பட்ட வள்ளல்களும் செல்வாக்கு மிக்க தனி நபர்களும் புலவர்களின் பாட்டுடைத் தலைவராயினர். தனிமனித வழிபாடு அதிகரிக்கத் தொடங்க தெய்வங்களையோ சிறு தலைவர்களையோ பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின.

iv. நாயக்கர் காலத்தில் ஆற்றல் மிக்க புலவர்களாக அருணகிரி நாதர், சிவப்பிரகாசர், குமரகுருபரர், காளமேகம், இரட்டையர் போன்றோர் வாழ்ந்தபோதும் இவர்கள் பேரிலக்கியம் படைக்கும் நிலையில் வாழவில்லை. சோழ மன்னரது ஆட்சித் திறனும் வீரச் செயலும் கொடைச் சிறப்பும் அம் மன்னரைப் பாராட்டும் வகையில் காணப்பட்டது. நாயக்கர் கால ஆட்சித் திறன் புலவர்களைக் கவரவில்லை. மக்களையும் கவரவில்லை. நீண்ட இலக்கியங்களை விரும்பும் நிலையில் சமுதாயம் காணப்படவில்லை. இவை தான் சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றக் காரணமாயின.

5. நாயக்கர் காலத்தின் பின் சிற்றிலக்கியங்கள் போற்றப்படாமைக் குரிய காரணங்களை ஆராய்க.

நாயக்கர் கால சிற்றிலக்கியங்கள் மரணத்தின் பின் மக்கள் அடையும் கதியை நோக்கியிருந்தது. இக்காலத்தில் எழுந்த பல

சிற்றிலக்கியங்கள் இலக்கியச் சுவை இன்றி மக்கள் வாழ்க்கையுடன் எவ்வித தொடர்புமில்லாது இருந்ததே அடிப்படைக் காரணம். அது மட்டுமன்றி சிலரது வேண்டுகூலின் பேரில் அவை பாடப்பட்டன. ஒரே வகையான அமைப்பு, ஒரே செய்யுள் வடிவம், ஒரே வருணனை போன்றவற்றால் ஒரு நூலைப் படித்தவர்களுக்கு பிறிதொரு நூலைப் படிக்கவேண்டும் என்ற அவசியம் ஏற்படவில்லை. யதார்த்தத்தை மறந்து கற்பனை வேடிக்கையிலும் சொல்லலங்காரத்திலும் ஈடுபட்டனர். இவைதான் சிற்றிலக்கியங்கள் போற்றப்படாமைக்குக் காரணமாகும்.

நாயக்கர் கால பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர்கள் சிலர் மக்கள் மனதைக் கவரக் கூடியனவாகவும், வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையனவாகவும், நாடகப் பண்பு கொண்டனவுமாகிய பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் முதலான பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கியங்களை எழுதினர். சிந்து முதலான யாப்பு வடிவங்களையும் பேச்சு மொழிநடையினையும் கையாண்டமையினால் இதற்கான வரவேற்பு அதிகரிக்க பழைய சிற்றிலக்கியங்கள் செல்வாக்கு இழக்கத் தொடங்கின.

சிற்றிலக்கியங்கள் சமயச் சார்பு, தத்துவச் சார்பு, பழமை போற்றும் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. சிற்றிலக்கியங்கள் ஆக்கிய புலவர்கள் தமது வித்துவச் செருக்கை வெளிப்படுத்தும் வகையில் இலக்கியங்களை ஆக்கினர். சிவப்பிரகாசரின் ஆசிரியரை பழித்தவரை பணிய வைப்பதற்காக அவரால் பாடப்பட்டது நீரோட்ட யமக அந்தாதி. வாயிதழ் குவியாமல் பாடுவதற்கு உரியதாய் யமகம் என்னும் சொல்லணி அமைத்து பாடப்பட்டது. இவ்வாறான இலக்கியங்கள் பொது மக்களுக்கு விளங்காதிருந்தமையே அதன் செல்வாக்கு குறைந்தமைக்கு காரணமாகும்.

ஐரோப்பியர் வருகையை தொடர்ந்து வாழ்க்கை முறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அரசியல், பொருளாதார, சமூக மாற்றங்கள், சமத்துவம், சுயாதீனம், அறிவியல் வளர்ச்சி போன்ற காரணங்களால் பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபினை குறிப்பாக நாயக்கர் கால சிற்றிலக்கியங்கள் பயனற்றவையாக தென்பட்டன.

அச்சு யந்திர சாதனங்களின் வளர்ச்சி உரை நடை இலக்கியங்களின் தோற்றம், ஆங்கிலக் கல்வி, மத்திய வகுப்பினரின் தோற்றம்,

புனைகதை இலக்கியங்களின் தோற்றம் என புதிய இலக்கிய மரபு ஒன்று தோன்ற சிற்றிலக்கியங்களும் போற்றப்படாது போயின.

6. நாயக்கர் கால பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியங்கள்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காலத்திற்கு காலம் பொது மக்கள் பற்றிய உணர்வு வெவ்வேறு தரத்திலும் வெவ்வேறு நோக்கிலும் வெவ்வேறு உணர்விலும் நோக்கப்பட்டு வந்தது. நாயக்கர் காலத்தில் எழுந்த பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியங்கள் சாதாரண அடிநிலை மக்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு எழுந்தன. சோழர் காலத்தின் பின் ஏற்பட்ட பல்வேறு அரசியல் பொருளாதார, சமய, சமுதாய நெருக்கடிகளினால் நிலப் பிரபுத்துவ அமைப்பு சீரழிந்து போகாமல் பேணவேண்டுமென்ற பெரும் பொறுப்பினை உள்ளூர் நிலக்கிழார்களோடு சமயம் தொடர்பான நிறுவனங்களும் ஏற்றுக்கொண்டன. சாதி அமைப்பினை பாதுகாப்பதும் அவர்களது பொறுப்பாயிற்று. இதனால் அடிநிலையில் உள்ள தாழ்வு மக்களையும் மன நிறைவு கொள்ளச் செய்யவேண்டும். நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயம் வேளாண்மையோடு தொடர்புபட்டிருந்ததால் பள்ளர் சமூகத்தினை பாத்திரங்களாகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. கி.பி. 16ம் நூற்றாண்டிலிருந்து அடிநிலை மக்களை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. சமுதாய உயர் வர்க்க ஆதிக்கம், வறுமை நிலை, சமூகத்தில் தாழ்ந்த நிலை போன்ற காரணங்களால் கிறிஸ்தவத்தை நோக்கி நகர்வதைக் கண்டும் இலக்கிய வாசிகள் அவர்கள் மீது அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். உறுதிப்பாடு இல்லாத அரசியல் சூழ்நிலையில் தெய்வங்களோடு குறுநில மன்னரும், தனிப்பட்ட வள்ளல்களும் செல்வாக்கு மிக்க தனிமனிதரும் பாட்டுடைத் தலைவராகும் போக்கு காணப்பட்டது. இத்தகைய ஓர் சூழ்நிலையில் பள்ளர், குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் ஆகிய இலக்கியங்கள் கிராமிய வாழ்வினை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உலகியல் நோக்கினை பக்கபலமாகக் கொண்டு, சமய ஈடுபாட்டைப் புலப்படுத்துவனவாக இவ்விலக்கியங்கள் அமைந்தன.

பள்ளு இலக்கியம் :

இதனை சக்களத்திப்பாட்டு என்றும் உழத்திப் பாட்டென்றும் அழைப்பர். வேளாண்மையே நாட்டின் அடி அத்திவாரம். பண்ணையாளர், அவர் நிலத்தில் வேலை செய்பவன் பள்ளன். இவனை குடும்பன் என்றும் கூறுவர். அவனுக்கு இரண்டு மனைவியர். மூத்த பள்ளி, இளைய பள்ளி எனப் பெயர் பெறுவர். இவ்விரு மனைவியர்க்கிடையே நிகழும் சச்சரவுகள். அதனை விசாரணை செய்து தீர்க்கமுயலும் பண்ணையார். இவற்றினை ஒரு கதையாக நாடக வடிவில் கூறுவதே பள்ளு இலக்கியமாகும்.

தமிழிற் தோன்றிய முதற்பள்ளு ஞானப்பிரகாசர் பாடிய திருவாரூர் பள்ளு ஆகும். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் மோகனப் பள்ளு என்ற நூலும் இதைத் தொடர்ந்து அருணாசலக் கவிராயரது சீர்காழிப் பள்ளும் எழுந்தன.

பள்ளு இலக்கியங்களில் மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தது முக்கூடற் பள்ளு ஆகும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சித்ரா நதியும் கோதண்டராம நதியும் பொருளை நதியோடு கூடுமிடத்தில் முக்கூடல் உள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள அழகர் மீது பாடப்பட்டதே முக்கூடற்பள்ளு ஆகும். பள்ளன் பெயர் அழகர் குடும்பன். மூத்தவன் முக்கூடற்பள்ளி, வைணவ சமயத்தவன். இளையவன் மருதூர் பள்ளி சைவ சமயத்தினன். பதினேழாம் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட சைவ, வைணவ பூசல்களைப் பிரதிலிக்கும் வகையிலேயே மூத்தபள்ளியும் இளைய பள்ளியும் படைக்கப்பட்டது போலத் தெரிகின்றது. ஒருவரை ஒருவர் ஏசும்போது ஒருத்தி சிவனைப் பழிக்க மற்றவன் திருமாலைப் பழிப்பது போல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

“நாட்டுக்குள் இரந்தும் பசிக்காற்றமாட்டாமல் - வாரி நஞ்சையெல்லாம் உண்டான் உங்கள் நாதன்” என்று மூத்த பள்ளி கூற,

“மாட்டுக்குப் பிறகே திரிந்தும் சோற்றுக் கில்லாமல் - வெறும் மண்ணை உண்டான் உங்கள் முகில் வண்ணன்” என்று இளைய பள்ளி கூறுவதிலிருந்து இதனை அறியலாம்.

நாட்டுப் பாடல்களில் மிகுதியாக வரும் சிந்து என்னும் பாட்டு வடிவத்தையும் இலக்கியத்தில் உள்ள கலிப்பா என்னும் செய்யுள் வடிவத்தையும் ஆசிரியர் கையாண்டிருக்கின்றார். எல்லாப்

பாடல்களும் நாடக மாந்தரின் கூற்றுக்களாகவே உள்ளன. புலவர் கூற்றாக எதுவுமே இல்லை என்று கூறலாம். நாடக மாந்தர் கூற்றாக அமைவதால் ஆற்றில் வெள்ளம் வருதல், மாடுகளின் இயல்பு, விதைகளின் வகைகள், உழவர்களின் பழக்கவழக்கம், அவர்களது பேச்சுநடை போன்ற பண்புகளைக் காணலாம். ஊர்களைப் புகழ்வதற்காகவும் அங்கு வாழ்ந்த செல்வர்களை புகழ்வதற்காகவும் பள்ளு நூல்களை சிலர் இயற்றினர். பறாணை விநாயகர் பள்ளு, கதிரைமலைப் பள்ளு, குருசூர்ப் பள்ளு போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை தலங்களைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பாடப்பட்டன. கனகராயன் பள்ளு, தனிமனிதனை புகழ்வதற்காகப் பாடப்பட்டது.

குறவஞ்சி :

குறவஞ்சி என்பது ஒருவகையான நாடகம் என்று குறிப்பிடலாம். பாட்டுடைத் தலைவன் உலாவரக் கண்ட தலைவி ஒருத்தி அவன் மீது காதல் கொண்டு வாடி விரக வேதனையால் தவிக்கும்போது குறக்குல மகளொருத்தி அவளுக்கு குறிசூறி பரிசில் பெறுவதான செய்திகளைக் கூறும் ஓர் சிற்றிலக்கியமே குறவஞ்சியாகும். குறக் குலத்தை சார்ந்த பெண் குறவஞ்சி எனப் பெற்றாள்.

குறவஞ்சி நூல்களுள் இன்றும் சிறப்பாகப் போற்றப்படுவது திரிகூட ராசப்ப கவிராயரின் குற்றாலக் குறவஞ்சியாகும். தமிழகத்தின் தென்கோடியில் உள்ள குற்றாலம் என்னும் ஊரின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து அங்குள்ள சிவபெருமானைப் போற்றி தெய்வக் காதல் பற்றிய கற்பனையை அமைத்துப் பாடப்பட்டது. இன்றும் நாட்டிய நாடகமாக மேடைகளில் நடிக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

தலைவன் உலா வரல், தலைவனைக் கண்ட தலைவி விரக வேதனை கொள்ளல், திங்கள் தென்றலிடம் தலைவி முறையிடல், தோழியை தூது செல்லவேண்டல், குறத்தி வந்து தலைவனின் நாட்டு வளம் கூறல், குறத்தி குறி சொல்லுதல், தலைவி பரிசளித்தல், குறத்தியின் ஆடை அணி அலங்காரம் கண்டு குறவன் மகிழ்தல் என்பனவற்றை குறவஞ்சி இலக்கியம் சொல்லும். குற்றால நாதர் மீது வசந்தவல்லி காதலைக் கூறும் நூலே குற்றாலக் குறவஞ்சி. கதைத்தலைவி இறைவனின் திருவுலாக் காட்சியைக் கண்டு காதல் கொண்டு மயங்குவதை,

“தண்ணமுதுடன் பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே” அந்த
 தண்ணளியை ஏன் மறந்தாய் வெண்ணிலாவே
 பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டே வெண்ணிலாவே என்றன்
 பெண்மை கண்டும் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே”
 என்ற பாடல் வரிகளைக் குறிப்பிடலாம். திருக்குற்றால மலை
 வளத்தைக் குறிப்பிடும்போது,

“வானரங்கள் கனி கொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம்
 மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான் கவிகள் கெஞ்சம்
 கானவர்கள் விழியெறிந்து வானவரை அழைப்பர்
 ககன சித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பர்”
 என்றெல்லாம் கவினுறக் கூறுவார். இக் குறவஞ்சியை இயற்றியதற்
 காக அப்போது மதுரையை ஆட்சிசெய்த முத்து விஜய
 சொக்கலிங்கம் நாயக்கர் ‘குறவஞ்சி மேடு’ என்னும் பகுதியை
 கொடையாக வழங்கினார் என அறியப்படுகின்றது. சிருங்காரம்,
 சொல்லலங்காரம், உயர்வு நவீற்சியணி, இசைப் பண்பு, அத்தீத
 காமச் சுவை போன்ற பண்புகளுக்கு குறைவேயில்லை.

குற்றாலக் குறவஞ்சியை விட குமரகுருபரர் பாடிய மீனாட்சி
 யம்மை குறம், சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய சரபேந்திர பூபாலக்
 குறவஞ்சி எனவும் சில நூல்கள் நாயக்கர் காலத்தில் தோன்றின.
 திருவாரூர்க் குறவஞ்சி என்ற ஒரு நூலும் உள்ளது. இலங்கையில்
 விசுவநாத சாஸ்த்திரியார் நகுலமலைக் குறவஞ்சி என்ற நூலை
 எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நொண்டி நாடகம் :

நொண்டி நாடகமும் பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கிய
 மாகும். நகைச்சுவைக்கும் எள்ளல் சுவைக்கும் இடம்தரும் நாடக
 வகையைச் சார்ந்தது. ஒருவர் தீய வழிகளில் நடந்து ஒழுக்கம்
 கெட்டுப் பரத்தையரிடம் உறவுகொண்டு இறுதியில் அல்லற்பட்டு
 கால் இழந்து துன்புறுவதாக கற்பனை செய்து பாடப்படுவதாகும்.
 சீதக்காதி என்ற முஸ்லீம் வள்ளலின் காலத்தில் இவ்வாறு ஒருவன்
 துன்புற்று கடைசியில் மனம் மாறி மக்காவுக்கு சென்று திருந்தி கால்
 பெற்று வந்ததை சீதக்காதி நொண்டி நாடகம் கூறும். சிந்து என்னும்
 யாப்பில் பாடப்படுவதால் அந்த யாப்புக்கு நொண்டிச் சிந்து என்னும்

பெயர் வந்தது. திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம், ஐயனார் நொண்டி நாடகம் என நொண்டி நாடகங்கள் தமிழில் எழுந்தன.

7. பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியப் பண்புகளைக் குறிப்பிடுக.

i) பொதுமக்கள் சார்பு :

நிலப் பிரபுத்துவ சமுதாயத்தில் வேளாண்மையுடன் தொடர்புடைய மக்களைப் பாத்திரங்களாகக் கொண்டு எழுந்தது பள்ளு இலக்கியங்கள். தீய வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு கை கால் வெட்டப்பட்டு நொண்டி பின் கடவுளிடம் வேண்டுவதாகப் பாடப்படுவது நொண்டி நாடகம். இதுபோல மலைவாழ் மக்களாகிய குறவன் குறத்தியோடு தொடர்புடைய வாழ்வியல் அம்சங்களை எடுத்துக்கூறுவது குறவஞ்சி. சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் வாழும் மக்களைக் கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டதே நாயக்கர் கால பொதுமக்கள் சிற்றிலக்கியங்களாகும்.

ii) நாடகப் பாங்கு :

பொதுவாக இவ்விலக்கியங்கள் நாடகத் தன்மை கொண்டன. குறவஞ்சி நாடகம், நொண்டி நாடகம், இராம நாடகம் கீர்த்தனை என்று நாடக இலக்கியங்களாகவே அழைக்கப்படுகின்றன. காட்சி சித்தரிப்பு அனைத்தும் நாடகத் தன்மை கொண்டன.

iii) இசைப்பாங்கு :

சொல்லழகு, இனிய ஓசை நயம், எதுகை மோனை முதலிய தொடை வனப்பு முதலியன இவ்விலக்கியங்களை இசைப்பாங்குடையனவாக காட்டுகின்றன. நொண்டிச் சிந்து விலேயே பாடப்பட்டுள்ளன.

iv) நகைச் சுவை :

“தாறு மாறாய் மீசையில்

அஞ்சாறு மயிரும் தூங்கற்
சண்டைக் கடாப் போல் நடையும்

மொண்ணை முகமும்
சீறி ஒட்ட வைத்த காதுமாய்....”

பண்ணையார் வந்தார் என பண்ணையாரின் தோற்றும் நகைச் சுவையாகக் கூறப்பட்டது. அத்துடன் பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியமாதலால் அத்தீத காமச் சுவையும் கொண்டது.

v) **பேச்சு வழக்கு மொழி :**

பொதுமக்கள் சார்பான பேச்சு மொழி நடையே பின்பற்றப்பட்டது. உலக வழக்குச் சொல், எளிமை, இனிமை, சேரி மொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு போன்றன படிப்போர்க்கு மனக்கிளர்வை ஊட்டுவன.

vi) **உலகியல் நோக்கும் சமயச் சார்பும் :**

உலக வாழ்வியல் அம்சங்களோடு சமயத்தை ஜனரஞ்சகப்படுத்தும் வகையில் இவ்விலக்கியங்கள் அமைந்தன. பாத்திரங்கள் பொது மக்களாக இருந்தபோதும் பாட்டுடைத் தலைவராக கடவுளே காணப்பட்டார்.

பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்த மக்களுக்கு ஆறுதலையும், நம்பிக்கையையும் கொடுப்பதாக இவ்விலக்கியங்கள் அமைந்தன.

8. **சோழர் கால இலக்கியப் பண்புகளுக்கும் விஜயநகர நாயக்கர் கால இலக்கியப் பண்புகளுக்கும் இடையே காணப்படும் வேறுபாடுகள் எவை?**

சோழர் காலமும் நாயக்கர் காலமும் அடுத்தடுத்து வரும் காலப்பகுதியாயினும் இரு காலப்பகுதியினதும் அரசியல் பொருளாதார சமய சமூக வேறுபாட்டினால் இலக்கியப் போக்கிலும் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன.

i) **உலகியல் சார்பு - சமய தத்துவ சார்பு**

சோழர் காலத்தில் பேரரசு அமைக்கப்பட்டமை. அரசியல் உறுதிப்பாடு, செல்வ வளம் பெருகியமை, சமயப் பொறை பின்பற்றப்பட்டமை போன்ற பல்வேறு காரணங்களால் மன்னன் புகழ் பாடும் உலகியல் சார்புடைய இலக்கியங்களே தோன்றின. சமயக் கருத்துக்கள் கூட உலகியலுக்கூடாகவே கூறப்பட்டன. நாயக்கர் காலத்தில் பேரரசு நலிவடைந்தமை, இஸ்லாமியப் படையெடுப்புக்கள், அரசியல் உறுதிப்பாடின்றமை போன்ற காரணங்களால் சமயப் பாதுகாப்பிற்கே

முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் கோயில்களின் வரலாறு கூறும் புராணங்களே எழுந்தன. சமயச் சார்பு, தத்துவச் சார்பு, பழமை போற்றுதல் என்பனவே முக்கிய பண்புகளாக காணப்பட்டன.

ii) பேரிலக்கியம் - சிற்றிலக்கியம் :

சோழர் காலத்தில் மகாவீரர்களுடன் மகா கவிஞர்களும் தோன்றினர். சோழர் காலம் காப்பிய காலம் என்று கூறப்படும். பெருங்காப்பியம், சிறு காப்பியம், காப்பிய மரபு தவிர்ந்த பேரிலக்கியங்கள் என தோற்றம் பெற்றன. இத்தகைய இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான சூழ்நிலை காணப்பட்டது. நாயக்கர் காலத்தில் பேரரசு வலிமை குன்ற சிறுநில மன்னர்களும், செல்வாக்கு மிக்க தனி மனிதர்களும், தனிப்பட்ட வள்ளல்களும் பாட்டுடைத் தலைவராக சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின. இதனால் நாயக்கர் காலம் பிரபந்த நெறிக் காலம் என அழைக்கப்பட்டது.

iii) வாழ்த்துக்கவி - வசைக்கவி

திருவுடை மாமன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே என்பது சோழர் கால நிலைமைகள், கலை, பண்பாடு, நாகரிகம் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. மக்கள் நலன் கருதி அரசர்கள் ஆட்சி செய்தமையால் அக்காலப் பாடல்கள் வாழ்த்துக் கவியாக அமைந்தது.

‘நிலம் நான்கும் திசை நான்கும்

நெடுங்கடல்கள் ஒரு நான்கும்

குலம் நான்கும் காத்தினிக்கும்

குலதீபன் வாழ்க’

என கலிங்கத்துப்பரணி அரசன் புகழ் பாடுகின்றது. நாயக்கர் காலத்தில் புலவர்களை ஆதரிக்க வள்ளல்கள் இல்லை. பசி; பஞ்சம்; வறுமை இவற்றினால் ஏற்பட்ட விரக்தி; இதனால் வசைக்கவியே தோன்றிற்று. வசை பாடக் காளமேகம் என்ற அடைமொழியும் கொடுக்கப்பட்டது.

iv) தொடர்நிலை செய்யுள் - தனிப்பாடல்

சோழர் காலத்தில் தொடர்நிலைச் செய்யுள் மரபே பின்பற்றப்பட்டது. காப்பியங்கள் ஆயினும் சிற்றிலக்கியங்கள்

ஆயினும் ஒரு கதையை முற்றுப்பெற செய்யுள் வடிவத்தில் கூறின. நாயக்கர் காலத்தில் ஆங்காங்கே தம்மை ஆதரித்த வள்ளல்களைப் பாடும் தனிப்பாடல் மரபே பின்பற்றப்பட்டது.

v) கவித்துவம் - வித்துவம்

சோழர்கால இலக்கியங்கள் பேரிலக்கியங்கள் ஆயினும் சிற்றிலக்கியங்களாயினும் உணர்ச்சி அனுபவங்களோடு கூடிய கவித்துவம் மிக்க பாடல்களாகக் காணப்பட்டன. கவித்துவத்தைப் புலப்படுத்த சோழர்காலப் புலவன் பொருள் அணியைப் பயன்படுத்தினான். நாயக்கர் கால நிலை இதற்கு நேர் மாறானது. சூழ்நிலை தம்மை வியந்து போற்றவேண்டும் என்பதற்காக யமகம், மடக்கு, திரிபு, சிலேடை முதலான சொல்லணிகளைப் பயன்படுத்தி தமது வித்துவத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

vi) அரச சார்பு - பொதுமக்கள் சார்பு

சோழர் கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலானவை அரசவைப் புலவர்களால் பாடப்பட்டதால் அவை அரச சார்புடைய இலக்கியங்களாகக் காணப்பட்டன. ஆனால் நாயக்கர் கால பிற்பகுதியில் சமூகத்தின் அடிநிலை மக்களை கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்ட பள்ளு, குறவஞ்சி, நொண்டி நாடகம் முதலான பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கியங்கள் தோன்றின.

9. காளமேகப் புலவரின் கவியாற்றலை விளக்குக.

காளமேகம் நாயக்கர் காலத்தை சேர்ந்தவர். இவரது இயற் பெயர் வரதன். ஆசு கவியால் அகில உலகெங்கும் வீசு புகழ் காளமேகம் என்ற புகழைப் பெற்றவர். நாட்டில் பல நிகழ்ச்சிகளின் போது ஆசு கவிகள் பல பாடி வியப்பூட்டிய காரணத்தால் அவர் காளமேகம் எனப் பெயர்பெற்றார்.

காளமேகத்தினுடைய பாடல்கள் பல கேட்பவர்களுக்கு எளிதில் பொருள் விளங்கவல்லன. ஆற்றலால் உணர்ச்சிகளை புலப்படுத்து வன. சிலேடைப் பாடல்களும் உள்ளன. புலவர்களை மதியாமல் செருக்குடன் இருந்த சிலரின் செருக்கு அடக்கும் வகையில் பாடிய பாடல்களும் உள்.

காளமேகம் புலவரின் தனிப்பாடல்களில் ஒரு பகுதி வசைப் பாடல்களாகும். இதனால் அவருக்கு 'வசை பாடக் காளமேகம்' என்ற அடைமொழியும் கொடுக்கப்பட்டது. கும்பகோணத்தில் சோறுட்டு விழாவிற்கு சென்றபோது இவர் முன்னால் இருந்து உணவு உண்டவனின் குடுமி அவிழ, அதனால் சோற்றுப் பருக்கை தெறித்து இவர் இலையில் பட்டதும் காளமேகம் இருண்டது. வசையாக மழை பொழிந்தது.

'சுருக்கவிழ்ந்த முன் குடுமி சோழியா சோற்றுப் பொருக்குலர்ந்த வாயா புலையா - திருக்குடந்தை கோட்டாளே நாயே குரங்கே உனையொருத்தி போட்டாளே வேலையற்றுப் போய்' இவ்வாறு வசை பாடுவதிலும் வல்லவர்.

மோர் விற்பவன் ஒரு முறை அவருக்கு மோர் விற்போது அந்த மோரில் நீர் மிகுதியாக கலந்திருப்பதை கண்டார்.

'காரென்று பேர் படைத்தாய் ககனத்துறும் போது நீரென்று பேர் படைத்தாய் நெடுந்தரையில் வந்ததன்பின் வாரொன்று மெம்முலையார் ஆய்ச்சியர் கை வந்ததன்பின் மோரென்று பேர் படைத்தாய் முப்பெரும் பெற்றாயே' என நகைச்சுவை ததும்ப இலக்கிய நயத்தோடு பாடினார்.

இவரது இலக்கிய முயற்சியாக திருவானைக்கா உலா, திருவானைக்கா சரசுவதிமாலை, சமுத்திர விலாசம், சித்திர மடல் போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். இவர் எழுதியதாக இருநூற்றுப் பதினெட்டு தனிப்பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன. தமிழ் நாவலர் சரிதை, தனிச் செய்யுள் சிந்தாமணி, தனிப்பாடற்றிரட்டு, பெருந்தொகை முதலிய நூல்களில் இவை இடம்பெற்றுள்ளன.

காளமேகம் சிலேடை நயமும் சமத்காரமும் கொண்ட நற்றமிழ் உலகு போற்றும் நற்கவிஞர் என்று இவரைக் குறிப்பிடலாம்.

ஐரோப்பியர் காலம்

நாயக்கர் காலத்தின் பின் உள்ள பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளைக் கொண்ட காலப்பகுதி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஐரோப்பியர் காலம் எனப்படும். இக்கால ஆரம்பத்தில் அரசியல் உறுதிப்பாடு காணப்படவில்லை. அக்காலத்தில் வியாபாரம் செய்யவந்த பிரெஞ்சுக்காரரும் ஆங்கிலேயரும் தங்களுக்குள்ளே அதிகாரத்தை நிலை நாட்டுவதில் மோதிக்கொண்டனர். எனினும் ஆங்கிலேயர் தமது அதிகாரத்தை இறுதியில் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். கிறிஸ்தவ பாதிர்மார் பல குழுக்களாக தம் சமயத்தை பரப்புவதற்காக தமிழகம் வந்து சேர்ந்தனர்.

ஒரு மக்கட் கூட்டத்தினர் பேசும் மொழியும் அம் மொழியில் எழும் இலக்கியமும் வளர்ந்து செல்லுதல் பெரும்பாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திலேயே தங்கியுள்ளது. தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை முறை இக்காலத்தில் விரைவாக மாறிக் கொண்டு வந்தது போல இதற்கு முந்திய காலங்களில் மாற்றம் பெறவில்லை. நாகரிகம் வேகமாக வளர்ச்சி பெற்ற இக்காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தி, ஐரோப்பிய நாகரிகத் தொடர்பு, தேசிய இயக்கம் முதலான காரணங்களால் தமிழ் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. ஆங்கிலக் கல்வியை கற்ற நம்மவர் அம் மொழியிலுள்ள புதிய கருத்துக்களையும் கற்பனைச் சித்திரங்களையும் அறிவு விருத்திக்குரிய பலவற்றையும் பொதுமக்களிடையே பரப்ப முயன்றனர். அச்சுக்கூட வருகை, உரைநடை வளர்ச்சி, பதிப்பு முயற்சி, பத்திரிகைகளின் தோற்றம் என்பன இக்காலத்தில் பெருக்கமுற்றன. இத்தன்மையான ஒரு சூழலில்தான் ஐரோப்பியர் கால இலக்கியத்தை நாம் நோக்கவேண்டும்.

1. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் முக்கிய போக்குகள் யாவை?

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு குறிப்பாக ஆங்கிலேயரது தொடர்பினால் அரசியல் சமய சமூக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. நாகரிகம் பண்பாட்டு ரீதியிலான மாற்றங்களுடன் அறிவியற் கலை தொடர்பான வளர்ச்சி ஏற்பட்டது. இவைபோன்ற காரணங்களினால்

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பலவகையான போக்குகள் அவதானிக்கப்பட்டன.

i. உரைநடை வளர்ச்சி :

நமது முன்னோர் கையாண்ட உரைநடையில் இருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட உரைநடை தோன்றியது. சமயக் கருத்துக்களை பரப்பவேண்டியிருந்ததால் பேச்சு வழக்கில் உள்ள சொற்கள் சொற்றொடர்களைக் கொண்டு வசனநடையில் நூல்களை எழுதத் தொடங்கினர். உரைநடையில் ஆங்கில மொழிக்குரிய குறியீட்டு முறைகளும் பின்பற்றப்பட்டன.

ii. அச்சயந்திரங்களின் பயன்பாடு :

அச்சயந்திரங்களின் பயன்பாட்டினால் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பல வகையிலான போக்குகளை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

அ) அச்சயந்திரத்தின் ஊடாக நூல்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வெளிவந்தமையால் இலக்கியம் குழுநிலையில் இருந்து சமூகம் முழுவதற்கும் பரவலாக்கப்பட்டது.

ஆ) பழந்தமிழ் ஏட்டுச் சுவடிகளை தேடி எடுத்து நூல்களாக வெளியிடுவதனால் பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியடைந்தது.

இ) பத்திரிகைகள் பலவும் தோற்றம் பெற்றன.

iii. ஆங்கிலக் கல்வி முறை :

ஆங்கில மொழி விருத்தியினால் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பல புதிய போக்குகள் அவதானிக்கப்பட்டன.

அ) கவிதைத் துறையில் 'சொனற்' எனப்படும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் தோன்றின.

ஆ) ஆங்கில மொழியில் உள்ள இலக்கியங்கள் பலவும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டதால் மொழிபெயர்ப்புக் கலை விருத்தியடைந்தது.

இ) ஆங்கிலமொழியில் புலமைபெற்ற நம்மவர்கள் அம் மொழியில் உள்ள இலக்கிய வடிவங்களை அறிமுகப் படுத்தினர்.

நாவல், சிறுகதை, திறனாய்வு, கட்டுரை இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பை வளப்படுத்தின.

iv. அகராதிகள் தோன்றியமை :

வீரமாமுனிவர் எழுதிய சதுர் அகராதி பல அகராதிகள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது. ஈழத்தில் இதன் வளர்ச்சி உயர் நிலையில் இருந்தது.

v. கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களின் தோற்றம் :

வீரமாமுனிவரின் தேம்பாவணி, கிருஷ்ணபிள்ளையின் இரட்சணிய யாத்திரிகம் போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். இஸ்லாமியரும் தம் சமயக் கொள்கையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நூல்களை எழுதினர். உதாரணம் சீறாப்புராணம்.

2. ஐரோப்பியர் கால செய்யுள் இலக்கியத்தின் போக்குகளை எடுத்துக் காட்டுக.

ஐரோப்பியர் வருகையுடன் ஆங்கிலமொழிக் கல்வி விருத்தியும் அரசியல் சமூக பண்பாட்டுத் தாக்கமும் செய்யுள் இலக்கியத்திலும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தின. இதனை மூன்று பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்.

i. பழமை போற்றும் பண்பு :

கிறிஸ்தவம் இஸ்லாம் ஆகிய சமயங்கள் தமிழ் நாட்டிற்கு புதியனவாக வந்தமையால் அச் சமயங்களை சார்ந்தோர் விழிப்பாக இருந்து அவற்றை பேணி வளர்க்க முற்பட்டனர். இந்நிலமை இந்துசமய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என்பதை அறிந்து தமக்கு முன்னர் வாழ்ந்து சமயத் தொண்டு புரிந்த பெரியார்களினது நூலின் மரபை பின்பற்றி கவிதைகளை யாத்தனர். குறிப்பாக நாயன்மார்களினதும் ஆழ்வார்களினதும் தெய்வீக அனுபவங்களைப் பின்பற்றி தோத்திர வடிவத்தில் பாடல்கள் பாடமுற்பட்டனர். இராமலிங்க அடிகளாரின் அருட்பாக்கள் இவ்வகையில் அமைந்திருந்தன. விருத்தம் என்னும் செய்யுள் வகையில் ஆயிரக்கணக்கான பாடல்கள் பாடியதோடு இசைப் பாடல் வடிவங்களாகிய கீர்த்தனை, கும்மி, கண்ணி, சிந்து முதலியவற்றைப் போற்றியும் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நிலையைப் போதிப்பதில் தாயுமான

சுவாமிகள் பாடல்கள் உள்ளம் உருகப் பாடியவையாகும். 'எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டுமெனவேண்டிய வேண்டுகோள்' என இறைவனை வேண்டுகின்றார்.

ii. சமயச் சார்பான இலக்கியங்கள் :

இக் காலத்தில் ஒவ்வொருவரும் தம் சமயத்தைப் பேணும் நோக்குடன் சமயச் சார்பான இலக்கியங்களையே எழுதினர். பிறசமய வளர்ச்சி தம் சமய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என்பதை இந்து சமயத்தவர் உணர்ந்திருந்தனர். இதனால் சமய உண்மைகளை விளக்கும் புராணங்களையும் பிரபந்தங்களையும் எழுதினர். மீனாட்சிசுந்தரனார் பதினாறு புராணங்களையும், பத்து பிள்ளைத்தமிழ் பிரபந்தங்களையும் பதினொரு அந்தாதிகளையும் எழுதியதாக அறியப்படுகின்றது. சிவஞான முனிவர், கச்சியப்ப முனிவர், அருணாசலக் கவிராயர், கோபால கிருஷ்ண பாரதியார் போன்றோரும் இக்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களாவர்.

கிறிஸ்தவர்கள் பலரும் தம் சமய உண்மைகளை விளக்கும் வகையில் பல நூல்களை எழுதினர். வீரமாமுனிவரது தேம்பாவணியும் கிருஷ்ணபிள்ளையின் இரட்சணிய யாத்திரிகமும் மிகச் சிறந்த இலக்கியங்களாக கருதப்பட்டன. இஸ்லாம் மதப் பின்னணியில் உமறுப் புலவரின் சீராப்புராணம், வண்ணக்களஞ்சியப் புலவரின் முகைதீன் புராணம் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. இஸ்லாமிய இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை பிறமத கண்டனங்களாகவோ பிறரை தம் வசப்படுத்தும் பிரச்சாரமாகவோ நூல்களை எழுதவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

iii. பொதுமக்கள் சார்பான சமூக சீர்திருத்த இலக்கியங்கள்

ஆங்கில நாகரிகத் தொடர்பினால் சமத்துவம் சுயாதீனம், தாராண்மைவாதம் போன்ற கருத்துக்கள் வளரவே சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை ஒட்டி இலக்கியங்கள் தோன்றத் தொடங்கின. ஆன்மீக ரீதியிலான ஒருமைப்பாட்டு சிந்தனை இராமலிங்க அடிகளாரின் பாடல்களில் பிரதிபலித்தது. உலகின் மதபேதங்களை எல்லாம் வேருடன் களைந்து சர்வசமய

சமரசக் கொள்கையை நிலைநாட்டுதற்குரிய இடம் தமிழ்நாடே என்று அவர் குறிப்பிட்டார். நந்தனார் சரித்திர கீர்த்தனை ஒரு சமூக சீர்திருத்த நாடகமாகும். பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையின் மணோன்மணியம் என்ற நூலில் “அந்தணர் வளர்க்கும் செந்தழல் தன்னிலும் நாட்டபிமானம் உள் மூட்டிய சிதைத்தீ” என்ற தேசியவாதக் கருத்துக்களும் தோன்றத் தொடங்கின.

3. ஐரோப்பியர் கால உரைநடை வளர்ச்சிப் போக்குகளை ஆராய்க.

பதினாறாம் நூற்றாண்டிற்கு பிற்பட்ட காலம் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் ஐரோப்பியர் காலம் எனப்படும். தமிழகம் வந்த ஐரோப்பியர் தமிழ்மொழிக்கும் சிறப்பாக தமிழ் உரைநடைக்கும் செய்த தொண்டுகள் போற்றத்தக்கன. இக்காலத்தில் வளர்ச்சியுற்ற உரைநடையில் மூன்று போக்குகள் அவதானிக்கத்தக்கன.

i. சமயச் சார்பான எழுத்துநடை :

ஐரோப்பியர் தொடக்கிவைத்த உரைநடை தமிழிற்குப் புதிதானது. இத்தகைய நடை முந்திய காலத்தில் காணப்படவில்லை. அவர்கள் தம் சமய உண்மைகளையும் கொள்கைகளையும் பொதுமக்களிடையே பரப்புதலை நோக்கமாக கொண்டிருந்தனர். இதனால் பொதுமக்கள் யாவரும் படித்தறியக்கூடிய ஆற்றலுடைய ஒரு நடையைத் தொடக்கி வைத்தனர். பொதுமக்களின் பேச்சுமொழியில் உள்ள சொற்கள் சொற்றொடர்களை கையாண்டு இலக்கண அமைதியுடன் எழுதலாயினர். இவ்வகையில் தத்துவபோதக சுவாமிகள் தத்துவக் கண்ணாடி, இயேசுநாதர் சரித்திரம், ஞானோபதேச காண்டம், புனர் ஜென்மம் போன்ற பல நூல்களை சமயப் பிரகாசரத்தின் பொருட்டு எழுதினார். வீரமாமுனிவர் வேதியர் ஒழுக்கம், வேத விளக்கம், ஞானம் உணர்த்தல் என பல நூல்களை சமயப் பிரசாரத்தின் பொருட்டு எழுதினார். வேதியர் ஒழுக்கம் போன்ற நூல்கள் கல்வி அறிவு பெரிதும் இல்லாத உபதேசிகளுக்காக எழுதப்பட்டது. கிறிஸ்தவ குருமார் எழுதிய நூல்களுக்கு எதிராக நாவலரும் பல கண்டன நூல்களை எழுதினார். கல்வி அறிவு குறைந்தவரும் விளங்கக் கூடிய முறையில் இலகுவான

சொற்களை கையாண்டு எழுதலாயினர். எனவே சமயக் கருத்துக்கள் தருக்க ரீதியாக நியாய வழிகளில் எடுத்துரைக்கும் பேச்சுமொழியிலான நடை ஓர் முக்கியமான போக்கு ஆகும்.

ii. பழைய உரையாசிரியர் கையாண்ட உரைநடை :

இந்நடையினை இலக்கிய நடை என்று கூறுவர். சிவஞான முனிவர் எழுதிய உரைநடை கற்றறிந்தவர்களை நோக்கியே எழுதப்பட்டது. அரிய செந்தமிழ் நடையில் இலக்கண வரம்புடையதாக இலகுவில் பொருள் விளங்காத முறையில் நீண்ட வாக்கியங்களைக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. சேனா வரையரின் உரைநடையை பின்பற்றி சிவஞானபோத மகா பாடியம், இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி போன்ற நூல்களை எழுதியிருந்தார். இராமலிங்க அடிகளாரின் மனு முறை கண்ட வாசகம் என்ற நூலும் இதே இயல்புடையது. வீரமாமுனிவர் புதிய நடையை தோற்றுவித்தாராயினும் அவரது தொன்னூல் விளக்கம் கற்றறிந்தோரை நோக்கியே எழுதப்பட்டது. உரையாசிரியர் கையாண்ட நடையினை தழுவி சந்தி விகாரங்களோடு கூடிய கடினமான நடையொன்றினைக் கையாண்டவர்.

iii. நவீன உரைநடை :

நவீன உரைநடை வளர்ச்சியில் இரு போக்குகளை அவதானிக்கலாம். நாவலர் வளர்த்த வசனநடை தனித்துவம் வாய்ந்தது. எந்தவகையில் தமிழ் உரைநடையை பொதுமக்கள் இலகுவாக விளங்குதற்குரியதாக ஆக்கலாம் என ஆராய்ந்து பிரயத்தனம் செய்து எழுதப்பட்டது. அவரது உரைநடை சிறுவர்களுக்கான உரைநடை, வளர்ந்தோர்க்கான உரைநடை, பிறமத கண்டன உரைநடை என பல வகைப்பட்டுச் சென்றன.

ஆங்கிலக் கல்வியின் விளைவாக தமிழில் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் பல வசன நூல்களாக தோற்றம்பெற்றன. ஆங்கில மொழிக்கூரிய குறியீட்டு முறைகளைப் பயன்படுத்தல், சிறிய வசனங்களைப் பயன்படுத்தல் இவ்வகையில் புனைகதை இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றின. இந்நூல்களின் ஆசிரியரின் மொழிநடை, கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல், வர்ணனைகள் என பன்முகத் தன்மை கொண்டிருந்தது.

4. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நவீன தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி யடைவதற்கு ஏதுவாக இருந்த காரணிகளை தெளிவுபடுத்துக.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. எனினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே நவீன தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. அதற்குப் பல காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

i. மதப் பிரசாரம் :

வெளிநாடுகளில் இருந்து மதம் பரப்புவதற்காக பல்வேறு மதக் குழுக்களைச் சார்ந்த பாதிரிமார் வருகைகத்தனர். இவர்கள் தம் சமயக் கருத்துக்களை துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாகவும், உரை நூல்களாகவும் எழுதி வெளியிட்டனர். சமயப் போட்டி கிறிஸ்தவ மதக் குழுக்களுக்கு இடையிலும் கிறிஸ்தவ இந்துமதத்தினருக்கிடையேயும் இடம்பெற்றிருந்தன. ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் தம் சமயக் கொள்கையை பொது மக்களை நோக்கி பேச்சுவழக்கில் உள்ள சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் பயன்படுத்தி உரைநடை நூல்களை எழுதி வெளியிட்டனர். இது உரைநடை வளர்ச்சி பெறுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியது.

ii. அச்சுயந்திரங்களின் வருகை :

உரைநடை விரைவாக வளர்ச்சியுறுவதற்கு உதவியாக இருந்த சாதனங்களில் அச்சுயந்திரம் பிரதானமானதாகும். முற்காலங்களில் மக்கள் ஏட்டில் எழுதிவந்த காரணத்தால் மொழிநடை சுருக்கமாக அமைய வேண்டியிருந்தது. அதனால் தான் உரைநடையிலும் பார்க்க செய்யுள் நடை பெரு வழக்காக இருந்தது. அச்சுயந்திரத்தின் உதவியால் ஒரு நூலின் பல பிரதிகளை வேண்டியளவு பெறமுடிந்ததனால் மக்களுக்கு விளங்கக் கூடிய நடையில் பொருளை விரிவாக எழுதும் முறை வளர்ச்சியடைய உரைநடையும் வளர்ந்தது. அச்சுயந்திரத்தின் வருகையால் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நூல் வடிவம் பெறத் தொடங்கின. நூல்களைப் பதிப்பித்தோர் எழுதிய பதிப்புரைகளும் உரைநடை வளர்ச்சியை முன்னெடுத்தன.

iii. பத்திரிகைகளின் தோற்றம் :

உரைநடை வளர்ச்சிக்கு சாதகமாக இருந்த காரணிகளில் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் ஒன்றாகும். பத்திரிகைகள் பலரும் படித்து அறிவதற்காக பிரசுரிக்கப்படுவதால் அவற்றில் கையாளப்படும் உரைநடை பலரும் அறியத்தக்கதாகும். யாழ்ப்பாணத்தில் உதயதாரகை, இலங்காபிமாணி, இலங்கை நேசன் முதலான பத்திரிகைகளும் தமிழகத்தில் தினவர்த்த மாணி, விவேக சிந்தாமணி, சுதேச மித்திரன், செந்தமிழ் முதலான பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன. சமய கண்டனங்கள், தமிழுக்கு புதிதாகவுள்ள மேலைத்தேச கலைகள், புதிய கருத்துக்கள், உலக நாடுகளின் செய்திகள் என பல விடயங்களையும் தாங்கி வெளிவந்தமையால் உரைநடை வளரலாயிற்று.

iv. நவீன கல்விமுறை :

கல்வித்துறையில் அறிவியல் துறை வளரத் தொடங்கிற்று. அவ்வறிவைப் பெற்ற மக்கள் அவை சம்பந்தமான கருத்துக்களை தமிழில் வெளியிடுவதற்கு உரைநடை ஓர் புதிய வழியில் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. ஒரு மொழியில் புதிய கலைகள் தோன்றும்போது அவற்றினை வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற சொற்கள், சொற்றொடர்கள் தோன்றுவது இயல்பு. அதற்கேற்ப உரைநடையும் வளர்ச்சியுற்றது. கல்வித்துறையில் பாட நூலாக்கமும் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு உதவலாயிற்று.

v. ஆங்கிலக் கல்வி :

ஆங்கில மொழியைக் கற்ற மக்கள் அம்மொழியில் உள்ள சில இலக்கிய வடிவங்களை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்த முற்பட்டனர். மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளையின் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் முதலில் எழுந்த நாவலாகும். அவர் எழுதிய 'பெண் கல்வி' தமிழில் முதலில் தோன்றிய கட்டுரை இலக்கியமாகும். வ.வே.சு.ஐயரின் 'மங்கையர்க்கரசியின் காதல்' தமிழில் முதல் தோன்றிய சிறுகதை தொகுப்பாகும். அவர் எழுதிய 'கம்பராமாயண இரசனை' தமிழில் முதல் விமரிசன நூலாகும். இவை யாவும் வசன வடிவத்தில் எழுதப்பட்டமையால் உரைநடை பிறிதொருவழியிற் சென்றது.

ஆங்கிலக் கல்வியினால் தமிழ் உரைநடையில் குறியீட்டு முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. நாவலர் போன்றோர் இதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்தனர்.

இவ்வாறாக தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியுற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

5. ஐரோப்பியர் தொடர்பால் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் உண்டான மாற்றங்களை விளக்குக.

ஐரோப்பியருக்கு முந்திய கால இலக்கியப் படைப்புக்களையும் முந்திய காலங்களில் தமிழ்நாட்டிற்கு வந்தவர்களையும் நோக்கும் போது அளவாலும் தன்மையாலும் ஐரோப்பியர் வருகையால் ஏற்பட்ட தாக்கம் விதந்து சொல்லக்கூடிய வகையில் அமைந்தது. மனிதனது சிந்தனையினாலோ உள்ளுணர்வினாலோ ஏற்படுகின்ற நடவடிக்கை மொழியில் எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என ஆராய்ந்தால் அது இலக்கியத்தை நேரடியாகவே பாதிக்கின்றது. ஐரோப்பியர் வருகையால் குறிப்பாக ஆங்கில நாகரிகத் தொடர்பால் சமத்துவம், சுயாதீனம் என்பன வளர சமூக சீர்திருத்தமும் சமுதாயக் கருத்துக்களும் இலக்கியத்தில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றது. இதனால் கடவுளையும் புரவலர்களையும் காதல் அறம் முதலான வற்றை பொருளாக இலக்கியம் படைக்கும் மரபு மாறி சாதாரண பொதுமக்களையும் அவர்களது பிரச்சினைகளைப் பேசுவனவாக இலக்கியங்கள் தோற்றம்பெற்றன.

ஐரோப்பாவில் இருந்த பாதிரிமாரின் முயற்சியினால் பேச்சு வழக்கில் உள்ள சொற்கள் சொற்றொடர்களைப் பயன்படுத்தி வசன நடையில் பல நூல்களை எழுதத் தொடங்கினர். இதனால் செய்யுள் வடிவத்திற்கு இருந்த செல்வாக்கு குறைந்து வசனநடை முதன்மை பெறத் தொடங்கியது.

ஆங்கிலக் கல்வியினால் உரைநடையில் குறியீட்டு முறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. ஆங்கில மொழியில் புலமை பெற்ற நம்மவர்கள் ஆங்கிலமொழியில் உள்ள இலக்கிய வடிவங்களை தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தனர். இவ்வகையில் மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் முதல் நாவலாகவும், 'பெண் கல்வி' முதல் கட்டுரை இலக்கியமாகவும்

அறிமுகமாயின. வ.வே.ச.ஐயரின் 'மங்கையர்க்கரசியின் காதல்' முதல் தமிழ் சிறுகதை தொகுதியாகவும் 'கம்பராமாயண இரசனை' முதல் திறனாய்வு நூலாகவும் அறிமுகமாயின.

இவ்வகை இலக்கியங்களில் மொழியின் எளிமை கருதியும், வாசகரை மையப்படுத்தியும் பேச்சு வழக்கு சொற்கள் மொழியில் இடம்பெறலாயின.

அச்சு யந்திர சாதனங்களின் வருகையால் பதிப்பு முயற்சி வளர வாய்மொழி மரபு இலக்கியம் கைவிடப்பட்டது. குழு நிலையில் இருந்த இலக்கியம் முழு சமுதாயத்தையும் நோக்கி பரவலாக்கப் பட்டது. பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் பல தோன்றின.

ஐரோப்பியர் வருகையால் குறிப்பாக ஆங்கிலக் கல்வியினால் இலக்கியத் துறையில் கவிதையில் 'சொனர்' எனப்படும் தன் உணர்ச்சிப் பாடல்கள் தோன்றின. இதனை அறிமுகப்படுத்தியவர் சூரிய நாராயண சாஸ்த்திரியார் ஆவர். மேலும் ஆங்கில மொழியில் உள்ள இலக்கியங்கள் மொழிபெயர்ப்பினூடாகவும் தமிழுக்கு அறிமுகமாயின. காந்தியம், மார்க்சியம் முதலான சமூக தத்துவங்களும் இலக்கியத்தில் முதன்மைபெற்றன.

6. தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கான ஐரோப்பியர் பங்களிப்பினை சுருக்கமாக விபரிக்குக.

பதினாறாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரையுமுள்ள காலம் தமிழ் உரைநடை வரலாற்றில் ஐரோப்பியர் காலம் எனப்படும். இவற்றினூடாக தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் ஐரோப்பியரின் பங்களிப்பு எத்தன்மையானது என்பதை அறிந்துகொள்ளலாம். ஐரோப்பியர் வருவதற்கு முன்னர் தமிழிலே மூவகை உரைநடைகள் வழக்கில் இருந்தன. அவையாவன உரையாசிரியர் கையாண்ட உரைநடை, சாசனங்களில் உள்ள உரைநடை, மணிப்பிரவாள நடை என்பன. இவை பொதுமக்களால் படித்து அறிந்துகொள்ள முடியாத இலக்கண வரம்புடையதாதலாலும், பேச்சு வழக்கில் இடம்பெற்றிராத சொற்கள் அதன்கள் இடம்பெற்றிருந்ததாலும் அவை கற்றோர்கள் படித்தறிதற்காக பல நூற்றாண்டுகளாக, எழுதப்பட்டு வந்தன. இந்நிலையில் ஐரோப்பியரே தமிழ் மொழிக்குரிய இயற்கையான மொழிநடையை

ஆரம்பித்துவைத்தனர். தத்துவபோதக சுவாமிகள், சீகன்பால்கு
ஐயர், வீரமாமுனிவர் போன்றோர் கையாண்ட உரைநடை
உரையாசிரியர் கையாண்ட நடையிலிருந்து முற்றிலும்
வேறுபட்டிருந்தது.

தம் சமயக் கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் பொது
மக்களிடையே பரப்புவதை நோக்கமாக கொண்டிருந்ததால் பொது
மக்கள் பேசும் தமிழில் உள்ள சொற்களையும் இலக்கண
அமைதிகளையும் பயன்படுத்தி தமிழுக்கு ஒரு புதிய நடையைத்
தொடக்கிவைத்தனர். வீரமாமுனிவர் எழுதிய பரமார்த்த குரு
கதையில் பேச்சுவழக்கில் உள்ள சொற்கள் சொற்றொடர்கள்
கையாளப்பட்டன. ஓசைநயமும் கூடவே இருந்தது. வாக்கிய
அமைப்பு சிறிய வசனங்களாகவும் குறியீட்டு முறைகளையும்
கொண்டிருந்தது. இத்தகையதொரு நடை முன்னர் எக்காலத்தும்
இருந்ததில்லை. இதனால் புதியதொரு நடையை தொடக்கிய
வீரமாமுனிவர் உரைநடையின் தந்தை எனக் கூறப்பட்டார்.
இவற்றினூடாக உரைநடை வளர்ச்சியில் அவர்களது பங்களிப்பு
எத்தன்மையானது என அறிந்துகொள்ளலாம்.

ஐரோப்பியர் தொடக்கிவைத்த உரைநடையில் அவர்களது
பங்களிப்பை இன்னொரு விதமாகவும் குறிப்பிடலாம். ஐரோப்பியரது
ஆங்கிலக் கல்வி வசனநடையில் நாவல், சிறுகதை போன்ற புனை
கதை வடிவங்கள் தோன்ற களம் அமைத்தன. அவர்கள் அறிமுகப்
படுத்திய அச்ச வாகனம் பல பத்திரிகைகள் தோன்ற வழிசமைத்தன.
சமயப் பிரசாரத்திற்காக ஐரோப்பியர் எழுதிய வசன நூல்கள்,
துண்டுப் பிரசுரங்கள் உரைநடையை வளர்த்தன. அறிவியற்
கல்வியை அறிமுகப்படுத்தியதனால் புதிய புதிய கலைச்
சொற்களுடன் பாடநூல்கள் பல வெளிவந்தன. எனவே தமிழில்
பத்திரிகை நடை, பாடப்புத்தக நடை, கட்டுரை நடை, கண்டன நடை,
ஆக்க இலக்கிய நடை என வெவ்வேறு விதமான நடைகள் தோன்ற
நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ காரணமாக இருந்தவர்கள்
ஐரோப்பியரே. ஆதலால் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியில் ஐரோப்பியர்
பங்களிப்பு அளவிட்டுரைக்க முடியாத வகையில் அமைந்திருந்தது.

7.i) பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்மொழி இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு தொண்டாற்றிய மேலைநாட்டு அறிஞர்கள் யாவர்?

வீரமாமுனிவர், சீகன் பால்கு ஐயர், தத்துவ போதக சுவாமிகள், கால்டு வெல் ஐயர், எல்லீஸ் துரை, இரேனியுஸ் ஐயர், போப் ஐயர் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

ii) தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி, உரைநடை ஆகிய வற்றின் வளர்ச்சிக்கு இவர்களது பணியினை மதிப்பிடுக. தமிழ் இலக்கணம் :

இத்துறையில் கால்டுவெல் ஐயரினதும் வீரமாமுனிவரினதும் பணிகள் போற்றத்தக்கன. கால்டு வெல் ஐயர் எழுதிய திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் என்ற நூல் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் முதலான திராவிட மொழிகள் ஓரினத்தைச் சார்ந்தன என்பதை நிறுவியவராவர். தமிழ் ஒரு செம்மொழி யாவதற்கு இவரது பணிகள் வலுச் சேர்த்தன. தமிழில் குறில், நெடில் வேறுபாடுகளை விளக்கும் வகையில் இலக்கண ரீதியாக எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவர் இவரே. தொன்னூல் விளக்கம் என்ற ஐந்திலக்கணங்களைக் கூறும் இலக்கண நூலையும் இயற்றியுள்ளார். சீகன் பால்கு ஐயர் தமிழ், இலத்தீன் ஆகிய இரு மொழிகளுக்கும் பொதுவாக விளங்கும் பல சொற்களைக் கொண்டு தமிழ் இலத்தீன் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் இலக்கியம் :

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் வீரமாமுனிவரின் பங்களிப்பு மிகவும் சிறப்பாக அமைந்தது. தமிழ் காப்பிய மரபு கெடாத வகையில் கம்பனையும், திருத்தக்கதேவரையும் பின்பற்றி அவர் எழுதிய தேம்பாவணி இன்றும் வாடாத மாலையாகவே விளங்குகின்றது. திருக்காவலூர் கலம்பகம், அடைக்கலநாயகி வெண்கலிப்பா, கித்தேரி அம்பாள் அம்மாளை முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும் ஆக்கித் தந்தவராவர். தமிழில் எழுந்த முதல் அங்கத இலக்கியமான 'பரமார்த்த குரு கதை'யை எதியவரும் இவரேயாவர். தமிழில் உள்ள நீதி நூற் செய்யுட்களை தொகுத்து தமிழ் செய்யுள் தொகையென வெளியிட்டவர்.

போப் ஐயர் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்காற்றிய பணிகள் மகத்தானவை. திருக்குறளையும் நாலடியாரையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து தமிழ்மொழியின் பெருமையை உலகறியச் செய்தவர். திருவாசகத்தையும் ஆங்கில மொழியில் மொழிபெயர்த்தவர். புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பாமாலை முதலிய நூல்களின் சில பகுதிகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்ததோடு, தமது கல்லறையில் “போப் ஐயர் - ஒரு தமிழ் மாணவர்” என எழுத ஆசைப்பட்டவர்.

அகராதி ஆக்கம் :

பண்டை நிகண்டுகளில் அமைந்த சொற்களை பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என வகுத்து சதுர் அகராதி என்னும் பெயரால் அரியதோர் நூலை வீரமாமுனிவர் வெளியிட்டிருந்தார். இதுவே பின் எழுந்த அகராதிகளுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது. தமிழ் இலத்தீன் அகராதி, தமிழ் போர்த்துக்கீசியம் அகராதி போன்றனவும் இவரால் ஆக்கப்பட்டன.

உரைநடை :

கிறிஸ்தவ சமயத்தை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்காக மேலை நாட்டு அறிஞர்களால் பல உரைநூல்கள் எழுதப்பட்டன. தத்துவபோதக சுவாமிகள் மதச் சார்புடைய வடமொழி கலந்த பல தமிழ் வசன நூல்களை எழுதியுள்ளார். அச்சுவாகனத்தை அறிமுகப்படுத்தியதால் பல உரைநூல்களை அவர்களால் எழுதி வெளியிடமுடிந்தது. கிறிஸ்தவ சமயத்தை சாதாரண மக்களும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சாதாரண பொது மக்களின் பேச்சுமொழி வழக்கை ஒட்டியதாக உரைநடை எழுந்தன. ஆங்கில மொழிக்குரிய குறியீட்டு முறைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. உரைநடையின் தந்தையென வீரமுனிவர் அழைக்கப்படுவதிலிருந்து அவரது பணி எத்தன்மையானதென்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இவரைத் தொடர்ந்து தத்துவபோதக சுவாமிகள் தத்துவக் கண்ணாடி, யேசுநாதர் சரித்திரம் போன்ற உரை நூல்களை எழுதினார்.

இவ்வகையில் மதம் பரப்ப வந்தோர் தமிழ்மொழிக்கு இலக்கணம், இலக்கியம், அகராதி, உரைநடை என பல்துறைகளில் பணியாற்றியுள்ளனர்.

8. உரைநடை வளர்ச்சியின் விளைவாக தமிழில் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றிய வாற்றை ஆராய்க.

இலக்கியம் எந்தெந்த வகையில் மக்களுக்குப் பயனுடையதாக இருக்கவேண்டுமென்பதை பற்றிய சிந்தனைகள் காலந்தோறும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகிக்கொண்டே வந்துள்ளது. மேலைத் தேசத்தவர் வருகையுடன் உரைநடை வளர்ந்தது. உரைநடை வளர்ச்சியின் விளைவாக தமிழில் புதிய இலக்கிய வடிவங்கள் தோன்றின.

நாவல்கள் :

செய்யுள் நடையில் நீண்ட கதைகளைக் கூறுவது காப்பியம் என்பது போல உரைநடையில் நீண்ட கதையைக் கூறுவது நாவல் எனலாம். நிகழ்கால அல்லது கடந்தகால யதார்த்த வாழ்வினைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கதாபாத்திரங்களையும் அவற்றின் நடத்தைகளையும் பிரச்சினைகளையும் புலப்படுத்தும் ஓர் இலக்கியமே நாவலாகும். ஆங்கிலத்தில் நன்கு புலமை பெற்றிருந்த மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை செய்யுள் நூல்களை எல்லோரும் படிக்க முடியாது என உணர்ந்து உரைநடை வாயிலாக நல்ல கருத்துக்களை உணர்த்தவேண்டும் என்ற வகையிலேயே பிரதாப் முதலியார் சரித்திரம் என்ற நாவலை எழுதினார். தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நாவல் இதுவேயாகும். அறநெறிக் கருத்துக்களை முதன்மைப்படுத்தி இந்நாவல் எழுதப்பட்டது. இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்த இரண்டாவது நாவல் என்றும் தமிழ் நாவலின் தலைப்பிள்ளை என்றும் கூறப்படும். இதைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் அசன்பேயின் காதல் இரண்டாவது நாவலாக வெளிவந்தது. தமிழகத்தில் நடுச சாஸ்த்திரி, மாதவையா, இராஜமையர் போன்றோர் ஆரம்ப கால நாவலாசிரியர்களாவர்.

மக்கள் பேசும் தமிழின் நடையில் உள்ள உயிர்த்துடிப்பையும் வேகத்தையும் கண்டறிந்து வரலாற்று நாவல்களையும், சமுதாய வாழ்வு பற்றிய நாவல்களையும் எழுதி பிரசித்தி பெற்றவர் கல்வி ஆவர். நாவல் இலக்கியத்தை வளர்த்தவர்களில் அகிலன், மு. வரதராஜன் போன்றோருக்கும் முக்கியமான இடமுண்டு. க.ந.சுப்பிரமணியம், நா.பார்த்தசாரதி, ஜெயகாந்தன் போன்றவர்கள் காலவோட்டத்திற்கேற்ப நாவல்களை எழுதி புகழ்பெற்றவர்.

சிறுகதைகள் :

தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சியடைந்ததன் பயனாக தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களில் சிறுகதையும் ஒன்றாகும். 'மூர்த்தி சிறிதானாலும் கீர்த்தி பெரிது' என்று ஒரு வாசகம் உண்டு. சிறுகதை இலக்கியத்திற்கு இது முற்றிலும் பொருந்தும். சிறுகதை உருவத்தில் சிறியது. வாழ்க்கை நிகழ்ச்சித் தொடரில் இது தொட்டுக் காட்டும் எல்லையும் மிகச் சிறியது. ஒரு நிகழ்ச்சி, ஒரு சுவை, அல்லது ஓர் உணர்ச்சிதான் சிறுகதையின் ஆட்சியின் எல்லை. இன்றைய இலக்கிய உலகில் சிறுகதைக்குள்ள பெருஞ் சிறப்பு வேறு இலக்கிய வகைகளுக்கு இல்லை.

சிறுகதை இலக்கியத்தை தமிழில் அறிமுகப்படுத்தியவர் வ.வே.சு ஐயர் ஆவர். இவருக்கு முன்னர் வீரமாமுனிவர், செல்வக்கேசவராயர் போன்றோர் சிறு சிறு கதைகள் எழுதிய போதிலும் சிறுகதை என்ற தனி இலக்கியமாக விளங்கும் வகையைச் சார்ந்தன அல்ல. வ.வே.சு.ஐயரின் மங்கையர்க்கரசியின் காதல் என்பதே முதல் சிறுகதைத் தொகுதியாகும். எனினும் சிறுகதை செழிப்பாக வளரத் தொடங்கிய காலம் மணிக்கொடிக் காலமாகும். உலகச் சிறுகதைகளுக்குள்ளே தமிழ்க் கதைகளும் இடம்பெறக் கூடிய நிலைக்கு அவ்விலக்கிய வகையினை வளர்த்தவர்களுள் கு.ப.ரா; புதுமைப்பித்தன் ஆகிய இருவரையும் நாம் சிறப்பாக குறிப்பிட வேண்டும்.

கட்டுரைகள் :

உரைநடை வளர்ச்சியின் விளைவாக தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களில் கட்டுரை இலக்கியம் மிகப் பிரதானமானது. இதனைத் தொடக்கிவைத்தவர் வேதநாயகம்பிள்ளையாவர். அவர் எழுதிய 'பெண் கல்வி' என்பது கட்டுரை வகையைச் சார்ந்தது. எனினும் கட்டுரையில் காணப்படவேண்டிய பண்புகள் மிகவும் குறைவாகவே காணப்பட்டன. செந்தமிழ் நடையில் பல கட்டுரைகளை எழுதி தமிழை வளர்த்தவர்களுள் செல்வக்கேசவராய முதலியார், பண்டிதமணி கதிரசேச் செட்டியார், கலியாண சுந்தர முதலியார், பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை, சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், விபுலானந்த அடிகள் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். எடுத்துக் கொண்ட பொருளை ஒழுங்குசெய்து அதற்கேற்ப உருவம் அமைத்து

காட்டிய பெருமை செல்வக்கேசவராயருக்கே உரியது. வேங்கடசாமி நாட்டார் எழுதிய கட்டுரைக்கோவை என்ற நூல் இலக்கண வரம்பு கடவாத நடையில் எழுதப்பட்டது. கதிரேசன் செட்டியார் எழுதிய சமயக் கட்டுரைகளும் இலக்கிய கட்டுரைகளும் உரைநடைக் கோவை என இரு பாகங்களாக வெளிவந்தன. வி. கலியாணசுந்தரனாரது கட்டுரைகள் இலக்கண அமைதியுள்ள செந்தமிழ் நடையில் பேச்சுத்தமிழின் சாயலும் படிந்திருக்கும். பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை விபுலானந்த அடிகள் போன்றோரின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

நவீன நாடகங்கள் :

தமிழில் உரைநடை வளர்ச்சியின் விளைவாக தோன்றிய இலக்கிய வடிவங்களில் நவீன நாடகங்கள் குறிப்பிடவேண்டியதொன்றாகும். நவீன நாடகம் தோன்றுவதற்கு முன்னர் கர்நாடக சங்கீதப் பாடல்களையும் செந்தமிழ் நடையிலே அமைந்த உரையாடல்களையும் உள்ளடக்கிய கொட்டகை கூத்துக்கள் எனப்படும் கம்பனி நாடகங்களே சிறப்புற்றிருந்தன. ஆங்கில மொழிப் புலமை பெற்ற பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளையின் மனோன்மணியம் செய்யுள் யாப்பிலே எழுதப்பட்டது. சூரிய நாராயண சாஸ்த்திரியார் (பரிதமாற்கலைஞர்) எழுதிய ரூபாவதி, கலாவதி ஆகிய இரு நாடகங்களும் உரைநடையில் எழுதப்பட்டன. அரங்கிலே நடிக்கும் நவீன முறை நாடகங்களுக்கு வழிகாட்டியவர் பம்பல் சம்பந்த முதலியார் ஆவர். இவரையே நவீன நாடகத்தின் தந்தையென்று கலையரசு சொர்ணலிங்கம் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களை தமிழில் வாணிபுர வணிகன், விரும்பிய விதமே அமலாதித்தியன் முதலிய நாடகங்களை மேடைக்கு உகந்த முறையில் எழுதியவர். டி.கே.எஸ். சகோதரர்கள் நவாப் இராசமாணிக்கம் போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர். உரைநடையில் படிப்பதற்காகவும் நடிப்பதற்காகவும் பேச்சுமொழியைப் பயன்படுத்தியோரில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை மிகச் சிறந்தவராவர்.

திறனாய்வுத்துறை :

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சியின் விளைவாக திறனாய்வு என்ற துறையும் வளர்ச்சியடைந்தது. வ.வே.சு. ஐயர் எழுதிய 'கம்பராமானரசனை' என்ற நூல் இத்துறையில் வழிகாட்டியாகும். அதைத்

தொடர்ந்து டி.கே.சிதம்பரநாத முதலியார் எழுதிய இதய ஒலி, பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் எழுதிய இலக்கியக் கலை என்ற நூலும் மு. வரதராசனார் எழுதிய இலக்கியத்திறன், இலக்கியத்தின் ஆராய்ச்சி போன்ற நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

9. மேலைத் தேசத்தவர் வருகையின் பின்னர் தமிழ் இலக்கியம் பொருள் மரபிலும் வடிவத்திலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை குறிப்பிடுக.

மேலைத் தேசத்தவர் வருகையோடு குறிப்பாக ஆங்கிலேய ருடைய காலத்தில்தான் இலக்கியப் பொருளிலும் வடிவத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தி, ஐரோப்பியர் நாகரிகத் தொடர்பு, தேசிய இயக்கம் முதலான காரணங்களால் தமிழ் மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. கல்வி நாடெங்கும் பரவவே அரசியலிலும் அறிவியற் கலைகளிலும் பொது மக்களுக்கு ஊக்கம் பிறந்தது. ஆங்கிலத்தில் புலமைபெற்ற தமிழ் அறிஞர் பலர் அம்மொழியிலுள்ள கருத்துக்களையும் கற்பனைச் சித்திரங்களையும் அறிவு விருத்திக்குரிய பிறவற்றையும் பொது மக்களிடையே பரப்ப முன்வந்தனர். காந்தியடிகள் தொடக்கிவைத்த சுதந்திர இயக்கமும் மக்களிடையே புத்துயிர் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கியது.

‘அந்தணர் வளர்க்கும் செந்தழல் தன்னிலும் நாட்டபிமானம் உள்முட்டிய சினத்தி’ என்ற குரல் ஒலிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. கடவுள், காதல், பக்தி என்று ஓடிக்கொண்டிருந்த தமிழ் இலக்கியப் பொருள் மரபு சமுதாயத்தில் காணப்படும் அன்றாடப் பிரச்சினைகள், சமூக சீர்திருத்தங்களில் மேலோங்கத் தொடங்கிற்று. மரபுவழி இலக்கியங்களில் சில வடிவ அடிப்படையில் மரபை பேணியபோதிலும் பொருள் அடிப்படையில் சமூகச் சீரழிவை சுட்டிக் காட்டும் வகையில் இலங்கையில் கனகி புராணம், கோட்டுப் புராணம் முதலிய நூல்கள் தோன்றத் தொடங்கின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் அறிவியற் கல்வி காரணமாக தேசிய, தாராண்மை வாதக் கருத்துக்கள் இலக்கியத்தில் இடம்பிடித்தன. விடுதலை எனது பிறப்புரிமை என எழுந்த எழுச்சி நாட்டின் இலக்கியக் கலையிலும் பிரதிபலித்தது.

மேலைத் தேசத்தவர் வருகையின் பின் இலக்கிய வடிவத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. செய்யுள் இலக்கிய மரபு உரைநடைக்கு மாறத் தொடங்கியது. வீரமாமுனிவர் உரைநடையின் தந்தை என்றும் ஆறுமுக நாவலர் வசனநடையின் கைவந்த வல்லாளர் என்றும் போற்றப்பட்டனர். 'தமிழ் உரைநடை எழுந்து நடக்கத் தொடங்கியது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே' என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி சிறப்பிக்கின்றார்.

செய்யுள் இலக்கியம் முற்றாக கைவிடப்படவில்லை. பாரதியார் கவிதையில் பொருளிலும் மாற்றம் செய்தார். வடிவத்திலும் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணினார். ஒரு காலத்தில் இலக்கியத்தில் சமயத்திற்கு இருந்த முதன்மை குறைந்து தேசபக்தி, இன மொழிப்பற்று, சமுதாய விடுதலை என முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது. பெருங்காப்பிய, சிறு காப்பிய வடிவங்களுக்குப் பதிலாக குறுங்காப்பியங்கள் தோன்றின. தன் உணர்ச்சிப் பாடல், வசன கவிதை என வடிவத்தில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

புத்திலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, விமரிசனம் என பல்துறை மாற்றங்கள் மேலைத்தேசத்தவர் வருகையோடு ஏற்பட்டது. அச்சுக்கூடங்களின் பயன்பாட்டினால் பதிப்பு முயற்சிகள், பத்திரிகைகள், பாட நூல்கள் என வளர்ச்சி பெற்றன. மேலைத்தேச இலக்கிய வடிவங்கள் அறிமுகப்படுத்தும் வேளையில் மொழிபெயர்ப்புக் கலையும் வளர்ச்சியடைந்தது.

10. ஐரோப்பியர் காலத்தில் பத்திரிகை துறை வளர்ச்சி தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை சுருக்கமாக காட்டுக.

அச்சுயந்திரத்தின் அறுவடைகளில் ஒன்றான பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். தமிழில் முதல் தோன்றிய பத்திரிகை உதயதாரகை (1841) என்பதாகும். அதைத் தொடர்ந்து இலங்கை நேசன், இலங்காபிமானி, கிறிஸ்தோபகாரி பாலியர் நேசன், இந்து சாசனம் என பல பத்திரிகைகள் தோன்றின. தமிழகத்தில் சத்திய வேதக் கொடி, சத்திய வர்த்தமானி, தத்துவ போதினி, விவேக சிந்தாமணி, சுதேச மித்திரன், தேசபக்தன் என பல பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. பத்திரிகைகள் நாளிதழ்களாகவோ

பருவ இதழ்களாகவோ வெளிவந்தன. இவை தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

பத்திரிகைகளின் தோற்றம் தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு ஊன்றுகோலாயின. பத்திரிகைகள் பலரும் படித்து அறிதற்கென பிரசுரிக்கப்படுபவை. அதனால் அவற்றில் கையாளப்படும் நடைவகை பலரும் படித்து அறியத்தக்கதாக அமைந்தன. சமய கண்டனங்கள், தமிழுக்குப் புதிதாகவுள்ள மேலைத்தேச கலைகள், புதிய கருத்துக்கள் ஆகியவற்றை தமிழ் உரைநடையில் வெளிப்படுத்த பத்திரிகைகள் உதவின. தமிழில் பல வகையான உரைநடைகள் வளர பத்திரிகைகளே வழிவகுத்தன. தமிழ் உரைநடை பொதுமக்களுக்குரியதாகவும் பிறமொழிகளில் உள்ள கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற கருவியாகவும் பத்திரிகைகள் விளங்கின.

ஆங்கிலக் கல்வி விருத்தி, ஐரோப்பிய நாகரிகத் தொடர்பு, தேசிய இயக்கம் முதலான காரணங்களினால் அரசியலிலும் அறிவியற் கலையிலும் பொதுமக்களுக்கு ஊக்கம் பிறந்தது. இதனால் புதிய கருத்துக்களும் கற்பனைச் சித்திரங்களும் பொது மக்களிடையே பரப்ப பத்திரிகைகளே உதவின. மக்கள் படித்தறிய விரும்பும் அரசியல் சம்பந்தமான விடயங்களையும் அறிவியற் பொருள்களையும் பிறவற்றையும் பரப்பும் நோக்கமாகவே பத்திரிகைகள் தோன்றின. பத்திரிகை வளர்ச்சியுடன் ஆங்கில மொழிக்குரிய குறியீட்டு முறைகளும் உரைநடையில் இடம்பெற்றன. இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பரம்பலுக்கும் வாசகர் பெருக்கத்திற்கும் பத்திரிகைகள் உதவின. இலக்கிய இதழ்களாக செந்தமிழ், ஞான சாகரம், செந்தமிழ்செல்வி, மணிக்கொடி பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. புதுமைப்பித்தன், பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராஜகோபாலன் போன்ற சிறுகதை ஆசிரியர்கள் மணிக்கொடி பத்திரிகையின் எழுத்தாளர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முதல் நாவல் ஆசிரியரான வேதநாயகம்பிள்ளையும் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரே யாவர். இலக்கியத்துறையில் பல்வகை பார்வைக்கும் பரிசோதனை களுக்கும் பத்திரிகைகள் உதவின.

பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சி மக்கள் மத்தியில் மொழி யுணர்வு, இலக்கிய உணர்வு போன்றவற்றை மக்கள் மத்தியில்

ஏற்படுத்தின. உலக அறிவு, உலக நோக்கு, வரலாற்று உணர்வுகளை ஊட்டின.

தாராண்மை வாதம், தேசிய உணர்வு மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட பத்திரிகைகள் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன. சுதேச மித்திரன், பத்திரிகையின் துணை ஆசிரியராக விளங்கியவர் பாரதியார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தேசப்பற்று, தேசபக்தன், நவசக்தி போன்ற பத்திரிகைகள் அரசியல் தமிழ் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின.

11. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பதிப்புத்துறை தமிழிலக்கியப் போக்கில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களை குறிப்பிடுக.

அச்சு யந்திரம் பதிப்புத்துறை வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. செல்லரித்து மண்வாய்ப்பட்டு குற்றுயிராகக் கிடந்த தமிழ் இலக்கண இலக்கிய ஏடுகள் தேடி எடுக்கப்பட்டு அச்சுப் புத்தகங்களாக புதிய வடிவம் பெற்றன. இத்தகைய முயற்சிகளில் டாக்டர் உ.வே.சாமிநாத ஐயர், ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோரம்பிள்ளை போன்றவர்கள் முதன்மை பெற்றனர். சென்னை கல்விச் சங்கத்தினர் மத போதகர்கள் போன்றோரும் பதிப்பிலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியால் தமிழ் இலக்கியம் பொது மக்கள் மத்தியில் நடமாடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஏட்டுச் சுவடியில் முடங்கிக் கிடந்த தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய, சாத்திர நூல்கள் பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியால் நூல்களாக நடமாடும் சூழ்நிலை உண்டாகியது. இது இலக்கியத்தின் பண்பிலும் பெரு மாற்றத்தை உண்டுபண்ணியது. இதற்கு முன்னர் ஏட்டுச் சுவடிகள் வசதி படைத்தவர்களிடத்து மட்டுமே காணப்பட்டன.

பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியால் தமிழின் பண்டைய இலக்கியங்களைப் பேணவும் அறியவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தமிழ் இலக்கியம் தொன்மையானது, பண்பட்டது, வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. பிற நாட்டினர் நாகரிக நிலையை எட்டாத காலத்திலேயே தனக்கே உரிய தூய கலப்பற்ற இலக்கியப் போக்கினை கொண்டிருந்தது என அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அன்றியும் பதிப்புத் துறையினால்

உலக நாடுகளில் உள்ள அறிஞர்கள் தமிழ் மொழியின் தொன்மையை அறியக் கூடியதாகவும் இருந்தது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியடையாமல் இருந்திருந்தால் இப்பொழுது நமக்கு கிடைத்துள்ள பல பழைய இலக்கிய நூல்கள் கிடைக்காமலே அழிந்திருக்கும். பதிப்பு முயற்சியினால் இறவா வரம் பெற்று இன்று தமிழ் இலக்கியத்தை வளம்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

பதிப்புத்துறை வளர்ச்சியால் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற துறை வளர்ந்தது. நூல்களை தொகுத்தல், பட்டியல் தயாரித்தல், நூலாசிரியர்களை அகர வரிசைப்படி ஒழுங்குபடுத்தி அவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களை எழுதுதல் என்ற வகையில் இலக்கிய வரலாறு எழுதுவதற்கு பதிப்புத்துறை உதவியது. பதிப்புரைகளினூடாக கலை ஆராய்ச்சி, வரலாற்று உணர்வு, ஒப்பியல் நோக்கு, ஆய்வறிதல் போன்றன பதிப்புத்துறையில் வளர தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதுவதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, சைமன் காசிச்செட்டி போன்றோர் முன்னோடிகளாக விளங்கினர்.

12. தொடக்க கால தமிழ் நாவல்களின் பொதுவான பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுக.

வசன வடிவில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு நீளமுடையதாகவும், புனைந்துரைக்கப்படுவதாகவும், பாத்திரங்களின் பண்புகளையும் செயல்களையும் வாழ்க்கையில் உள்ளபடியே இயல்பான கதைப் பொருளில் அமைத்து அவற்றின் உணர்ச்சி மோதல்களை சித்தரிப்பதாகவும் அமைவது நாவல் இலக்கியமாகும். மேலைத் தேசத்தவரின் வருகையால் ஆங்கிலக் கல்வியினூடாக அறிமுகமானதே தமிழ் நாவல் இலக்கியமாகும்.

தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தை தொடக்கிவைத்தவர் மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை ஆவர். இவரைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் அறிஞர் சித்திலெப்பை தமிழகத்தில் நடேச சாஸ்த்திரி, ராஜமையா, மாதவையா என பலரும் எழுதிய நாவல்களே தொடக்க கால நாவல்கள் ஆகும். ஆரம்ப கால தமிழ் நாவல்களின் பொதுப் பண்பாக அவை காவிய மரபைப் பின்பற்றி இருந்தன. களிப்புட்டலும்

அறிவு புகட்டலுமே இலக்கியத்தின் பணியென அழுத்தம் திருத்தமாக நம்பினர். காவியம், புராணம் ஆகியவற்றின் சாயலில் வசன காவியங்களைப் படைத்தனர். ராஜமையர், மாதவையா ஆகியோரது நாவல்களில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் மேற்கோள்கள் காணப்பட்டிருந்தன.

அறநெறிக் கருத்தை முதன்மைப்படுத்தி எழுதப்பட்டதே பிரதாப முதலியார் சரித்திரம். நற்குணங்களின் சின்னமாக பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டன. தீய குணங்களை மக்கள் வெறுக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அறிவுரையுடன் கூடிய உபதேசங்கள் காணப்பட்டன. எனினும் மாதவையாவின் நாவல்களில் சாதி, சமய சடங்குகளின் பேரால் பெண்ணினத்திற்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளை சுட்டிக்காட்டும் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றன.

ஆரம்ப கால நாவல்கள் சரித்திரம் என்ற பெயரால் கதை கூறுவது போல காணப்பட்டன. பிரதாப முதலியார், சுகுணசுந்தரி, கமலாம்பாள், பத்மாவதி, வீரசிங்கன், தீனதயாளு ஞானாம்பிகை போன்றவரது சரித்திரங்களாகவே நாவல்கள் அமைந்தன. வாசகர் களுக்கு இப் பாத்திரங்கள் உலகில் வாழ்ந்தவர்களாகவே தென்பட்டனர்.

கதை சொல்லும் முறையில் தொடக்க கால நாவல்கள் பழைய முறைமையினை அனுசரித்தே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரு ஊரில் ஒரு ராசா... என்ற முறைமை பின்பற்றப்பட்டது. சுகுணசுந்தரி, பிரதாப முதலியார் சரித்திரம், கமலாம்பாள் போன்ற நாவல்கள் சுயசரிதம் போல கதைகளைக் கூறுகின்றன.

மொழிநடையைப் பொறுத்தவரையில் ராஜமையர், மாதவையா நாவல்களில் கேட்கும் உரையாடல் பிராமணர் இல்லங்களில் உள்ளது போல அமைந்தன. முதலியார், செட்டியார் வீட்டுப் பேச்சும் இடம்பெற்றுள்ளன. எனினும் மொழிநடையில் எளிமை காணப்பட்டது. கமலாம்பாள் சரித்திரத்தில் அழகான வர்ணனைகளும் கவிதைகளும் கலந்து மணம் வீசுவதாக பிச்சமுர்த்தி கூறுவர்.

13. தொடக்க கால தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் முக்கிய பண்புகள் யாவை?

தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை என்று போற்றப்படுபவர் வ.வே.ச. ஐயராவர். எனினும் இவர் காலத்திற்கு முன்னரும் சிறிய உருவத்தில் கதைகள் எழுதப்பட்டிருந்தன. அவை சிறுகதை என்னும் புதிய இலக்கிய வகையை உருவாக்குகின்றோம் என்ற உணர்வுடன் எழுதப்படவில்லை. தொடக்க கால சிறுகதை ஆசிரியர்களாக வ.வே.ச.ஐயர், பாரதி, மாதவையா போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ்ச் சிறுகதையின் தொடக்கம், வரலாறு ஆகியன தமிழ் நாட்டுடன் பின்னிப்பிணைந்தனவாக காணப்பட்டன. வ.வே.ச. ஐயரின் குளத்தங்கரை அரசமரம் தமிழ் நாட்டையே முற்றுமுழுதாக பிரதிபலிக்கின்றது. தமிழ்நாட்டு வாழ்வியல் முறைக்கும் மரபிற்கும் ஏற்ப சிறுகதைக்குரிய உருவம் சிதையாமல் கூறப்பட்டது.

நேரடியாகவே அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்த வ.வே.ச. ஐயரும் பாரதியும் சிறுகதை இலக்கியத்தை பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுத்தியிருந்தமையை அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்திய சுதந்திர போராட்டத்திலே மக்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அவரது கதைகள் அமைந்தன.

தொடக்க கால சிறுகதையில் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. காந்திய நெறி, ஆங்கிலத் தொடர்பு, தேசிய இயக்கம் போன்றவற்றின் பின்னணியில் கதைகள் பல வெளிவந்த போதும் பெண்களின் இழிநிலை, வரதட்சணை முதலான சமூகப் பிரச்சினைகளையும் கதைகளினூடாக எடுத்து விளக்கின.

பாரதியார், மாதவையா போன்றோரின் கதைகளில் தரும் போதனைகள் இடம்பெறுவதை காணமுடியும். பாரதி தாசுரின் கதைகளை மொழிபெயர்த்து எழுதியமையும் மாதவையா சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முதன்மைப்படுத்தியதாலும் உருவத்திற்கு அவர்களால் முழுமை கொடுக்கமுடியவில்லை.

சிறுகதைகளில் தொடக்க கால ஆசிரியர் கையாண்ட மொழிநடையைப் பொறுத்தவரை சொல்லும் பொருளுக்கேற்ப நடையை வகுத்துக்கொண்டனர். பிறமொழிப் பதங்களை தேவைக்கேற்றவாறு பயன்படுத்தி ஆற்றலும் அழகும் பொருந்திய வசனங்களை அமைத்துக்கொண்டனர்.

14. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வீரமாமுனிவர் பெறும் முக்கியத்துவத்தினை விளக்குக.

ஐரோப்பாவில் இருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு கிறிஸ்தவ சமயப் பிரசாரம் செய்தற் பொருட்டு வந்தவர்களுள் பொதுவாக தமிழ் மொழிக்கும் சிறப்பாக தமிழ் உரைநடைக்கும் பெரும் தொண்டாற்றியவர் வீரமாமுனிவராவர்.

i. உரைநடை இலக்கியத்துறையில் அவரது பணிகள் :

பழைய உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட உரைநடையில் இருந்து வேறுபட்ட ஒரு உரைநடையை ஆக்கித்தந்தவர். சமயக் கொள்கைகளையும் சமய உண்மைகளையும் கல்வி அறிவில்லாத பொதுமக்களும் படித்தறிய வேண்டும் என்பதற்காக சாதாரண மக்களுடைய பேச்சுவழக்கில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்களைக் கையாண்டு ஒரு புதிய வகையிலான உரைநடையை அறிமுகம் செய்தவர். வேதியர் ஒழுக்கம் போன்ற நூல்கள் பொதுமக்களை நோக்கியே எழுதப்பட்டன. வீரமாமுனிவர் கையாண்ட உரைநடை வகை தமிழில் முன்னொரு காலத்திலும் இல்லாததனால் புதிய உரைநடையை தொடக்கிவைத்த அவரை 'தமிழ் உரைநடையின் தந்தை' எனக் கூறுவர்.

ii. செய்யுள் இலக்கியத் துறையில் :

நீண்ட கால இடைவெளிக்குப் பின்னர் வீரமாமுனிவர் எழுதிய 'தேம்பாவணி' என்னும் நூல் மிகச் சிறந்த காப்பியமாக கொள்ளப்படுகின்றது. யேசுநாதரின் பிறப்பு வரலாற்றையும் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் பெருமைகளையும் இந்நூல் கூறுகின்றது. சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம் முதலான மரபுவழிக் காப்பியங்களை பின்பற்றியதோடு மேலை நாட்டு இலக்கியக் கருத்துக்களையும் கூறுகின்றது. இதனைவிட திருக்காவலூர் கலம்பகம், கித்தேரியம்பாள் அம்மாளை, அடைக்கலநாயகி வெண்பா முதலிய சிற்றிலக்கியங்களையும் எழுதியவராவர்.

iii. அகராதித் துறையில் :

பண்டைய நிகண்டுகளில் அமைந்த பதங்களை பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என நான்கு பிரிவுகளாக வகுத்து

அகர வரிசையில் ஒழுங்குபடுத்தி 'சதுர் அகராதி' என்னும் பெயரால் அரியதோர் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இதுவே பிற்காலத்தில் எழுந்த பேரகராதிகளுக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருந்தது.

iv. இலக்கணத் துறையில் :

தமிழ் நெடுங்கணக்கு அக்காலத்தில் எழுத்தின் வரிவடிவில் சில குறைபாடுகளை உடையதாக இருந்தது. உயிரெழுத்துக்களில் சில எழுத்துக்களின் குறில் நெடில் வேறுபாட்டை நீக்கியவர். தமிழில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்தவராக கருதப்படுகின்றார். குட்டித் தொல்காப்பியம் எனப்படும் தொன்னூல் விளக்கம் என்ற இலக்கண நூலையும் எழுதியவர்.

v. அங்கத இலக்கியம் :

தமிழில் முதன்முதலாக அங்கத இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகவும் விளங்கியவர். பரமார்த்த குரு கதை என்பதே அவ்விலக்கியமாகும்.

செந்தமிழ் தேசிகள், உரைநடையின் தந்தை, தமிழ் அகராதியின் முன்னோடி என்றெல்லாம் பாராட்டப்பட்டவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

தமிழ்மொழியில் தோன்றிய இலக்கியங்களை வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஆய்வு செய்யும் முறை ஓரளவு வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. அண்மைக் காலங்களில் பிரதேச மொழி, பிரதேச இலக்கியம் எனப்படும் துறை மேலை நாடுகளில் வளர்ச்சியடைந்தது போல கீழை நாடுகளில் வளர்ச்சி பெறவில்லை. எமது மொழியைப் பொறுத்தவரை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொதுவாகவும் எமது பிரதேச இலக்கிய வரலாற்றைச் சிறப்பாகவும் நோக்கவேண்டிய தேவை உள்ளது. இத்தேவை நோக்கி தமிழ் ஆய்வாளர் பலர் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினர். பேராசிரியர் கைலாசபதி கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைப் பாடத் திட்டத்தில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஓர் அலகாக சேர்த்துக் கொண்டார். இன்று அவர் போட்ட விதை ஒரு பெரிய ஆல விருட்சமாக வளர்ந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பின்வரும் கால கட்டங்களாக நோக்கப்படுகின்றது.

- ◇ ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம்
- ◇ போர்த்துக்கேயர் காலம்
- ◇ ஒல்லாந்தர் காலம்
- ◇ ஆங்கிலேயர் காலம்
- ◇ சுதந்திர இலங்கைக்குப் பிற்பட்ட காலம்.

1. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தனியாக எடுத்து நோக்கப் படுவதற்கான தேவை குறித்து கருத்துரை வழங்குக.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற தொடர் இலங்கையின் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களை குறிப்பதாகும். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தனக்கென சில தனித்துவமான பண்புகளைக் கொண்டிருப்பதோடு தமிழக இலக்கிய வரலாற்றுத் துறைகளின் வளர்ச்சிக்கு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியமே முன்மாதிரியாக இருந்தது. இதனை தமிழக தமிழறிஞர்கள் பலர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். மயிலை சீனி வெங்கடாசலம், பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை போன்றோர் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாறு இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கே உரித்தானது என வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். எமது எழுத்தாளர்கள் இலங்கைக்கே உரித்தான வாழ்க்கை முறைகளையும், பிரச்சினைகளையும் பேச்சு வழக்குகளையும் பிரக்ஞை பூர்வமாக எழுதத் தலைப்பட்டபோது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் தனியாக நோக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து மேலோங்கியது.

ஈழத்து இலக்கியம் என பேணப்பட்டுள்ள இலக்கியங்களை நோக்கும்போது வரன்முறையான ஆக்க இலக்கிய எழுத்துக்கள் யாழ்ப்பாண அரசுக் காலம் முதலே முதனிலைப்படுவதை இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிடுவர். இவற்றில் கருத்தே இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தனித்து நோக்கும் பண்பு ஆரம்பமாகின்றது.

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் தோன்றிய இலக்கியங்களில் சில தமிழகத்திற்கே வழிகாட்டக்கூடிய விரத மகிமைகள் கூறும் புராணங்கள் எழுந்தன. ஈழத்து மண் வாசனையைப் புலப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரால் எழுதப்பட்டன. இதைத் தொடர்ந்து கனகி புராணம் என்ற அங்கத இலக்கியமும், பெண்ணூரிமையை வலியுறுத்தும் தத்தைவிடு தூதும் அக்காலம் வரையில் தமிழகத்திலிருந்து வேறுபட்டு தனித்துவமான பண்பினை கொண்டிருந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கைப் பெரியோர்கள் உரைநடை வளர்ச்சியிலும் பழந்தமிழ் நூலைப்

பதிப்பித்து வெளியீடு செய்வதிலும், அகராதி எழுதும் முறையிலும் தமிழக அறிஞர்களுக்கு முன்னோடிகளாக விளங்கினர். இதுவும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஈழத்தின் தனித்துவத்தையே பேணுகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சில புதுமையான போக்குகள் இலங்கையில் மட்டுமே தோன்றின. கவிதையானது பழைய இறுகிய கட்டுப்பாடுகளை உடைத்துக்கொண்டு மக்களுக்கு கிட்டியதாக பேச்சோசைப் பாங்கினை தழுவினதாகவும் நவசிந்தனைகளை வெளியிடுவதாகவும் அமைந்தன. இவைகளை இன்றைய கவிதை உலகிற்கு இழுத்து வரவேண்டும் என மகாகவி கூறியதும் அவரது குறும்பாவின் இயல்பும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் தனித்துவத்தைப் பேணுகின்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த பின் கவிதையில் மூன்று போக்குகள் அவதானிக்கப்பட்டன.

- i) 1967/68 சாதியத்திற்கு எதிரான போராட்டம்
- ii) யாழ்ப்பாண பொது நூலகம் எரிக்கப்பட்டமை.
- iii) இடப்பெயர்வு அவலங்கள்

இவைகளைப் பொருளாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு மட்டுமேயுண்டு. பல்லின சமுதாய மொன்றில் இனத்துவ உறவுகள் மோசமடைவதால் விளையும் அவலங்களையும் அவற்றுள் சிக்கித் தவிக்கும் மக்களின் ஓர்மங்கள் உயிராசைகளையும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு சித்திரிக்கின்றது.

எமது நாட்டவரின் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் இவ்விட வாழ்வையும் பிரச்சினைகளையும் மையமாக கொண்டனவாக காணப்படுகின்றன. இலங்கைத் தமிழ் புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் தனியாக எடுத்தாளப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் வாழ்வினையும், பிரச்சினைகளையும் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், மொழியாட்சிகள் முதலானவற்றை எடுத்துக் காட்டும் பிரதேச இலக்கியங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளும் தோன்றிய வண்ண

முள்ளன. ஆதலால் அவற்றையும் தனித்து நோக்கப்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் தனித்து நோக்கப்பட வேண்டும் என்ற தேவை அவ்வப்போது ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களால் சுட்டிக் காட்டப்பட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஈழத்து இலக்கியத்தின் சிறப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் நாவலரின் பிரபந்தத்திரட்டு உணர்த்துகின்றது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஈழத்து இலக்கியம் என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்தபோது பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை போன்றோரால் அது அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் கைலாசபதி தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்த போது ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவம் பற்றி வெளிக்கொணரப்பட்டது. ஈழத்து இலக்கியம் பற்றி தமிழக பத்திரிகை ஆசிரியரான பகீரதன், “ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதைகள் தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதைகளுக்கு பத்தாண்டுகள் பின்தங்கியவை” என்ற கூற்றை கண்டித்து பல கட்டுரைகள் தினகரனில் வெளிவந்தன. அன்றைய காலகட்டத்தில் பேராசிரியர் தில்லைநாதன் தினகரன் பத்திரிகையில் கடமையாற்றியவர். இந்த வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தார். இத்தகைய நிலைப்பாடுகளும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தனித்து நோக்கப்பட வேண்டிய தேவையை உணர்த்திநின்றது எனலாம்.

2. ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை அறிந்துகொள்வதில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை ஆராய்க.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றினை ஆய்வுசெய்ய முற்பட்ட அறிஞர்களிடையே அதன் தொடக்க காலத்தைக் கண்டறிவதே ஓர் அடிப்படைப் பிரச்சினையாக உள்ளது. இலக்கிய வரலாற்றினை உருவமைப்பதற்கு தேவையான தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் கடினத்தன்மை காணப்படுகின்றது. ஈழத்து மக்களிடையே வழங்கிவருகின்ற பண்பாடு, சடங்காசாரம், வழிபாட்டு மரபுகள் தொடர்பான ஆய்வு முயற்சிகள் துல்லியமாக மேற்கொள்ளப்படவில்லை. தமிழ்மக்களின் அரசியல் வரலாறு பூரணமாக தெளிவுபடுத்தப்படும்வரை ஈழத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் தெளிவற்றதாகவே காணப்படும்.

புதைபொருள் சான்றாதாரங்கள் சீரிய முறையில் பெற்றுக் கொள்ளப்படாமையும் மொழிப் பயன்பாட்டு ரீதியில் இருட்டடிப்பு நிகழ்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கலாம். குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிகளில் தமிழ் சமுதாயம் பண்பாட்டுப் பெறுமானங்களோடு வாழ்ந்திருந்தபோதும் அது தொடர்பான புதைபொருள் சான்றாதாரம் கிடைக்கவில்லை. சிங்களமொழி சமூகத்தின் வாழ்வியல் பரப்பை எடுத்துக்காட்டும் புதைபொருட்கள், கல்வெட்டுக்கள் தாராளமாக கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றினை ஒப்புநோக்கும் மானிட சமூக வியலாளர்கள் இனவாதக் கொள்கை அடிப்படையில் அழிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவை மட்டுமன்றி காலத்துக் காலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட படையெடுப்புக்கள், இயற்கை அனர்த்தங்கள் போன்றவற்றினாலும் அழிந்திருக்கலாம். சேர்த்து வைக்கப்பட்ட தடயங்கள் கூட போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அழிக்கப்பட்டதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் இலக்கியங்கள் தொகுத்துப் பேணப்பட்டது போல ஈழத்து தமிழ் இலக்கியங்களைத் தொகுத்துப் பேணுவதில் ஆர்வம் காட்டப்படவில்லை. தொகுப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படாமையால் அந்தந்த இலக்கியங்கள் அந்தந்த இடங்களிலேயே அழிந்து போயிருக்கலாம். தமிழ் இலக்கியங்களைப் பேணவேண்டும் என்ற அரச ஆதரவும் இருக்கவில்லை. அண்மைக்கால இலக்கியங்களை உணர்வுபூர்வமாக பேணப்படுவது போன்ற முயற்சி எமது முன்னோர்களால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதே உண்மை.

ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காலத்திற்கு முன்பு காணப்பட்ட இலக்கிய பரப்பு நிலை பற்றி எவ்வித தகவல்களும் இல்லாமையால் அதனை இருண்ட காலம் எனக் கூற முற்படுகின்றனர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுத் தேடுகையும் இருண்ட கால வரலாற்று தளத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுகின்றது. கிடைக்கப் பெற்ற சான்றாதாரங்களை கொண்டு ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போது ஆய்வாளர்களிடையே பல முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இதுவும் ஓர் அடிப்படைப் பிரச்சினையாக உள்ளது என்பதை நாம் மனம் கொள்ள வேண்டும்.

முடிவாக ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான போதிய சான்றாதாரங்கள் இன்மையும் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான ஆய்வாளர்களின் கருத்து முரண்பாடுகளுமே இலக்கிய வரலாற்றினை அறிந்துகொள்வதில் பாரிய பிரச்சினைகளாக உள்ளமையை மேற்குறிப்பிட்டவற்றிலிருந்து அறியலாம்.

3. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட முன்னோடி முயற்சிகளை விளக்கிக் காட்டுக.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று ஆரம்பநிலை தமிழ் நாட்டுடன் தொடர்புபட்டிருந்தது. தமிழ்நாட்டுப் புலவர்கள் பற்றி வெளிவந்த நூல்களில் ஈழத்துப் புலவர்களின் விபரங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை எழுதிய பாவலர் சரித்திர தீபகம் என்ற நூலில் ஈழத்துப் புலவர் தொடர்பான விபரங்களும், தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் எழுதிய தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், கல்லடி வேலுப்பிள்ளை எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, வித்துவ சிரோன்மணி கணேசையர் எழுதிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பரப்பிற்கு ஓரளவிற்கு விளக்கம் அளிப்பதாகவும் அமைந்துள்ளது. சைமன் காசிச்செட்டி எழுதிய தமிழ் புனராக் என்ற நூலில் பதின்மூன்று புலவர்களின் வரலாறும் அவர்களது இலக்கிய அறுவடைகளும் அவ்விலக்கியங்களின் பொருள் மரபு பற்றிய செய்திகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இவர்களைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் ஈழத்து கவிதைக் களஞ்சியம் என்ற நூலை வெளியிட்டார். இது இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை பிரக்கனூ பூர்வமாக அறிவதற்கு பெரிதும் உதவுகின்றது. இவரது நூல் இலங்கையில் தனிச் சிங்களச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஈழத்தில் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியத்தை வெளியுலகிற்கு கொண்டுவரும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது.

பேராசிரியர் சதாசிவத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை காலவரண்முறைப்படி பாகுபடுத்தியவராக Fxc நடராசா நோக்கப்படுகின்றார். இவர் தனது நூலில், மகா வம்ச காலம், ஆரிய சக்கவர்த்தி காலம், போர்த்துக்கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம், ஆங்கிலேயர் காலம், தற்காலம் என பாகுபடுத்திச் செல்கின்றார். இவரைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பரப்பை அரசியல் பின்னணியினூடாக பாகுபடுத்தி பாடு பொருள் விடயங்களையும் பகுத்து நோக்கியுள்ளார். யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றும் வரையுள்ள காலம், யாழ்ப்பாண இராச்சிய காலம், போர்த்துக்கேயர் காலம், ஒல்லாந்தர் காலம், பிரித்தானியர் காலம் எனப் பாகுபடுத்தியுள்ளார்.

இவரைத் தொடர்ந்து கே.எஸ். நடராசா ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வியல் ரீதியாக மேற்கொண்டார். சமய, சமூக, அரசியல் பரப்பின் பகைப்புலங்களினூடாக ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தவிர பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் பூலோகசிங்கம், பேராசிரியர் கைலாசபதி, பேராசிரியர் தில்லைநாதன் போன்றோர் அவ்வப்போது எழுதிய கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் ஊற்றுக்கண் என்று பாராட்டப்பட்ட பண்டிதமணியின் கட்டுரைகள் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு ஒரு முன்னோடியாக அமைந்தது என குறிப்பிடலாம்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை கலைத்திட்டத்தில் ஒரு பாடமாகச் சேர்த்த பெருமை பேராசிரியர் கைலாசபதிக்கே உரியது.

4. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் தோன்றும் வரையிலான காலப்பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இலக்கிய முயற்சிகளை ஆராய்க.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றத்திற்கு முன்னுள்ள இலங்கை தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான தகவல்களை திட்டவாடமாக அறிந்துகொள்வதற்கு போதிய ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் கிறிஸ்தாபத்தத்திற்கு முன்னரே

இலங்கையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்தமைக்கும் ஈழத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு அம்சங்களில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தமைக்கும் சான்றுகள் உள்ளன. இலக்கியங்கள் தொடர்பான சான்றுகள் கிடைக்காவிடினும் ஊகத்தின் அடிப்படையில் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கான சான்றுகள் காட்டப்படுகின்றன.

தமிழ்நாட்டில் சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலகட்டத்தில் ஈழத்தில் வாழ்ந்த பல தமிழ்ப் புலவர்களும் இலக்கியங்களை ஆக்கியிருப்பார்கள் என கருத இடமுண்டு. திருவளர் மதுரை தென் தமிழ்ச் சங்க புலவருளொருவராய் புவியிசை நாட்டிய பூதந்தேவனார் முதலிய சான்றோர் தோன்றுதற் கிடமாந் தொன்று கொள் கீர்த்தி திரைவளை ஈழம் என்ற செய்யுள் ஈழத்து பூதந்தேவனாரை அறிமுகப்படுத்துகின்றது. இலங்கையில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ப் புலவர் என்ற வகையில் இவரைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பூதந்தேவனார் இலங்கையைச் சார்ந்தவரே என பல ஆதாரங்கள் காட்டி நிறுவியுள்ளார். இவர் பாடியதாக குறுந் தொகையில் மூன்று செய்யுட்களும் நற்றிணையில் ஒரு செய்யுளும் அகநானூற்றில் மூன்று செய்யுட்களும் மொத்தமாக ஏழு செய்யுட்கள் எட்டுத்தொகையில் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது இலக்கியப் பணி தமிழ்நாட்டில் இடம்பெற்றுள்ளதால் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் தொடர்நிலை பாதிக்கப்பட்டது. மேலும் சங்க காலத்தின் புலவரான முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் ஈழநாட்டை சேர்ந்தவர் என்று ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். இவர் மன்னார்ப் பகுதியை சார்ந்த முதலி (முரஞ்சி) என்னும் பகுதியிலிருந்து சென்றதாக அறியப்படுகின்றது.

பக்தி இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் வீறுபெற்று வளர்ச்சியடைந்த காலத்தில் இலங்கையில் இரண்டு தலங்களை இரண்டு நாயன்மார்கள் பாடியுள்ளனர். திருக்கேதீஸ்வரத்தை சுந்தரரும் திருக்கோணேஸ்வரத்தை சம்பந்தரும் பாடியிருந்தனர். தேவார

காலத்தில் இவ்விரு தலங்களும் சிறப்புற்று இருந்தமைக்கு அப்பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் பரவலாக வாழ்ந்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவியிருக்கலாம் என ஊதிக்கமுடிகின்றது.

இலங்கையில் இலக்கிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதற்கு ஆங்காங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியல் சான்றுகளை ஆதாரமாகக் காட்டலாம். அநுராதபுரம், பதவியா, கோட்டகம், பாண்டுவஸ்நுவர போன்ற இடங்களில் கண்டறியப்பட்ட கல்வெட்டுகளில் தமிழ் செய்யுட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. கி.பி. ஒன்பதாம் அல்லது பத்தாம் நூற்றாண்டில் அநுராதபுரத்தில் பொறிக்கப்பட்ட சாசனம் ஒன்றில் வணிக கணம் ஒன்று பௌத்த விகாரையை எழுப்பித்ததாக கூறப்பட்டுள்ளது. நான்கு நாட்டார் கல்வெட்டு பௌத்த பெரியார் ஒருவரை பாராட்டுகின்றது.

‘போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்போ லெவ்வுயிர்க்கும்
நீதிலுள்ளுள் சுரக்கும் சிந்தையா - னாதி
வருதன் பங்குன்றாத மாதவன் மாக்கோதை
யொரு தர்ம பாலனுளன்’

என்று வெண்பா யாப்பில் பாடுமளவிற்கு தமிழ் வளர்ந்திருந்திருக்கின்றது. இக்காலப் பகுதியில் செய்யுள் வடிவங்கள் எமக்கு கிடைக்கப்பெறாவிடினும் கல்வெட்டுக்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட எழுத்து வடிவங்கள் இக்கால தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் உன்னத நிலையை நிலைநிறுத்தும் என்பதில் ஐயமில்லை.

5. யாழ்ப்பாண மன்னர் கால இலக்கியங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

சோதிட நூல்கள் :

சரசோதிமாலை

செகராச சேகரமாலை

வைத்திய நூல்கள் :

செகராச சேகரம்

பரராச சேகரம்

வரலாற்று நூல்கள் :

வையா பாட்டல்

கைலாய மாலை

கோணேசர் சாசனம்

தல புராணங்கள் :

தட்சண கைலாய புராணம்

திருக்கரைசைப் புராணம்

மொழிபெயர்ப்பு நூல் :

இரகு வம்சம்

பொது மக்கள் சார்பு இலக்கியம் :

கதிரைமலைப் பள்ளு

கண்ணகி வழக்குரை

பிற நூல் :

வியாக்கிரபாத புராணம்

6. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கால இலக்கியப் பண்புகளை ஆராய்க.

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் திறவுகோலாக விளங்குவது யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலமாகும். கி.பி 14ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஓர் தொடர்ச்சியான போக்கை அவதானிக்க முடிகின்றது. இக்கால இலக்கியப் பண்புகளை நோக்குமிடத்து தமிழ்நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சியின் சில பொதுவான பண்புகளையும், அதேவேளை தனித்துவமான இலக்கியப் பண்புகளையும் கொண்டுள்ளன.

இக்கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலானவை அறிவியற்றுறையைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட சோதிட, வைத்திய நூல்களாகக் காணப்பட்டன. இவை அக்கால தேவை கருதி எழுதப்பட்டன என்று கூறலாம். பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காகவும், நாள், கோள், நிமித்தம் பார்ப்பதற்காகவும் அரசனது வேண்டுகூலின் பேரிலும் பாடப்பட்டன. நூலின் பல இடங்களில் அதன் விளைவாக அரசனது பெருமைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. சரசோதிமாலையில் நான்காம் பராக்கிரமபாகுவும், செகராசசேகரமாலையில் செகராச சேகரனும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளனர். நூலின் பெயர்கள் கூட அரசனது பெயரில் அமைந்துள்ளன. சோதிடக் கலைக்கும் வைத்தியக் கலைக்கும் நெருக்கமான உறவுநிலையும் காணப்பட்டன. நோயாளியின் கிரக நிலையை அறிந்த பின்னரே வைத்தியம் செய்யப்பட்டது.

யாழ்ப்பாண மன்னர் கால இலக்கியப் பண்புகளில் வரலாற்று நோக்கும் காணப்பட்டது. வரலாற்று நூல்களில் இராசமுறை, பரராச சேகரன் உலா என்பன கிடைக்கப்பெற்றவில்லை. ஏனைய நூல்களில் மன்னர் பரம்பரை பற்றியும் மக்கள் குடியேற்றம், வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகளுக்கு முகம்கொடுத்தமை போன்ற செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

“இலங்கை மாநகர் அரசியற்றிடும் அரசன்தன்

குலங்களானது குடிகள் வந்திடும் முறைதானே”

என்று வையாபாடல் கூறுகின்றது. வையாபாடல், கைலாயமாலை போன்ற வரலாற்று நூல்கள் பௌராணிக மரபில் வரலாற்றுச் செய்திகளை கூறுகின்றன. கோணேசர் சாசனம் என்ற நூல் குளக்கோட்டனது கோயில் திருப்பணிகளைக் கூறுகின்றது. தட்சண கைலாச புராணம், இரகுவம்சம் முதலான நூல்களிலும் வரலாற்றுச் செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண மன்னர் கால இலக்கியங்களின் இன்னொரு பண்பு சமயச் சார்புடைய இலக்கியங்கள் தோன்றியமையாகும். யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த மன்னர்கள் பல பாகங்களிலும் சைவ ஆலயங்களை அமைத்தும் சிலவற்றை புனருத்தாரணம் செய்தும், சைவ வழிபாட்டு முறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். அரசர்கள் தமது ஆட்சி நலன் கருதி சமய புராண இலக்கியங்களை இயற்றுவதற்கு முதன்மையளித்தனர். சமகால தமிழக இலக்கியப் போக்கும் இதற்கு துணையாக நின்றது. சமயச் சார்பு இலக்கியங்களில் இரு வகையான பண்புகள் காணப்பட்டன. கற்றறிந்தோர் மட்டத்தை நோக்கி எழுதப்பட்ட நூல்கள் ஒரு வகையாக இருந்தது. உதாரணம் தட்சண கைலாய புராணம், திருக்கரைசைப் புராணம். சமூகத்தில் அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்களின் வழிபாட்டு மரபுகளை புலப்படுத்தும் இலக்கியம் இன்னொரு வகையாகும். உதாரணம் கண்ணகி வழக்குரை.

யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, பருத்தித்துறை உள்ளடங்கலாக ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் நாட்டின் கலை மரபில்

வாய்மொழிக் கதைப் பாடல்கள் பல விளங்கின. இவை காலப் போக்கில் இலக்கிய வடிவம் பெற்றன. சகவீரன் எழுதிய கண்ணகி வழக்குரை இவ்வாறான ஓர் இலக்கியமாகும். இதனைவிட கதிரைமலைப்பள்ளி என்ற இலக்கியம் கதிர்காம முருகனை பாட்டுடைத் தலைவராக கொண்டு, பண்ணையார், குடும்பன், மூத்த பள்ளி, இளைய பள்ளி போன்ற பொதுமக்களை பாத்திரங்களாக வைத்து எழுதப்பட்டது.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தேசிய உணர்வைப் பாய்ச்சும் முயற்சியும் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் மேற்கொள்ளப் பட்டது. தட்சண கைலாய புராணத்தில் ஈழமண்டலச் சருக்கம், திருக்கரைசைப் புராணத்தில் இலங்கைச் சருக்கம் போன்ற பகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம். தேசிய உணர்வைப் பாய்ச்சுவதில் இப் பள்ளி ஆசிரியருக்கு சிறப்பான இடமுண்டு.

“அணி யிளங்கதி ராயிரமுள்ள

அருக்கன் போய்க் குடபாலிடை மேவ

மணிகொணர்ந்து மணிவிளக் கேற்றிடும்

மாவலி கங்கை நாடெங்கள் நாடே”

என்ற பாடல் வரிகளை உதாரணமாக கூறலாம்.

தமிழகத்தில் காவிய வளர்ச்சியில் தேக்க நிலை ஏற்பட இலங்கையில் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் முதற் காப்பியமான ‘இரகுவம்சம்’ தோன்றியது. இது பரராசசேகர மன்னனின் வேண்டுகளின் பேரில் அரசகேசரி என்ற புலவரால் பாடப்பட்டது. இது காளிதாசனது இரகுவம்சத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதப்பட்டது. செகராசசேகரமாலை, செகராசசேகரம், பரராச சேகரம், தட்சணகைலாய புராணம், வியாக்கிரபாத புராணம் போன்ற நூல்களும் வடமொழி நூல்களின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும்.

விருத்தம், அகவல், வெண்பா போன்ற யாப்பு வடிவங்கள் பின்பற்றப்பட்டன. அந்தாதித் தொடையாகவும் சில நூல்கள் எழுதப் பட்டன. எனினும் விருத்தப்பா இக்காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை பின்வருமாறு அறியலாம்.

“தண்டமிழ் விருத்தப்பாவால் சரசோதி மாலை செய்தான்”

என்ற வரி சரசோதி மாலையிலும்;

“தென்கலையாற்றருகவென வருள்புரிய விருத்தப்பாவால்

செகராச சேகரமாலை செய்தான்”

இது செகராசசேகரமாலையிலும்;

“மாறமுத விருத்தக் கவியாறு நூற்று முப்பால் ஐந்தெனவேயாக”

இது தட்சண கைலாய மாலையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும்

வித்துவச் செருக்கிற்கு இரகுவம்சத்தை குறிப்பிடலாம்:

சிறுகுறிப்பு எழுதுதல் :

தட்சண கைலாச புராணம் :

இலங்கையில் தல புராண வரலாறு தட்சண கைலாய புராணத் துடனேயே ஆரம்பிக்கின்றது. இப் புராணம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் எழுதப்பட்டது. நூலாசிரியர் தொடர்பான கருத்து வேறுபாடுகள் அதிகம் உள்ளன. திருகோணமலையில் கோயில் கொண்டருளிய கோணேசப் பெருமானையும் மாதுமை அம்மையாரையும் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றது.

வாயு தேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் இடையே யார் பலசாலி என்ற போட்டி ஏற்பட்ட வேளையில் வாயுதேவன் கைலாயத்தில் பிடுங்கிய சிகரம் ஒன்றினை சிவபெருமான் விருப்பத்திற்கமைவாக இலங்கையின் வட பாகத்தில் அமைத்தான் என இந்நூலின் ‘திருமறைச் சருக்கத்தில்’ கூறப்பட்டுள்ளது.

திருக்கோணேஸ்வரத்தின் தோற்றம், ஆதி வரலாறு, அதனோடு தொடர்புடைய வேறு சரிதங்களையும் கூறுகின்றது. வடமொழியில் உள்ள மச்சேந்திய புராணத்தின் தழுவலாக அமைந்துள்ளது. பாயிரம் நீங்கலாக ஏழு சருக்கங்களையும் அறுநூற்று இருபது விருத்தப்பாக்களையும் உள்ளடக்கியது. அந்தாதித் தொடையினால் பாடப்பட்டது.

குளக்கோட்டன் என்ற அரசன் சோழ நாட்டில் இருந்து வந்து ஆற்றிய கோயில் திருப்பணிகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

கண்ணகி வழக்குரை :

இலங்கையின் காப்பிய மரபின் தோற்றமாக அமைவது கண்ணகி வழக்குரையாகும்.

‘விளங்கு புகழ்ச் சகவீரன் தாரணியில்

சிவனருளால் இக்கதையை செந்தமிழ் பாமாலை செய்தான்’ என்பதனுடாக சகவீரன் எனப்படும் சயவீரசிங்க ஆரியனே இந் நூலாசிரியர் என அறியப்படுகின்றது. இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதி காரத்தை தழுவி பொதுமக்களுக்கு ஏற்றவகையில் சிலவற்றை நீக்கி சிலவற்றை சேர்த்து எழுதியுள்ளார். இக்காப்பியம் யாழ்ப்பாணத்தில் கோவலனார் கதை என்றும், வன்னிப் பகுதியில் சிலம்பு கூறல் என்றும் மட்டக்களப்புப் பகுதியில் கண்ணகி வழக்குரை என்றும் கூறப்படுகின்றது. கண்ணகி பாண்டியன் சபையில் நீதி உரைத்தமை, கண்ணகியின் தலைவிரி கோலம், இரு சிலம்புகளின் ஒற்றுமை, வேற்றுமை காட்டுதல், அறக்கடவுள் கூற்றுவனாக வருதல் போன்ற சம்பவங்களை மிக எளிமையாக அனைவரும் படிக்கத்தக்க வகையில் ஆக்கியுள்ளார். சிந்து, அகவல், வெண்பா போன்ற யாப்புக்களில் பாடப்பட்டுள்ளது. ஈழத்து நாட்டார் இலக்கிய வரலாற்றில் இந்நூலுக்கு முக்கியமான ஓர் இடமுண்டு.

இந்நூல் பதினைந்து காதைகளாக 2219 பாடல்களால் ஆக்கப்பட்டது. சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள வஞ்சிக் காண்டம் இதில் இல்லை.

இரகு வம்சம் :

ஈழத்தில் காப்பிய நடையில் எழுந்த முதல் நூலாக கொள்ளப் படுகின்றது. யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய இக் காப்பியம் அரசுகேசரி என்ற புலவரால் பாடப்பட்டது. இது வடமொழியில் மகாகவி காளிதாசன் எழுதிய இரகுவம்சத்தின் தமிழாக்கம் என்று கூறலாம்.

“வன்திசைக் காளிதாசன் வடமொழி

தென்திசைத் தமிழால் நனி செப்புக்கேள்”

என்ற பாயிரச் செய்யுள் மூலம் வடமொழி தழுவல் காப்பியம் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

இந்நூல் மூன்று காண்டங்களாக அமைக்கப்பட்டது. பொதுக் காண்டம், சிறப்புக் காண்டம், பொதுச் சிறப்புக் காண்டம் என்பனவே

அவையாகும். இருபத்தாறு படலங்களும் இரண்டாயிரத்து நானூற்று நூற்பத்து நான்கு (2444) செய்யுட்களையும் கொண்டது. ஆற்றுப்படலம், நகர்ப்படலம், நாட்டுப் படலம் என்பன புதிதாக நூலில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளன.

அரசகேசரி நல்லூரில் இருந்து ஆட்சி செலுத்திய எதிர்மன்ன சிங்களர் என்னும் பெயருடைய எட்டாம் பரராசசேகரனின் மருகன் ஆவார். ஒரு வம்சத்திலே திலீப மகாராசா காமதேனுவை வழிபட்டு இரகுவை புத்திரனாகப் பெற்ற கதையும் அதைத் தொடர்ந்து அயன், தசரதன், இராமன், குசன் என்ற அரச பரம்பரை பற்றிக் கூறுகின்றது.

இக் காப்பியத்தில் கம்பராமாயணத்தின் செல்வாக்கினை அதிகம் காணலாம். வடமொழிப் புலமையும், தமிழ்மொழிப் புலமையும் நிறைந்த அரசகேசரியின் செய்யுள் வித்துவத் தன்மை உடையதாக காணப்பட்டது. இரகுவம்சம் ஈழத்து பாரம்பரிய தமிழ்க் கல்வி மரபில் முதன்மையான இடத்தைப் பெற்றது என பலரும் கூறுவர்.

7. ஆரிய சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் எழுந்த சோதிட வைத்திய நூல்கள் பற்றி கருத்துரை வழங்குக.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கால இலக்கியங்கள் பல அரசர்களின் ஆதரவில் எழுதப்பட்டன. இக் காலப்பகுதியில் தம்பதேனியாவை ஆட்சிசெய்த நான்காம் பராக்கிரமபாகு பல தமிழ் இலக்கிய வடிவங்களைப் பாடுவதற்கு காரணமானவன். இம் மன்னன் சூரிய குலத்தில் தோன்றியவன் என்றும் சாஸ்த்திர அறிவில் அதிக ஈடுபாடு உடையவனாகவும் காணப்பட்டான். இவன் காலத்திலேயே ஈழத்தின் முதல் நூலாக சரசோதிமாலை என்னும் சோதிடநூல் எழுந்தது. இம் மன்னனுக்குப் பின் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த செகராச சேகரன் பரராசசேகரன் என்னும் இரு அரசர்கள் நான்காம் பராக்கிரமபாகு போல சாஸ்த்திர சோதிட விடயங்களில் ஆர்வமுள்ளவர்களாக காணப்பட்டனர். இவர்களது ஆற்றுகையில் எழுதப்பட்ட நூல்கள் அவர்களின் பெயர்களையே தாங்கிவந்தன. உதாரணமாக செகராச சேகர மாலை, செகராச சேகரம், பரராசசேகரம் என்னும் நூல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

நிலைபேற்றற்ற அரசியல் நிலை, சோதிடத்தில் அரசர்களுக்கிருந்த நம்பிக்கை, இயற்கையின் காலநிலைகளைக் கணித்தறிதல், அரச கருமங்களைத் தொடங்குவதற்கு நாள், கோள், நிமித்தம் பார்த்தல், அரசனது எதிர்கால நடவடிக்கைகளை ஊன்றிக் கணித்தல், குடிமக்களின் உடல்நலம் சார்ந்த விடயங்களில் அரசர்கள் காட்டிய அக்கறை, போர்வீரர்களின் உடல்நலம் பேணுதல் போன்றனவற்றின் பின்னணியிலேயே சோதிட வைத்திய நூல்கள் தோன்றின. அது மாத்திரமன்றி சோதிடமும் வைத்தியமும் ஒன்றுக் கொன்று அனுசரணையாக இருந்தன. இன்றுகூட மரபு வழி வைத்தியர்கள் நோயாளியின் கிரக நிலையை கேட்டறிந்த பின்னரே வைத்தியம் செய்யத் தொடங்குவதும், மருந்து சாப்பிடுவதற்கும் நாள், நட்சத்திரம், திதி பார்க்கும் முறைமை காணப்பட்டது.

நோய்களின் தன்மை அவை ஏற்படுவதற்கான காரணம், அதற்கான பரிசாரம் பற்றிக் கூறுவதே வைத்திய நூல்களாகும். பரராச சேகரம், செகராச சேகரம் ஆகிய இரு நூல்களும் வடமொழி ஆயுள்வேத நூல்களின் தழுவல்கள் என்பதை நூற்பாயிரம் கூறுவதிலிருந்து அறியலாம். வைத்திய சோதிட விடயங்களை விளக்கிக்கூறும் செய்யுட்களில் பெரும்பாலானவை பெண்களை விழித்துக் கூறுவனவாக உள்ளன. இது ஒரு நீண்ட கால இலக்கிய மரபாகவும் இருந்து வந்துள்ளது. 'வரிவிழி மட நல்லாளே'; 'ஏலமாரளகத்தாளே' போன்ற தொடர்களை பரராச சேகரத்தில் காணலாம்.

மூலிகைகளின் பெயர்களையும், நாள் கோள்களின் பெயர்களையும் நேரடியாக கூறாது மறைமுகமாக கூறும் பண்பும் இந் நூல்களில் காணப்பட்டன. நெருப்புச் சுட்ட புண்ணுக்கு வாழை மரத்தின் சாற்றினை எடுத்துப் பூசவேண்டும் என்பதை, 'தாயைக் கொன்றான் சாறெடுத்து தடவிக் கொண்டால் தீர்த்திடுமே' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

8. யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் வரலாற்று வரன்முறை கூறும் இலக்கியங்கள் தொடர்பாக கருத்துரை வழங்குக.

ஆட்சி அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் தமது பெருமைகளை பல்வேறு வழிகளில் பதிவுசெய்து கொள்வர். முடியாட்சி நிலவிய காலத்தில் அரசனுக்கு அனுசரணையாக வாழ்ந்த புலவர்கள் தமது இலக்கியங்களில் அரசன் புகழை விரிவாக கூறியுள்ளனர். வரலாற்று நூல்களை எழுதும்போது வாய்மொழி மரபாக நிலவிவந்த வரலாற்றுச் சம்பவங்களையும் புனைந்துரைகளோடு எழுதியிருப்பர். இவ்வகையில் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காலத்தில் ஐந்து வரலாற்று நூல்கள் எழுந்தன.

வையா பாடல், இராச முறை, கைலாச மாலை, பரராச சேகரன் உலா, கோணேசர் கல்வெட்டு போன்ற நூல்களில் இராச முறை, பரராச சேகரன் உலா என்ற இரு நூல்களும் வழக்கில் இல்லை.

வையா பாடல் என்ற நூல் செகராச சேகரனது அவைக்கள புலவரான வையாபுரி ஐயரால் பாடப்பட்டது.

“இலங்கை மாநகர் அரசியற்றிடு மரசன்தன் குலங்களானதும் குடிகள் வந்திடு முறைதானும்” எனக் கூறுவதிலிருந்து இலங்கையை ஆட்சிசெய்த மன்னர்கள் பற்றியும் இலங்கைக்கு பிறதேசங்களில் இருந்து குடிகள் வந்தேறிய முறைமை பற்றியும், வன்னியர் குடியேற்றம் பற்றியும் கூறுகின்றது எனலாம். நாச்சிமார் வழிபாடு, ஆகம நெறிப்படாத தெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள் பற்றியும் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் நூற்றுநான்கு விருத்தப்பாக்களால் ஆனது.

இக் காலத்தில் தோன்றிய இன்னொரு வரலாற்று நூல் கைலாய மாலையாகும். நல்லூரில் பிரபல்யமான கைலாசநாதர் கோயிலை சிங்கையாரியன் என்ற தமிழ் மன்னன் கட்டுவித்து பிரதிஷ்டை செய்த வரலாற்றையும் யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த அரசர்களின் வரலாற்றையும் கூறுகின்றது. முந்நூற்றுப்பத்து கண்ணிகளைக் கொண்ட கலி வெண்பாவினால் பாடப்பட்டது. முத்துராசர் என்பவரால் பாடப்பட்டது. அரசன் உலாவரும் போது பெண்கள் ஓடி வருவதையும் உரையாடுவதையும் கூறும் உலா இலக்கிய மரபும் நூலில் காணப்பட்டது.

“மங்கையர் சூழ் மன்னன் வரவறிந்து வாய்த்த குடக்
கொங்கை குலுங்க குழல்சரிய - செங்கைவளை
ஆர்ப்ப சிலம்பு கொஞ்ச அம்புலியைப் போல்வதனம்
வேர்க்க விரைந்தோடி மணிவீதிவந்து...”
என்ற பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்.

கோணேசர் சாசனம் சமயச் சார்பும் வரலாற்றுத் தன்மையும் கொண்ட தனித்துவமான நூலாகும். கோணேசர் ஆலய வரலாறும் குளக்கோட்டு மன்னனின் கோயில் திருப்பணியையும் கிழக்கு மாகாண மக்களின் வாழ்க்கைச் சித்தரிப்பையும் கூறுகின்றது. நூலின் காலம் பற்றியும் நூலாசிரியர் தொடர்பாகவும் ஆசிரியர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. இந்நூலில் இடைச் செருகல்களும் பாட பேதங்களும் காணப்படுகின்றன. நடுகற் பாரம்பரியத்தில் தோன்றிய இலக்கிய வடிவமாக காணப்படுகின்றது. இந்நூல் மூன்று பகுதிகளாக விருத்தம், அகவல், உரைநடை என அமைவதால் மொழியியில் நோக்கில் பல பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கின்றது. எது எவ்வாறாயினும் இக்கால வரலாற்று நூல்கள் அரசாள்வோருக்கு அனுசரணையாகவே காணப்பட்டன.

9. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அரசகேசரி பெறும் முக்கியத்துவத்தை விளக்குக.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் திறவுகோலாக அமைவது யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலமாகும். தமிழ் நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சியின் தாக்கத்தினையும் தனக்கென தனித்துவமான இலக்கியப் பண்பினைக் கொண்டதாகவும் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்திலிருந்து இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் வளரத் தொடங்கியது. இதற்கு களம் அமைத்த புலவர் வரிசையில் அரசகேசரி முதன்மை பெறுகின்றார்.

யாழ்ப்பாண மன்னர் பரராசசேகரனின் நெருங்கிய உறவினரான அரசகேசரி தமிழ்நாட்டில் ஆழ்வார் திருநகரியில் இராமநுஜக் கவிராயரிடம் பல்வேறு நூல்களைக் கற்று சிறந்த புலமையாளராக விளங்கியவர். அங்கு கல்விகற்ற அரசகேசரி இராமாயணக்

கதையினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். இதன் விளைவாகவே வடமொழியில் மகாகவி காளிதாசன் பாடிய இரகு வம்சத்தை தமிழில் பாடவேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். எது எவ்வாறாயினும் அவர் பாடிய இரகுவம்சம் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதற் காப்பியம் என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மன்னர் பரராசசேகரனின் தூண்டுதலும் இக் காவியம் பாட ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

இரகுவம்சம் பொதுக் காண்டம், சிறப்புக் காண்டம், பொதுச் சிறப்புக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு இருபத்தாறு படலங்களையும் இரண்டாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்து நான்கு செய்யுட்களையும் கொண்டிருக்கின்றது. இந்நூல் இருபத்தொரு மன்னர்களின் வரலாற்றை தொடர்ச்சியாக கூறிச் செல்கின்றது. திலீபன், ரகு, அயன், தசரதன், இராமன், குசன் என அரச பரம்பரையை எடுத்துக் கூறும் நூலாக அமைந்துள்ளது. மூல நூலில் இடம்பெறாத புதிய மூன்று படலங்களையும் நூலில் சேர்த்துள்ளார். ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப்படலம், நகர்ப்படலம் என்பனவே அவையாகும். அரச காப்பியத்தை வளர்த்த பெருமையும் அரசகேசரிக்கு உண்டு.

கம்பன் மீது அரசகேசரி கொண்ட மதிப்பும் விதந்து குறிப்பிட வேண்டும். கம்பரது ராமாயணத்தை திருப்பிப் பாடாமல் பால காண்டத்து செய்திகளையும் கம்பர் பாடாத உத்தர காண்டச் செய்திகளையுமே பாடியுள்ளார். கம்பனை கம்பநாடன் என்று முதல் குறிப்பிட்டதும் அரசகேசரியே.

அரசகேசரி தனது இரகு வம்சத்தில் தமது காலத்து தமிழ் நாட்டு இலக்கியப் போக்கில் காணப்பட்ட வித்துவச் சிறப்பினை தாழும் பயன்படுத்தியுள்ளார். கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் கூட சிலேடை, யமகம் போன்ற சொல்லணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அரசகேசரி வாழ்ந்த இடம் 'அரசகேசரி வளவு' என்று சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. அவர் வழிபாடு செய்த கோயில் அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயில் எனப்படுகின்றது. இதிலிருந்து அவர் அக் காலத்தில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினை அறியமுடிகின்றது.

‘இலங்கையின் தமிழ்ப் பாரம்பரிய கல்விப் போதனையில் அரசு சேகரியின் இரகுவம்சம் முக்கிய இடத்தினை பெற்றிருந்தது’ என்று வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலபிள்ளை குறிப்பிடுவது இங்கு பொருத்தமானது.

10. யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலத்தில் பல்துறை சார்ந்த இலக்கியங்கள் தோன்றியமைக்கான காரணங்களைத் தருக.

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் ஆரம்ப கட்டமே யாழ்ப்பாண தமிழ் மன்னர் காலமாகும். அரசர்கள் தமிழ்மொழியை வளர்க்கும் பொருட்டு சங்கங்கள் அமைத்து நூல்களை உருவாக்குவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். இருப்பினும் இக்கால பல்துறை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பல காரணங்கள் உள.

கல்வெட்டாகவோ பட்டயமாகவோ தமது பெருமைகளை பொறிப்பித்தமை போல ஆளும் வர்க்கத்தினர் தமது செயற்பாடுகளை விளக்கவும், பதிவுசெய்யவும் அவ்வப்போது இலக்கிய மரபுகளைப் பயன்படுத்தினர். இக்கால அரசர்கள் அந்நியப் படையெடுப்புக்களை தடுப்பதற்காகவும் தொன்மை வரலாறுகளை மீட்டெடுப்பதற்காகவும் வரலாற்று நூல்களை எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டினர். இதனால் அதிக அளவிலான வரலாற்று நூல்கள் தோன்றின.

சோதிட வைத்திய நூல்கள் இக்காலத்தில் தோன்றியமைக்கு காரணம் இத்தன்மையான நூல்களைப் பேணவேண்டும் என்ற பாரம்பரியம், அக்கால அரசவையில் சோதிடர் வைத்தியர்கள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமை. அரச கருமங்களை நெறிப்படுத்துவதற்கு சோதிடர்களின் இன்றியமையாமை, அரசர்கள் இத்தன்மையான நூல்களை ஆக்குவதில் கொண்டிருந்த ஆர்வம் போன்ற பல்வேறு நிலமைகள் இந்நூல்களின் தோற்றத்திற்கு சாதகமாக இருந்தன.

தலங்களினுடைய சிறப்பு பெருமை, அதனைச் சுற்றியிருக்கின்ற புவியியல் அமைவு என்பவற்றைப் பாடுவதன் மூலம் அரச மதமாக இந்து சமயத்தைப் பேணவும் இந்து இராச்சியம் நடாத்தவும்

இக்கால அரசர்களுக்கிருந்த நோக்கத்தின் விளைவாக பல தல புராணங்கள் தோற்றம்பெற்றன. தமிழகத்தில் இக்காலத்தில் தல புராணங்கள் பாடுவது இலக்கிய மரபாக இருந்ததினால் அதன் தாக்கமும் இத்தகைய நிலைக்கு காரணமாகலாம்.

நீதி வழுவாது ஆட்சியை அரசியல் செயலில் ஈடுபடுவோருக்கும், தவறான வாழ்க்கையை சமூகத்தில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கும் உணர்த்தந்த அரசியல் அறத்தை வழக்குரையில் நிலைநிறுத்திய கண்ணகி கதை மூலமாக நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கில் கண்ணகி வழக்குரை எழுந்தது.

பொதுமக்கள் பண்பாட்டை தழுவி சாதாரண பொது மக்களையும் இணைத்துக்கொண்டு செல்லும்போதுதான் அரசியல் நெறியும் சமூக நெறியும் முழுமையடையும் என்பதனை கருத்தாகக் கொண்டு சாதாரண மக்களின் சமூக பண்பாட்டை பதிவு செய்யும் வகையில் பள்ளு முதலிய சமூகச் சார்பான இலக்கியங்கள் தோன்றின.

போர்த்துக்கேயர் காலம்

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தை அடுத்து இடம்பெறுவது போர்த்துக்கேயர் காலமாகும். போர்த்துக்கேயர் 1505ஆம் ஆண்டிலிருந்து இலங்கையில் தமது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்த முயன்றபோதும் 1621ஆம் ஆண்டளவில் தான் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை தமது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தனர். ஈழத்தில் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசங்களில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினர். எனினும் 1658ஆம் ஆண்டளவில் போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தரால் விரட்டியடிக்கப்பட்டனர். எனவே போர்த்துக்கேயர் காலம் தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களில் மிகக் குறுகிய காலம் (1621 - 1658) என்பதை முதலில் நினைவுகொள்ள வேண்டும்.

போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றுவதற்கு முன்னரே கிறிஸ்தவ சமயம் இங்கு பரவத் தொடங்கிவிட்டது. மன்னார் பகுதியில் கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவின தமிழ் மக்கள் பலர் யாழ்ப்பாண மன்னரால் கொலை செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து சைவ கிறிஸ்தவ முரண்பாடு வளர்ச்சிபெறத் தொடங்கியது. வேற்று நாட்டவர், வேற்று மொழி பேசுவோர், வேற்று சமயத்தைப் பின்பற்றுபவர் என்ற வகையில் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஒரு தேக்க நிலை காணப்பட்டது.

1. போர்த்துக்கேயர் கால இலக்கியங்கள் தொடர்பாக கருத்துரை வழங்குக.

ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காலத்தில் நிலவிய அமைதியும் எழுச்சியும் போல போர்த்துக்கேயர் கால சூழல் காணப்படவில்லை. இக்காலத்தில் சைவ சமயச் சார்புடைய தமிழ் நூல்களோ, சமயச் சார்பற்ற ஆக்க அறிவியல் இலக்கியங்களோ தோன்றவில்லை. இக்காலத்திற்குரியனவாக ஞானப்பள்ளி, அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாளை முதலான ஒரு சில நூல்களே தோன்றின.

ஞானப்பள்ளி :

இந்நூல் யேசுநாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராக கொண்டு கத்தோலிக்க சமயத்தைப் புகழ்ந்தும் ஏனைய சமயங்களை இழிவு படுத்தியும் மதப் பிரசாரம் செய்யும் நோக்கில் எழுதப்பட்டது. இந்

நூலின் ஆசிரியர் பற்றி தெளிவாக அறியப்படவில்லை. இந் நூலின் முக்கியமான பண்புகள் என பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

◇ சமூகத்தின் அடிநிலை மட்டத்தில் உள்ளவர்களை மதம் மாற்றும் வகையில் அவர்களுக்கான பள்ளிப் பிரபந்த இலக்கணத்திற்கு அமைவாகப் பாடப்பட்டது. பள்ளி இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பள்ளியர் றோமாபுரியையும் ஜெருசலேத்தையும் சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். இதனால் இவ்விலக்கியத்தில், 'ஊற்றுலாவு கருணை விளங்கும் உரோமாபுரி நாடெங்கள் நாடே' எனக் கூறப்படுவதைக் காணலாம். உரோமாபுரி கத்தோலிக்க சமயத்தின் புனித தலம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எமது நாட்டின் தேசியப் பண்புகள் இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை.

◇ கிறிஸ்தவ மரபையொட்டி பள்ளிப் பிரபந்தத்தில் இடம்பெற வேண்டிய சிருங்கார ரசனை இந்நூலில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

◇ கிறிஸ்தவ சமயத்தை சார்ந்திருந்த புலவர் என்ற வகையில் தான் சார்ந்திருந்த மதத்தையும் மக்களையும் தம்மையாளும் அரசனையுமே புகழ்ந்து பேசுகின்றார். நூலின் குயில் கூவுதல் என்ற பகுதியில்

“பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கால் மனுவென்றன்

பிறதானம் வீசவே கூவாய் குயிலே”

“தழைவு பெற்ற யாழ்ப்பாண சத்திய கிறிஸ்தவர்கள்

சந்தமும் வாழவே கூவாய் குயிலே”

என்றெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளன.

◇ நூலில் இடம்பெறும் அறிவுறுத்தற் பகுதியில் கிறிஸ்தவ சமயத்தை உயர்வாகவும், ஏனைய மதங்களை மூட மதங்கள் என மறுத்துரைப்பதையும் காணமுடிகின்றது. நூலாசிரியர் தமிழ்மொழியில் உள்ள நீதி நூற் கருத்துக்களை அடிப்படையாக கொண்டே அறிவுறுத்த முற்படுகின்றார். இவ்வறிவுறுத்தற் பகுதி பிரசாரத் தன்மை கொண்டது என குறிப்பிடலாம்.

◇ விருத்தம், வெண்பா, கட்டளைக் கலித்துறை முதலிய யாப்பு வடிவங்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

◇ நூலில் இருநூற்று ஐம்பத்தேழு செய்யுட்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாளை :

இந் நூலாசிரியர் தெல்லிப்பளையில் வாழ்ந்த பேதுறுப் புலவர் என அறியப்பட்டுள்ளது. இதற்கு சந்தியோகுமையார் அம்மாளை என்ற பெயரும் உண்டு. யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் பச்சிலைப் பள்ளி என்ற பற்றில் உள்ள கிளாலி என்ற இடத்தில் கட்டப்பட்ட அர்ச்சயாகப்பருக்கு கட்டப்பட்ட தேவாலயத்தில் திருவிழாக் காலங்களில் படிப்பதற்காக எழுதப்பட்டது. சைவ ஆலயங்களில் இடம்பெறும் புராணப்படிப்பு முறையினைப் பின்பற்றி ஆலயத்தில் குழுமியிருக்கும் அனைவருக்கும் கேட்கும் வகையில் அம்மாளைக் குரிய ஓசையுடன் படிக்கப்படுவது இதன் நோக்கமாகும்.

இந்நூல் பொதுப் பாயிரம் முடிவுரை நீங்கலாக ஐம்பத்து மூன்று பகுதிகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வம்மானையும் சமய நோக்கிலேயே எழுதப்பட்டது. தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படுவது போன்ற நூற்பயனும் நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. கதை கூறும் போக்கில் நாட்டார் வழக்கியல் அம்சங்களும் நூலில் இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஞானானந்த புராணம் :

இந்நூல் தொன் பிலிப்பு என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. ஆயிரத்து நூற்று நான்கு விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டது. சைவசமய புராண மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டு யேசுநாதரின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டது. நூலில் காப்பியங்களுக்குரிய பண்புகளும் காணப்பட்டன.

2. **போர்த்துக்கேயர் கால இலக்கியப் பண்புகளை எடுத்துக்காட்டுக.**

போர்த்துக்கேயர் கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் கத்தோலிக்க மதம் சார்ந்தவையாக காணப்பட்டன. அவற்றில் மேலைத்தேச வாழ்க்கை முறை பற்றி காணப்பட்டனவேயன்றி எமது நாட்டின் தேசியக் கருத்துக்கள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. குறிப்பாக அவற்றில் வரும் நாட்டு நகர வர்ணனைகள் உரோமாபுரி,

ஜெருசலேம் போன்ற கத்தோலிக்க புனித தலங்கள் பற்றியனவாக காணப்பட்டன.

இக்கால இலக்கியங்கள் பிறநாட்டு ஆட்சியாளர்களையும் தேசங்களையும் புகழ்ந்து பாடுவதைக் குறிக்கோளாக கொண்டிருந்தன.

“பேரான பாராளும் பிடுத்துக்கால் மனுவென்றன்
பிறதானம் வீசவே கூவாய் குயிலே”

என்ற ஞானப்பள்ளில் வரும் பாடல் வரிகள் போர்த்துக்கல் மன்னனையும் அந்நாட்டையும் வாழ்த்துவதாக அமைகின்றதே தவிர தமிழ் வாழ்த்ததாக அமையவில்லை.

“போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் எழுந்த நூல்கள் செந்நெறி மரபை சார்ந்தனவாகவும் வாய்மொழி மரபை சார்ந்தனவாகவும் அமைந்தன” என பேராசிரியர் சிவத்தம்பி தனது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் பிறமொழிச் சொற்களின் பயன்பாடு குறிப்பாக வடமொழிப் பதங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. அண்ட கோளம், ரூபலங்காரம், ஏகமாகி, ஜெகம் போன்ற சொற்கள் வடசொற்களாகும்.

இக் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் சிற்றிலக்கிய வடிவங்களைச் சார்ந்தன. பள்ளு, அம்மாளை போன்றவற்றை உதாரணமாக குறிப்பிடலாம். விருத்தம், சிந்து, கலிப்பா, வெண்பா போன்ற யாப்புக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இக் கால இலக்கியங்களில் இன்னொரு முக்கியமான பண்பு யேசுநாதரின் பெருமை பாடுவதாகும். “ஏகநாதன் பிறந்தே வளர்ந்தது எமக்கே வேண்டி இறந்தே வுயிர்த்தது” என ஞானப்பள்ளுவிலும் “பாதகத்தை விட்டொதுங்கி பராபரனை நெஞ்சில் வைத்து தீதற்று உலகர் கதி சேர்ந்தென்றும் வாழியவே” என யாகப்பர் அம்மாணையிலும் யேசுவின் பெருமை கூறப்பட்டுள்ளது.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் மதம் மாற்றுவதற்கு ஓர் கருவியாக பழைய கூத்து முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன.

3. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இலக்கிய வளர்ச்சி குன்றிப் போயிருந்தமைக்கான காரணங்களை ஆராய்க.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கைக்கு 1505 ஆம் ஆண்டில் வந்த போதும் இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பகுதிகளில் முப்பத்தேழு வருடங்கள் மட்டுமே (1621 - 1658) அதிகாரம் செலுத்தியிருந்தனர். மிகக் குறுகிய கால ஆட்சியில் பெரியளவிலான இலக்கிய முயற்சிகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. இக்கால இலக்கியங்கள் பற்றி பூரணமாக அறிந்துகொள்ளவும் முடியவில்லை.

தமிழர் பிரதேசங்களில் போர்த்துக்கேயர் அதிகாரம் மேலோங்கியிருந்த வேளையில் பாரம்பரியமாக நிலவிவந்த சைவ வழிபாட்டு மரபுகள், சடங்காசாரங்கள் அரசியல் மேலாதிக்கத்தினால் தடை செய்யப்பட்டன. இதனால் சைவசமயம் தொடர்பான நூல்கள் தோன்றுவதற்கு ஏதுவான சூழ்நிலை காணப்படவில்லை. கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் மட்டுமே தோன்றின.

பசுவதை, சைவ அனுட்டானங்களை கைவிட விரும்பாத தமிழறிஞர்கள் பலர் எமது நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து தமிழகம் சென்றனர். அவர்களது இலக்கியப் பணிகள் தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பதற்கு சிவஞானசித்தியாருக்கு உரை எழுதிய ஞானப்பிரகாசரைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையில் இருந்த தமிழ் கல்வி மரபும் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் நலிவடையத் தொடங்கியது. உயர்ந்த இலக்கிய போதனைகள் தடுக்கப்பட்டிருந்தன. சுதேச மொழிக் கல்வியும் வேதாகமத்தை வாசித்து விளங்கக்கூடிய மட்டுமே போதிக்கப்பட்டது.

ஒல்லாந்தர் காலம்

போர்த்துக்கேயரது ஆட்சியை விட இலக்கியத்துறையில் ஒல்லாந்தரது காலம் முதன்மை வாய்ந்த காலமாகக் காணப்பட்டது. இக் கால இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இரண்டு காரணிகள் பின்னணியாக இருந்தன.

1. அரசியல் துறையில் ஒல்லாந்தர் காட்டிய நெகிழ்ச்சித் தன்மை :
குறிப்பாக அவ்வவ் பிரதேசங்களில் வழங்கிவந்த தேச வழமைச் சட்டங்களைத் தொகுத்து மக்களுக்கு அரசியல் சுதந்திரத்தை அளித்தனர். ஒல்லாந்தர் காட்டிய இந்த ஜனநாயகப் போக்கு இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்தது.
2. ஒல்லாந்தர் புரட்டஸ்தாந்து சமயத்தை சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் ஏனைய மக்களின் சமயம் சார்ந்த விடயங்களில் சகிப்புத் தன்மையுடன் தாராளப் போக்கினை கடைப்பிடித்தனர். இதன் காரணமாக கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்களும் சைவ சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்களும் வளர்ச்சி பெற்றன.

1. ஒல்லாந்தர் கால இலக்கியங்களை வகைப்படுத்திக் காட்டுக. காப்பியம் :

புலோகசிக் முதலியாரின் திருச்செல்வர் காவியம்.

புராணம் :

வரத பண்டிதரின் பிள்ளையார் புராணம், ஏகாதசி புராணம், சிவராத்திரி புராணம்.

சுழங்கைத் தம்பிரானின் யோசேப்பு புராணம்

கொன்சால்வெஸ் சுவாமிகளின் தேவ அருள்வேத புராணம்

கோவை :

நல்லூர் சின்னத்தம்பி புலவரின் கரவை வேலன் கோவை

தூது :

இணுவில் சின்னத்தம்பி புலவரின் பஞ்சவண்ணத் தூது

வரதபண்டிதரின் கண்ணியவளை குருநாத சுவாமிகளின் கிள்ளைவிடு தூது

அம்மாணை : திருச்செல்வர் அம்மாணை

பிள்ளைத்தமிழ் :

இணுவில் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

அந்தாதி :

கல்வளையந்தாமி, மறைசையந்தாதி, புலியூரந்தாதி

பள்ளு :

பறாணை விநாயகர் பள்ளு, தண்டுகை கனகராயன் பள்ளு

குறவஞ்சி :

மருதப்பர் குறவஞ்சி, சந்திரசேகர குறவஞ்சி

காதல் :

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்

சோதிட வைத்தியம் :

சந்தான தீபிகை, அமுதாசுரம்

வரலாறு :

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

நாடகம் :

அலங்காரரூபன், அதிருபவதி, மலையநந்தினி, வாளபிமன்,
அனுவுருத்திர நாடகம், நொண்டி நாடகம்.

பிற நூல்கள் :

வியாகுல பிரசங்கம், ஞான உணர்ச்சி, தேவப் பிரசையின்
திருக்கதை, நவதின உற்சவம்

உரைநூல்கள் :

சுவிசேட விருத்தியுரை, நன்னூல் விருத்தியுரை

2. ஒல்லாந்தர் காலத்து எழுந்த நூல்களை அவை கூறும் பொருள்
மரபிற்கு ஏற்ப வகைப்படுத்திக் காட்டுக.

◇ சமயச் சார்பு : இதில் இரு பெரும் பிரிவுகள் உள்.

1) சைவ சமயச் சார்பு :

அ) விரத மகிமை கூறும் நூல்கள் :

பிள்ளையார் கதை, ஏகாதசி புராணம், சிவராத்திரி
புராணம்

ஆ) உள்ளூர் தலங்கள் பற்றிய நூல்கள் :

வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதல், கல்வளை
அந்தாதி, மறைசை அந்தாதி, இணுவில் சிவகாமியம்மை
பிள்ளைத் தமிழ், பறாணை விநாயகர் பள்ளு

2) கிறிஸ்தவ சமயச் சார்பு :

திருச்செல்வர் காவியம், திருச்செல்வர் அம்மாளை, தேவப்பிரசையின் திருக்கதை, தேவ அருள்வேத புராணம், யோசேப்பு புராணம், வியாகுல பிரசங்கம், ஞான உணர்ச்சி

✧ உள்ளூர் பிரபுத்துவம் பற்றியன :

கரவை வேலன் கோவை, தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு, மருதப்பர் குறவஞ்சி, சந்திரசேகரர் குறவஞ்சி

✧ அறிவியல் சார்பு :

சோதிடம் - சந்தான தீபிகை
வைத்தியம் - அமுதாகரம்

✧ வரலாற்றுச் சார்பு :

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

✧ காவிய, புராண ஐதீகங்களைப் பாடு பொருளாகக் கொண்ட நூல்கள் :

வாளபிமன், அலங்காரரூபன், அதிருபவதி, மலைய நந்தினி, அபிமன்னசுந்தரி போன்ற நாடகங்கள்

3. போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இலங்கையில் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்த வாற்றை ஆராய்க.

17ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்தோடு ஆரிய சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சிக்காலம் முடிவடைய போர்த்துக்கேயரும் அதன்பின் ஒல்லாந்தரும் தமது அதிகாரத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டனர்.

போர்த்துக்கேயருடைய ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாண அரசு நிலவிய காலத்தைப்போல அமைதியும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் காணப்படவில்லை. யாழ்ப்பாண அரசர்கள் குறிப்பாக செகராச சேகரன், பராசசேகரன் போன்றோர் தமிழ் சங்கம் அமைத்து இலக்கியத்தை வளர்த்தது போல போர்த்துக்கேயர் கால நிலமை காணப்படவில்லை. மாறாக சைவசமய வழிபாட்டு மரபுகள், சடங்காசாரங்கள் யாவும் அரச அதிகாரிகளால் தடை செய்யப்பட்டன. சைவ கிறிஸ்தவ முரண்பாடு மிக உயர்வான நிலையில் இருந்தது. கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்த இலக்கியங்கள் தவிர வேறு

இலக்கியங்கள் எழுதுவதற்கு அனுமதிக்கப்படவில்லை. பிரான்சிஸ்கன், யேசு சபையினர் போன்ற மதக்குழுவினர் கிறிஸ்தவ சமய பிரசாரத்தின் பொருட்டு நூல்களை எழுத ஊக்குவித்தனர். இக்காலத்தில் ஞானப்பள்ளி, அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாளை ஆகிய இரண்டு நூல்கள் மட்டும் தோன்றின. இவை கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஓல்லாந்தர் புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ மதத்தைச் சார்ந்தவராயினும் பிறமதங்களை அதிகாரபூர்வமாக கட்டுப்படுத்த விரும்பவில்லை. சமய சுதந்திரம் தாராளமாக வழங்கப்பட்டது. அரசியல் துறையில் தேச வழமைச் சட்டத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் இலக்கிய வளர்ச்சியில் பெரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

சமயச் சார்பான இலக்கியங்கள் பெருந்தொகையில் எழுந்தன. திருச்செல்வர் காவியம், திருச்செல்வர் அம்மாளை, தேவப்பிரசையின் திருக்கதை, நவதின உற்சவம், ஞான உணர்ச்சி, தேவ அருள் தேவ புராணம், வியாகுல பிரசங்கம் என பல நூல்கள் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களாக வெளிவந்தன.

சைவசமய இலக்கியங்கள் என்ற வகையில் வழிபாட்டு மரபுகளை பேணும் வகையில் பாராயணம் செய்யவும் படித்துப் பயன்பெறும் வகையில் சில நூல்கள் தோன்றின. சுன்னாகம் வரத பண்டிதரின் சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம், பிள்ளையார்கதை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இன்னொரு வகையில் தத்தம் ஊரில் உள்ள தலங்களை முதன்மைப்படுத்தி பலவகையிலான பிரபந்தங்கள் எழுந்தன. கல்வளை அந்தாதி, மறைசையந்தாதி, இணுவில் சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதல், பறாளை விநாயகர் பள்ளி எனப் பல வகையான தலங்கள் பற்றிய இலக்கியங்கள் தோன்றின.

ஓல்லாந்தர் காலத்தில் உள்ளூர் பிரபுக்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் தோன்றுவதைக் காணலாம். கரவைவேலன் கோவை, தண்டிகை கனகராயன் பள்ளி, மருதப்பர் குறவஞ்சி, சந்திரசேகர குறவஞ்சி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

அரசுடன் தொடர்புபட்ட அதிகாரிகள், தமது சமூக உறவின் உயர்வினைக் காட்டி சலுகைகளைப் பெறவும் பதவிகளைப் பாதுகாக்கவும் தமது செல்வாக்கை நிலைநாட்டவும் புகழ்பெற்ற புலவர்களை நாடி தம் புகழ் பாடும் இலக்கியங்களை ஆக்குவித்திருக்கலாம்.

இலக்கிய கொள்கைகள் வரலாற்று அடிப்படையில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக தோன்றுவதாயினும் முன்னைய கால இலக்கிய மரபு முற்றிலும் மாறுவதில்லை. அவ்வகையில் யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய சோதிட வைத்திய நூல்களை அடியொற்றி ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வரத பண்டிதரின் அமுதாசிரமம் என்ற வைத்திய நூலும் இராமலிங்க முனிவரின் சந்தான தீபிகை என்ற சோதிட நூலும் தோன்றின. மேலும் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தேச வழமை சட்டம் தொகுக்கப்பட்டதால் வரலாற்று உணர்வு முதன்மை பெற்றது. மயில்வாகனம் புலவர் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற நூலை ஒல்லாந்த அதிகாரியான மேக்க றூன் என்பவரின் வேண்டுகளின்படி எழுதினார்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, முல்லைத்தீவு, மன்னார் பகுதிகளில் நாடக முயற்சிகள் பயில்நிலையிலும் நூல் வடிவிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. யாப்பிலக்கணம் தெரிந்தவர்களாலும் இசை ஞானம் கொண்டவர்களாலும் எழுதப்பட்டன. அலங்காரரூபன், வாளபிமன், மலையநந்தினி, அதிருபவதி, நொண்டி நாடகம், அனுருத்தன் நாடகம் போன்றன இக் காலத்திற் குரிய நாடகங்களாகும்.

4. போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் கிறிஸ்தவரின் பங்களிப்பு பற்றி விளக்குக.

பொதுவாக 17ஆம் 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையில் முதலில் போர்த்துக்கேயரும் பின்னர் ஒல்லாந்தரும் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக் கொண்டனர்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் பல்வேறு வகையான மதக் குழுவினர் மதப் பிரசாரத்தின் பொருட்டு இலங்கைக்கு வருகை

தந்தனர். இக் குழுவினரின் பிரான்சிஸ்கன், டொமினியன் யேசு சபையினர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். கத்தோலிக்க சமயத்தை ஈழத்தில் நிலைநாட்டும் பொருட்டு பல நூல்களை எழுதிப் பிரசாரப்படுத்தினர். சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்களை இலக்கியம் போய் சேரவேண்டும் என்பதற்காக பொதுமக்களுக்கு உரித்தான இலக்கிய வடிவங்களை பின்பற்றலாயினர். அவ்வகையில் ஞானப்பள்ளி, அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாணை என்ற இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். கிறிஸ்தவ வேதாகமத்தின் உண்மைகளை அறிவுறுத்தும் முகமாக தோன்றியதே ஞானப்பள்ளி என்ற நூலாகும். பள்ளி இலக்கியத்தின் கதைப் போக்கினை ஆசிரியர் இடைமறித்து சமய போதனை செய்கின்றார். அர்ச்சயாகப்பர் அம்மாணை பேதுறுப் புலவரால் பாடப்பட்டது. பச்சிலைப்பள்ளிப் பற்றில் உள்ள கிளாலி என்ற கிராமத்தில் அமைந்துள்ள யாகப்பரின் பேரில் எழுந்ததே இவ்வம்மாணை. தொன்பிலிப்பு என்பவர் தமிழில் தோன்றிய புராண வடிவங்களைப் பின்பற்றி யேசுநாதரின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் ஞானானந்த புராணம் என்ற நூலை இயற்றினார்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அவர்களது சமய நெகிழ்ச்சித் தன்மை காரணமாக கத்தோலிக்க மதத்தை அறிஞர் பலர் தமிழ் இலக்கிய வளத்தினை பெருக்க தம்மாலான முயற்சிகளை செய்தனர். தெல்லிப்பளையில் வாழ்ந்த பூலோகசிங்க முதலியார் திருச்செல்வர் காவியத்தைப் பாடியுள்ளார். பிரகலாதன் கதையினை ஒத்த திருச்செல்வர் வரலாற்றினை கற்றறிந்தோர் படித்து இன்புறுமாறு காவிய உணர்வோடு எழுதியுள்ளார். பொதுமக்கள் கேட்டு இன்புறுமாறு திருச்செல்வர் அம்மாணையும் பாடியுள்ளார்.

கோவாவில் இருந்து ஈழம் வந்த கொன்சால்வெஸ் சுவாமிகள் தேவ அருள்வேத புராணம், சவிசேட விருத்தியுரை, வியாகுல பிரசங்கம், ஞான உணர்ச்சி என பல நூல்களை எழுதியிருந்தார். காபிரியேல் பச்சேகோ சுவாமிகள் தேவப்பிரசையின் திருக்கதை, நவதின உற்சவம் முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட கூழங்கைத் தம்பிரானின் யோசேப்பு புராணம் புராண இலக்கிய மரபினை தழுவி எழுதப்பட்டது. மெல்லோ

பாதிரியார் புதிய ஏற்பாட்டினை தமிழில் மொழிபெயர்த்ததோடு மருதப்பர் குறவஞ்சி என்ற நூலையும் இயற்றியவராவர்.

பொதுவாக கிறிஸ்தவ பெரியார்கள் தம் சமயத்தை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதற்காக பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கிய வடிவங்களைப் பின்பற்றியிருந்தனர். கற்றறிந்தோர்க்கும் கல்லாதவர்க்கும் பயன் தரும் வகையில் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டன. பெரும்பாலான இலக்கியங்களில் யேசுநாதரின் வாழ்க்கையில் இடம்பெற்ற சோகமயமான சம்பவங்களையே பாடு பொருளாகவும் கொண்டிருந்தன.

5. இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் எழுந்த நூல்களை மேல்வரும் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தி விளக்குக.

- அ) கிறிஸ்தவ சமயச் சார்பானவை
- ஆ) இந்து சமயச் சார்பானவை
- இ) பிரபுக்கள் புகழ் பாடுபவை

அ) கிறிஸ்தவ சமயச் சார்பானவை :

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சார்ந்த அறிஞர் சிலர் தமிழ் இலக்கியத்தின் வளத்தினைப் பெருக்க தம்மாலான முயற்சிகளைச் செய்தனர். தெல்லிப்பளை பூலோகசிங்க முதலியார் திருச்செல்வர் காவியத்தினை பாடியுள்ளார். பிரகலாதன் கதையினை ஒத்த திருச்செல்வர் வரலாற்றினை கற்றறிந்தோர் படித்து சுவைத்து இன்புறுமாறு காவிய உணர்வோடு பாடியுள்ளார். பொது மக்கள் கேட்டு இன்புறுமாறு திருச்செல்வர் அம்மானையையும் பாடியுள்ளார்.

கோவாவில் இருந்து ஈழம் வந்த கொன்சால்வெஸ் சுவாமிகள் தமிழ் மொழியில் மட்டுமன்றி சிங்கள மொழியிலும் பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். தேவ அருள்வேத புராணம், சுவிசேட விருத்தியுரை, வியாகுல பிரசங்கம், ஞான உணர்ச்சி என்பன தமிழில் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். கூழங்கை தம்பிரானிடம் பாடம் கேட்டவரும் கோவாவில் இருந்து ஈழம் வந்தவருமான பச்சேகோ சுவாமிகள் தேவப்பிரசையின் திருக்கதை, நவதின உற்சவம் போன்ற நூல்களை

எழுதியுள்ளார். லோரேஞ்சப் புலவர் யேசுநாதர், தேவமாதா மீது பற்பல கீதங்கள் பாடியதோடு சிறந்த நாடக ஆசிரியராகவும் விளங்கினார். த மெல்லோ பாதிரியார் என்பவர் புதிய ஏற்பாட்டினை தமிழிலே மொழிபெயர்த்தார். சமயப் பாடல்கள் பலவற்றையும் மருதப்பர் குறவஞ்சியையும் இயற்றியுள்ளார். இதேசமயம் மிகச் சிறந்த தமிழ்ப் புலமை உடைய கூழங்கைத் தம்பிரான் யோசேப்பு புராணம் என்ற நூலை எழுதினார்.

பொதுவாக இக்கால கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களில் யேசுநாதர் பட்ட துயரங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. யேசுவின் சோகம் நிறைந்த பகுதிகளுக்கே முதன்மையளிக்கப்பட்டன. மதமாற்ற முயற்சிக்கு இது மிக இன்றியமையாததாக இருந்தது.

ஆ) இந்து சமயம் சார்பானவை :

இந்து சமயம் சார்பாக இக் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்கள் வழிபாட்டு மரபுகளைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் தலங்களின் சிறப்பை விதந்து தமது பக்தி அனுபவங்களை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் காணப்பட்டன. வழிபாட்டு மரபுகளைப் பேணவேண்டும் வகையில் விரத மகிமைகளைக் கூறும் பல புராணங்கள் எழுந்தன. வரத பண்டிதரின் சிவராத்திரி புராணம், பிள்ளையார் கதை, ஏகாதசி புராணம் போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். விரத காலங்களில் இவற்றைப் பாராயணம் செய்யவும், படித்துப் பயன் பெறும் வகையில் இவ்விலக்கியங்கள் ஆக்கப்பட்டன.

'கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்

பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு'

என்பன போன்ற நூற்பயன் செய்யுட்கள் மக்கள் மத்தியில் இவற்றின் செல்வாக்கை அதிகரித்தன.

இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் எழுதிய பஞ்ச வண்ணத் தூது சமயச் சார்புடையதாகவும், வரலாற்றுத் தன்மை கொண்டதாகவும் பாரம்பரிய நம்பிக்கை வழிபாட்டு மரபுகளைப் பேணுவதாகவும் காணப்பட்டது.

தலம் சார்ந்த பல நூல்களும் இக்காலத்தில் எழுந்தன. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் அழிக்கப்பட்ட பல கோயில்கள்

புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்டு நித்திய, நைமித்திய பூசைகள் நடைபெறத் தொடங்கின. இதனால் தத்தம் ஊரில் உள்ள தலங்களை முதன்மைப்படுத்தும் வகையில் பல பிரபந்தங்கள் தோன்றின. கல்வளை அந்தாதி, மறைசை அந்தாதி, புலியூரந்தாதி, இணுவில் சிவகாமியம்மை பதிகம், வட்டுக்கோட்டை பிட்டியம்பதி பத்திரகாளி அம்மன் ஊஞ்சல், வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதல் போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். இக்காலத்தில் வாழ்ந்த சின்னத்தம்பிப் புலவர் பறாணை விநாயகர் பள்ளு தலம் சார்ந்த இலக்கியங்களில் மிகவும் சிறப்பானது. சுழிபுரத்தில் உள்ள பறாணை என்னும் தலத்தில் உள்ள விநாயகர் மீது பாடப்பட்டது.

இ) பிரபுக்கள் புகழ்பாடுபவை :

ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் உள்ளூர் பிரபுக்களை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கும் சூழ்நிலை காணப்பட்டது. ஆட்சியாளர்களுக்கு அனுசரணையாக இருந்த இவர்கள் அதிகாரப் பதவிகளையும் பெற்று விளங்கினர். இவர்கள் பெயரால் இக்காலத்தில் கரவை வேலன் கோவை தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு, சந்திரசேகரர் குறவஞ்சி, மருதப்பர் குறவஞ்சி என பல நூல்கள் தோன்றின.

நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் கரவை வேலன் கோவை முதன்மையான ஓர் இலக்கியமாகும். வடமராட்சிப் பகுதியில் கரவெட்டி என்னும் ஊரில் பெரும் நிலப் பிரபுவாய் விளங்கிய வேலாயுத முதலியாரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. தன்னைப் புகழ்ந்து பாடிய புலவருக்கு இப் பிரபந்தத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் ஒரு பவுண் பதித்த தேங்காய் வீதம் பரிசில் வழங்கியதாகச் செய்யப்படுகின்றது.

‘தமிழிலாயும் நாவன் கரவையில் வேலன்’ என்றும்

‘பழங்கவி நாவலர் வெங்கலதீர்ப் பைம் பொன்னை அள்ளி

வழங்கிய மேகம் கரவையில் வேலன்’ என்றும் பாட்டுடைத் தலைவர் புகழப்படுகின்றார்.

உள்ளூர்ப் பிரபுக்களைப் பாடிய இன்னொரு இலக்கியம் தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு ஆகும். இது மாவை சின்னக்குட்டி

புலவரால் பாடப்பட்டது. பாட்டுடைத் தலைவராகிய கனகராய முதலியின் பெருமைகளைப் பாடுவதே நூலின் நோக்கமாகும். பாட்டுடைத் தலைவரின் உறவினர்களது சீரும் சிறப்பும் பேசப்படுகின்றது. முதலியாரின் மரபில் வந்தவர்களை யாழ்ப்பாண இராச்சியத்துடன் தொடர்புபடுத்திப் பேசப்பட்டுள்ளது.

“சூரியன்றன் தவப்பிள்ளை நேரியன் சங்கரப்பிள்ளை தொல்லுலகில் வாழ்கவென்று கடவாய் குயிலே” என முதலியாரின் உறவினர் ஒருவர் வாழ்த்தப்படுகின்றார்.

வன்னி நாட்டில் அரசுக்கெதிராக நடைபெற்ற கலகங்களை அடக்குவதில் ஈடுபட்டு ஒல்லாந்த அரசாங்கத்தின் கௌரவத்தைப் பெற்ற வல்வெட்டி கப்டன் சந்திரசேகர முதலியார் சந்திரசேகர குறவஞ்சியின் பாட்டுடைத் தலைவராவார்.

6. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு முன்பாக ஈழத்தில் எழுந்த

அ) புராணங்கள்

ஆ) பள்ளுப் பிரபந்தங்கள்

இ) அந்தாதிகள்

என்பன குறித்து கருத்துரை வழங்குக.

அ) புராணங்கள் :

புராணங்கள் வடமொழி மூலத்திலிருந்து உள்வாங்கப்பட்ட ஓர் இலக்கிய வடிவமாகும். ஈழத்தில் இப் புராணங்கள் பல்வேறு பொருள்களில் எழுந்துள்ளன.

✧ தலபுராணம் :

தல புராணங்கள் தலத்தின் வரலாறு கூறுமுக்கமாக எழுந்தன. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் முப் பொருள்களையும், தலம் சம்பந்தமான நாட்டார் கதைகளையும், தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தியின் திருவிளையாடல் பற்றியும், இவற்றோடு கோயில் திருப்பணிகளையும் எடுத்துக்கூறும். தட்சண கைலாச புராணம், திருக்கரைசைப் புராணம், கதிர்காம புராணம் என்பன இதற்கு உதாரணங்கள் ஆகும்.

◇ **விரத மகிமை பற்றிய புராணம் :**

விரதங்களை நோற்றிடும் முறை, அதனால் பயனடைந்தவர்களின் வரலாறு, விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் முறைமை போன்றவற்றை இவை கூறுகின்றன.

“கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்து கேட்டவரும்

பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு” என விரதத்தின் பயன்களை இவை கூறுகின்றன. வரத பண்டிதர் இயற்றிய ஏகாதசி புராணம், சிவராத்திரி புராணம், பிள்ளையார் கதை என்பன இவ்வகை நூல்களாகும்.

◇ **கிறிஸ்தவ புராணங்கள் :**

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமய குருமார் தம் சமயத்தின் கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் விளக்குமுகமாக புராண நூல்களை எழுதினர். கூழங்கைத் தம்பிரான் எழுதிய யோசேப்பு புராணம் மிக முக்கியமானது. இப்புராணம் இருபத்தொரு படலங்களையும் ஆயிரத்து இருபத்துமூன்று விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டிருந்தது. இந்நூலுடன் இக்காலத்தில் தேவ அருள்வேத புராணம் எழுந்தது. இது கொன்சால்வெஸ் சுவாமிகளால் பாடப்பட்டது.

இக் காலத்தில் மேற்குறிப்பிடப்பட்டவற்றை விட வேறு சில புராணங்களும் எழுந்தன. வியாக்கிரபாகு புராணம் வைத்தியநாத முனிவரால் பாடப்பட்டது.

ஆ. பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் :

பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியங்கள் என்ற வகையில் பள்ளு இலக்கியம் முதன்மை வாய்ந்தது. மரபுவழி இலக்கிய அம்சங்களோடு நாட்டார் இலக்கியப் பண்புகளையும் இசை நாடகக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது. இலங்கையில் தோன்றிய பள்ளு இலக்கியங்களை மூலகைப்படுத்தலாம்.

◇ **சைவசமயம் சார்ந்த பள்ளு இலக்கியம் :**

கதிரைமலைப் பள்ளு, பறாளை விநாயகர் பள்ளு ஆகிய இரு பள்ளு இலக்கியங்கள் சைவசமயத்தை சார்ந்தன. கதிரைமலைப்

பள்ளு கதிர்காம முருகனையும், பறாளை விநாயகர் பள்ளு சுழிபுரத்து பறாளை என்ற தலத்தின் விநாயகரையும் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டன. இரு பள்ளு இலக்கியங்களும் பண்ணைக் காரன், குடும்பன், மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி என்போரை பாத்திரங்களாகக் கொண்டிருந்தன. அடிநிலை மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. பள்ளர் தலைவனுக்கு இரு மனைவியர். மன்னன் இளையவன் மீது காதல்கொண்டு மூத்தவளை வெறுப்பவன் போல ஒழுகுவான். இதனால் மூத்தவள் பண்ணை யாரிடம் கூறி அதனைத் தீர்த்து வைப்பதிலோ தண்டிப்பதிலோ முனைவதாக கதை நகர்ந்து செல்லும். பள்ளு இலக்கியத்தில் உழைப்பாளர் தலைவனது மனைவியர்க்கிடையிலான சக்களத்திப் போராட்டம் முக்கியம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

◇ கிறிஸ்தவ சமயம் சார்பான பள்ளு இலக்கியம் :

ஞானப்பள்ளு கத்தோலிக்க சமயம் சார்புடையது. இது யேசுநாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது. கிறிஸ்தவ சமய பிரசாரத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இயற்றப்பட்டதால் பள்ளு இலக்கிய மரபிலிருந்து சில வேறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. வழமையாக பள்ளு இலக்கியத்தில் வரும் இளையபள்ளியின் செயற்பாட்டில் இருந்து ஞானப்பள்ளில் இடம்பெறும் இளையபள்ளி பெரிதும் வேறுபடுகின்றாள். இளையபள்ளி யேசு மீது பக்தி கொண்டவளாகவும் சமய ஊழியம் செய்பவளாகவும் படைக்கப் பட்டுள்ளாள். இடையிடையே வரும் அறிவுரைகளும் அறநெறிப் பிரசாரங்களும் அரச அதிகாரிகளைப் பாராட்டுவது போலவும் காணப்பட்டுள்ளது.

◇ பிரபுத்துவம் சார்பான பள்ளு இலக்கியம் :

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் உள்ளூர்ப் பிரபுக்கள் பாட்டுடைத் தலைவராகும் போக்கு காணப்பட்டது. அந்தவகையில் தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு என்ற இலக்கியம் தனி மனிதனை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. இப் பிரபந்தம் மாவை சின்னக்குட்டிப் புலவரால் பாடப்பட்டது. தெல்லிப்பளை கனகராய முதலியார் என்னும் பிரபுவை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. நிலத்தையும் அதிகாரத்தையும் தம்வசம்

கொண்டிருந்த நிலப் பிரபுத்துவக் குடும்பத்தினர் தமது பண்டைய நிலையை நிலைநிறுத்தவும் ஆளும் வர்க்கத்தின் அதிகாரத்தையும் வேண்டி புலவர்களை வேண்டி தம் குடும்ப பெருமையை வெளிப்படுத்த விரும்பினர்.

முடிவாக எமது பள்ளு இலக்கியங்களில் ஞானப்பள்ளு முற்று முழுதாக சமயம் சார்ந்தது. ஏனையவை சமயத்தோடு உலகியலையும் சார்ந்திருந்தன. தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு தனி மனிதனை பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொள்ள ஏனையவை சமயத் தலைவர்களை பாட்டுடைத் தலைவராக கொண்டன.

இ) அந்தாதிகள் :

அந்தத்தை ஆதியாக வைத்துப் பாடுவது அந்தாதி எனப்படும். ஒரு பாடலின் இறுதியில் உள்ள எழுத்து, அசை, சொல், சீர், அடி ஏதேனும் ஒன்று அடுத்த பாடலில் முதலில் வரும்படி பாடுவது அந்தாதி என்பர்.

ஈழத்துப் புலவர்கள் அந்தாதி இலக்கியம் வடிப்பதில் கைதேர்ந்தவர்கள் என்பது பேராசிரியர் சதாசிவம் அவர்களின் கணிப்பீடாகும். ஈழத்தில் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவரின் கல்வளை அந்தாதி, மறைசை அந்தாதியும், மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் பாடிய புலியூர் அந்தாதியும் குறிப்பிடத்தக்கன.

யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வளை என்ற இடத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் விநாயகர் மீது பாடப்பட்டது. இந்நூல் நூறு கட்டளைக் கலித்துறையினால் ஆக்கப்பட்டது. விநாயகரது பெருமையை கூற முற்பட்டபோதும் பல இடங்களில் தலைவன், தலைவி, பாங்கன், பாங்கி கூற்றுக்களாக அமைந்த செய்யுட்களைக் கொண்டிருந்தது.

சின்னத்தம்பிப் புலவரின் இன்னொரு அந்தாதி மறைசை அந்தாதியாகும். இது வேதாரணியத்தில் உள்ள சிவன் மீது பாடப்பட்டது. 'ஈழ மண்டலப் பாடல்களுக்குள்ளே வடதேச வித்துவான்கள் எல்லாம் மனமொத்து மதிக்கும் பிரபந்தம்' என்று பண்டிதமணி இதன் சிறப்பை போற்றுகின்றார்.

மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரின் புலியூர் அந்தாதி சிதம்பரத்தில் கோயில் கொண்ட சிவபெருமானைப் பற்றி எழுந்த நூலாகும். இது தல புராண வகையைச் சார்ந்தது. யமகம் என்ற சொல்லணியை பயன்படுத்தி நூறு கட்டளைக் கலித்துறையால் பாடப்பட்டது.

**7. ஒல்லாந்தர் கால இலக்கியப் பண்புகளை விளக்குக.
சமயம் சார்பானவை :**

இக் காலத்தில் எழுந்த சமயம் சார்பான நூல்களை இரண்டு வகையாக நோக்கலாம். ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் மத அனுட்டானங்களை வெளிப்படையாகச் செய்யக்கூடிய வழிபாட்டு உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன. சைவ இலக்கியங்கள் வழிபாட்டு மரபுகளைப் பின்பற்றக் கூடியனவாகவும் விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும்போது பாராயணம் செய்யவும், படித்துப் பயன்பெற ஏற்ற வகையில் சில நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம், பிள்ளையார் புராணம் என்பன இவற்றுள் முக்கியமானவை. விரதங்களின் நோக்கங்கள், நோற்றுப் பயன் பெற்றவர்களின் வரலாறுகள் இறைவனுடைய அற்புதங்களைப் பற்றி கூறின.

“கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்

பெற்றறிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு”

என்று இதன் பயன்பாடு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலம் சார்ந்த சைவ இலக்கியங்களும் குறிப்பாக தத்தம் ஊரிலுள்ள தலங்களை முதன்மைப்படுத்தி சைவசமய நூல்களை யாத்தனர்.

(உ-ம்) : கிள்ளைவிடு தூது

கல்வளையந்தாதி

வெருகல் சித்திரவேலாயுதர் காதல்

கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் :

ஒல்லாந்தர் காட்டிய சகிப்புத் தன்மை காரணமாக பல கத்தோலிக்க சமயம் சார்பான நூல்கள் தோன்றின. குறிப்பாக யேசுநாதர் பட்ட துன்பதுயரங்களையும் அவருடைய வாழ்வின் சோகம் நிறைந்த பகுதிகளையும் பொருளாகக் கொண்ட இலக்கியங்களை யாத்தனர். இவ்வகையில் “திருச்செல்வர் காப்பியம்,

திருச்செல்வர் அம்மாளை, தேவஅருள் வேத புராணம், தேவ பிராணையின் திருக்கதை” என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

உள்ளூர் பிரபுத்துவத்தைப் பாடும் இலக்கியங்கள் :

ஈழத்து இலக்கிய செல்நெறியை நோக்கும்போது ஒல்லாந்தர் காலத்தில் உள்ளூர் பிரபுக்களை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடிய இலக்கியங்கள் தோன்றின. குறிப்பாக நிலப் பிரபுத்துவத்தை சார்ந்த குடும்பங்கள் தமது செல்வாக்கை நிலை நிறுத்தவும் புகழைப் பாடுவதற்காகவும் புலவர்களுக்கு பணத்தைக் கொடுத்து இவ்வகையான இலக்கியங்களை யாத்தனர்.

உ - ம் : கரவை வேலன் கோவை
தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு

அறிவியல்துறை சார்ந்த நூல்கள் :

ஒல்லாந்தர் கால இலக்கிய வளர்ச்சியில் மரபு வழி இலக்கியங்களில் ஒன்றான சோதிட, வைத்திய நூல்கள் தோன்றின. குறிப்பாக வரதபண்டிதரின் “அமுதாகரம்” என்னும் வைத்திய நூலும், ராமலிங்க முனிவரால் “சந்தான தீபிகை” என்ற நூலும் இயற்றப்பட்டன.

பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கியங்கள் :

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பொதுமக்கள் சார்புடைய இலக்கியங்கள் பலவகையில் தோற்றம்பெற்றன. இவை சமூகத்தின் அடிநிலை மக்களை கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டிருந்தன. இவ் வகையில் பள்ளு, அம்மாளை, குறவஞ்சி போன்ற இலக்கியங்களை குறிப்பிடலாம்.

மண்வாசனை கொண்ட இலக்கியங்கள் :

இதுவரை காலமும் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் இந்தியப் பெருநிலப் பரப்பை மையமாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டன. வடமொழி இலக்கியத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டது. ஈழத்து தலங்களையும், ஈழத்து மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் கொண்ட தேசிய இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றமை ஒல்லாந்தர் காலத்துக் குரிய ஓர் தனித்துவமான பண்பாகும்.

தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கான ஆரம்ப முயற்சிகள் :

ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே முதன்முதலாக உரை எழுதும் முயற்சிகளும் வசன வடிவத்தில் நூல்களை எழுதும் முயற்சிகளும் காணப்பட்டன. "மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரின் 'யாழ்ப்பாண வைபவமாலை' வசன வடிவத்தில் எழுதப்பட்ட நூலாகும். இவற்றை விட 'சுவிசேட விருத்தி உரை', 'நன்னூல் விருத்தி உரை' என்பவையும் எழுதப்பட்டன.

நாடக முயற்சிகள் :

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பழந்தமிழ் கூத்துமுறைகள் புத்துயிர் பெற்றன. இக்கால புலவர்கள் யாப்பறி புலவர்களாகவும், இசைஞானம் கொண்டவர்களாகவும், கூத்து பரிச்சயம் கொண்டவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இனுவலில் சின்னத்தம்பிப் புலவரும், கணபதி ஐயரும் சிறந்த நாடக ஆசிரியர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

தூது, கோவை, பள்ளு, குறவஞ்சி, அந்தாதி, பிள்ளைத் தமிழ் முதலிய இலக்கிய வடிவங்களும் அகவல், விருத்தம், கலிப்பா, தாழிசை, சிந்து, கண்ணி முதலான யாப்பு வடிவங்களும் பின்பற்றப்பட்டன.

8. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வெகுசனங்கள் மத்தியில் விரதங்களின் மகிமையை உணர்த்த புராண இலக்கியம் கையாளப்பட்டிருக்கும் முறையினை விளக்குக.

புராணங்கள் வடமொழி மூலத்திலிருந்து உள்வாங்கப்பட்ட ஓர் இலக்கிய வடிவம். புராணங்களின் நோக்கம் தொன் மரபுக் கதைகளை உரைப்பதாகும். ஆனால் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் எழுந்த புராணங்கள் விரதங்களின் மகிமையைக் கூறுவதாகவே தோன்றின. விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் போது பாராயணம் செய்யவும் படித்துப் பயன்பெறும் வகையிலும் எழுதப்பட்டன. பெருங்கதை விரதம், சிவராத்திரி விரதம், ஏகாதசி விரதம் முதலானவற்றை தேர்ந்தெடுத்து அவ்விரதங்களின் மகிமையை விநாயகர், சிவன், திருமால் முதலியோரின் திருவிளையாடல்களோடு இணைத்து அற்புதங்கள், விரதங்களை நோற்றுப் பயன் பெற்றவர்கள், விரதங்களை அனுஷ்டிக்கும் முறை முதலானவற்றை தொகுத்து வகுத்தும் பாடியுள்ளார்.

“கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்
பெற்றிடுவார் கற்பகத்தின் பேறு”

என்ற நூற்பயனும் இதனையே எடுத்துக் கூறுகின்றது. சிவராத்திரி
விரதத்தின் வரலாற்றையும் அதன் மகிமையும் நோற்றிடும் முறை
யினையும் சூதமுனிவர் மற்றவர்களுக்கு விளக்குவது போல
சிவராத்திரி புராணம் அமைந்துள்ளது. திருமாலுக்குரிய ஏகாதசி
விரதம் அவ்விரதத்திற்குரிய கால நிர்ணயம், உருக்குமாங்கதன்,
வீமன் முதலானவர்களின் வரலாறு இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது.
விநாயகருக்குரிய விரத மகிமையை பின்னையார் கதை கூறுகின்றது.
இம் மூன்று நூல்களையும் பாடியவர் வரத பண்டிதராவார். இவர்
ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சமய விழிப்புணர்வை வெளிப்படுத்தும்
நோக்கில் விரத மகிமையை கூறுவதற்காக பயன்படுத்தியுள்ளார்.

9. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் எழுந்த நாடக வளர்ச்சி பற்றி விளக்குக.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் மதப்பரம்பலோடு தொடர்புபட்ட
நாடகத்துறை ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சுதேசிகளாலும் கிறிஸ்தவ மத
குருமார்களாலும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம்,
மட்டக்களப்பு, மன்னார், முல்லைத்தீவு முதலான பிரதேசங்களில்
நாடக முயற்சிகள் பயில் நிலையிலும் நூல் வடிவிலும் வளரத்
தொடங்கின. இக்காலத்தில் எழுந்த நாடகங்கள் அரங்கிலே ஆடிக்
காட்டும் தன்மையைக் கொண்டிருந்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் காலத்தில் எழுந்த நாடகங்கள் வருமாறு :

கணபதி ஐயர் எழுதிய நாடகங்களாக பின்வருவனவற்றைக்
குறிப்பிடலாம்.

- ◇ அலங்காரரூபன் ◇ வாளபிமன்
- ◇ மலையநந்தினி ◇ அதிருபவதி

என்பனவாகும்.

இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் நொண்டி நாடகம், அனுருத்த
நாடகம் போன்ற நாடகங்களை எழுதியுள்ளார்.

இக் காலத்தில் நாடக ஆசிரியர்கள் யாப்பிலக்கணம் தெரிந்து
கொண்டவர்களாகவும் இசை ஞானம் கொண்டவர்களாகவும் கூத்துப்

பரிச்சயம் உடையவராகவும் காணப்பட்டனர். இக்கால நாடக வளர்ச்சியில் நான்கு பண்புகளை அவதானிக்க கூடியதாக இருந்தது. அவையாவன,

1. புராண இதிகாசக் கதைகளே நாடகமாக்கப்பட்டன.
2. பொதுமக்கள் சார்பான குறிப்பாக சமூக அடிமட்டங்களை கதா பாத்திரங்களாக கொண்ட நாடகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.
3. வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து வடிவங்கள் பின்பற்றப்பட்டன.
4. கிறிஸ்தவ, சைவ மதப் பிரசுரத்திற்காக நாடகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இக் கால நாடக வளர்ச்சி எத்தன்மையாக இருந்தது என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட வாளபிமன் நாடகம் பற்றி பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஈழத்திலே வழங்கும் நாட்டுக்கூத்து பல யாழ்ப்பாணத்து புலவர்களால் பாடப்பட்டவை. சில மன்னார், மட்டக்களப்பு, சிலாபம் போன்ற இடங்களில் உள்ள புலவரால் பாடப்பட்டன. இன்னும் சில அவ்வவ் இடங்களிலுள்ள புலவர்களால் மாற்றி சேர்க்கப்பட்டன. சில மாற்றங்களோடு அமைக்கப்பட்டதே சிலாபத்தில் வழங்கும் வாளபிமன் நாடகம் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

10. ஈழத்தில் எழுந்த புராண இலக்கிய மரபினை வகைப்படுத்தி விளக்கி எழுதுக.

புராணங்கள் வடமொழி மூலத்திலிருந்து தமிழுக்கு உள் வாங்கப்பட்ட ஓர் இலக்கிய வடிவமாகும். வடமொழி மரபில் புராணம் என்பது புவனோற்பத்தி, உலகின் தோற்றம், மனுக்களின் காலம், மனுக்குலங்களின் வரலாறு, அரச வம்சங்களின் வரலாறு என்ற ஐந்து விடயங்கள் பற்றியதாக அமையும். புராணங்களின் நோக்கம் தொன்மரபுக் கதைகளை உரைப்பதாகும். ஈழத்துப் புராண இலக்கிய மரபு பெரிதும் தமிழ்நாட்டு புராண மரபினால் பாதிக்கப்பட்ட ஒன்றாக அமைந்திடினும் பாடுபொருள் அடிப்படையில் புதியதொரு புராண மரபும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஈழத்து புராண இலக்கிய மரபு ஆறு விடயங்களில் ஆராயப்படும்.

- i) தல புராணங்கள்
- ii) விரத மகிமைகளைக் கூறுவன
- iii) பக்தர்களின் வரலாறு பற்றிக் கூறுவன
- iv) கிறிஸ்தவ புராணங்கள்
- v) இஸ்லாமிய புராணங்கள்
- vi) சமூக புராணங்கள்

தல புராணங்கள்

ஈழத்தின் தல புராண மரபு தட்சண கைலாயபுராணத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. இவற்றோடு திருக்கரசைபுராணம், புலியூர் புராணம், கதிர்காமபுராணம் எனப்பட தல புராணங்கள் தோன்றின. தலபுராணம், மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்ற முப்பொருட்களையும் வர்ணித்தல், நாட்டுநடப்பு, சிறப்பான காவிய பண்புகளை எடுத்துரைத்தல், தலம் சம்பந்தமான நாட்டார் கதைகளை கூறுதல், தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தியின் திருவிளையாடல் பற்றிக் கூறுதல் இவற்றோடு கோயில் திருப்பணிகளையும் எடுத்துக் கூறுதல் போன்ற விடயங்களை உள்ளடக்கி இருக்கும்.

1. கோயிலுக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான நெருக்கமான தொடர்பு
2. தமிழகத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட கோயிற் பண்பாட்டின் தாக்கம்
3. அன்னியராலும் பிற மதங்களினாலும் சைவ சமயத்திற்கு ஏற்பட்ட சவால்கள், பின்னடைவுகள்.
4. மக்களுடைய சமய நம்பிக்கையும் சமயாபிமானமும்

விரத மகிமை பற்றி புராணங்கள்

விரத மகிமையினை மட்டும் பாடுபொருளாக கொண்ட புராண மரபு ஈழத்தில் மட்டுமே பெருவழக்காக இருந்தது. சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசி புராணம், விநாயகர் புராணம், கந்தசஷ்டி புராணம் முதலானவை ஈழத்தில் தோற்றம் பெற்றன. தீயவர்களும் அதிகார மேலாண்மையினால் செருக்கு மிகுந்தவர்களும் உள்ளம் திருந்தி விரதமிருந்து ஆண்டவனை வழிபட்டு நல்லவர்களாக மாறியதாக புராணங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தப் பின்னணியிலே இந்தப் புராணங்கள் தோன்றியிருக்க வேண்டும். விரதங்களை நோற்றிடும்

முறைமை அதனால் பயனடைந்தவர்கள் முதலானவற்றை எடுத்துக் கூறி விரதங்களை அனுஷ்டிக்குமாறு இந்நூல்கள் தூண்டுகின்றன. “கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும் பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு”

பக்தர்களின் வரலாறு பற்றிக் கூறும் புராணங்கள்

தமிழகத்தின் அடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் புராணமாகத் திருத்தொண்டர் புராணம் அமைந்தது. ஈழத்தில் தனித்தனி அடியவர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் சில புராணங்கள் எழுந்தன.

உதாரணம் : வியாக்கிரபாத புராணம்

சிறுத்தொண்டர் புராணம் என்பனவாகும்.

சமூக புராணம்

சமயத்தையே பாடிவந்த புராணமரபை சமூகப் பிரச்சனைகள் சமூக நிகழ்வுகளை விளக்குவதற்கு இந்த மரபு இலங்கையில் மட்டுமே கைகொடுத்தது. கனகிபுராணம், கோட்டுப்புராணம், தால புராணம் ஆகியவை இவ்வகையில் எழுந்தன. வண்ணார்பண்ணை சிவன்கோயில் தேவதாசிகளில் ஒருத்தியான கனகி என்பவள் மீது பாடப்பட்டதே கனகி புராணம். இதனைப் பாடியவர் நட்டுவச் சுப்பையா. அக்காலப் பிரபுத்துவத்தின் ஒழுக்கக்கேட்டினை அம்பலப் படுத்துவதே இப்புராணத்தின் பிரதான நோக்கமாகும். அங்கதச் சுவையோடு புராணம் செல்கின்றது. இது பற்றி பேராசிரியர் கைலாசபதி, “பிரபுக்களின் சீரழிந்த ஒழுக்க நெறியையும் பொதுவாக தாரமீக சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சியையும் நுண்ணிய அனுபவத்துடன் கனகி புராணம் சித்தரிக்கின்றது” என்று குறிப்பிடுகின்றார். கோட்டுப் புராணம் நீதி மன்றங்களில் கடமை செய்யும் நியாய துரந்தர்களையும் வேறு ஊழியர்களையும் இழித்துப் பழித்தும் அங்கதச் சுவையோடு பாடப்பட்டது. கோடுகளிலும் அதை வழிப்படுத்துகின்றவர்களின் தொல்லைகளிலும் ஏற்படும் அவலங்களை சித்தரித்துக் காட்டுவதே இப்புராணத்தின் நோக்கமாகும். தால புராணம் பனங்காய் பாரதம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பனையினது பொருளாதார வளங்கள் பற்றியும் அதன் பயன்பாடு பற்றியும் எடுத்துக்கூறின.

கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய புராணங்கள்

போர்த்துக்கேயர் இஸ்லாமியருடைய வருகைக்குப் பின்னர் சைவசமயப் புராணங்களும், கத்தோலிக்க, இஸ்லாமிய உண்மை விளக்கும் புராணங்களும் தோன்றின. ஞானானந்த புராணம், யோசோப்புப் புராணம் என்பன கிறிஸ்தவ சமயத்தின் பின்னணியில் கிறிஸ்தவ சமய உண்மையைக் கூறுவதற்காக பாடப்பட்டது. அருள்வாக்கி அப்துல் காதிறுப் புலவரது முறைதீன் புராணம் என்பன இஸ்லாமிய பின்னணியில் தோன்றின.

11. ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளு இலக்கியங்கள் பற்றி விளக்கி எழுதுக.

தமிழில் தோன்றிய பொதுமக்கள் சார்பு இலக்கியங்களில் ஒன்றாகப் பள்ளு இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றது. மரபுவழி இலக்கிய அம்சங்களோடு நாட்டார் இலக்கியப் பண்புகளையும் இசை நாடகக் கூறுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு இவ் விலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. பிற சிற்றிலக்கியங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து இது தனித்துவம் வாய்ந்தது.

கதிரைமலைப் பள்ளு

ஈழத்தில் தோன்றிய முதலாவது பள்ளு இலக்கியம் இதுவே. கதிர்காம முருகன் இதன் பாட்டுடைத் தலைவராவார். பள்ளு இலக்கிய மரபுக்கேற்ப பண்ணைக்காரன், பள்ளன், மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி ஆகிய நான்கு பாத்திரங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இதில் மூத்தபள்ளி “மகாவலி கங்கை வயற்பள்ளி” எனவும் இளைய பள்ளி “பகீரதா கங்கை வயற்பள்ளி” எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். 129 பாடல்களைக் கொண்டது. “சிந்து, விருத்தம்” முதலிய பாவகை களை கொண்டிருந்தது. நாடக பாங்கில் பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

ஞானப் பள்ளு

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் எழுந்த இலக்கியமாகவும் கத்தோலிக்க மதச் சார்பு உடையதாகவும் காணப்பட்டது. இதன் பாட்டுடைத் தலைவராக யேசுநாதர் காணப்படுகின்றார். கத்தோலிக்க மத பிரசாரத்தை கருத்தில் கொண்டு இவ்விலக்கியம் தோன்றியதால் பள்ளு இலக்கிய மரபிலிருந்து சில சில வேறுபாடு

களைக் கொண்டுள்ளது. வழமையான பள்ளு இலக்கியத்தில் இளையபள்ளியைத் தவிர ஏனைய மூவரும் பாட்டுடைத் தலைவரின் ஊரைச் சார்ந்தவர்கள். இவ் இலக்கியத்தில் இளையபள்ளி உரோமபுரியைச் சார்ந்தவராகவும் ஏனையவர்கள் ஜெருசலேம் நகரைச் சார்ந்தவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இளைய பள்ளி யேசு மீது பக்தி கொண்டவளாகவும், சமய ஊழியம் செய்பவளாகவும் காணப்பட்டாள். நூலில் இடையிடையே சமய அறிவுரைகளும் அறநெறிப் பிரசாரங்களும் அரச அதிகாரிகளை பாராட்டுவது போலவும் அமைந்துள்ளது.

பறாணை விநாயகர் பள்ளு

இதனை பாடியவர் நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் ஆவார். சுழிபுரத்தில் பறாணை என்ற தலத்தின் விநாயகரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது. இந்நூலில் மூத்த பள்ளி “ஈழமண்டலத்தாள்” எனவும் இளையபள்ளி “சோழ மண்டலத்தாள்” எனவும் அமைந்துள்ளனர். இந்நூலில் யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வியல் பாங்கான பல அம்சங்கள் காணப்பட்டன.

தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு

மாவட்டபுரம் சின்னக்குட்டிப் புலவரால் இப்பள்ளு பாடப்பட்டது. இதன் பாட்டுடைத் தலைவன் “கனகராயன் முதலியார்” ஆவார். தான் சார்ந்திருந்த புரவலர் அவரைச் சார்ந்திருந்தோரையும் புலவரையும் புகழ்ந்து பாடுவதே நோக்கமாக கொண்டிருந்தார். ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளு இலக்கியங்களில் “ஞானப்பள்ளு” சமயம் சார்ந்தது. ஏனையவை உலகியல் சார்ந்தது. தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு நிலப்பிரபுத்துவ தனிமனிதனைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொள்ள ஏனையவை சமயத் தலைவரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டது.

12. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தனிமனிதனைப் பாடும் இலக்கியப் போக்கு காணப்பட்டது என்பதை விளக்கி எழுதுக.

ஈழத்து செல்நெறியை தனித்து நோக்கும்போது ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலப் பகுதியில் உள்ளூர் பிரபுக்களைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இலக்கியம் படைக்கும் சூழ்நிலை

காணப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் தேச வழமையை அங்கீகரித்து ஆட்சி நடத்தியமையால் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்தில் இருந்த சமூக அமைப்பு அதன் கட்டிறுக்கம் முதலாயின மீண்டும் பேணப்படுந் தன்மை உருவாயிற்று. தேசவழமை அங்கீகாரத்துடன் மீண்டும் தலையெடுத்தது. பெரும்பாலான அரச பதவிகள் இப் பிரபுத்துவ குடும்பங்கள் வசமே ஒப்படைக்கப்பட்டன. ஆட்சியாளருக்கு அனுசரணையான அதிகாரப் பதவிகளை வகித்த இவர்கள் பெரும் நிலவுடமையாளர்களாக விளங்கினர். தமது இயற்பெயருக்கு முன்னால் உடையார் என்ற பெயரையும் சேர்த்துக் கொண்டனர். இக் காலப்பகுதியில் நிலமும் அதிகாரமும் கொண்டிருந்த பிரபுக்களை விதந்து அவர்கள் பெயரால் பல இலக்கியங்கள் தோன்றின. கரவை வேலன் கோவை, தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு, மருதப்பர் குறவஞ்சி, சந்திரசேகரர் குறவஞ்சி முதலானவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒல்லாந்த அரசின் சலுகைகளைப் பெறுவதற்காக தமது தொன்மைகளையும் கொடிக்கிளைகளையும் விதந்து பாடவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இதனால் உள்ளூர் பிரபுக்கள் அக்காலத்து புகழ்பெற்று விளங்கிய புலவர்களை அரவணைத்து அவர்களுக்குப் பலவிதமான உதவிகளைப் புரிந்து தம் புகழ்பாடும் இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கலாம்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் புகழ்பெற்ற புலவராய் விளங்கிய நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பாடியது கரவை வேலன் கோவைப் பிரபந்தமாகும். வடமராட்சிப் பிரதேசத்தில் கரவெட்டிப் பகுதியைச் சார்ந்த வேலாயுத முதலி என்ற வேலாயுத உரையாரை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்டது. வேலாயுத முதலியார் கோவைப் பிரபந்தத்தின் ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் ஒரு பவுண் பதித்த தேங்காய் வீதம் சின்னத்தம்பிப் புலவருக்கு பரிசாக கொடுத்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. புலவர் பாடும் புகழுடையார்க்கு ஒல்லாந்த அரசாங்கம் சகல வசதிகளையும் வழங்கியிருந்ததாக அறியப்படுகின்றது. இப்பாட்டுடைத் தலைவனை இலங்கையை வென்ற இராமனுடன் ஒப்பிட்டு கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் உள்ளூர் பிரபுக்களை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட இலக்கியங்களுள் தண்டிகை

கனகராஜன் பள்ளி விதந்து கூறத்தக்கது. இதனை மாவை சின்னக்குட்டிப் புலவர் பாடியுள்ளார். வழமையாக பள்ளிப் பிரபந்தத்தில் கடவுளே பாட்டுடைத் தலைவராக அமைய இங்கு தனி மனிதன் பாட்டுடைத் தலைவராகவுள்ளார். கனகராஜன் வழிவந்த தண்டிகை கனகராய முதலியும் அவரது உறவினர்களும் போற்றப்படுகின்றனர். கனகராயன் குடும்பப் பெருமையை ஆவணப்படுத்தும் ஓர் இலக்கிய முயற்சியாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

13. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கால இலக்கியங்களிற்கும் போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்தர் கால இலக்கியங்களிற்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை விளக்குக.

போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமய நூல்கள் தோன்றிய அளவிற்கு ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் சைவசமயம் சார்ந்த நூல்களே தோன்றின. போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்தர்களின் நோக்கம் மதம் பரப்புதலே ஆகும்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் அரசனது விருப்பு, வெறுப்புக்கு அமைவாக அரசனது வேண்டுகூலின் பிரகாரம் அரசனது பெயர் தாங்கி சோதிட, வைத்திய நூல்கள் தோன்றிய அளவிற்கு போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தோன்றவில்லை.

போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சமயம் பரப்புதலை மையமாகக் கொண்ட மதகுருமார் பொதுமக்கள் சார்ந்த இலக்கியங்களின் ஊடாக நூல்களை எழுத முற்பட்டனர். அம்மாணை, பள்ளி, குறவஞ்சி எனப்பட இலக்கிய வடிவங்களில் பொதுமக்கள் சார்புடைய நூல்கள் தோன்றின. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் மிகக் குறைவான பொதுமக்கள் சார்புடைய நூல்கள் தோன்றின.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் நாடக இலக்கிய நூல்கள் எனக் குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள் தோன்றவில்லை. ஆனால் போர்த்துக்கேயர் சமயத்தை பரப்புதற்கு நாடகத்தை ஒரு உத்தியாகக் கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பரவலாக நாடக இலக்கியங்கள் தோன்றின.

இரண்டு காலப்பகுதியிலும் புராண இலக்கியங்கள் தோன்றின. ஆனால் அவை பாடுகின்ற பொருள் மரபில் வேறுபாடுகள் கொண்டனவாக காணப்பட்டன. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் தல புராணமும், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் விரத மகிமை கூறும் நூல்களும் தோன்றின.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் உரைநூல்கள் எதுவும் தோன்றவில்லை. யாவும் செந்நெறிப் பாங்கான செய்யுள் இலக்கியங்களாகவே காணப்பட்டன. ஆனால் போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் நூல்களுக்கு உரைகள் எழுதப்பட்டன. சவிசேடக விருத்தியுரை, நன்னூல் காண்டிகை விருத்தியுரை இவற்றோடு மாதகல் மயில்வாகனப் புலவரின் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற நூலையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலத்தில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளும் தழுவல் முயற்சிகளும் பரவலாகக் காணப்பட்டன. அரசகேசரி காளிதாசனது ரகுவம்சத்தை தமிழில் மொழிபெயர்த்ததை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். போர்த்துக்கேய ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இது போன்ற மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கால செய்யுட்கள் வடமொழிக் கலப்புடன் வித்துவச் செருக்கு மேலோங்கிக் காணப்பட்டன. அவை கற்றறிந்தவர்களை நோக்கி எழுதப்பட்டன. போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பிறமொழிக் கலப்புடனான நெகிழ்ச்சியான தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டன.

14. போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பொதுமக்கள் மத்தியில் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பரப்பும் நோக்கமாக இயற்றப்பட்ட இலக்கியங்கள் பற்றி கருத்துரை வழங்குக.

போர்த்துக்கேயர் ஒல்லாந்தர் கால இலக்கியங்களில் பல கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்பும் நோக்கிலேயே எழுதப்பட்டன. போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் எழுந்த ஞானப்பள்ளி என்ற நூல் கிறிஸ்தவ சமயத்தையும் அச் சமயத்தைப் பரப்ப உதவிய மன்னர்களையும் தேசாதிபதிகளையும் வாழ்த்திப் பாடுவதே தவிர பள்ளி

இலக்கிய மரபை முழுமையாக மேற்கொள்ளவில்லை. பள்ளு இலக்கிய மரபின் சிருங்கார ரசம் இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை. கல்வியறிவற்ற பொதுசனங்களுக்கு கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் புலப்படுத்தவே இப்பிரபந்தத்தில் அறிவுறுத்தற் பகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. அதில் பிற மதங்களை மூட மதங்கள் எனக் கண்டிப்பதன் மூலம் பிரசாரத் தன்மை கொண்டுள்ளதை அறியலாம். பள்ளு இலக்கிய மரபிற்கு மாறாக இளைய பள்ளி இப் பிரபந்தத்தில் தேவ ஊழியம் செய்பவளாக படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சாதாரண மக்கள் மத்தியில் வழங்கிவந்த அம்மாளை என்ற இலக்கிய வடிவத்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். சைவமரபின் புராண படன மரபைப் பின்பற்றி தேவாலயங்களில் மக்களுக்குக் கேட்கும்படி அம்மாளைக்குரிய ஓசையில் படிக்க முற்பட்டனர். இதற்கு அமைவாக எழுதப்பட்டதே சத்தியோகுமையர் அம்மாளை என்ற நூலாகும்.

ஒல்லாந்தர் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தை சார்ந்திருந்தாலும் அவர்கள் பின்பற்றிய சமயக் கொள்கையின் விளைவாக கத்தோலிக்க பாதிரிமார் தம் சமயத்தைப் பரப்பும் வகையிலேயே நூல்களை எழுதினர். யேசுபெருமானின் வாழ்வில் சோகம் நிறைந்த பகுதிகளை இலக்கியமாக்கி அதனுடாக சமயத்தைப் பரப்ப முற்பட்டனர்.

உதாரணமாக வியாகுலப் பிரசங்கம் என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம்.

ஒல்லாந்தர் காலப்பகுதியில் எழுத்தறிவுப் பாரம்பரியமற்ற சமூகத்திற்கு மட்டுமன்றி கற்றறிந்தவர்களுக்கும் கிறிஸ்தவ சமய உண்மைகளை விளக்கும் வகையில் நூல்களை எழுதினர். இதற்காக காவிய புராணம் போன்ற இலக்கிய வடிவங்களைப் பின்பற்றினர்.

உதாரணம் : திருச்செல்வர் காவியம், யோசேப்பு புராணம்.

சிறுகுறிப்பு :

நல்லூர் சின்னத்தம்பிப் புலவர்

சின்னத்தம்பிப் புலவரின் தந்தையார் வில்லவராய முதலியார் ஆவார். முதலியாரின் செல்வாக்கிற்கு தக்கவாறு புதல்வராகிய சின்னத்தம்பியார் இளமையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. ஒரு நாள் வட தேசத்து வித்துவான் ஒருவர் வில்லவராய முதலியார் வீட்டை விசாரித்துக் கொண்டு வந்தபோது தெருவில் விளையாடிக் கொண்டு இருந்த சிறுவன்,

“பொன் பூச்சொரியும் பொலிந்த செழுந்தாதிறைக்கும்

நன் பூதலத்தோர்க்கு நன்னிலலாம் - மின்பிரபை

வீசு புகழ் நல்லூரான் வில்லவராயன் கனக

வாசலிடைக் கொன்றை மரம்”

என்று பாடலினால் கூறினான். இது சின்னத்தம்பிப் புலவரின் குலவித்தை கல்லாமலும் வரலாம் என்பதை நிறுவியது. அரச சேகரியிலிருந்து போர்த்துக்கேயர் காலம் முடிய ஒல்லாந்தர் காலம் வரை தமிழ் இலக்கிய மொழிப் புலப்பாடு இடையிடையே மின்னல் போலத் தோன்றி மறைந்தது. இவ்வாறு தோன்றி மறைந்த புலவர்களில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் “ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் ஊற்று” என்று பண்டிதமணியும், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி “தேசிய இலக்கியத்தின் முன்னோடி” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். இவரது ஆக்கங்கள் வருமாறு :

1) கல்வளை யமக அந்தாதி :

யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வளை என்ற இடத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கும் விநாயகர் மீது பாடப்பட்டது. 100 கட்டளை கலித்துறையினால் ஆக்கப்பட்டது, விநாயகர் பெருமை பற்றி கூறினாலும் தலைவன், தலைவி, பாங்கன், பாங்கி கூற்றுக்களாக அமைந்த செய்யுட்களை இது கொண்டிருக்கிறது.

2) மறைசை யமக அந்தாதி :

வேதாரணியத்தில் உள்ள சிவன் மீது பாடப்பட்டது. தல புராணத்தின் பின்னணியாக அகப்பொருள் துறையை இணைத்து பாடியுள்ளார். “ஈழ மண்டலப் பாடல்களுக்குள்ளே வடதேச வித்துவான்கள் எல்லாம் மனமொத்து மதிக்கும் பிரபந்தம்” என்று

பண்டிதமணி இதன் சிறப்பை குறிப்பிடுகின்றார். பதினைந்து வயதில் இப் பிரபந்தத்தை பாடியதாக அறியப்படுகின்றது.

3) கரவை வேலன் கோவை :

கரவெட்டியில் உள்ள மாப்பாண முதலியாரின் மகனான வேலாயுதபிள்ளையை பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு பாடப்பட்ட நூலாகும். இது பற்றி பேராசிரியர் சிவத்தம்பி “உள்ளூர் பிரபுத்துவ பரம்பரை பற்றி தோன்றிய முதல் ஈழத்து நூலாகும். சமயம் சார்ந்த தேசிய நிலை நின்ற இலக்கியத்தின் கால்கோளாக இந் நூலினைக் கொள்ளவேண்டும்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

4) பறளை விநாயகர் பள்ளு :

சுழிபுரத்தில் உள்ள ‘பறளை’ என்ற ஊரில் எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகர் மீது பாடப்பட்டது. பள்ளு இலக்கிய மரபிற்கு அமைவாக பண்ணையார், பள்ளன், மூத்த பள்ளி, இளைய பள்ளி ஆகிய பாத்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வாழ்வியல் பாங்கினை மிக எளிமையாக கூறுகின்றது.

மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர்

யாழ்ப்பாணத்தில் மாதகல் என்ற கிராமத்தில் சுப்பிரமணியம் என்பவருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். “வையா” என்னும் புலவரது மரபில் உதித்த இவர் தனது மாமனார் ஆகிய சிற்றம்பலக் கவிராயரிடத்து ஆரம்பக் கல்வியை கற்றுக்கொண்டவர். பின்னர் கூழங்கை தம்பிரானிடம் வண்ணார்பண்ணை சிவன் கோயிலை புதிதாக கட்டிவைத்த வைத்தியலிங்கம் செட்டியாரோடு ஒருங்கு கற்றவர். இவருடைய ஆக்கங்களாக புலியூர் அந்தாதி, காசிசாத்திரை விளக்கம், ஞானலங்கார ரூபன் நாடகம், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்பனவற்றைக் கொள்ளலாம்.

புலியூர் அந்தாதி

இந்நூல் தலபுராண வகையைச் சார்ந்தது. சிதம்பரத்தில் கோயில் கொண்ட சிவபெருமானைப் பற்றி எழுந்த நூலாகும். “யமகம்” என்ற சொல்லணியை பயன்படுத்தி நூறு கட்டளைக் கலித்துறையினால்

பாடப்பட்டது. அந்நூலுக்கு ம.க.வேற்பிள்ளை என்பவர் உரை எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

காசி யாத்திரை விளக்கம்

காசிக்கு யாத்திரை செய்த தன் பயண அனுபவங்களை விளக்கிக் கூறும் நூலாக அமைந்துள்ளது. ஈழத்தின் முதலாவது பயண அனுபவம் பற்றிய நூலாகும்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலை

மாதகல் மயில்வாகனப்புலவர் என்றதும் ஞாபகத்திற்கு வருவது யாழ்ப்பாண வைபவமாலை என்ற வரலாற்று நூலே ஆகும். இந்நூலை எழுதுவதற்கு இருவருக்கு மூல நூல்களாக கைலாயமாலை, வையா பாடல், பரராஜசேகரன் உலா, இராசமுறை ஆகிய நூல்கள் பயன்பட்டன. ஒல்லாந்த அதிகாரியான “மேக்கறூன்” என்பவரின் வேண்டுகலின் பேரில் இந்நூல் எழுதப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. மூல நூல்களோடு செவி வழியாக வந்த செய்திகளையும் சேர்த்து இந்நூலை எழுதியதாக அறியப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாண நாட்டின் சில வரலாற்றுச் சம்பவங்களைச் சகலருக்கும் விளங்கக் கூடிய வசனநடையில் எழுதியிருந்தார். ஈழத்தில் எழுந்த முதல் வசன நூல் என்ற பெருமையும் இந்நூலுக்குரியது.

ஞானலங்கார ரூபன் நாடகம் :

இது ஆத்மீக தத்துவ விடயங்களை உருவக உத்தியில் பாடப்பட்டது.

18ம், 19ம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கியத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு இவரது ஆக்கங்கள் மிக அவசியம் ஆகின்றன. வரத பண்டிதர் எழுதிய சிவராத்திரி புராணத்திற்கு “சிறப்பு பாயிரக்கவி” ஒன்று இவர் எழுதியதாக அறியப்படுகிறது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியம்

1. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சியை நெறிப் படுத்திய காரணிகள் எவை?

i) இலங்கை முழுவதும் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது. கோல்புறாக் டொனமூர் ஆட்சித் திட்டங்களினால் ஜனநாயகம் பற்றிய சிந்தனைகள் அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டமை போன்றவற்றினால் இலக்கிய வளர்ச்சியில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

ii) சமய நிலை :

பல்வேறு கிறிஸ்தவ மதக் குழுக்கள் தம் சமயப் பரப்புரைக்காக சமயக் கருத்துக்களை துண்டுப் பிரசுரங்களாகவும் நூல்களாகவும் எழுதி வெளியிட்டனர். சமூகத்தின் அடிமட்ட மக்களிடம் கருத்துக்கள் போய்ச் சேரவேண்டும் என்பதற்காக பொது மக்களிற்கான பேச்சுவழக்கில் உள்ள சொற்கள் சொற்றொடர்களைக் கையாண்டு உரைநடை இலக்கியம் எழுதப்பட்டது. பல கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களும் தோன்றின.

iii) சமூக, பொருளாதார நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் :

பாரம்பரிய, பொருளாதார நிலை மாறி ஏற்றுமதி இறக்குமதி பொருளாதாரம் உருவானமை, வாழ்க்கை பற்றிய மதிப்பீடுகள், சிந்தனைகள், நோக்கங்கள் மாற்றத்துக்குள்ளானமை, மேலைத்தேச நாகரிகம் பரவியமை, தனிமனித ஆதிக்கம் மேலோங்குதல், சமுதாயத்தில் ஆங்கிலம் கற்ற மத்தியதர வகுப்பினர் உருவானமை போன்றவை இலக்கிய வளர்ச்சியின் போக்கை முற்றாகவே மாற்றியமைத்தது.

iv) பெருந்தோட்டத்துறையின் வளர்ச்சி :

பெருந்தோட்டத்துறை வளர்ச்சியடைந்ததினால் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த தமிழர்கள் மலைநாட்டில் குடியேற்றப்பட்டதனால் பிற்காலத்தில் மலையக இலக்கியங்கள் தோன்ற வழிவகுத்தன.

v) ஆங்கிலக் கல்வி :

நவீன நிறுவன ரீதியான பள்ளிக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு முறைசார் கல்வி முறை வளர்ச்சியடைந்தது. வட்டுக் கோட்டை மிசனறியின் தோற்றம் ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஊற்றுக்கண் எனலாம். ஆங்கிலக் கல்வியுடன் அறிவியற் கலை வளர்ச்சியடைந்தது. ஆங்கிலம் கற்றவர் பலர் ஆங்கில மொழியில் உள்ளதைப்போன்ற புதிய இலக்கிய வடிவங்களை உருவாக்கினர்.

உ - ம : புனைக்கதை இலக்கியம், விமர்சனம்

vi) அச்சுக்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டமை :

சமயப் பரப்புரைகளுக்காகவே அச்சுக்கூடங்கள் நிறுவப்பட்டன. இதன் விளைவாக பதிப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பத்திரிகைகள் தோற்றம்பெற்றன.

2. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் எழுந்த செய்யுள் இலக்கியங்களை வகைப்படுத்துக.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து செய்யுள் இலக்கியங்களை நோக்கும்போது பொருளிலோ வடிவத்திலோ பெரிய மாற்றங்களை செய்தார்கள் என கூறமுடியாது. அக்காலத்து செய்யுள் இலக்கியங்களை வடிவ அடிப்படையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

குறவஞ்சி : நகுலமலைக் குறவஞ்சி, நல்லைக் குறவஞ்சி, திருகோண மலைக் குறவஞ்சி.

தூது : தத்தைவிடு தூது, கிள்ளைவிடு தூது

கோவை : அருளம்பலக் கோவை, அடைக்கலக் கோவை, மும்மணிக் கோவை

புராணம் : முகைதீன் புராணம், இளசைப் புராணம், கனகி புராணம், கோட்டுப் புராணம், ஞானானந்த புராணம்.

நான்மணி மாலை : பாஸ்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை

பிள்ளைத்தமிழ் : செல்வச்சந்நிதி பிள்ளைத்தமிழ்

கும்மி : ஞான அஹீதாக் கும்மி

திருப்புகழ் : சந்தத் திருப்புகழ், நவரத்தின திருப்புகழ்

பதிகம் : கந்தவனநாதர் பதிகம், வல்லிபுரநாதர் பதிகம்

3. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் செய்யுள் இலக்கியப் போக்குகளை எடுத்துக்காட்டுக.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு செய்யுள் இலக்கியத்தின் மூன்று வகையான போக்குகள் அவதானிக்கப்பட்டன.

i) மரபுவழி இலக்கியம் :

பழைய செய்யுள் இலக்கியங்களின் போக்கினை தழுவி எழுந்தனவாகக் காணப்பட்டன. முத்துக்குமாரகவிராயர், இருபாலைச் சேனாதிராயர், சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், உடுப்பிட்டி சிவசம்புப்புலவர் போன்றோர் இக்காலத்தில் விதந்து கூறப்படவேண்டியவராவர். இவர்கள் இலக்கியப் பொருளிலோ வடிவத்திலோ புதிய நெறிகளைத் தோற்று வித்தார்கள் என்று கூறமுடியாது. புராணங்கள், தூது, அம்மானை, பிள்ளைத்தமிழ், நான்மணிமாலை, மும்மணிக் கோவை, பள்ளு, குறவஞ்சி, ஊஞ்சல் முதலான மரபிலக்கிய வடிவங்களையே பின்பற்றினர். முன்னோர் வகுத்த யாப்பு அணி பிறழாமையே, உள் எடக்கத்தில் மாற்றமின்மை என்பன அவதானிக்கப்பட்டன. மரபிலக்கியம் என்ற வகையில் சிலேடை, திரிவு, யமகம் முதலான சொல்லணிகளையும் பயன்படுத்தினர். முத்துக்குமார கவிராயருடைய “முடிவிலா துறை சுன்னாகத்தான் வழி” என்ற பாடல் சிறந்த உதாரணமாகும்.

ii) சமயச் சார்பு :

தெய்வங்களைப் பற்றியும் தலப் பெருமை பற்றியும் சமய உட்பொருள் பற்றியும் பரவலான இலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் தோன்றின. சமய தத்துவம், இறைவனது அற்புதச் செயல், வழிபாட்டு மரபு, தலச்சிறப்பு முதலானவற்றை இவை விரிவாகக் கூறின. யாழ்ப்பாணத்தில் ஊஞ்சல், பதிகம் பாடப்படாத கோயில்களே இல்லை எனலாம். எனினும் இக்கால சமய இலக்கியங்களிலும் மூன்று பண்புகள் காணப்பட்டன.

அ) சைவ சமயம் சார்ந்தன :

இளசைப் புராணம், நகுலமலைக் குறவஞ்சி, நல்லூர் கந்தசாமி கிள்ளைவிடு தூது

ஆ) கத்தோலிக்க சமயம் சார்ந்தன :

ஞானானந்த புராணம், திருவாக்கு புராணம்

இ) இஸ்லாம் சமயம் சார்ந்தன :

முகைதீன் புராணம், முகைதீன் ஆண்டகை விருத்தம்

iii) பொதுமக்கள் சார்பும் நவீன இலக்கியமும் :

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையும், சரவணமுத்துப் புலவரும் நவீன இலக்கியத்தின் முன்னோடியாவர். 19ம் நூற்றாண்டில் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்து செய்யுள் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவம் தோன்றுவதற்கு வழிகாட்டியவர்கள் இவர்களே. பாவலர் தேசியம், தேசிய இலக்கியத்தின் முன்னோடியாவர். சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் “தத்தைவிடு தூது” பெண் விடுதலை பற்றிய கருத்துக்களை முதல்முதலாக எடுத்துக் கூறியது. “வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்று விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்” என்று பாரதி பாட வழிவகுத்ததும் இத் தத்தைவிடுதூதே. கோட்டுப் புராணம், கனகி புராணம், தால புராணம் என்பன சமூக சீர்திருத்தம் தொடர்பான இலக்கியங்களாகும். “பிரபுக்களின் சீரழிந்த வாழ்க்கை நெறியினையும் பொதுவான தார்மீக வீழ்ச்சியையும் நுண்ணிய அனுபவ உணர்வுடன் கனகி புராணம் சித்திரிக் கின்றது” என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுகின்றார். கோட்டுப் புராணம் நீதிமன்றத் தலங்களில் கடமை செய்யும் நியாய தூரந்தரர்களையும் வேறு ஊழியர்களையும் இழித்தும் பழித்தும் கூறுகின்றது.

4. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் புதிய விடயங்களைக் கையாள்வதில் புராணம், தூது ஆகிய வடிவங்கள் பயன்படுத்தப்படுமாற்றினை விளக்குக.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு கல்விச் சூழலும் அரசியல் பொருளாதாரத் துறையில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களும் இக்கால இலக்கியப் போக்கில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. பழைய இலக்கிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்தி பாடுபொருளில் சமூகச் செய்திகளையும் சமூகச் சீரழிவையும் எடுத்துக்கூறும் இலக்கியங்கள்

தோன்றின. குறிப்பாக புராணம் தூது முதலான இலக்கிய வடிவங்களைப் பயன்படுத்தினர்.

புராணங்களில் கனகி புராணம், கோட்டுப் புராணம், தால புராணம் என்பன உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதிய விடயங்களை எடுத்துக்கூறின. மரபுவழி இலக்கியங்களில் புனிதமான இலக்கிய வடிவமாக கொள்ளப்பட்ட புராணம் சமூகச் சீரழிவொன்றை பாடுபொருளாக கொள்வதை கனகி புராணம் எடுத்துக் கூறியது. கனகி என்ற நடனமாது ஒருத்தியை பாட்டுடைத்தலைவியாகக் கொண்டு அக்கால பிரபுக்களின் ஒழுக்கக்கேட்டினை அங்கதச் சுவையுடன் வெளிப்படுத்துவதே கனகி புராணம். இப் புராணம் ஏழாலை சுப்பையனாரால் பாடப்பட்டது. புராணம் என்றொரு சட்டகத்தை வைத்துக் கொண்டு பிரபுத்துவ உலகையே ஒரு கலக்ககலக்கிவிடுகிறார் புலவர்.

இக்காலத்தில் சமூக சீர்கேட்டை பாடும் இன்னொரு புராணம் கோட்டுப் புராணமாகும். இதனைப் பாடியவர் வே. இராமலிங்கம் என்னும் புலவராவர். கோடுகளில் நடக்கும் நடைமுறைகளைக் கண்டு சகிக்காத ஒரு நிலையிலேயே புலவர் இதனைப் பாடினார். நீதித் தலத்தில் வாதி பிரதிவாதிகளுக்கு நேரிடும் பண நட்பும், கஷ்டம், தொல்லைகள், வழக்கறிஞர்களின் தந்திரம் இவற்றினை இழித்தும் பழித்தும் கூறுவதே கோட்டுப் புராணம். இப் புராணத்தில் நீதிமன்றத்தை கூத்துக் களரியாகவும் நீதிபதியை பார்வையாளராகவும் வழக்காடுவோரை குரங்காகவும் புலவர் உருவகித்துப் பாடியுள்ளார்.

புதிய பொருளில் பாடப்பட்ட இன்னொரு புராணம் தால புராணமாகும். இதனைப் பாடியவர் காசிநாதப் புலவராவர். பொருளாதார நோக்கில் முதன்மை பெறும் இப்புராணத்தைப் பணங்காய் பாரதம் என்றும் கூறுவர். பணயின் பயன்பாடு குன்றுவதைக் கண்ட புலவர் இப்புராணத்தைப் பாடினார். வட இலங்கையில் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை கணிசமான அளவில் பண வழங்குகின்றது. இதனைப் பூலோக கற்பகதரு என்றே குறிப்பிடுவர்.

மரபு வழிவந்த பிரபந்த வடிவில் உள்ளடக்கத்திற் புதுமை தழுவிவது தத்தைவிடு தூது என்ற பிரபந்தமாகும். அக்கால சமூகத்திலே பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை அடக்கு முறைகளை மரபுவழிக் கவிதையினூடாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பாரதியின் பெண் விடுதலையின் கருப்பொருளை அவருக்கு முன்னதாக சரவணமுத்துப்பிள்ளை கூறிவிட்டார்.

“கூட்டிற் பசங்கிளி போற்

கோதையரை எப்பொழுதும்

வீட்டில் அடைத்து வைக்கும்

விரகிலருக் கியாதுரைப்போம்”

என வரும் செய்யுள் அடிகள் அக்கால பெண்கள் நிலையை எடுத்துக் கூறுகின்றன. ‘வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்’ என்று பாரதியின் ஆவேசக் குரலை தத்தைவிடு தூது சற்று அமைதியாகக் கூறுகின்றது.

5. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் உரைநடை இலக்கியம் வளர்ச்சி யடைந்தமைக்கான காரணங்கள் யாவை?

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலக்கியப்போக்கில் ஏற்பட்ட மிகப்பெரிய மாற்றம் செய்யுள் இலக்கியம் பெற்றிருந்த இடத்தினை உரைநடை பெற்றுக்கொண்டதாகும். இவ்வாறு உரைநடை வளர்ச்சி யடைந்தமைக்கு காரணம் வருமாறு :

அ) அரசு நிர்வாகம் :

அரசியல் ரீதியான செய்திப் பரிமாற்றம் அறிக்கைகள், சுற்று நிருபங்கள் போன்றன உரைநடையிலேயே எழுத வேண்டி ஏற்பட்டமை.

ஆ) மதப் பிரசாரம் :

கிறிஸ்தவ மதக்குழுக்கள் தம் சமயக் கருத்துக்களைத் துண்டுப் பிரசுரங்களாகவும், நூல்களாகவும் எழுதி வெளியிட்டனர். இவை சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்களைப் போய்ச்சேர வேண்டும் என்பதற்காக சாதாரண மக்களுக்குரிய பேச்சு வழக்கில் உள்ள சொற்கள், சொற்றொடர்கள் கையாளப்பட்டு எழுதப்பட்டன. சுதேச மதத்தவர் இதற்கு எதிரான

கண்டனங்களையும் கருத்துக்களையும் வெளியிட உரைநடை வளர்ந்தது.

இ) அச்சயந்திர சாதனம் :

அச்சயந்திரம் வருவதற்கு முன்னர் ஏடும் எழுத்தாணியுமே எழுதுகருவிகளாக இருந்ததனால் உரைநடை முதன்மை பெறவில்லை. தற்போது அச்சுக்கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்ததால் ஒரு பிரதிபோல் ஆயிரக்கணக்கான பிரதிகள் வெளியிடுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்தன.

ஈ) பத்திரிகையின் தோற்றம் :

அச்சயந்திர சாதனங்களின் அறுவடைகளில் ஒன்றே பத்திரிகையின் தோற்றம். இலங்கையில் முதல் தோன்றிய பத்திரிகை உதயதாரகை. இதனைத் தொடர்ந்து பல வெளிவந்தன. பத்திரிகையின் நோக்கம் செய்திப் பரிமாற்றம். இதனால் உரைநடை ஒரு புதிய வகையில் வளர்ச்சி பெற்றது.

உ) நவீன கல்வி விருத்தி :

நவீன கல்வி முறையில் பாடநூல்களின் ஆக்கம் முதன்மை பெற்றது. பல்வேறு துறைகள் தொடர்பான பாடநூல்கள் ஆக்கப்பட்டதனால் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றதோடு அறிவியல் கல்வி தொடர்பான புதிய கலைச் சொற்களும் உருவாக்கம் பெற்றன.

ஊ) ஆங்கிலக் கல்வி :

ஆங்கிலக் கல்வியினால் புதிய இலக்கிய வடிவங்களான புனைக்கதையிலக்கிய வடிவம் தோற்றம்பெற்றது. இலங்கையில் முதல் தோன்றிய நாவல் அசன்பேயின் கதையாகும்.

ஆங்கிலக் கல்வியினால் ஆங்கில மொழிக்கூரிய குறியீட்டு முறைகளும் உரைநடையில் இடம்பெறலாயின.

6. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு உரைநடை வளர்ச்சிப் போக்குகளை எடுத்துக்காட்டுக.

இக்கால உரைநடை ஆசிரியர்களாக ஆறுமுகநாவலர், சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, கரோல் விசுவநாதபிள்ளை, ஆர்னல்ட் சதாசிவப்பிள்ளை, சபாபதி நாவலர், சதாவதானி கதிரவேற்பிள்ளை

போன்றவர்களைக் குறிப்பிடலாம். இக்கால உரைநடையில் மூன்று வகையிலான போக்குகளை அவதானிக்கலாம்.

1. பழைய உரையாசிரியர் கையாண்ட உரைநடை

இதன் முக்கியமான பண்புகள் வருமாறு.

- ✧ கல்வியறிவுடையோர் மட்டும் படித்து விளங்கக்கூடிய தர்க்க ரீதியான நடையில் அமைந்துள்ளமை.
- ✧ கடினமான சக்தி விகாரங்களையும் இலக்கிய வழக்குச் சொற்களையும் கொண்டிருந்தமை.
- ✧ வட சொற்பிரயோகங்களும் வழக்கொழிந்த சொற்பிரயோகங்களும் பின்பற்றப்பட்டமை.
- ✧ பெயரெச்ச வினையெச்சங்களை அடுக்கி வாக்கியங்களை நீட்டி எழுதியமை.
- ✧ குறியீட்டு முறைகள் எதுவும் இடம்பெறாமை.

2. நவீன உரைநடைப் பண்புகளைக் கொண்ட வளர்ச்சிப் போக்கு :

இதன் முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு :

- ✧ பொதுமக்கள் இலகுவில் படித்தறியக் கூடிய எளிமையான சொற்களைக் கொண்டு விளங்கியமை.
- ✧ உயிர்த்துடிப்பான சொற்பிரயோகங்கள் பின்பற்றப்பட்டமை.
- ✧ கடினமான சந்தி விகாரங்கள் இயலுமானவரை நீக்கப்பட்டு சிறு வாக்கியங்களாக எழுதியமை.
- ✧ பொருளைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் ஆங்கில உரைநடை முறையைப் பின்பற்றி குறியீடுகள் கையாளப்பட்டமை.

3. வசன உரைநடை இலக்கியங்களின் வளர்ச்சிப் போக்கு :

இதன் முக்கிய பண்புகள் வருமாறு :

- ✧ சமயம் சார்பான இலக்கியங்கள் உரைநடையில் எழுதப்பட்டமை.
- ✧ உ - ம் : நாவலருடைய சைவ வினாவிடை, புராண வசனங்கள், சதாசிவப்பிள்ளையின் நன்னெறிக் கதைகள், குமாரசுவாமிப் புலவரின் கண்ணகி கதை, சிசுபால சரிதம் போன்றன.

✧ புனைக்கதை இலக்கியங்கள் எழுதப்பட்டமை. இவ்வகையில் நாவல்கள் முதன்மை பெற்றன. உரைநடையில் எழுதப்படும் காப்பியங்களே நாவல்கள். அசன் பேயின் கதை, ஊசோன் பாலத்தைக் கதை, மோகனாங்கி போன்ற நாவல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

✧ நாடகங்கள் உரைநடையில் எழுதப்பட்டமை. சபாநாடகங்கள் நவீன நாடகத்திற்கு வழிகாட்டின. “டிறாமா மோடி” சபா நாடகத்திலிருந்து முளைத்தெழுந்த ஒரு பிரிவாகும். அவையே உரைநடையில் எழுதப்பட்ட நாடகங்களாகும்.

7. இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் தமிழ் உரைநடை எவ்வாறு விருத்தி அடைந்தது என குறிப்பிடுக.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் சிறப்புற வளர்ந்த துறைகளில் உரைநடை விருத்தி முதன்மையானது. ஆங்கிலக் கல்வியின் விருத்தி, அச்சுயந்திரத்தின் பயன்பாடு, பத்திரிகைகளின் தோற்றம், பாடப் புத்தகங்களின் பெருக்கம், சமய இலக்கிய பிரசாரம் முதலானவற்றால் தமிழ் உரைநடை விருத்திபெற்றது. நாவலரின் பன்முகப் பணிகளிலே உரைநடைக்கு ஆற்றிய பணிகள் மகத்தானவை.

ஆங்கிலேயர் காலத்திற்கு முன்னர் ஒரு சில உரைநூல்கள் வெளிவந்தவையாயினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதிக்கு பின்னர்தான் தமிழில் உரைநடையில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்வதைக் காணலாம். தாம் நோக்கிய பொருளுக்கேற்ப, வாசகரின் அறிவு நிலைக்குப் பொருந்த உரைநடை அமைய வேண்டுமென்பதை பல தமிழறிஞர்கள் உணர்ந்தனர். ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, கரோல் விசுவநாதபிள்ளை, நா. கதிரைவேற்பிள்ளை, ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை போன்றோர் தமிழ் உரைநடையின் வளத்தையும் வலுவையும் நன்கு புலப்படுத்தினர்.

பன்முகத் தேவைகளுக்கேற்ப உரைநடையில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

- ◇ பொதுமக்கள் இலகுவில் படித்தறியக் கூடிய எளிமையான சொற்களைக் கொண்டு உரைநடை எழுந்தமை.
- ◇ உயிர்த்துடிப்பான சொற்பிரயோகங்கள் பின்பற்றப்பட்டன.
- ◇ கடினமான சந்தி விகாரங்கள் நீக்கப்பட்டமை.
- ◇ பெயரெச்ச வினையெச்சங்களை முற்றுக்களாக்கி சிறிய வாக்கியங்களாக எழுதியமை.
- ◇ பொருளைத் தெளிவுபடுத்தும் வகையில் ஆங்கில உரைநடையை பின்பற்றி குறியீடுகள் கையாடப்பட்டமை.

மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை நோக்கின் உரைநடை உரையாசிரியர் கையாண்ட உரைநடையில் இருந்து வேறுபட்டுச் சென்றதை அவதானிக்கலாம். மக்களுக்கு சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக்காட்டுதலும், சமய ஆர்வத்தை உண்டாக்குதலும் அக் காலத்தில் தேவைப்பட்டதால் பொதுமக்களுக்கான ஒரு நடையை வகுக்க வேண்டியிருந்தது. இதனை பல்வேறு வழியில் குறிப்பாக சிறுவர்க்கென வசனநடை (பாலபாடம், சைவ வினா விடை) பெரியோர்க்கென புராண வசனங்கள் என பல வகையில் உரைநடையை மாற்றியமைத்ததால் நாவலர் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என அழைக்கப்பட்டார்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சியடைந்ததால் அது உரைநடை விருத்தியில் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பத்திரிகைகள் உரைநடையில் எளிமைத்தன்மை, உரைநடையில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை, வசன அமைப்புகளில் மாற்றம், சாதாரண படிப்பறிவற்ற மக்களும் உலக செய்திகளை புரிந்து கொள்ளும் மொழிநடை (பிற்காலத்தில் இதனை அறிவிப்பு நடை என்றனர்) என பலரும் படித்தறியக்கூடிய உரைநடை பத்திரிகையினூடாக வளர்ந்தன.

கல்வித்துறை வளர்ச்சியினால் பாட நூல்கள் பல எழுதப்பட்டன. இது வேறொரு வழியில் உரைநடையை வளர்த்துச் சென்றது. உடலியல் நூல்கள், கணித நூல்கள், தர்க்க நூல்கள், என்பன எழுதப்பட்டன. மாணவர்கள் படித்தறிதற்கென நாவலர் எழுதிய பாட நூல்களில் சைவ வினாவிடை, பாலபாடம் என்பன மிகச் சிறந்தன.

மாணவர்களுடைய வகுப்பிற்கு பொருந்தவும், மொழியறிவிற்கு ஏற்பவும் நல்ல தமிழிலே படிப்படியாக உயர்ந்து செல்லும் நடையில் பாடநூல்கள் எழுதப்பட்டன. ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் பாவலன் சரித்திர தீபகம் என்ற நூலில் அக்காலத்தில் வழங்கிய பேச்சுவழக்கில் வழங்கிய சொற்றொடர்கள் கையாளப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் ஈழத்தில் நாவல், சிறுகதை போன்ற புத்தலக்கிய வடிவங்களினூடாகவும் உரைநடை வளர்ந்து சென்றது. குறிப்பாக நாவல் இலக்கியத்தில் மூன்று வகையான நடைகள் காணப்பட்டன. கதை சொல்லியின் நடை, பாத்திரங்களின் உரையாடல் நடை, கதைக்களம் தொடர்பான வர்ணனை நடை என உரைநடை வளர்ந்தது. உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடு, கற்பனை வெளிப்பாடு இவற்றுக்கேற்ப உரைநடை வளர்ந்து சென்றது எனலாம்.

8. அச்சுயந்திர சாதனங்களின் பயன்பாடு பற்றியும் அதனால் இலக்கியத் துறையில் உண்டான மாற்றங்கள் பற்றியும் விளக்கி எழுதுக.

இலங்கையில் அச்சுயந்திரம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டதாயினும் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தான் பொது மக்களுடைய தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அச்சுயந்திரம் வருவதற்கு முன்னர் பெரும் சிரமப்பட்டே நூல்களை எழுதினர். பெரும் பொருட்செலவும் கால அவகாசமும் தேவைப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் சைவப்பிரகாச அச்சுயந்திரசாலை, வல்லை பாரதி நிலைய முத்திராட்சர சாலை, அச்சுவேலி ஞானப்பிரகாச அச்சுயந்திரசாலை எனப் பல அச்சகக் கூட்டங்கள் நிறுவப்பட்டன. நாவலர் இதற்கு முன்மாதிரியாக விளங்கினார். அச்சுயந்திரப் பயன்பாட்டினால் இலக்கியத்துறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

1. அறிவு இலக்கியப் பரம்பல் :

ஏட்டுச் சுவடிகளில் முடங்கிக் கிடந்த பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய சாத்திர நூல்கள் சொற்ப விலையில் ஆயிரக் கணக்கான பிரதிகளாக நடமாடும் சூழ்நிலை தோன்றியது.

பிரபுக்கள், ஜமீன்தாரர்கள், சிற்றரசர்கள், மடாதிபதிகள், கணக்காளர் மட்டத்தில் மட்டும் வழங்கிய இலக்கிய அறிவு தற்போது பொதுமக்கள் மட்டத்திற்குப் பரவலாயிற்று.

2. உரைநடை வளர்ச்சி :

அச்சயந்திரங்களின் பயன்பாட்டுக்கு முன்னர் பிரதான எழுதுகருவிகளாக ஏடும் எழுத்தாணியுமே விளங்கின. இதனால் சுருங்கிய சொற்களால் விரிந்த பொருளைக் கூற வேண்டிய செய்யுள் நடையே மேலோங்கியிருந்தது. ஒரு பிரதியைப் பெறுவதற்கான கால அவகாசமும், பொருட் செலவும் ஏற்பட்டன. அச்சயந்திரங்களின் பின்னர் இந்நிலை மாற்றமடைந்து கருத்துக்களை விரிவாக எழுதும் உரைநடை வளர்ச்சி பெற்றது.

3. பத்திரிகைகளின் தோற்றம் :

அச்சயந்திரங்களின் அறுவடைகளில் ஒன்றாக பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். வாரமொருமுறை, இரு வார மொருமுறை, மாதமொருமுறை எனப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. இலங்கையில் முதல் வெளிவந்த பத்திரிகை உதயதாரகை ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து உதயாதித்தன் வித்தியா தர்ப்பணம், பாலியர்நேசன், முஸ்லீம் நேசன், இந்து சாதனம் எனப் பல பத்திரிகைகள் தோற்றம் பெற்றன. பத்திரிகை வளர்ச்சி இலக்கியத்துறையின் போக்கை முற்றாகவே மாற்றியமைத்தது.

4. பதிப்பு முயற்சிகள் :

பழந்தமிழ் ஏட்டு இலக்கியங்கள் அழிந்துபோகவிடாது தேடிக் கண்டுபிடித்து அவற்றினை நூல்களாக எழுதி வெளியிடுவதற்கு அச்சயந்திரம் காரணமாக இருந்தது. இத் துறையில் நாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை போன்றவர்களுடன் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை போன்றோரையும் குறிப்பிடலாம்.

9. பழந்தமிழ் இலக்கியப் பதிப்பு முயற்சிகளில் ஈழத்தவரின் பங்கு குறித்து கருத்துரை வழங்குக.

அச்சு யந்திரப் பயன்பாட்டின் ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியாக நூற்பதிப்பு வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். ஏனெனில் ஓலைச் சுவடிகளாக பயன்பட்டுவந்த நூல்கள் அச்சப் புத்தக வடிவத்தில் பல நூல்களாக வெளிவந்தன. நூற்பதிப்புத் துறையின் முன்னோடியான ஆறுமுகநாவலர் அமைத்த அச்சக்கூடங்களே பல பதிப்பு முயற்சிகளுக்கு அத்திவாரமிட்டன. நாவலரின் முயற்சியினூடாக சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, வல்லை. ச. வைத்திலிங்கம்பிள்ளை போன்ற ஈழத்தவரின் பதிப்பு முயற்சிகளே தமிழகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு வழிகாட்டியது எனலாம்.

ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களில் நாவலரின் கடின முயற்சியே நூற்பதிப்புத் துறையின் அடி அத்திவாரம் எனலாம். அவருடைய பதிப்புக்கள் 'நாவலர் பதிப்பு', 'சுத்தப் பதிப்பு' என்று பலராலும் போற்றப்படும் சிறப்பினைப் பெற்றது. குறிப்பாக பிழைகளற்ற பதிப்பாக வெளிவந்தன. இவர் சிறியதும் பெரியதுமான ஐம்பத்தொன்பது நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர்.

சமய நூல்கள் : சேது புராணம், திருக்கோவையார், திருமுருகாற்றுப்படை

இலக்கியங்கள் : திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை

இலக்கண நூல்கள் : இலக்கண விளக்கம், சூளாமணி, நன்னூல் விருந்தியுரை

திருமுருகாற்றுப்படையை பதிப்பித்தலூடாக சங்க இலக்கியப் பதிப்பு முன்னோடியாகவும் இவரைக் குறிப்பிடலாம்.

பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் அழிந்து போகாமல் மீட்பதில் நாவலர் வழிநின்று சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. பழந்தமிழ் ஏடுகள் நெரிந்தும் முறிந்தும் சிதல் வாய்ப்பட்டும் சிதைந்தும் இறுதி மூச்சு விடுவனவாக காணப்பட்டன. 'செல் துளைத்த துளையேயன்றி மெய்ப்புள்ளி விரவாத செந்நாள் ஏடு' என்று சொல்லிச் சொல்லி அவ்வேடுகளை

தமது உதிரக் கண்ணீரால் கழுவி பதிப்பித்து வெளியிட்டவர். அவர் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்கள் வருமாறு.

தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - சேனாவரையர் உரை

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்

தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் - நச்சினார்க்கினியர் உரை

வீரசோழியம் - பெருந்தேவனார் உரை

இறையனார் அகப்பொருள் - நக்கீரர் உரை

தணிகைப் புராணம்

கலித்தொகை

சூளாமணி

இலக்கண விளக்கம்

இவைபோன்ற பல நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

“கால ஆராய்ச்சி சரித்திர உணர்வு, ஒப்பியல் நோக்கு, ஆய்வறிவு, நேர்மை, முறையியல் நுட்பம் என்பவற்றில் உ.வே.சாமிநாத ஐயரிலும் பார்க்க தாமோதரம்பிள்ளையின் பதிப்பு உயர்வானது” என பேராசிரியர் கைலாசபதி கூறியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக பல பிரதிகளை ஒப்புநோக்கி பாடபேத ஆய்வு மேற்கொண்டதும், ஆராய்ச்சி முன்னுரையோடு கூறியதும் பதிப்பு முறையியலுக்கு அமைவானதாகவும் இருந்தது.

வல்வை ச.வைத்திலிங்கபிள்ளை சூடாமணி நிகண்டு. நம்பி யகப்பொருள் உரை, கல்வளை யந்தாதி உரை, கந்தரலங்கார உரை, சிவராத்திரி புராணம் போன்ற நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் கத்தோலிக்க சமய நூல்கள் பலவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டவர். திருச்செல்வர் காவியம், சந்தியோகுமையர் அம்மாளை, ஊசோன் பாலத்தைக் கதை முதலான நூல்களும் அவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டன. காரைதீவு கார்த்திகேய ஐயர், வித்துவசிரோன்மணி பொன்னம்பலபிள்ளை, குமாரசுவாமிப் புலவர்களது முயற்சிகளை மேற்குறிப்பிட்டோருடன் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

10. பதிப்புத் துறை வளர்ச்சியடைந்ததினால் இலக்கியத் துறையில் உண்டான விளைவுகளை எடுத்துக்காட்டுக.

1. பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்கள் அழிந்து போகாது பாதுகாக்கப்பட்டன. இன்று தொல்காப்பியம், கலித்தொகை போன்ற நூல்களைப் படித்துப் பயன்பெறுவதற்குப் பதிப்புத் துறையே காரணமாகும்.
2. பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களின் தொன்மை தனித்துவம் இவற்றோடு தமிழர் பண்பாடு நாகரீகம் மொழியியல் நோக்கு போன்ற விடயங்களை அறியக்கூடியதாக இருந்தது.
3. கால ஆராய்ச்சி வரலாற்று உணர்வு, ஒப்பியல் நோக்கு திறனாய்வுத் தன்மை ஆய்வறிதல் முதலான துறைகள் வளர்ச்சியடைய இவை உதவின.
4. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற துறை எழுதப்படுவதற்கும் உதவியது.

11. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சி பற்றி குறிப்பிடுக.

அச்சுயந்திரத்தின் அறுவடைகளுள் ஒன்றாக பத்திரிகையின் தோற்றத்தைக் குறிப்பிடலாம். திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பதிலாக நிறுவன ரீதியான கல்விக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டு கல்வி பரவிய ஒரு சூழ்நிலையில் மிகச் சிறந்த வெகுசன தொடர்பு சாதனமாக பத்திரிகைகள் தோற்றம்பெற்றன. நாள் ஏடுகள் அக் காலத்தில் தமிழ் மொழியில் இருந்ததாக தெரியவில்லை. வார இதழ்களாகவும் மாதம் இரு முறை இதழ்களாகவும் திங்களிதழ்களாகவும் பல பத்திரிகைகள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்றன.

கென்றி மாட்டின், செத்பேசன் என்னும் இரு தமிழரை ஆசிரியராகக் கொண்டு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மாதமிருமுறை இதழாக உதயதாரகை என்ற பத்திரிகையே ஈழத்தின் முதலாவது பத்திரிகையாகும் (1841). இது அமெரிக்கான் மிசன் பத்திரிகை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதே காலப்பகுதியில் காசிச் செட்டியின்

உதயாதித்தன் என்ற திங்கள் இதழ் பதினாறு மாதங்களாக வெளிவந்தது.

வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்ட திங்கள் இதழாக வெளிவந்த வித்தியா தர்ப்பணம் என்ற பத்திரிகை குறிப்பிடத்தக்கது.

வில்லியம் சின்னத்தம்பி என்பவர் சிறுவர்களுக்காக நடத்திய முதல் பத்திரிகையாக பாலியர் நேசன் வெளிவந்தது (1859).

சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் சைவ உதயபானு, வல்லை வைத்தியலிங்கபிள்ளையின் சைவாபிமானி, காசிம் சித்திலெப்பையின் முஸ்லீம் நேசன் போன்ற பத்திரிகைகள் சைவ, இஸ்லாமிய சமய பண்பாட்டினை பாதுகாக்கும் வகையில் தோன்றின. வில்லியம் சின்னத்தம்பியின் சத்தியவேத பாதுகாவலன் இலங்கைக் காரலன் போன்றன கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த பத்திரிகைகளாக தோன்றின.

மேற் குறிப்பட்டனவற்றைவிட சைவசமயபோதினி, ஆதியாம் சைவசமயம், இந்து சாதனம் போன்ற பத்திரிகைகள் சைவ சமயம் சார்ந்தனவாக தோற்றம் பெற்றன. இஸ்லாம் மித்திரன், இஸ்லாம் பாதுகாவலன் என இஸ்லாமியப் பத்திரிகைகளும் தோற்றம் பெற்றன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தில் இருபத்தைந்து பத்திரிகைகள் வரை தோன்றின. இனத்தின் மதத்தின் மொழியின் இலக்கியத்தின் பண்பாட்டின் தனித்துவத்தைப் பேணும்வகையில் இப்பத்திரிகைகள் தோன்றின. இக்காலத்தில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் விரிவான பத்திரிகைகள் வெளிவந்தமைக்கு காரணம் மத்திய தர வர்க்கத்தினரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் வகையில் தோன்றின. தமிழ்மொழி இலக்கியத்தின் குணாம்சங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும் பத்திரிகைகள் அவசியமாக இருந்தன. கவிதைகள், கடிதங்கள், புதினச் செய்திகள், விளம்பரங்கள், மரண அறிவித்தல், சமய கண்டனங்கள் என பல வகையான விடயங்களைத் தாங்கி வெளிவந்தன.

12. ஈழத்து உரைநடை வளர்ச்சியில் பத்திரிகைகளின் பங்களிப்பு என்ன என்பதை விளக்கி எழுதுக.

1. உரைநடையில் எளிமைத் தன்மை :

பத்திரிகைகள் பொதுமக்கள் யாவரும் படித்தறிய வேண்டும் என்பதற்காகப் பிரசுரமாவது. ஆதலால் வழக்கொழிந்து போன சொற்களையோ இலக்கிய வழக்கில் உள்ள சொற்றொடர்களையோ பயன்படுத்தாது ஓர் எளிமையான உரைநடையை சிறியசிறிய வசனங்களோடு வெளிப்படுத்தியது.

2. உரைநடையில் புதுமையாக்கம் :

பத்திரிகைகளின் தலையாய பணி செய்திப் பரிமாற்றமாகும். இதனால் உரைநடை ஒரு புதுவகையான முறையில் அமைய வேண்டியிருந்தது. பிற்காலத்தில் இத்தகைய உரைநடையை 'அறிவிப்பு நடை' என்று குறிப்பிட்டனர்.

3. உரைநடையில் நெகிழ்ச்சித்தன்மை :

பழைய உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட உரைநடையிலிருந்து வேறுபட்டு ஒரு நெகிழ்ச்சித் தன்மையை பத்திரிகைகள் உருவாக்கின. பத்திரிகைகளில் குட்டிக் கதைகள், ஐய வினாக்கள், கடிதங்கள், விளம்பரங்கள், நூல் விபரம், மதிப்புரை, சமய கண்டனங்கள், செய்திகள் போன்றவற்றைத் தாங்கி வந்தமையால் நெகிழ்ச்சித் தன்மை அவசியமாயிற்று. கடின சந்தி விகாரங்களோ நீண்ட வாக்கியங்களோ பத்திரிகைத் துறைக்குப் பொருத்தமற்றது.

4. ஆக்க இலக்கியத்திற்கான உரைநடை :

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளில் நாவல் இலக்கியம் தோன்றி வளர்வதைக் காணலாம். இவ்விலக்கியத்தில் கதை கூறுதல், பாத்திரங்களின் உரையாடல், வர்ணனைகள் போன்றன தவிர்க்க முடியாதவாறு இடம்பெற வேண்டியுள்ளதால் எழுத்தாளர்களின் ஆளுமைக் கேற்ப உரைநடையும் வளர்ச்சி அடைந்தது.

5. வசன அமைப்புக்களில் மாற்றம் :

ஆங்கில மொழிக்குரிய குறியீட்டு முறைகளைப் பயன்படுத்தியமை முக்கிய மாற்றம்.

13. இலக்கை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாட நூலாக்கம் தொடர்பாக கருத்துரை வழங்குக.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கல்வி நிறுவன மயப்பட்டு பரவலாகிய சூழ்நிலையில் ஆங்கில கல்வி முறையின் அறிமுகத்தினால் தமிழ் மாணாக்கருக்கு புதிய பாடல்கள் பல போதிக்கப்பட்டன. நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்கென பாடத்திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன.

மிஷனரிமார் தமது பாடசாலைகளில் மரபு வழிவந்த தமிழ் பாடப் பரப்புகளுக்கேற்ற நூல்களையும் புதிதாக உருவாகிவரும் தமிழ்ப் பாடப் பரப்புகளுக்கேற்பவும் நூல்களை உருவாக்கினார். ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், நல்வழி, திருக்குறள் முதலான நீதி நூல்களும், காவியங்கள், புராணங்களில் சில பகுதிகளும் சேர்க்கப்பட்டன. வேதப் பொழிப்பு, வேத வினா விடை, விவிலியத்தின் சில பகுதிகளையும் அச்சிட்டு பாடநூல்களாக பயன்படுத்தினர். தமிழ்மொழியை வரன்முறையாக பயிற்றுவதற்கென பாலபோதம் என்னும் தமிழ்ப் பாட நூலையும் ஆக்கிப் பயன்படுத்தினர்.

பாலபோதம் வெளிவந்து பதினைந்து வருடங்களின் பின் வெளியான நாவலரின் பாலபாடங்கள் என்ற நூல்களுக்கு தமிழ் கல்வி வரலாற்றில் சிறப்பான முக்கியத்துவம் உண்டு. வயதுக்கும் வகுப்பிற்கும் சூழலுக்கும் ஏற்றவகையில் முன்று பால பாடங்கள் வெளிவந்தன. படிமுறை வளர்ச்சியில் தமிழ்க் கல்வி போதிக்க வழிவகுத்தன. தமிழகத்திலிருந்து வெளியான தமிழ்ப் பாட நூல்களைவிட ஈழத்திலிருந்து வெளியான நாவலரின் பாலபாடங்கள் தரத்தில் மிகச் சிறந்தன என்று சென்னை என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

தமிழ் மாணவரின் மொழி அறிவு விருத்திக்காக பல இலக்கண நூல்கள் எழுதப்பட்டன. நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடை போன்ற நூல்கள் புதுமுறையிலே தமிழ்மொழி

இலக்கணத்தை புகட்ட வழிசெய்தன. சவுத்திரநாயகம்பிள்ளை என்பவர் நன்னூலின் முக்கியமான சூத்திரங்களை தொகுத்து நன்னூற் சுருக்கம் என்ற பெயரில் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். வில்லியம் நெவின்ஸ் அதுவரை காலமும் முக்கியத்துவம் அளிக்கப் பெறாத வசன இலக்கணத்தை 'தமிழ் வியாகரணம்' என்னும் நூலாக வெளியிட்டார். சங்கத மொழியிலிருந்து இயல்பாயும் விகாரமாகவும் வந்து தமிழ்மொழியிலே வழங்கும் சொற்களுக்கு சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் எழுதிய இலக்கணமாகிய 'இலக்கண சந்திரிகை' என்ற நூலையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

நவீன கல்விப்போக்கிற்கு வேண்டிய விஞ்ஞானம், கணிதம், மருத்துவம் போன்ற பாடங்களை பிறமொழியில் பயிற்றுவதிலும் பார்க்க தாய்மொழியில் பயிற்றுவது பயனளிக்கவல்லது என்பதை உணர்ந்து அப்பாடங்களுக்கு வேண்டிய நூல்களை தமிழ் மொழியிலே இயற்றும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்துறையில் தமிழகத்திற்கு ஈழத்து அறிஞர்கள் முன்மாதிரியாக செயற்பட்டனர். இத்துறையில் டாக்டர் கிழ்நீலம் அவரது மாணவர்களும் விதந்து குறிப்பிட வேண்டியவர்களாவர். ஜே. டன்போத், டி. டபிள்யூ. சப்மன், வில்லியம் போல், எஸ். சுவாமிநாதர் ஆகியோர் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு அரும்பணியாற்றினர். இரண வைத்தியம், மனுஷ அங்காதிபாதம், வைத்தியாகாரம், மனுஷ சுகரணம், கெமிஸ்த்ரம் இவை மொழிபெயர்ப்புக்களாகும். வில்லியம் நெவின்ஸ் எழுதிய நியாய இலக்கணம், கறோல் விசுவநாதபிள்ளை எழுதிய வீர கணிதம், ஆர்னல்ட் எழுதிய வான சாத்திரம், நாவலர் எழுதிய இலங்கை பூமி சாத்திரம் என்பன அறிவியற் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவும் பொருட்டு ஈழத்தவரால் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். இவை ஈழத்து புலமைப் பாரம்பரியத்திற்கு வலுச் சேர்ப்பதாக அமைந்தன.

14. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் எழுந்த அகராதிகள் தொடர்பாக கருத்துரை வழங்குக.

தமிழ் மக்கள் பண்டைக் காலத்தில் அகராதி என்ற வடிவத்தை அறிந்திருக்கவில்லை. அகராதிகளுடன் ஒப்பிடக்கூடிய நிகண்டு

களை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அவை சொற்களின் பொருளை எளிதில் அறிந்துகொள்ள உதவவில்லை. ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களையும் ஒரு சொல் குறித்த பல பொருள்களையும் தொகுத்து செய்யுள் வடிவத்தில் காணப்பட்டன. தமிழ் அறிவைப் பெற்றுவிட வேண்டும் என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரிகளினதும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் முயற்சியினாலும் ஈழத்தில் அகராதி எழுதும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. மிஷனரிமார் சுதேச தமிழ் அறிஞர்களின் துணையோடு மூன்று வகையான அகராதிகளை ஆக்க முயன்றனர். அவை,

தமிழ் - தமிழ் அகராதி

தமிழ் - ஆங்கில அகராதி

ஆங்கில - தமிழ் அகராதி

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் வண.ஜே. நைற் என்பவரின் தலைமையில் அகராதி ஆக்கும் பூர்வாங்க வேலைகளை செய்யுமாறு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இக் குழுவில் லெவிஷ் போல்டிங், சாமுவேல் ஹற்சிங், வின்சிலோ பாதிரியார், சந்திரசேகர பண்டிதர், இருபாலைச் சேனாதிராயர் போன்றோர் இடம் பெற்றிருந்தனர். இக்குழுவிற்கு தலைமை தாங்கிய வண.ஜே. நைற் சிறிது காலத்தில் இயற்கை எய்தியதனால் அப்பணி லெவிஷ் போல்டிங் என்பவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இவரது தலைமையில் 58,500 சொற்களுடன் கையகராதி ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. இவ்வகராதி தமிழ் சொற்களுக்கு தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் விளக்கம் கொடுத்தது. இவ்வகராதியே ஈழத்தில் எழுந்த முதல் அகராதி. இது யாழ்ப்பாண அகராதி, மானிப்பாய் அகராதி என அழைக்கப்பட்டது.

கையகராதி வெளிவந்த போதும் மிஷனரிமார் தமிழ் ஆங்கில பேரகராதி முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. மைரன் உவின்சிலோ அவர்களை பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. பீற்றர் பேர்சிவல், கறோல் விசுவநாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப் பிள்ளை போன்றோர் உதவியுடன் சொற்களை, உவின்சிலோ இதனை சென்னைக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கிருந்த முதுபெரும் தமிழறிஞர்களான வீரசாமிச் செட்டியார், விசாகப் பெருமாள் ஐயர், இராமனுஜக் கவிராயர் ஆகியோரது ஆலோசனைகளையும்,

திருத்தங்களையும் பெற்றுக்கொண்டார். 1862ம் ஆண்டில் உவின்சிலோ பேரகராதி வெளிவந்தது. 67,452 சொற்களுடன் 976 பக்கங்களில் அச்சிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. வான சாஸ்த்திரம், சோதிடம், விவசாயம், பௌதிகம், இரசாயனம், விலங்கியல், புராணம் போன்ற பலதுறைப்பட்ட சொற்களைக் கொண்டிருந்தது.

மேனாட்டுப் பாதிரிமார் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்படுத்திய வித்துவக் கிளர்ச்சியினால், அவர்கள் காட்டிய பாதையில் ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களும் அகராதி ஆக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். வைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை ஒரு பாரிய அகராதியை உருவாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் சொற்களை தொகுப்பதில் ஈடுபட்டார். பல துறை சார்ந்த சொற்களை தொகுப்பதில் ஈடுபட்ட அவர் புத்தக வடிவமாக காண்பதற்கு முன்னரே மறைய வேண்டியதாயிற்று. அவர் தேடித்தொகுத்த விடயங்கள் யாவும் மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு மதுரை தமிழ் சங்க பிரசுரமாக வெளிவந்தது. முதற் பாகத்தில் 17,600 சொற்களும், இரண்டாம் பாகத்தில் 18,100 சொற்களும், மூன்றாம் பாகத்தில் 28,200 சொற்களும் இடம் பெற்றிருந்தது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளுடன் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரின் 'இலக்கிய சொல் அகராதி'யும் பருத்தித்துறை சுப்பிரமணியம் சாத்திரியாரின் சொற்பொருள் விளக்க கையடக்க அகராதியும் குறிப்பிடத்தக்கன.

15. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் 19ம் நூற்றாண்டு பெறும் முக்கியத்துவத்தினை பரிசீலனை செய்ய்க.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கான காரணங்கள் வருமாறு.

1. உரைநடை வளர்ச்சி :

பழைய உரையாசிரியர் கையாண்ட உரைநடை

நவீன உரைநடை

வசன இலக்கிய உரைநடை

2. செய்யுள் இலக்கிய வளர்ச்சி :

நவீன பொதுமக்கள் சார்பு
பெண் விடுதலை
சமூக சீர்திருத்தம்

3. நவீன இலக்கியங்களின் தோற்றம் :

புனைக்கதை இலக்கியம்
கட்டுரை இலக்கியம்

4. பத்திரிகைகளின் தோற்றம் :

சமய விடயங்களோடு இலக்கண இலக்கிய சமூக
சமகால நிகழ்வுகள்

5. அகராதி முயற்சிகள்

6. பதிப்புப் பணிகள்

7. மொழிபெயர்ப்பும் அறிவியலும்

8. நவீன ஆய்வு முயற்சிகளின் தொடக்கம் தமிழ் புளுராக்கம்,
பாவலர் சரித்திர தீபகம்.

குறிப்பு : இந்நூலில் முற்பகுதியில் உள்ள குறிப்புக்களைப் பயன்
படுத்தி விரிவாக்கவும்.

16. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில்
இலங்கை அறிஞர்களுக்கு சிறப்பான இடமுண்டு என்று கூறுவது
பொருந்தமா? விளக்குக.

இக்கூற்று பொருத்தமானது என்பதை தமிழக தமிழறிஞர்களே
ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

உ-ம் : மயிலை சீனி வெங்கடாசலம், பேராசிரியர் வையாபுரிப்
பிள்ளை போன்றோர் ஏற்றுள்ளனர். இக்கூற்று பொருத்தமானது
என்பதற்கான ஆதாரங்கள்.

i) ஆறுமுகநாவலரின் பணிகள் :

அவரது உரைநடைப் பண்புகள்

கடின சந்தி விகாரங்களின்மை, எளிமை, சிறிய வசனம்,
குறியீட்டு முறைமை மூன்று வகை உரைநடை

அ) சிறுவர்களுக்கானது - பாலபாடம், சைவ வினாவிடை

ஆ) பெரியோர்க்கானது - புராண வசனங்கள்

இ) கண்டனங்களும் துண்டுப் பிரசுரங்களும்

பேராசிரியர் செல்வநாயகம் நவீன உரைநடையின் தந்தை என நாவலரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

- வசனநடை கைவந்த வல்லாளர்.

பதிப்புப் பணிகள் - 59 நூல்கள் நாவலரால் பதிப்பித்து வெளியிடப்பட்டது.

ii) சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

சிறந்த பதிப்பாசிரியர் உ.வே.சாமிநாத ஐயருக்கு வழி காட்டி. தொல்காப்பியம், கலித்தொகை, இலக்கண விளக்கம், தணிகைப்புராணம் போன்ற பல நூல்கள் பதிப்புத் தன்மை "தாமோதரம்பிள்ளை சால்பெடுத்துச் சாற்ற எவர் தாமோதரம்" என பரிதிமாற் கலைஞர் குறிப்பிடுதல்.

iii) உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை, சதாவதானி கதிரவேற் பிள்ளை, வின்சிலோ ஆகியோரின் அகராதி முயற்சிகள்.

iv) டாக்டர் கிழன் போன்றோரின் விஞ்ஞான நூல் மொழிபெயர்ப்பு பணிகளும், கலைச்சொல் ஆக்கமும் குறிப்பாக மருத்துவத் துறையில் தமிழில் நூல்களை எழுதியமை மொழிபெயர்த்தமை.

v) சைமன் காசிச்செட்டி, ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, வி. கனக சபைப்பிள்ளை ஆகியோரின் ஆய்வு முயற்சிகள்.

உ-ம் : தமிழ் புலவர் வரலாறு - பாவலர் சரித்திர தீபகம்

17. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆறுமுக நாவலரின் பங்களிப்பினை எடுத்துக்காட்டுக.

i) உரைநடை வளர்ச்சிக்கான பங்களிப்பு :

(இந்நூலில் உள்ள நாவலரும் உரைநடை வளர்ச்சியும் என்ற பகுதியைப் பார்வையிடுக)

ii) பதிப்பாசிரியர் என்ற வகையில் :

தமிழகத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் அரும்பாடுபட்டு அச்ச யந்திரங்களை நிறுவி அதனுடாக தமிழ் இலக்கண

இலக்கிய பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்க முயன்றனர். உதாரணமாக 59 நூல்கள் பதிப்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலர் பதிப்பு, சுத்தமான பதிப்பு என்ற தனி முத்திரைகளுடன் அவரது பதிப்புக்கள் பெயர்பெற்றன. ஆத்திசூடி, கொன்றைவேந்தன், நன்னூல் விருத்தியுரை, திருமுருகாற்றுப்படை, திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, திருக்கோவையார், குடாமணி நிகண்டு என்பன அவற்றுள் சிலவாகும்.

iii) பாடநூலாசிரியர் என்றவகையில் :

தாய்மொழிக் கல்வியை வற்புறுத்திய நாவலர் அதனை வளர்க்கும் பொருட்டு பாடநூல்களைத் தயாரிப்பதிலும் முன்மாதிரியாக இருந்தவர்.

உ - ம் : சைவ வினாவிடை, பாலபாடங்கள், இலங்கைப் பூமி சாத்திரம் போன்ற நூல்கள்

iv) இலக்கண நூல்கள் :

தமிழ் இலக்கணப் பாரம்பரியத்தைப் பாதுகாக்க முயன்றமை.

உ - ம் : இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடை.

v) செய்யுள் நூல்களை உரைநடையில் எழுதியமை :

பெரிய புராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம்

vi) நூல்களுக்கு உரையெழுதியமை :

சிவதருமோத்திர உரை, நன்னூல் காண்டிகை உரை.

vii) ஈழத்தில் மக்களுடைய சமூக வாழ்வியல் பண்பாட்டினைக் கொண்டு இலக்கியம் தோன்ற வழிவகுத்தமை.

18. ஐரோப்பியர் வருகையால் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்களை விளக்குக.

i) உரைநடை வளர்ச்சி

ii) பதிப்பு முயற்சிகள்

iii) பத்திரிகைகளின் தோற்றம்

iv) ஆக்க இலக்கிய வளர்ச்சி

v) அகராதி எழுதும் முயற்சி

vi) மொழிபெயர்ப்புக்கலை விருத்தி

vii) கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களின் தோற்றம்

viii) பாட நூலாக்கம்

ix) ஆய்வு நூல்களின் தோற்றம்

(குறிப்பு : இவை ஒவ்வொன்றும் சிறு பந்திகளாக விளக்கி எழுதப்பட வேண்டும்)

19. இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் நாவல் இலக்கியம் தோன்றி வளர்ந்தமை குறித்து விளக்குக.

இலங்கையில் நாவல் எனப்படும் புதிய துறை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில்தான் தோன்றியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் அறிஞர் சித்திலெப்பையின் அசன்பேயின் கதை என்ற நாவலுடன் இவ்விலக்கியத்தின் தோற்றம் அமைகின்றது. ஆங்கிலக் கல்வி, உத்தியோகம் பார்க்கும் மத்திய வகுப்பினரின் தோற்றம் என்பன நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக இருந்தது. சமயப் பிரசாரம், சமயப் பாதுகாப்பு, சமூக சீர்திருத்தம் என்பன மக்கள் மத்தியில் விரைவாகப் பரவுவதற்கு நாவல் இலக்கியத்தை ஒரு கருவியாக கொண்டனர். பிரசுர வாய்ப்பு, பத்திரிகைகளின் தேவைகள் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக இருந்தன.

அசன்பேயின் கதை நாவலைத் தொடர்ந்து ஊசோன் பாலந்தைக் கதை, சின்னாசித்தம்பி என்பவரால் எழுதப்பட்டது. இவர்கிறிஸ்தவ சமய பிரசார நோக்குடையவர். ஈழத்தில் பிறந்து தமிழகம் சென்று கல்வி கற்றுப் பல்துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கிய சரவணமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் எழுதிய மோகனாங்கி வரலாற்றுத் தன்மை கொண்டிருந்தது. திருச்சி, தஞ்சாவூர் பகுதியில் அரசாண்ட அரசியல் போட்டியின் பகைப்புலத்தில் காதல், வீரம், சூழ்ச்சி என்னும் சம்பவங்களைப் பொருத்தி நாவலாக எழுதப்பட்டது.

சமூக சீர்திருத்தம் என்ற போர்வையில் நல்வழி உபதேசம் நீதிக் கருத்துக்களை உணர்த்தும் வகையில் மங்கள நாயகம் தம்பையாவின் நொறுங்குண்ட இருதயம் என்ற நாவலைக் குறிப்பிடலாம். யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் நிலவிய பொருளாசை, அந்தஸ்து, பெண்களை ஆண்கள் அடக்கியாளும் கொடுமை முதலியவற்றை எடுத்துக்காட்டி இவற்றால் இருதயம் நொறுங்குண்ட

ஒரு பெண்ணின் அவல வாழ்வை இந்நாவல் சித்திரிக்கின்றது. சைவசமய பாதுகாப்பு நோக்கில் எழுதப்பட்ட நாவல்களாக காசிநாதன் நேசமலர், கோபால நேசரத்தினம் போன்ற நாவல்களைக் குறிப்பிடலாம். கிறிஸ்தவ சமய பாதிரிமாரும்து போதகர்களும் மதமாற்ற முயற்சியில் தோல்வியடைந்ததை எடுத்துக் காட்டும் கதைப் போக்குடையதாக கோபால நேசரத்தினம் என்ற நாவல் அமைந்தது.

நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியில் மெல்லமெல்ல சமயப் பிரசாரம் குறைவடைய அரசியல் சீர்திருத்தங்கள், கல்வி வளர்ச்சி என்பன நாவலாசிரியர்களை ஈர்க்கத் தொடங்கியது. இடைக்காடரின் நீலகண்டன் - ஒரு சாதி வேளாளன், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையின் துரைரத்தினம் நேசமணி போன்ற நாவல்கள் சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, சீதனப் பிரச்சினை என்பனவற்றை பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டன.

ஈழத்தில் தொடக்க கால நாவல்களில் வடிவ அமைதி சிறப்பாக அமையவில்லை. உருவ அமைப்பிலோ உத்திகளிலோ கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. சமூகத்திற்கு போதனை செய்கிறோம் என்ற உணர்வுடன் எழுதப்பட்டன. பௌராணிக கதை மரபிலிருந்து அவர்கள் விடுபடவில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் மூன்று தசாப்தங்களின் பின் நாவல் இலக்கியம் மிக சிறப்பாக வளர்ந்து சென்றதை அவதானிக்க முடிகிறது.

சிறுகுறிப்பு எழுத்துதல்

சைமன் காசிச்செட்டி :

சைமன் காசிச்செட்டி கற்பிட்டி என்னும் ஊரில் காவிரியேல் காசிச் செட்டியின் புதல்வராகப் பிறந்தார். நீதிமன்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணிபுரிந்து காலப்போக்கில் நீதிபதியாகவும் பணியாற்றியவர். அரசியல் பணிகளில் உழைத்த போதும் தமிழ் மொழிக்கும் நாட்டிற்கும் தம் எழுத்துக்கள் மூலம் பெருமை தேடுவதையே நோக்கமாக கொண்டவர்.

இவரது தமிழ் புனராக் என்னும் நூலே தமிழ் புலவர்களின் சரிதங்களை ஒரே நூலாக கூறும் முதல் நூலாகும். இந்நூலில் இடம்பெற்ற தமிழ் நாட்டுப் புலவர்கள் நூற்று எண்பத்தொன்பதாகும். ஈழநாட்டுப் புலவர்கள் பன்னிரண்டு பேராகும். பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை தமது “தமிழ்ச் சுடர் மணிகள்” என்னும் நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில், “காசிச்செட்டி அவர்கள் கால ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்ட முன்னோடிகளில் ஒருவர். இவர் வழியிலே கனகசபைப்பிள்ளை, பெ. சுந்தரம்பிள்ளை போன்றோர் பின்பு உழைத்தனர். காசிச்செட்டி தருகின்ற கால வரையறையில் இன்று சில பிழைகள் இருப்பினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக் கூற்றின் கால ஆராய்ச்சி தொட்டிற் பிள்ளையாக இருந்த காலத்தில் பிற சந்ததியாருக்கு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற்கு கால நிர்ணயம் இன்றியமையாதது என்பதை உணர்த்தியிருக்கின்றார்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

சைமன் காசிச் செட்டியின் இன்னொரு முக்கிய பணி பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சியிலும் அவருக்கு முக்கியமான பங்கு உள்ளது. இலங்கையின் முதற் பத்திரிகையான உதய தாரகையை தொடர்ந்து சைமன் காசிச் செட்டி உதயாதித்தன் என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். இப்பத்திரிகை திங்கள் இதழாக பதின்மூன்று மாதங்களுக்கு வெளிவந்தது.

சைமன் காசிச்செட்டி எழுதிய கட்டுரைகளை நோக்கும்போது அவர் அறிவியலுக்குட்பட்ட பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வரலாறு, சமூகவியல், மொழியியல் முதலான துறைகளிலே காசிச் செட்டியார் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்பது புலனா

கின்றது. அத்துடன் பிறமொழிகளில் இருந்து மொழிபெயர்ப்புக்கு செய்துள்ளார். உதாரணமாக, 'கற்பிட்டியில் கண்டெடுத்த நாணயங்கள், செப்பேட்டு மொழிபெயர்ப்பு, பண்டைக் காலம் தொட்டு ஒல்லாந்தர் காலம் வரையுமுள்ள யாழ்ப்பாண நாட்டின் வரலாறு' என்ற வரலாறு பற்றிய மொழிபெயர்ப்பு என்பன அவர் வரலாற்றில் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை எடுத்துக்காட்டியது.

தமிழ் மக்களுடைய சாதிகள், தமிழ் மக்களுடைய சாதிச் சடங்குகள், முக்குவர் வரலாறு, இலங்கை இஸ்லாமியரின் பழக்க வழக்கங்கள் என்பன பற்றிய நூல்கள் காசிச் செட்டியாரின் சமூகவியல் ஆர்வத்தை காட்டியுள்ளன.

தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த திருகோண மலையைச் சார்ந்த த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் பீ.ஏ.பட்டம் பெற்றவர். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பிரதம நூலகராகப் பணியாற்றியவர். நவீன இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்கு வழிகோலியவர்களில் இவரும் ஒருவராவர்.

இவர் எழுதிய தத்தை விடுதாது உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் புதுமை பொலிந்து விளங்குவதாகும். மரபுவழி வந்த பிரபந்தமாகிய தூது என்ற இலக்கிய வடிவத்தில், அக்காலச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை அடக்குமுறைகளை எடுத்துக் காட்டியவர். பெண் விடுதலைக்கு குரல் கொடுத்த பாரதி, "வீட்டிற்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போம் என்ற விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்" என பாடுவதற்கு முன்னமே சரவணமுத்துப்பிள்ளையவர்கள்,

“சூட்டிற் பசங்கிளிபோல்

கோதையரை எப்பொழுதும்

வீட்டில் அடைத்து வைக்கும்

விரகிலருக் கியாதுரைப்போம்

பூட்டித் திறந்தெடுக்கும்

பொருளாக் கருதினரோ

கேட்டோர் நகைப்பதுவும்

கேட்டிலரோ பைங்கிளியே”

என பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பழையதொரு இலக்கிய வடிவத்தில் பெண் அடக்குமுறைக்கு எதிராக எழுந்த முதற்குரல் தத்தைவிடு தூதே.

ஈழத்து நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் முன்னோடியாக விளங்கியவர். சென்னையில் நூலகப் பொறுப்பாளராக இருந்த வேளையில் தனது வரலாற்று ஆய்வின் பயனாக ‘மோகனாங்கி’ என்ற வரலாற்று நாவலை எழுதினார். தமிழ்நாட்டில் நாயக்கர் காலப்பகுதியில் தஞ்சாவூர், திருச்சி ஆகிய இரு நகரங்களில் ஆட்சிபுரிந்தவர்களின் அரசியல் போட்டிப் பகைப்புலத்தில் காதல், வீரம், சூழ்ச்சி முதலிய சம்பவங்களை பொருத்தி நாவலாக எழுதியுள்ளார். தமிழின் வரலாற்று நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாக விளங்கியுள்ளார்.

கவிதை, நாவல் முதலிய துறைகளில் மட்டுமன்றி பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். தமிழ்மொழி பற்றி இவர் எழுதியுள்ள ‘தமிழ்ப்பாஷை’ என்னும் நூல் தமிழ்மொழி பற்றி ஆய்வு வளர்ச்சிக்கும் வழிகாட்டியது எனலாம்.

உடுப்பிட்டி சீவசம்புப் புலவர் :

அறிமுகம் :

அருளம்பல முதலியார்க்கும் கதிராசிப்பிள்ளைக்கும் உடுப்பிட்டியில் உள்ள இமையாணன் பகுதியில் பிறந்தவர். நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவரிடமும் பின்னர் அவர் மாணவர் சம்மந்தப் புலவரிடமும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றவர். இளமையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் கொண்டவர் இவர். “கம்பனுக்குப் பின் ஒரு சம்பனல்லவோ” என்று நாவலரால் பாராட்டப்பட்டு புலவர் பட்டத்திணையும் நாவலரிடமிருந்தே பெற்றுக்கொண்டார்.

கவித்துவம் :

தமிழகத்தில் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரனாரைப் போல ஈழத்தில் அதிகளவிலான பிரபந்தங்களைப் பாடியவரென்ற வகையில்

முதன்மை பெறுகின்றார். அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்களையும் மூவாயிரத்திற்கு அதிகமான செந்தமிழ் பாடல்களையும் பாடியிருக்கின்றார். இவற்றுள் சில “சிவசம்புப் புலவர் பாடல் திரட்டு” என்ற நூல் வடிவமாகவும் வெளிவந்துள்ளது. அண்மையில் (2014) உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர் பெருந்திரட்டு என்ற நூல் வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

எனினும் இவரது பாடல்களை மூன்று பகுதிகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. தெய்வங்களையும் தலங்களையும் பற்றிய பாடல்கள் :

பருத்தித்துறை கலித்துறை, கந்தவன நாதர் பதிகம், வல்லிபுர நாதர் பதிகம், புலோலி நான்மணிமாலை, எட்டுக்குடிப் பிரபந்தம் இவற்றுள் சிலவாகும்.

2. தனிப்பட்ட வள்ளல்கள் மீது பாடியமை :

நாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை உட்பட ஈழத்தில் உள்ள பல பிரமுகர்களைப் பற்றிப் பாடியிருக்கின்றார். எனினும் மயில்வாகன வம்ச (வைபவம்) பாண்டித்துறை தேவர் நான்மணிமாலை குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புக்குரியது.

3. தமிழகத்தில் உள்ள இராமநாதபுரம் பாஸ்கர சேதுபதி மீது பாடப்பட்டமை :

கல்லாடக் கலித்துறை, நான்மணிமாலை, இரட்டை மணி மாலை போன்றன குறிப்பிடத்தக்கது. கல்லாட யாப்பில் உத்தர கல்லாடம் இவருக்கு மேலும் புகழினைத் தேடிக்கொடுத்தது.

உரையாசிரியர் :

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூல்களுக்கு உரை எழுதுவதிலும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார். இவர் எழுதிய உரைகள் ‘உரையாசிரியர் கையாண்ட உரைநடை’ என்ற பழைய மரபைச் சார்ந்தது. இதனைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. அந்தாதி இலக்கியங்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரை :

உ - ம் : மறைசை அந்தாதி, திருவேரக யமக அந்தாதி, திருச்செந்தில் யமக அந்தாதி.

2. புராணங்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரை :

உ - ம் : சேது புராணம், கந்த புராண வள்ளியம்மை திருமணப் படல உரை.

3. கோவை இலக்கியங்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரை :

உ - ம் : தஞ்சைவாணக்கோவை

4. இலக்கண நூல்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரை :

உ - ம் : நன்னூல் விருத்தி, நேமிநாதம், சிதம்பரப்பாட்டியல், யாப்பருங்கலக் காரிகை.

தமிழறிஞர் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கியமை :

சிவசம்புப் புலவர் தம் பெயரை நிலைநிறுத்துவதற்கென பெரும் தமிழ் அறிஞர் பரம்பரை ஒன்றையே உருவாக்கியுள்ளார். இயற்றமிழ் போதக ஆசிரியர் வல்லை வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை, சுன்னாகம் பண்டிதர் முருகேசு, புலோலி தில்லைநாதப் புலவர், தும்பளை முத்துக்குமார சுவாமிக் குருக்கள், வேல்மயில்வாகனச் செட்டியார் எனப் பலரைக் குறிப்பிடலாம்.

சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், “இவர் சொல்லும் பொருளும் தொடை வகைகளும் சிறப்புற வைத்து கவியமைக்கும் புலமையிற் சிறந்தவர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவரைப் பற்றி பண்டிதமணி, “சேனாதிராய முதலியாருக்கு அடுத்தபடியில் புலமைப் பெருக்க முள்ளவர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை :

அறிமுகம் :

புலோலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சதாவதானி கதிரைவேற்பிள்ளை தமது இருபத்திரண்டாவது வயதில் கல்வியறிவைத் தேடும் வகையில் தமிழகம் சென்றார். அங்கு அறிவைத் தேடுவதோடு நின்று விடாது அறிவைப் பரப்புவதிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அவர் விட்டுச் சென்ற கல்விச் செல்வங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் திரு.வி. கல்யாண சுந்தரனார், “கல்விக் கண் திறந்தவர்” என அவரைப் போற்றுகின்றார். நாவலர், சதாவதானி, சைவசித்தாந்த மகாசரபம், மயாவாத தும்சகோளரி, அத்துவித சித்தாந்த மகோத்தாரணர், அகராதிப் பேராசன் முதலிய பட்டங்களை அவர் பெற்றிருந்தமை தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெறும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

சமயப் பரப்புரைகளைத் தடுத்தல் :

நாவலரைப்போல சமயப் பிரசாரகராகவும் கிறிஸ்தவ மத எதிர்ப்பாளராகவும் விளங்கினார். புராணப்படிப்பு, பிரசங்கம் செய்தல், வாதங்கள் புரிதல், கண்டனங்கள் வரைதல் என்பன இவரது செயற்பாடாக இருந்தது.

உரையாசிரியர் என்ற வகையில் :

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு மரபுவழி உரையாசிரியர் என்ற வகையில் இவருக்கு சிறப்பானதோர் இடமுண்டு. ஏகாதசி புராணத்திற்கு அரும்பத உரை எழுதியிருக்கின்றார். பழனித் தல புராணம், திருவாணைக் கலம்பகம், சிவராத்திரி புராணம் ஆகிய நூல்களிற்ரு தெளிவான விருத்தியுரை எழுதியிருக்கின்றார். இவை எல்லாவற்றையும் விட நடைதம் என்ற நூலுக்கு 850 பக்கங்களில் உரை எழுதி ஒரு நூலாக வெளியிட்டிருக்கிறார். கதிர்காமக் கலம்பகம் போன்ற சில நூல்களைப் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார்.

நூலாசிரியர் என்றவகையில் :

இவர் எழுதிய நூல்கள் பெரும்பாலும் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களின் அடிப்படையில் தோன்றியது. சிவசேத்திரலாய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம், சைவ சந்திரிகை, சைவ சித்தாந்தச் சுருக்கம் முதலிய நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டது. இவற்றைவிட எண்பத்தொன்பது வடமொழி நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுபத்தொன்பது தமிழ் நூல்களையும் சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம் என்னும் ஆய்வு நூலையும் எழுதியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

போலி அருட்பா நூல் எழுதியமை :

போலி அருட்பா மறுப்பு நூலும் இவருக்கு பெருமை தேடிக்கொடுத்தது. இராமலிங்க வள்ளலார் பாடல்களை அருட்பாவாக சதாவதானி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாவலர் கருத்தை நிலைநாட்டவே இந்நூல் எழுதப்பட்டது.

சதாவதானம் செய்தமை :

தமிழ்ப்புலவர், வடமொழிப் பண்டிதர், தத்துவ நிபுணர், சட்ட வல்லுநர், கணித விற்பன்னர், ஆங்கில அறிஞர் கூடியிருந்த சபையில் பல கோணங்களில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடையளித்த வேகம் அவரை சதாவதானி ஆக்கியது.

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை :

1872ஆம் ஆண்டு தெல்லிப்பளையில் பிறந்தவர். இளமையிலேயே தந்தையாகிய அருளம்பல முதலியாரை இழந்தவர். வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கல்விகற்று கேம்பிரிட்ஜ் சர்வகலாசாலை உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து கணக்காளரானவர். மகாஜனக் கல்லூரியின் தாபகர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் கவிதைகள் “சிந்தனைச் சோலை” என்ற நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு 1980ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. நூலின் உள்ளொளி மலர்களாக பக்தி மலர், தேசிய மலர், சமூக மலர், சீல மலர், உணர்வு மலர், நாடக மலர், இணைப்பு மலர் எனக் கவிதைப் பண்புகளுக்கேற்ப தொடுக்கப்பட்டது.

சீல மலர் என்னும் பகுதியில் அமைந்த பாடல்கள் இதோபதேச கீதர மஞ்சரி என்னும் பெயரில் 1901ல் நூல் வடிவமாக வெளிவந்தது. கீர்த்தனை வடிவில் இசையுடன் பாடக்கூடியதாக கவிதை செய்தமை புதிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. ‘கவிதையை மக்கள் மயப்படுத்த வேண்டும்’ என்ற நோக்கு அவரிடம் காணப்பட்டது. பதங்கள், கீர்த்தனைகள், கும்மிகள் இவருடைய காலத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது.

இவரது பாடல்களில் பெரும்பாலானவை சமூகக் குறைபாடுகளை அகற்றுவதற்கான இலக்கிய முயற்சியாக காணப்பட்டது. சிந்தனைச் சோலையில் சிவமணிமாலை தவிர்ந்த ஏனைய யாவும் சமூக சீர்திருத்தம் தொடர்பான பாடல்களே. எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம்; பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு என பாரதி கூறிய புதிய கவிதைப் பண்புகள் பாரதிக்கு முன்னரே பாவலரால் பாடப்பட்டது.

சிவமணிமாலை யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி, எங்கள் தேச நிலை என்பன அவர் சைவராக மாறிய பின் பாடப்பட்டமையாகும். சிவமணி மாலை தவிர்ந்த ஏனைய கவிதைத் தொகுதிகள் பாவலரின் கவிதை நோக்கை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. பழந்தமிழர் பண்பாட்டையும் பழக்க வழக்கங்களையும் புறக்கணிப்பதை பாவலர் விரும்பவில்லை. கும்மிப் பாடலின் நோக்கத்தை,

“தேசோபகாரங் கருதி யிக்கும்மியை
செப்புகின்றேனாதலால் எவரும்
லேசாய் விளங்கு இலகு தமிழில்
இயம்புவதே நலம்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தேச நலனுக்கு இலக்கியத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்ட பாவலர் நவீன இலக்கியத்தின் முன்னோடி எனலாம்.

எங்கள் தேசநிலை என்னும் பகுதியில் அமைந்த பாடல்களில் சாதி பேதம் பேணுதல், சமயம் பேணுந்தன்மை, உணவு உடை மாற்றம் என்பதனைக் கண்டிக்கின்றார்.

“கொண்டைக்குப் பூச்குடும் குணம் போச்சு நாடாக்
கொண்டு மயிர் முடிக்கும் காலமாச்சு
தண்டைப் பாதசரங்கள் தவிப்பாச்சு பெண்கள்
சப்பாத்துக்குள் நொண்டிவரும் காலமாச்சு” என்ற பாடலைக் குறிப்பிடலாம்.

20ம் நூற்றாண்டுக் கவிதைப் போக்கை திசை மாற்றுவதில் குறிப்பாக சீர்திருத்தவாதியாகவும் தேசியவாதியாகவும் மனித சமூக நல வேட்கை கொண்டவராகவும் பாவலர் விளங்கினார். மொழியையும் கவிதையையும் தேசோபகார முயற்சிக்குப் பயன்படுத்தியவராவார். அவர் எழுதிய “சகல குணசம்பன்னன்” என்னும் நாடகம் உரைநடையிட்டு பாட்டுடைச் செய்யுளாக எழுதப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணம் பதுறுத்தீன் புலவர் :

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்த புலவர்களில் ஒருவராக பதுறுத்தீன் புலவர் விளங்குகின்றார். இவர் இந்தியாவிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரைப்பற்றி செய்குத்தம்பி பாவலர், பதுறுத்தீன் புலவர் அவர்கள் “சாந்தமும் பொறுமையும் தயவும் தெருட்சியும் தரக்கூடிய எல்லாவகையிலான நூல்களையும் கற்றுத் தெளிந்து மேகம் பொழிகின்ற இயல்பு போல கவிபாடும் கவிராஜர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இஸ்லாமிய இலக்கியங்களுள் சீறாப்புராணத்திற்கு அடுத்ததாக தமிழ் நல்லறிஞர்கள் போற்றும் இஸ்லாமிய இலக்கியம் முகைதீன் புராணமாகும். இதனைப் பாடியவரே பதுறுத்தீன் புலவராவார். நபி நாயகத்தின் பேரரும் சிறந்த மேதையுமான முகைதீன் அப்துல்காதர் ஜீலானியை கதைத் தலைவராகக் கொண்டு இக் காப்பியத்தைப் பாடினார். இது இரண்டு பாகங்களாக 74 படலங்களாக 3983 திருவிருத்தங்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. இலங்கையில் தோன்றிய முதலாவது இஸ்லாமிய காப்பியம் பாடியவர் பதுறுத்தீன் புலவர் என்பதன் மூலம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார்.

இக் காப்பியத்தில் சிலப்பதிகாரம் கம்பராமாயணத்தின் செல்வாக்கு பரவலாக காணப்படுகின்றது. இஸ்லாமியத்துக்குரிய நாட்டு நகர வர்ணனை, பல்வகை அணி அலங்காரங்கள் உட்பட ஆற்றொழுக்குப் போன்ற நடையில் பழந்தமிழ் இலக்கிய மரபு கெடாது பாடப்பட்டது. அறியாமை இருளை நீக்கி அறிவொளியைப் பாய்ச்ச இவ்வுலகிலே அவதரித்த முகைதீன் ஆண்டகை மக்கா நோக்கிப் பயணம் செய்தபோது மக்கா நகரத்து கொடிகள், முகைதீனே வருக! கல்விப் பணியைச் செய்திட விரைந்து வருக! என அழைத்தது போல இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கம்பன் சடையப்ப வள்ளலை நன்றிசூர்வது போல பதுறுத்தீன் புலவரும் நூலின் பல இடங்களில் நூல் வெளிவரக் காரணகர்த்தாவாக இருந்து செய்து மீரான் என்பவரை நன்றி உணர்வோடு நோக்குகின்றார்.

பதுறுத்தீன் புலவர் காப்பியம் மட்டும் பாடவில்லை. புதுவகையான இலக்கியப் படைப்பொன்றையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். “முனாஜாத்து” என்பதே அவ்விலக்கியம் முனாஜாத்து என்பது இரகசியமாகச் சொல்லுதல். முகைதீன் ஆண்டகை மீது முகைதீன் முனாஜாத்து என்னும் அரிய பனுவல் ஒன்றை ஆக்கியுள்ளார். இது 35 விருத்தப்பாக்களால் ஆனது.

சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் :

இலங்கைத் தமிழ் வரலாறு பற்றியும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றியும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் பற்றியும் பெருமையோடு பேசுவதற்கு தமிழ் தொண்டாற்றிய பேரறிஞர்களில் விதந்து குறிப்பிடத் தக்கவர் சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவராவர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் வடமொழியையும் நரம்பறிந்து கற்ற புலவரின் தமிழ்ப்பணி பன்முகப்பட்டது.

i) புலவருடைய செய்யுட்திறன், சமயப்பற்று, ஒழுக்க ஆசாரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக பின்வரும் நூல்கள் விளங்குகின்றன. வதுளைக் கதிரேசன் பதிகம், வதுளைக் கதிரேசன் சிந்து, நகுலேசரர் ஊஞ்சல், மாவையிரட்டை மணிமாலை, கைலாய பிள்ளையார் ஊஞ்சல், சாணக்கிய நீதி வெண்பா

ii) அவரது இலக்கிய ஆர்வத்திற்கும் உரை கூறும் திறனுக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவன.

மறைசை அந்தாதி அரும்பதவுரை

கல்வளை அந்தாதி பதவுரை

திருவாதவூர் புராணப் புத்துரை

iii) தமிழ் இலக்கணத்திலும் யாப்பிலும் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டினை பின்வரும் நூல்கள் விளக்கி நின்றன.

யாப்பருங்கலப் பொழிப்புரை

அகப்பொருள் பொழிப்புரை

தண்டியலங்காரப் புத்துரை

இலக்கணச் சந்திரிகை

வினைப் பகுபத விளக்கம்

iv) அவர் எழுதிய வசனங்கள் என்று சிறப்பாகச் சொல்லப்படுவன.

கண்ணகி கதை

தமிழ் புலவர் சரித்திரம்

சிசுபால சரிதம்

v) பதிப்பாசிரியர் என்ற வகையில் :

ஆசாரக்கோவை, நான்மணிக்கடிகை, நகுலமலைக் குறவஞ்சி நாடகம், உரிச்சொல் நிகண்டு முதலிய பல நூல்களைப் பதிப்பித்து

வெளியிட்டவர். பண்டைக்கால இலக்கியங்களைப் பயில்வோருக்கு பயன்படும் வகையில் இலக்கியச் சொல்லகராதி ஒன்றையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

vi) கட்டுரை ஆசிரியர் என்ற வகையில் :

உதயதாரகை, இலங்கைநேசன், செந்தமிழ், ஞானசாகரம் முதலான பல பத்திரிகைகளில் ஏராளமான கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கின்றார்.

vii) மாணவர் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கியமை :

ஏழாலை தமிழ் வித்தியாசாலையிலும் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் வித்தியாசாலையிலும் நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ் கற்பித்தலை முன்னெடுத்துச் சென்றவர்.

வித்துவான் கணேசையர், வித்துவான் சிவானந்தையர், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை போன்றோர் அவரது மாணவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமக்குத் தாழ்வு வந்தபோதிலும் தம்மாலே தமிழுக்கு தாழ்வு வராமல் பாதுகாப்பதே புலவர் அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது.

தாமோதரம்பிள்ளையும் பதிப்பு முயற்சியும் :

அறிமுகம் :

19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி நாவலர் காலம் எனில் அதன் பிற்பகுதி தாமோதரம்பிள்ளையின் சரித்திரமாகும். நாவலர் தமது சுற்றாடலில் உள்ள மக்களின் நிலமைகளை நோக்கினார். தாமோதரம் பிள்ளையோ பழம் தமிழ் செல்வம் பறிபோகும் நிலையை நோக்கினார். ஆரம்பக் கல்வியைத் தந்தையாரிடமும் இலக்கண இலக்கியக் கல்வியை முத்துக்குமார கவிராயரிடமும் அதன்பின்னர் வட்டுக்கோட்டை செமினரியிலும் கற்றவர் ஆவார். சென்னையில் தினவர்த்தமானி பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்ற சென்ற இவர் பின்னர் கணக்காளராகவும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தான நீதிபதியாகவும் பணியாற்றியவர். இவருக்கு பாரத அரசு இராவ் பகதூர் பட்டத்தையும் வழங்கியிருந்தது. இவரது தமிழ் பணிகளில் பதிப்புரை சார்ந்த பணியே

அவருக்கு பெயரையும் புகழையும் பெற்றுக்கொடுத்தது. இன்று தமிழ் மொழி மிகப் பழைய நூல்களைக் கொண்டதாகவும் அதனால் உலகப் புகழ் பெற்றதாகவும் விளங்க பிள்ளை அவர்களின் பதிப்பு முயற்சிகளே அடிப்படையாகும். ஏட்டில் இராமபாணத்திற்கும் கறையானுக்கும் இரையாகி அழியும் நிலையிலிருந்த ஏடுகளைத் தொகுத்து ஆராய்ந்து அச்சில் பதித்து வெளியிடும் முயற்சியில் தீவிரமாக பிள்ளை அவர்கள் ஈடுபடலாயினர். பிற்காலத்தில் உ.வே.சாமிநாத ஐயருக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தவர் பிள்ளை அவர்களே.

1852ஆம் ஆண்டு அளவில் கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரியின் விரிவுரையாளராக இருந்த காலத்தில் நீதிநெறி விளக்க உரைப் பதிப்பின் மூலமே பதிவாளர் ஆனார். தமிழகத்துக்குச் சென்று அங்கு பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டு இருந்தபோது ஏட்டுச்சுவடிகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் ஆறுமுகநாவலர் இவருக்கு துணையாக இருந்தார். நாவலர் ஆராய்ந்து கொடுத்த தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், சேனாவரையர் உரையை நாவலர் உடைய வழிகாட்டலுடனும் அவரது மேற்பார்வையுடனும் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். பிற்காலத்தில் பிழையற நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்கு உரிய அனுபவத்தை நாவலரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலர் மறைவிற்குப் பின்னர் பிள்ளை அவர்கள் தாமே பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்கள் பல. தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பொருள் அதிகார ஏடு ஒரு சிலவாய் அவையும் நெரிந்தும், முறிந்தும் சிதல் வாய்ப்பட்டும் சிதைந்து இறுதி மூச்சுவிடுவனவாய் இருந்தது. “செல் துளைத்த துணையன்றி மெய்ப்புள்ளி விரவாத செந்நாள் ஏடு” என்று சொல்லிச் சொல்லி அவ்வேடுகளை தமது உதிரக் கண்ணீரால் கழுவிப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இவற்றை விட தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, வீரசோழியம், இறையனார் களவியல் உரை, இலக்கண விளக்கம் முதலான இலக்கண நூல்களையும் தணிகைப்புராணம், கலித்தொகை, சூளாமணி முதலான இலக்கியங்களை அச்சிலே பதிப்பித்து வெளியிட்டார். அகநானூறு என்ற நூலை பரிசோதித்துக் கொண்டு இருந்த காலத்தில் அவர் இயற்கை எய்தியமை குறிப்பிடத் தக்கது.

பிள்ளை அவர்கள் நூலை பதிப்பித்து வெளியிடும்போது தான் பட்ட கஸ்டங்களை தானே சொல்கின்றார். ஏடு எடுக்கும்போது ஓரம் சொரிகிறது. கட்டு அவழ்க்கும்போது இதழ் முறுகின்றது. ஒற்றை புரட்டும் போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கின்றது. இனி எழுத்துக்களோ என்றால் வாலும் தலையுமின்றி நாலுபுறமும் பாணக் கலப்பை மறுத்து மறுத்து உழுது கிடக்கின்றது என்று கலித்தொகைப் பதிவின்போது இக் கருத்தை வெளியிட்டு இருக்கின்றார். “தூக்கினால் அன்றோ தெரியும் தலைச்சுமை பரிசோதனாசிரியர் படும் கஸ்டமும் ஓர் பழைய நூலை சுத்த மனச்சாட்சியோடு பரிசோதித்து அச்சிட்டார்க்கன்றி விளங்காது. எனக்கு வே. சாமிநாத ஐயரும் அவருக்கு நானுமே சாட்சி” என்ற கூற்று பிள்ளை அவர்கள் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகளை நோக்குவதாகும்.

இவற்றைவிட பண நெருக்கடியும் பதிப்புத் துறையில் அவர் எதிர்நோக்கிய பிரச்சினையாகும். “தேடுவாரும் பரிபாலிப்பாருமின்றி ஒவ்வொன்றாக அழிந்துபோகும் அருமையான பழைய தமிழ் நூல்களை அச்சிடுவதில் புத்தகங்கள் விலைபோகாமல் நேரிடும் கஸ்டம்....” என்று குறிப்பிட்டமை மனம் கொள்ளத்தக்கது.

பிள்ளை அவர்களின் நூற்பதிப்பு பணியில் குறிப்பிடத்தக்க இன்னொரு சிறப்பு அவரது பதிப்புரைகளாகும். அவரது உரைநடை பொருளுக்கேற்ப இறுக்கமானதாகவோ எளிமையானதாகவோ அமைந்திருக்கும். இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை திட்பமும் தருக்க வாதமும் கொண்டது. கலித்தொகை பதிப்புரை நாவலரின் கண்டன நடையை ஒத்திருந்தது. அவரது பதிப்புரைகள் தொகுக்கப்பட்டு தாமோதரம் என்ற பெயரில் நூல் வெளியிடப்பட்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் சிறப்பு மாணவர்களுக்கு பாட நூலாகவும் அமைந்துள்ளது. அத்துடன் பிள்ளை அவர்களின் பதிப்பு முயற்சியில் அவர் கொண்ட கால வரலாற்றுப் பகுதி பிற்காலத்தில் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்படுவதற்கு அடிப்படையாயிற்று. குறிப்பாக வீரசோழிய பதிப்புரையிலே ‘தமிழ் பாஷையில் கால வருத்தமானம்’ என்ற உரை பின்வந்த இலக்கிய வரலாற்று நூல்களுக்கு உதவிற்று எனலாம்.

பிற பணிகள் :

கட்டளைக் கலித்துறை என்ற நூலை எழுதியமை சைவ மகத்துவம், நட்சத்திரமாலை, 6ம், 7ம் பாலபாடம் முதலான நூல்களையும் குளாமணியை உரைநடையிலும் எழுதி வெளியிட்டார்.

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் சரித்திரம் தமிழ் சரித்திரமாகவே முடிந்திருக்கின்றது என்று பண்டிதமணி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். தாமோதரம்பிள்ளை சால்பெடுத்து சாற்ற எவர் தாமோதரம்பிள்ளை என்று குரிய நாராயண சாஸ்திரியார் குறிப்பிடுகின்றார். “உண்மையான அன்போடு உண்மையான தமிழ் தொண்டு புரிதலே பிள்ளை அவர்களின் பெரு நோக்கமாக இருந்தது” என்று பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகின்றார். அவர் எவ்வாறு கூறிலும் பிள்ளை அவர்களின் பதிப்பு முயற்சியினால் தமிழ் வளமான மொழியாக வாழ்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

நாவலரும் உரைநடையும்

வீரமா முனிவர் காலத்திற்குப் பின் உரைநடை வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய காலப்பகுதியாக விளங்கியது ஆறுமுக நாவலர் காலம் எனலாம். அவர் காலத்தில் கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரம் யாழ்ப்பாணத்திலும் இந்தியாவிலும் மிக உன்னதமாக நடைபெற்றுவந்தது. துண்டுப் பிரசுரங்கள் வாயிலாகத் தம் சமயக் கொள்கைகளை எழுதிப் பரப்புவதோடு சைவ சமயத்தில் காணப்படும் குறைபாடுகளை அப்பாத்திரங்கள் வாயிலாக வெளியிடுதல், பத்திரிகைகளின் உதவி கொண்டு சமயப் போதனை செய்தல், சமய நூல்களை எழுதுதல் போன்ற சூழ்நிலையிலேயே நாவலர் தோன்றினார். இடுக்கண் பல வந்தபோதும் கலங்காத உள்ளத்தோடு தம் சமயக் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி கிறிஸ்தவ சமயக் கருத்துக்களை முறியடிப்பதற்காக கையாண்ட வழிமுறைகளில் மிகப் பிரசித்தி பெற்றது உரைநடையே.

பொதுமக்களுக்கு சமய உணர்ச்சிகளை தருக்க நியாய வழிகளால் சைவசமய உண்மைகளை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியிருந்தது. சமய ஆர்வத்தை உண்டாக்க வேண்டியிருந்தது. இதனால் பொதுமக்களுக்குப்

புலப்படக்கூடிய ஒரு உரைநடையை வகுத்துக் கொள்ளவேண்டியிருந்தது. உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட பழைய உரைநடையிலே இலக்கணத் தோடு கூடிய பழைய சந்தி விகாரங்கள் காணப்பட்டன. அவை பொது மக்கள் அறிந்துகொள்ளமுடியாது என்ற காரணத்தினால் அவற்றை நீக்குவதோடு இலக்கண வழி இல்லாத வகையில் தமிழ் வாக்கியங்களை கையாள முற்பட்டார். அவற்றுள் ஆங்கில மொழிக்கூரிய குறியீட்டு முறைகளை விசேடமாகப் பயன்படுத்தியமை ஒன்றாகும். பெயரெச்ச வினையெச்ச வடிவங்களை அடுக்கி வாக்கியங்களை நீட்டி எழுதுவதை நாவலர் தவிர்த்துக் கொண்டார். உயிர்த்துடிப்பான சொல்லாட்சிகளை கையாள முற்பட்டார். எனினும் சமயக் கருத்துக்கள் தத்துவக் கொள்கைகள் முதலியவற்றை எடுத்து விளக்குவதற்கு வடமொழிப் பதங்களைப் பயன்படுத்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலர் எழுதிய உரை நூல்களை நான்கு வகையாக வகைப்படுத்துவர்.

அ) சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்டவை :

பால பாடங்கள், சைவ வினாவிடை, இலக்கணச் சுருக்கம், இலக்கண வினாவிடை.

ஆ) பொது மக்களுக்காக எழுதப்பட்டவை :

பெரிய புராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம், கந்த புராண வசனம், பெரிய புராண சூசனம், யாழ்ப்பாண சமயங்கள்.

இ) அவர்கள் எழுதிய கண்டனங்கள் மறுப்புரைகள்

துண்டுப் பிரசுரங்கள்

சைவ தூஷண பரிகாரம்

கிறிஸ்துமதக் கண்டனத் திரட்டு

ஈ) உரைநூல்கள் :

நன்னூற் காண்டிகை உரை, சைவசமய நெறியுரை, சிவதருமோத்திர உரை, கோயிற் புராண உரை

நாவலர் உரைநடையில் பல்வேறு பண்புகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது. செந்தமிழ் நடையைத் தழுவிவந்த நடைக்குப் பின்வரும் பந்தி சான்று பகரும்.

அன்பான குடத்துள் விளக்கும், உறையுள் வாளும் போல ஒருவர் காட்டக் காணற்பாலதன்று.

வடமொழிப் பதங்கள் கலந்து வந்த நீண்ட வாக்கியம் கொண்ட நடைக்கு உதாரணம் அப்பொழுது சுத்த சாட்குண்ணிய பரிபூரணராகிய தோணியப்பர் அவருடைய முற்றிருத் தொண்டை நினைத்து அவருக்கு அருள் செய்தற்கு திருவுளங்கொண்டு பார்வதி தேவியாரோடு இடபருபராய் எழுந்தருளி என சிறுசிறு வாக்கியம் நீண்டு செல்வதை அவதானிக்கலாம். வாக்கியங்களைக் கொண்ட இலகுவான நடைக்கு உதாரணம் :

சிலநாள்க் கழிந்த பின் சோழராசன் வரகுணபாண்டியனோடு போர் செய்யக் கருதி தன் சேனையோடு வந்து மதுரையை அணுகினான்.

நாவலருடைய உரைநடையில் வேறு சில பண்புகளும் காணப்பட்டன. தெளிவு ஒரு முக்கிய பண்பு. அவரது உரைநடையில் பொருளில்லாத வெற்றுச் சொற்களை காண்பது அரிது. அவரது கண்டன வுரைகள் அவரது உள்ளக்கருத்தை தெளிவாகப் புலப்படுத்தின. கிண்டலும் கேலியும் கோபமும் வெளிப்படுத்துவதைக் காணலாம். தகுந்தது எது தகாதது எது என்று வலியுறுத்திக் கூறுகின்ற ஒன்றை ஆதரித்து மற்றதை வன்மையாக நிராகரிக்கின்ற அதிகாரத்துவத்தை நாம் இவற்றில் காணலாம். இதனை அதிகார மொழிநடை எனலாம்.

நாவலரை, பரிதிமாக் கலைஞர் அவர்கள் வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என்றும் பேரா.செல்வநாயகம் தற்கால உரைநடையின் தந்தை என்றும் குறிப்பிட்டனர். சோமசுந்தரப்புலவர் “வன்ன நடை வழங்கு நடை வசன நடை எனப் பயிற்சி வைத்த ஆசான்” என்கின்றார்.

இலங்கை தமிழறிஞர் சிலரின் இலக்கியப் பணி

பற்றிய சிறுகுறிப்பு

சோமசுந்தரப் புலவர்

ஆடிப்பிறப்போடு கத்தரித்தோட்டமும் ஆக்கியளித்த புலவர் பிரான். “தேடக்கிடைக்காத தென்இலங்கை வளன் தேன் சொரியும் தமிழ் மாந்துதுமே” எனப் பண்டிதமணியினால் பாராட்டப்பட்ட சோமசுந்தரப் புலவர் நவாலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இளம் வயதிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். இருபதாம் நூற்றாண்டு கவிதை வளர்ச்சியில் இவரது பங்களிப்பினை முன்று நிலையில் வகைப்படுத்தி ஆராயலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆற்றல் வாய்ந்த கவிஞர்கள் ஈழத்தில் வாழ்ந்தபோதும் பொருள் மரபிலோ உருவக உள்ளடக்கத்திலோ எந்தவித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அம்மரபினையே சோமசுந்தரப் புலவரும் தமது ஆரம்ப காலக் கவிதையில் பின்பற்றிக் கொண்டார். பத்தாயிரம் பாடல்கள் வரை பாடிய புலவரின் பாடல்களில் பெரும்பாலானவை சமயச் சார்புடையனவாக காணப்பட்டன. ‘அஞ்ச முகத்தவர் கொஞ்ச முகந்திடும் ஆறுமுகப் பதுமம்’ என பதினெட்டாவது வயதில் பாடத் தொடங்கியவர். தலங்களையும் அவற்றில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்களையுமே பொருளாகக் கொண்ட பிரபந்தங்களைப் பாடினார். அட்டகிரிக் கலம்பகம், நல்லையந்தாதி, கதிரைச் சிலேடை வெண்பா போன்ற இலக்கியங்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். பக்திப் பிரார்த்தனைப் பாடல்களுள் நாமகள் புகழ்மாலை புலவருக்கு சிறப்பான இடத்தினைக் கொடுத்தது. சைவசித்தாந்த கட்டளைக் கும்மி, பதி பசு பாச விளக்கம், உயிரிளங்குமாரன் என்ற நாடக நூல் போன்ற யாவும் சமய சார்புடைய இலக்கியங்களே.

தேசிய சமூகக் கவிதைகளும் அவரது இலக்கியப் பணியில் சிறப்பிடம் பெறுவன. தேசிய உணர்வினை எடுத்துக்காட்டும் மரதன் அஞ்சலோட்டம், இலங்கை வளம், தால விலாசம் போன்ற கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. சுதந்திர தினக் கொண்டாட்டத்தின்போது சுதந்திர தினச்

செய்தியை எடுத்துச் சொல்லும் மரதன் அஞ்சலோட்ட வீரர்கள் ஈழநாட்டின் இயற்கைக் காட்சிகளை நேரில் தரிசிப்பது போல வரலாற்று உணர்வுடன் பாடியிருக்கின்றார். 'ஆடு கதறியது' என்ற பாடல் புலவர் காலத்தில் நிலவிய சமூகக் கொடுமைகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. குருட்டு நம்பிக்கைகள் நீக்கப்படவேண்டும் என்ற அறிவுறுத்தலாக அமைகின்றது.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகச் சிறந்த குழந்தைக் கவிஞராக மதிக்கப்படுபவரும் இவரே ஆவார். குழந்தைகளுக்காக பாடிய பாடல்கள் சிறுவர் செந்தமிழ் என்ற நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இக் குழந்தைப் பாடல்கள் தனிப் பாடலாகவும், கவிதைப் பாடல்களாகவும் பாடப்பட்டுள்ளன. ஆடிப்பிறப்பு, கத்தரி வெருளி, புழக்கொடியல், எலியும் சேவலும், பவளக்கொடி போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன.

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கிய தமிழக குழந்தைக் கவிஞருடைய பாடல்களை விட சிறப்பான பாடல்கள் எழுதிய சோம சுந்தரப் புலவரது கவிதைப் பணி நிலையானது.

ஈழத்து மகாகவி (கு. உருத்திரமூர்த்தி)

அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பதவி வகித்தவருமான உருத்திரமூர்த்தி என்பவரே ஈழத்து மகா கவியாவார். பாரதிக்குப் பின்னர் தமிழகத்தில் கவிதை வளர்ச்சி சரிந்து சென்ற வேளையில் ஈழத்தில் இரவது வரவு ஒரு திருப்பு மையமாகக் காணப்பட்டது. மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தில் இளம் உறுப்பினராக அமைந்த இவர் வரதர், நாவற்குழியூர் நடராஜன், அ.ந.கந்தசாமி ஆகியோரின் தூண்டுதலினால் ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி என்பனவற்றில் தம் கருத்துக்களைப் பதித்து மகாகவியாகத் தோற்றம் பெற்றவர்.

யாழ்ப்பாண கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கையையே தமது கவிதைப் பொருளாகக் கொண்டவர். யதார்த்தம் என்றால் என்ன என்பதற்கு வழிகாட்டியவர் இவரே.

“இன்னைவதாம் கவியெழுத
 ஏற்ற பொருளென்று பிறர்
 சொன்னவற்றை நீர் திருப்பி
 சொல்லாதீர் சோலை கடல்
 மின்னல் முகில் தென்றலினை
 மறவுங்கள் மீந்திருக்கும்
 இன்னல் உழைப்பு ஏழ்மை உயர்வு
 என்பனவற்றைப் பாடுங்கள்”

என்று கூறிய மகா கவி நிகழ்காலச் செய்திகளையும் பிரச்சினைகளையும் இன்றைய கவிதை யுகத்திற்கு இழுத்து வரல் வேண்டும் என்பதுவே மகாகவியின் கொள்கையாகும்.

பாரதி தன் காலப்போக்கிற்கு இசைவாக யாப்பு வடிவங்களை மாற்றியது போல மகாகவியும் தன் காலப் பின்னணியில் கவிதையைப் பேச்சோசைப் பாங்கில் எளிமைப்படுத்த முற்பட்டார். எளிய நடை, எளிய சந்தம் என்ற வகையில் கிராமிய வழக்குச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் கவிதையில் தாராளமாகப் பயன்படுத்தினார். மனித வாழ்க்கையின் ஓர் ஆழமான நம்பிக்கையையும் மனிதாபிமானத்தையும் தமது கவிதையில் பிரதிபலித்தார். தமது சமகால நிகழ்வுகளைக் கிண்டலும் கேலியுமாக சமூகத்திற்கு விளங்க வைத்தவர். மகாகவி அறிமுகப்படுத்திய ‘குறும்பா’ என்ற பாட்டு வடிவம் ஈழத்தின் கவிதை வளர்ச்சியில் ஒரு திருப்புமையம் என்றே கூறவேண்டும். குறும்பா என்பது குறுகிய பாட்டு என்றும், குறும்பு விளைவிக்கும் பாட்டு என்றும் பொருள்படும். யாழ்ப்பாணத்தில் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக சீதனத்தின் கொடுமையை, ஓரழகான வாலிபனையும் அலங்கோலமான பெண்ணையும் முன்நிறுத்திப் பின்வருமாறு சாடுகின்றார்.

“கொழும்பிலே காணி வயற்கேணி
 சொந்தத்தில் கார் சோக்கான வீடு
 இத்தனையுங் கொண்டு வரின்
 இக்கணமே வாணியின் பால்
 சிந்தையிழப்பான் தண்டபாணி”

என்று கிண்டலும் கேலியுமாக யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக வழக்காறுகளைக் கண்டிப்பதிலே கைதேர்ந்தவராக விளங்கினார். மேலும் கிராமப்புற

வாழ்க்கையை மகாகவி போல கவிதையிலே கொண்டுவந்த பிறிதொரு கவிஞர் இல்லையென்றே குறிப்பிடலாம்.

இவரது ஆக்கங்கள் என்று பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். வள்ளி, குறும்பா, கண்மணியாள் காதை, கோடை, ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம், இரண்டு காவியங்கள், சடங்கு, வீடும் வெளியும், முற்றிற்று, கல்லழகி, புதியதொரு வீடு (ஆறு நாடகங்களின் தொகுப்பு) போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். 1970ம் ஆண்டிற்கு முன்னர் மூன்று தசாப்தங்களாக கவிதைத்துறையில் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். மேலே குறிப்பிட்ட ஆக்கங்களில் கண்மணியாள் காதை, ஒரு சாதாரண மனிதனது சரித்திரம், கல்லழகி, சடங்கு என்பன பாரதி அறிமுகப்படுத்திய குறுங்காப்பிய மரபைச் சார்ந்தது. வள்ளி, வீடும் வெளியும் என்பன கவிதைத் தொகுப்புக்களாக வந்தன. கோடை, ஒரு பா நாடகம், குறும்பா என்பன கிண்டலும் கேலியுமாக சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைப்பது.

மகாகவி நாடகத்துறையிலும் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முற்பட்டிருக்கின்றார். அடிக்கரும்பு, சிற்பி ஈன்ற முத்து, பொய்மை, சேனாபதி, வாணியும் வறுமையும், திருவிழா, கோலம் ஆகியவை அவரது வானொலிப் பா நாடகங்களாகும். கோடை, புதியதொரு வீடு மேடையேற்றப்பட்ட பா நாடகங்களாகும். இந்த நாடகங்களில் யதார்த்தம் என்ற பண்பு மேலோங்கிக் காணப்படும். இவரது ஆக்கம் பற்றி எம்.ஏ.நு.:மான் என்பவர் “தற்கால வாழ்க்கைப் புலத்தைக் களமாகக் கொண்டு நடைமுறை வாழ்க்கையை யதார்த்தபூர்வமாகச் சித்தரிக்கும் முறையை தமிழ்க்கவிதையில் கொண்டு வந்தமை மகாகவியின் முக்கிய பங்களிப்பாகும்” என்று கூறுகின்றார். அவரது தமிழ்ப்பணி கனமானது. காத்திரமானது.

இவரது இயற்பெயர் சின்னத்துரை. கிழக்கிலங்கையின் பெரிய நீலாவணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது ஊர் மீது கொண்ட பற்றிக் காரணமாக நீலாவணன் என்ற புனைப் பெயரை தமக்காக்கிக் கொண்டவர். தமிழாசிரியரான இவர் 'ஓடிவருவதேனோ' என்ற கவிதையின் மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானார். பல புனை பெயர்களில் கவிதை, சிறுகதை, உருவகக் கதை, நாடகம், காவியம் எனப் பல துறைகளில் புகழ்பெற்றவர்.

பொதுவாக இவரது கவிதைகளில் இயற்கை, காதல், பெண்கள் பற்றிய அழகியல் அம்சங்கள், தமிழர் உரிமைப் போராட்டம் பற்றிய அம்சங்கள், சாதி வேறுபாடு, சமுதாய ஊழல், போலி வாழ்க்கை பற்றிய விரபங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. இவற்றைவிட மட்டக்களப்பு மக்களின் வாழ்வியல் முறை, சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், கிராமியப் பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் போன்றன தாராளமாக இடம்பெற்றிருக்கும். இவர் எழுதிய கவிதைகளில் 'வழி' என்ற தலைப்பில் கவிதைத் தொகுதியாக வெளிவந்தது. இவர் எழுதிய வேளாண்மை என்ற காவியமும் நூல் வடிவில் வெளிவந்தது.

விருத்தாந்த சித்திரங்களை வரைவதில் மிகப் பிரபல்யம் வாய்ந்தவர். 'மெம்பர் காசி நாதர்', 'போடி மகள் பொன்னம்மா' ஆகிய விருத்தாந்த சித்திரங்கள் அவருக்கு பெரும் புகழை தேடிக் கொடுத்தன.

நாடகத்துறையிலும் தனது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 'மழைக்கை' என்ற மேடை நாடகம் இலங்கையர்கோன் நினைவு தினத்திற்காக மேடை ஏற்றப்பட்டது. இது பின்னர் வீரகேசரியில் வெளிவந்தது.

இவரது இலக்கியப் பணியின் முக்கியத்துவத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் "கால ஓட்டத்தினூடு ஒரு கவிஞர்", "நீலாவணன் வாழ்வும் இலக்கியப் பணியும்" போன்ற நூல்கள் பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்கள் வெளியிட்டிருந்தார். இவரது வரலாறு சம்பந்தமான நூலொன்றினை எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் எழுதி வெளியிட்டிருந்தார். 2003ஆம் ஆண்டளவில் ஒத்திசை என்ற தலைப்பில் கவிதைத் தொகுதியையும் 'ஓட்டுறவு' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளிவந்துள்ளன.

அப்துல் காதர்லெப்பை

கிழக்கு இலங்கையின் காத்தான் குடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். பயிற்சி பெற்ற தமிழாசிரியர் ஆவார். இளமையிலேயே கவி பாடும் ஆற்றலைப் பெற்றவர். முஸ்லீம்களின் கல்விக்கும் இலக்கிய பணி வளர்ச்சிக்கும் எம்.சீ.எம். சபைர் அவர்களின் தொடர்பினாலேயே கவிதை உலகத்திற்கு அறிமுகமானார். இவரது முயற்சியினால் மாணவர்கள் நலன் கருதி மணிக்ரூல் சஞ்சிகையில் உமர்கையாம் பாடல்களை மொழிபெயர்த்து வெளிவரச் செய்தார். பிறஸ்ஜோரால்ட் என்பவர் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்த உமர்கையாம் பாடல்களை மொழி பெயர்த்தார். அவர் மொழிபெயர்த்த அந்நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

கிழக்கு இலங்கை முஸ்லீம்களின் வாழ்வியலை தமது கவிதைகளில் படம்பிடித்துக் காட்டியவர். குறிப்பாக கிழக்கு இலங்கை முஸ்லீம்களின் திருமண சம்பிரதாயங்களை வைத்து எழுதிய 'செய்னம்பு நாச்சியார் மாண்மியம்' என்ற நூல் பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. இதன் ஒரு பகுதி பள்ளி மாணவர்களின் பாடப் புத்தகங்களில் இடம்பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'பாத்திமா சரிதை' என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இஸ்லாமிய தத்துவ நோக்கிலான பல கவிதைகளையும் எழுதியவராவார். இவரின் அடைக்கலமாலை ஏக தத்துவ சிந்தனை நிறைந்த நூலாகும். தஸ்கீர் சதகம், இறகூல் சதகம் போன்ற நூல்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தன. நூலாசிரியர் என்ற வகையில் முறையீடும் தேற்றமும், மெய்ந்நெறி, பாதுமமா சரிதை போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். இக்கால் இதயம், ஜாவீது நாமா என்பன மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளாகும். ஆய்வாளன் என்ற புனைப்பெயரில் 'கலாசாரம்' எனும் கட்டுரைத் தொடரை தினகரன் பத்திரிகையில் எழுதியவர்.

இவரது இலக்கியப் பணி, ஆன்மீக சமூகப் பணிக்காக பல கௌரவப் பட்டங்களையும் பெற்றுள்ளார். அருள்வாக்கி, வித்துவ சிரோன்மணி, திவ்விய கவி நாவலர், வித்துவதீபம் போன்ற பட்டங்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிந்தனையாளராக, ஆன்மீக இலக்கியவாதியாக, சீர்திருத்தவாதியாக வாழ்ந்து தனது எழுபத்தோராவது வயதில் இவ்வுலகை நீத்தார்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஷ்

இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பொதுவாகவும், இஸ்லாமிய இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பாகவும் வித்துரைக்கப்பட வேண்டியவர் பேராசிரியர் உவைஷ் ஆவார். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் திலே இளங்கலைமாணிப் பட்டம், முதுகலைமாணிப் பட்டம், கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்று, பல்துறையில் ஆளுமை மிக்க பேராசிரியராக விளங்கியவர்.

இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய ஆய்விற்கு முன்னோடியாக :

பேராசிரியரை இத்துறையில் ஆய்வில் ஈடுபடும்படி தூண்டியவர் களில் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், ஏ.எம்.ஏ. அசீஸ் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தமிழ் இலக்கியத் திற்கு முஸ்லீம்களின் பங்களிப்பு (முதுகலைமாணிப்பட்ட ஆய்வு) தமிழ் இலக்கியத்தில் முஸ்லீம் காவியங்கள் (கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு) போன்ற ஆய்வு முயற்சிகள் இஸ்லாமிய உலகில் பேசப்படாத துறைகளையும் அறியப்படாத நூல்களையும் வெளிக்கொணர்ந்தன.

ஆய்வாளராக :

மதுரைக்காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியக் கற்கைகள் துறையின் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் அவருக்குப் பெருமை சேர்த்தன.

- ⇒ இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல் தொகுதிகள் (ஆறு தொகுதிகளாக அமைக்கப்பட்டன)
- ⇒ இஸ்லாமிய நூல்கள் விபரத்திரட்டு
- ⇒ தமிழ் இலக்கிய அரபுச் சொல் அகராதி (இவ்வகராதி முஸ்லீம் இலக்கியங்களைப் படிப்பவருக்கு பேருதவியாக இருந்தது)

இவரது ஆய்வுகளின் வெளிப்பாடாக அமைந்த நூல்களில், 'இஸ்லாம் வளர்த்த தமிழ்' என்ற நூலும், 'இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்' என்ற நூலும் குறிப்பிடத்தக்கன. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளில் பங்குபற்றி பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்துள்ளார். 'மதுரைக் கலம்பகமும் மக்கா கலம்பகமும்', 'முஸ்லீம் மக்களுடைய பேச்சு வழக்குகள்' போன்ற கட்டுரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

மொழிபெயர்ப்பாளராக :

பேராசிரியர் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழி களிலும் வல்லவர். 'தித்திக்கும் திருமுறை' என்ற நூலை சிங்களத்தில் 'குர்ஆன் அமாபிந்து' என மொழிபெயர்த்தார். நபிகள் நாயகம் என்ற நூலை 'நபிநாயக சரிதம்' என மொழிபெயர்த்தார். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க எழுதிய 'கம்பரேலிய' என்ற நாவலை கிராமப்பிறழ்வு என மொழிபெயர்த்தார். இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனால் பாராட்டப்பட்டமை சிறப்பம்சமாகும்.

பதிப்பாசிரியராக :

பல இஸ்லாமிய நூல்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து பதிப்பித்து வெளியிட்டவர். மதுரைத் தமிழ் சங்கத்துப் புலவராற்றுப் படை என்ற நூலை கிடைத்தற்கரிய நூல். இந்நூலுடன் ஆசாரக்கோவை, திருமக்கா கோவை என்பன மறுபதிப்புப் பெற்றன.

நூலாசிரியராக :

தினகரன் வாரமஞ்சரியில் எழுதிய கட்டுரைகள் 'இஸ்லாமும் இன்பத் தமிழும்' என்ற நூலாக வெளிவந்தது. வானொலியில் இவரது பேச்சுத் தொடர்கள் 'வழியும் மொழியும்', 'உமறுப்புலவர் ஓர் ஆலிமா' போன்ற நூல்களாக வெளிவந்தன. உலகத் தமிழாராய்ச்சி, இஸ்லாமிய தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளில் பங்குபற்றியமை நெஞ்சில் நிறைந்த சுற்றுலா, இஸ்லாமிய திருச்சித் திருப்பம், மக்காப் பயணம் போன்ற நூல்களாக வெளிவந்தன.

இவ்வாறு தமிழுக்கும் இஸ்லாமிய தமிழிற்கும் ஆற்றிய தொண்டுகள் அளப்பரியன.

அறிஞர் முகம்மது காசிம் சீத்திலெப்பை

இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சியின் முன்னோடியாக விளங்கிய இவர் நாவலர் வழி நின்று தமிழ்ப்பணியாற்றிய பெருந்தகையாளர். வசன நடை கைவந்த வல்லாளராகவும், பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், பாடநூலாசிரிய ராகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஈழத்து முதல் நாவல் ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர்.

உரைநடை ஆசிரியராக :

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஆங்கிலக் கல்வி பல இலக்கிய கர்த்தாக்களை உருவாக்கியது. நாவலரின் இலக்கிய பங்களிப்புகள் எவ்வாறு அரசியல் சமூக கலாசார விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியதோ அவ்விதமே அறிஞர் சித்திலெப்பையின் இலக்கியப் பணியும் முஸ்லீம் சமுதாயத்திடையே பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மொழி எளிமையானதாக விளங்கி பாமர மக்களுக்கு பயன்படவேண்டும் என்பதற்காக நாவலர் வழி நின்று புதியதோர் உரைநடையை அறிமுகப்படுத்தினார். உயிரோட்டமான இஸ்லாமிய பேச்சு வழக்குகளை கையாளுதல், நாவலர் வடமொழியைப் பின்பற்றியது போல, இவர் அரபுப் பதங்களைப் பின்பற்றியமை. சிறிய வசனங்களையும் குறியீட்டு முறைகளையும் கையாண்டு வசன நடை கைவந்த வல்லாளர் ஆனார்.

பத்திரிகை ஆசிரியராக :

முஸ்லீம் நேசன் என்ற பத்திரிகையை தொடங்கி ஆறு வருடங்கள் நடாத்தினார். இப் பத்திரிகை முஸ்லீம்களின் கல்வி, அரசியல், சமுதாயத்தை வழிப்படுத்தும் நோக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆன்மீக வளர்ச்சியை கருத்திற் கொண்டு ஞானதீபம் என்ற பத்திரிகையை நடாத்தினார்.

பாடநூலாசிரியராக :

நாவலர் பாடநூல்கள் எழுதியது போல சித்திலெப்பையும் மொழித்திறன் விருத்தியைக் கருத்திற் கொண்டு பாடநூல்களை எழுதினார். இதில் தமிழ் பாடசாலைகளில் படிக்கும் மாணவர்களின் மொழித்திறன் விருத்திக்காக எழுதப்பட்டது ஒருவகை. இதனை விட அரபு மொழி படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் பாடசாலை நூலை எழுதினார். மார்க்க சம்மந்தமான நூலொன்றும் இவரால் எழுதப்பட்டது. 'அஸ்றாறுல் ஆலம்' என்பதே அந்நூலாகும். வரலாற்று நூல்கள் எழுதுவதிலும் வல்லுநராகவே இருந்தார். துருக்கி கிரேக்க சரிதம், உமறு பாஷா யுத்த சரிதம், இலங்கை சோனகர் சரிதம் என்பனவே அந்நூல்களாகும். தமிழகத்தில் தென்னாலி ராமன் என்ற விகடகவியை பின்பற்றி நகைச்சுவையான கதைகள் பலவுண்டு. இது போல அரபு நாட்டில் வாழ்ந்த விதூஷகன் அபுநுவாஸ் என்பவரின் நகைச்சுவை சம்பவங்களைத் தொகுத்து எழுதப்பட்டதே அபுநுவாஸ் கதைகள் என்னும் நூலாகும்.

அறிஞர் சித்திலெப்பையின் இலக்கியப் பணிகளுக்கு சிகரம் வைத்தது போல அமைந்தது அவர் எழுதிய அஸன்பேயின் கதை என்ற நாவலாகும். இது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இரண்டாவது நாவலாகவும், ஈழத்தின் முதலாவது நாவலாகவும் கொள்ளப்பட்டது. நாவலில் அறநெறிக் கருத்துக்களும் பிரசாரமும் முக்கிய பண்புகளாக காணப்பட்டன. எனவே இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் குறிப்பாக இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சியின் தந்தையாகவே மதிக்கப்படுகின்றார்.

கவிஞர் இ. முருகையன்

தென்மராட்சியில் கல்வயல் என்ற கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். விஞ்ஞான பட்டதாரியான இவர் ஆசிரியராகவும், மொழி பெயர்ப்பாளராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றி பின்னர் ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளராகவும், கல்விப் பணிப்பாளராகவும் ஈற்றில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பதிவாளராகவும் கடமையாற்றியவர்.

முருகையனது கவிதைகளை மூன்று பிரிவுகளாக வகைப்படுத்தலாம்.

1. **தனிக்கவிதை** : இவை கவிதைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. உதாரணம் : மாடு கயிறு அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர்கள், ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும்
2. **நெடும் பாட்டு** : இவை கதைப் பாடல்களாக அமைந்தன. உதாரணம் : கோபுர வாசல், நெடும்பகல், ஆதிபகவன் காவியம்.
3. **நாடகம்** : கடுழியம், அப்பரும் சுப்பரும், வெறியாட்டு தரிசனம், குற்றம் குற்றமே.

இவருடைய கவிதைகள் பல்வேறு வகையான யாப்பு வடிவங்களை கொண்டிருந்தமை, வடிவத்தில் மாற்றங்களைக் கொண்டிருந்தமை, பேச்சோசைப் பாங்கினை முதன்மைப்படுத்தியமை போன்ற பண்புகளைக் கொண்டிருந்தன. சமகாலச் சமூகப் பிரச்சனைகள், மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்கள், மானுட நேயம், அறிவியல் சிந்தனைகள் போன்றவற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தன.

கவிதைத் துறையில் மட்டுமன்றி முருகையன் சிறந்த கட்டுரை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றி இருக்கின்றார். முந்நூறுக்கும் அதிகமான கட்டுரைகளை எழுதியிருக்கின்றார். இன்றைய உலகில் இலக்கியம், கவிதைநயம் போன்ற நூல்கள் இவரது திறனாய்வு ஆற்றலை வெளிப்படுத்தின. மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கினார் என்பதற்கு அவர் எழுதிய 'ஒரு வரம்' என்ற நூல் சான்று பகரும்.

முருகையன் அவர்கள் ஈழத்து பா நாடக முன்னோடிகளில் முக்கிய மானவர். 1953 இல் இவரது முதல் நாடகம் வெளிவந்தது. வானொலிக்காக அதிகளவிலான நாடகங்களை எழுதியிருக்கிறார்.

உதாரணம் : வந்து சேர்ந்தன, தரிசனம், நித்தில கோபுரம் முதலான வற்றைக் குறிப்பிடலாம். பெரும்பாடலாக எழுதிய கதைப் பாடல்கள் மேடை நாடகங்களாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை

இவர் மட்டக்களப்பு மண்டூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பத்தில் பாடசாலை ஆசிரியராகவும் பின்னர் மட்டக்களப்பு அரசின் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழாசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். பண்டிதமணியுடன் ஒரே கலாசாலையில் கல்வி கற்ற இவரின் இலக்கிய ஆளுமை விருத்திக்கு யாழ்ப்பாணத்து கல்விப் பாரம்பரியம், அவர் பெற்றிருந்த பல்மொழி புலமைத்துவம், தமிழ் அறிஞர்களோடு அவர் கொண்டிருந்த தொடர்பு, மட்டக்களப்பு மண் வாசனை என்பன பின்னணியாக இருந்தன. கவிஞராக, மொழிபெயர்ப்பாளராக, தமிழ் உரையாசிரியராக, பத்திரிகையாளராக, தமிழ் ஆசிரியராக ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றார்.

கவிஞராக ஆற்றிய பங்களிப்பு :

புலவர்மணி கவிதைத்துறையில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கியவர். புலவர்மணிக் கவிதைகள், சிற்றாண்டிப் பதிகம், மாமாங்கப் பதிகம், மண்டூர்ப் பதிகம், சர்வசமய சமரசப் பதிகம், விபுலானந்தர் மீட்சிப்பத்து, இலங்கை மணித்திரு நாடு, வாழி கல்லோயா நங்கை என்பன அவரது கவிதைகளில் குறிப்பிடத்தக்கன.

“இலங்கை மணித்திரு நாடு எங்கள் நாடே - அந்த

இனிய உணர்ச்சி பெறல் இன்ப வீடே”

இந்தப் பாடல் வரிகள் தேசிய உணர்வு நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன. சிலேடைப்பாடல் பாடியும் கவிதை வளர்ச்சியில் பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றனார்.

உ - ம் :

‘சட்டம் என்பதுவே சரி - அதை

தழுவி நிற்பதுவே சரி”

மொழிபெயர்ப்பாளராக ஆற்றிய பங்களிப்பு :

கவிதை என்பது சாதாரண மக்களை சென்றடைய வேண்டும் என்பது புலவர்மணியின் நோக்கம். பகவத்கீதையிலுள்ள சலோகங்களைப் படித்து விட்டு அதன் கருத்துக்கள் சாதாரண மக்களையும் சேரவேண்டும் என்ற நோக்கில் எழுதப்பட்டதே பகவத்கீதை வெண்பாவாகும். இந்நூல் வெளி வந்த பின்னர் வெண்பாவில் புகழேந்தி என்ற பெயர் மறைந்து வெண்பா வில் புலவர்மணி என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இந்நூலுக்கு சாகித்திய மண்டல பரிசு கிடைத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் உரைநடை எழுத்தாளராக ஆற்றிய பங்களிப்பு :

இவரது பங்களிப்பு அளப்பரியது. கலித்தொகை என்ற நூலை நன்கு படித்து அதன் உட்பொருளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பாலைக் கலி என்ற பெயரில் சிந்தாமணி என்ற பத்திரிகையில் ஐம்பத்தொரு வாரங்கள் கட்டுரை எழுதியவர். இதனை விட தன் வரலாற்றைக் கூறும் ‘உள்ளதும் நல்லதும்’ என்ற கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராக இருந்த பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவரது இலக்கியத் தொண்டினை வியந்து ‘இலக்கிய வித்தகர்’ என்ற பட்டத்தினை அளித்து கௌரவித்தமை ஒரு சிறப்பான அம்சமாகும்.

பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம்

இலங்கையில் நாவலர் வழிவந்த கல்வி மரபிலும் பல்கலைக்கழக கல்வி மரபிலும் வழிவந்து தமிழ்ப்பணியாற்றியவர்களில் பேராசிரியர் செல்வநாயகத்திற்கு தனித்துவமான இடமுண்டு.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்றவர் எவரும் இவரை மறந்துவிடமுடியாது. மாணவரது உள் உணர்வையும், சிந்தனையையும் தூண்டும் வகையில் பல வினாக்களைக் கேட்டல், கிண்டல் கேலியுடன் வகுப்புக்களை நடத்துதல், ஒழுங்காக வகுப்பிற்கு வராதவர்களை கண்டித்தல், இவரது நக்கீர்ப்பார்வை போன்றன கற்றலில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களுக்கு பெரும் நன்கொடை என்று கூறுவர்.

இவரது தமிழ்ப்பணிகளில் மிக உயர்வானது தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலினை எழுதியதாகும். இலக்கியப் பரப்பினைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு அதற்கான காரணங்களை முதன்மைப் படுத்தி, ஒவ்வொரு கால இலக்கியப் பண்பினை பொருள் மரபு, வடிவமைப்பு, மொழிப் பிரயோகம் ஆகியவற்றை விளக்கி இவர் எழுதிய நூலே பிற்காலங்களில் எழுதப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது.

தமிழ்மொழி செய்யுள் மரபிலிருந்து ஐரோப்பியர் காலத்தில் உரை நடைக்கு மாறியபோது தமிழ் உரைநடையின் வரலாற்றினை நுணுகி ஆராய்ந்து தகுந்த சான்றாதாரங்களுடன் உரைநடை வளர்ச்சிப்படிக்களை இனங்கண்டு எழுதப்பட்டதே உரைநடை வரலாறு என்ற நூலாகும். தமிழ் உரைநடை வரலாற்றினை சங்க காலம், களவியலுரைக் காலம், உரையாசிரியர் காலம், ஐரோப்பியர் காலம், இருபதாம் நூற்றாண்டு என ஐந்து காலகட்டங்களாகப் பிரித்து எழுதியவர். இத்துறையிலும் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு பேராசிரியரே முன்மாதிரியாக இருந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் இலக்கிய உலகில் மிகச் சிறந்த இரசிக முறை திறனாய்வாளராக விளங்கியவர். கவிதை நயம் தொடர்பாக அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் பல. பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ் சங்க இதழான இளங்கதிரில் அவரது திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. உரை நயம் தொடர்பாகவும் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். வழக்கும்

செய்யுளும், சொல்லும் பொருளும், பாட்டும் ஓசையும், காக்கை உக்கும் பிணம், கடலோசை போன்ற கட்டுரைகள் அவற்றுட் சிலவாகும்.

அறிவியல் ரீதியிலான ஆய்விற்கு வழிகாட்டிய பேராசிரியரால் உயர்ந்தோர் பலர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அவர் எழுதிய இரு நூல்களுமே பேராசிரியரை சிறந்த ஆய்வாளராக பறைசாற்றும்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

சுவாமிநாதப்பிள்ளை வைத்தியலிங்கம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மானிப்பாயில் பிறந்தவர். இளம் வயதிலேயே தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர். கத்தோலிக்க சமய திருப்பணி செய்வதற்காக யாழ்ப்பாணம் இறையியற் கல்லூரியில் சேர்ந்து குருப்பட்டம் பெற்றவர். நாவலர் சைவமும் தமிழும் வளர தமிழ்த்தொண்டு செய்தது போல கிறிஸ்தவமும் தமிழும் வளர பணியாற்றியவர்.

மொழிநூல் அறிஞராக ஆற்றிய பங்களிப்பு :

உலகில் பேசப்படும் மொழிகள் பற்றியும் அதன் கிளை மொழிகள் பற்றியும் நன்கு அறிந்தவர். ஏறக்குறைய எழுபது மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். உலகத்தின் தாய்மொழி தமிழ் என நிறுவ முற்பட்டவர்.

தமிழின் தொன்மை பற்றிய அறிஞராக ஆற்றிய பங்களிப்பு :

தமிழ்த் தொன்மை, நாகரிகம் தொடர்பாக குறிப்பாக ஈழத்தமிழர் வரலாற்றிலே மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். இது தொடர்பாக இவர் எழுதிய நூல்கள் சில வருமாறு :

தமிழரின் பூர்வீக சரித்திரமும் சமயமும்

தமிழரின் ஆதி இருப்பிடமும் பழஞ் சீர்திருத்தமும்

யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம்

ஒப்பியல் அறிஞராக ஆற்றிய பங்களிப்பு :

சுவாமிகளின் தமிழ் இயல் ஆய்வு பெரும்பாலும் ஒப்பியல் அடிப்படையிலேயே அமைந்தது. அறிஞர்கள் பலர் ஒப்பியலினூடாக அவரை அறிந்து

கொண்டனர். வெளிநாட்டு சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் பலவற்றிற்கு ஒப்பியல் தொடர்பான கட்டுரைகள் எழுதியிருக்கிறார்.

ஒப்பியல் துறையில் அவர் கொண்ட ஈடுபாட்டின் விளைவாக ஒப்பியல் அகராதி ஒன்றை உருவாக்க முற்பட்டார். தமிழில் உள்ள சொற்களை பிறப்பு மரபு அடிப்படையில் ஆராய முற்பட்டார். 1938 - 1946 ஆண்டுகளுக்கிடையில் இவ்வகராதியின் ஆறு பாகங்கள் வெளிவந்தன.

ஒப்பியல் ஆய்வின் அவரது பிறிதொரு நூல் 'தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு' என்பதாகும்.

வேறு பங்களிப்பு :

செகராசசேகரின் சரித்திரம் எனப்படும் வரலாற்று நாவலும் எழுதியவர். செந்தமிழ் கலைமகள், சத்தியநேசன் போன்ற பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் பல எழுதியவர். வரலாற்று நூல்கள், வாழ்க்கை வரலாறுகள், சமய நூல்கள், தமிழாராய்ச்சி என அவரது இலக்கியப் பங்களிப்பு காணப்பட்டன.

வித்துவ சீரோன்மணி சி. கணேசையர்

நாவலரின் மாணவரும், மருமகனுமாகிய பொன்னம்பலபிள்ளை, சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் போன்றோர்களிடம் இலக்கண இலக்கியங்களை நரம்பறிந்து கற்று தொல்காப்பியக் கடல் என்ற பெயரையும் பெற்றுக்கொண்டவர். இவர் இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பு அபரிமிதமானது.

தமிழாசிரியர் பரம்பரையொன்றை உருவாக்கியமை :

கற்பித்தலை வாழ்வுக்கு வருவாய் தரும் தொழிலாக கருதாது தமிழ்த்தொண்டாக கருதியவர். ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடாத்தும் பண்டித பரீட்சைக்கு மாணவர்களை தயார் செய்யும் சுன்னாகம் பிராசீன பாடசாலையிலும், வறுத்தலைவிளானில் அவரது இல்லத்தில் அமைந்த குருகுலக் கல்வி முறையிலும் உருவான தமிழ் வித்தகர்கள் பலர்.

உரையாசிரியராக :

சிறுவர்களுக்காக எழுதப்பட்ட குசேலர் சரிதம் என்னும் நூலும் பொது மக்களுக்காக எழுதப்பட்ட ஈழநாட்டுப் புலவர் சரித்திரமும் மிகச் சிறப்பானவை.

கற்றறிந்த அறிஞர்களை நோக்கி அவர் எழுதிய உரை நூல் மேக தூத காரிகை உரையாகும். உரை காண்பதற்கு அரிதான அரசுகேசரியின் ரகுவம்சம் என்ற நூலுக்கு இவர் எழுதிய உரை அவரது இலக்கண, இலக்கிய அறிவை வெளிப்படுத்தியது.

அகநானூறு என்ற சங்க நூலின் முதல் நூறு பாடல்களுக்கும் புத்துரையும் எழுதியுள்ளார்.

தொல்காப்பிய உரை விளக்க குறிப்புகள் :

தொல்காப்பியம் தொடர்பாக நாவலர் தாமோதரம்பிள்ளைக்குப் பின்னர், தனது கற்பித்தல் அனுபவங்களை கொண்டு, சரியான மூலப் பாடத்தை கண்டறிய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும், தொல்காப்பிய ஆய்விலே ஈடுபடச் செய்தது. தொல்காப்பியம் எழுத்து சொல் பொருள் அதிகாரங்களை உரை விளக்க குறிப்புக்களோடு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். தொல்காப்பியமாகிய பெருங்கடலில் புகுவோர்க்கு ஐயரவர்களின் குறிப்புக்கள் மரக்கலம் போல உதவுவன. இது ஐயரவர்களின் தொண்டுகளில் உயர்வானது என்று இலக்கண வித்தகர் நமசிவாயம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். இலக்கணம் தொடர்பாக இவர் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் செந்தமிழ் செல்வி என்று சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகியிருந்தன. இராமாயண செய்யுட் பாடாந்தரம் என்னும் பாடபேத ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டவர். இதனை மிகச் சிறந்ததாக வ.வே.சு ஐயர் பாராட்டியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1952ஆம் ஆண்டில் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் தமது பட்டமளிப்பு விழாவின்போது வித்துவ சிரோன்மணி என்ற பட்டத்தை அவருக்கு வழங்கியிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலைநாட்டு கல்வி மரபின் தாக்கத்தினால் நவீன கல்வி மரபு தோன்றியபோதும் மரபுவழிக் கல்வி மரபை பாதுகாத்தவர் ஐயரவர்களே.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மட்டுவில் என்ற கிராமத்தில் பிறந்து, உரையாசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்களிடமும் பின்னர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் குமாரசுவாமிப் புலவரிடமும் தமிழ்மொழியைக் கற்று மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பண்டித பரீட்சையில் சித்தியடைந்தவர். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றின் ஊற்றுக்கண் என்று இவரை தமிழறிஞர்கள் கூறுவர்.

மரபு வழி அறிஞர்கள் வரிசையில் :

நாவலர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்றோருக்குப் பின் இலக்கிய வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கக்கூடிய பெருமை பெற்றவர். இலக்கிய வழி என்ற நூலிலே தமிழ்ப்புலவர் பெருமக்களது சொல்நயம், பொருள் நயம் என்பவற்றை எடுத்துக்காட்டி அவற்றினூடாக ஓர் இலக்கிய வெளிப்பாட்டு நெறி புலப்படுவதை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள ஈழநாட்டுப் புலவர் என்ற கட்டுரை அரசகேசரி முதல் சோமசுந்தரப்புலவர் வரை ஈழத்துப் புலவர்களது செய்திகளை குறிப்பிடுவதோடு அவர்களுக்கூடாக இலக்கிய வரலாற்று நெறி அமைவதை உய்த்துணர வைத்துள்ளது. ஆகவே 'ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு தோன்றுவதற்கு முன்மாதிரியாக இருந்ததன் மூலம் பெரும் பங்களிப்பு செய்திருக்கின்றார்.

ஆங்கிலமொழி ஆட்சிமொழியாக இருந்த காலத்தில் தமிழ் கற்பித்தல் பெருமைக்குரியதாக காணப்படவில்லை. இந்நிலையில் தமிழின் சிறப்பை உணர்ந்து கற்கவும் கற்பிக்கவும் நல்ல தமிழ் ஆசிரியர் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கியவர். திருநெல்வேலி சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றி நாவலர் தமிழ் கல்வி மரபை பாதுகாத்த பெருமைக்குரியவர் இவரே.

காவிய இரசனை திறனாய்வாளராக :

ஈழத்து திறனாய்வு வளர்ச்சியிலுள்ள இரண்டாவது கட்டம் இரசிக முறை திறனாய்வு என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுவார். இத் திறனாய்வு முறையை வளர்த்த பெருமைக்குரியவர்களில் பண்டித மணிக்கு முக்கியமான இடம் உண்டு. கம்பனை ரசித்து அவர் எழுதிய 'கம்பராமாயணக் காட்சிகள்' என்ற நூல் இதற்கு சான்று பகரும்.

சிறந்த உரைநடையாளர் :

இவரின் உரைநடையை மறுமலர்ச்சி நடை என்று சிலர் கூறுவர். பேச்சோசைப் பாங்கில் இலக்கண விதிமுறைகள் சிலவற்றை தவிர்ந்து எழுதும் இவரது நடையை பின்பற்றுவது கடினமானது. ஏனெனில் அது அவருக்குரிய தனித்துவம் வாய்ந்தது. சிறந்த உரையாசிரியராகவும் விளங்கியிருக்கின்றார். கந்தபுராணம் தசூ காண்ட பாடல்களுக்கு இவர் எழுதிய உரைநூல் காரணமாக யானை மீது அமர்த்தி பேராதனையில் ஊர்வலமாக அழைத்து கௌரவிக்கப்பட்டார். இந்நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் 'நவீன பாரதம்' என்ற கதை நூலையும் எழுதியவராவர்.

நூலாசிரியராக :

நாவலர் வழிநின்று சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாத்தவர். சங்க கால அகத்திணைக் கோட்பாட்டையும் சைவசிந்தாந்தத்தையும் இணைத்து எழுதிய நூல் 'அத்வைத சிந்தனைகள்' என்பதாகும். இருபதுக்கும் அதிகமான நூல்களை எழுதிப் பெருமை பெற்றவர். இலக்கிய வழி, சைவ நற்சிந்தனை, கந்தபுராண கலாசாரம், செந்தமிழ் களஞ்சியம், சிந்தனைச் செல்வம், அன்பின் ஐந்திணை போன்றன அவற்றுட் சிலவாகும்.

இவரது இலக்கியப் பணியை கௌரவித்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் 'இலக்கிய கலாநிதி' என்ற பட்டத்தை வழங்கி கௌரவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கே. டானியல்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஆனைக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட டானியல் புனைகதை இலக்கியத்துறையில் சாதித்தவை எழுத்தில் அடங்கா. தான் சார்ந்த சமூகத்தின் குரலாக ஒலித்தது அவரது எழுத்துக்கள். தேனருவி, மல்லிகை, தினகரன், வீரகேசரி, ஈழநாடு, மரகதம் போன்ற ஈழநாட்டு பத்திரிகைகளிலும் சரஸ்வதி, தாமரை போன்ற தமிழக சஞ்சிகைகளிலும் அவரது எழுத்துக்கள் பிரசுரமாயின.

டானியல் அவர்கள் சீன கம்யூனிஷ்ட் கட்சி சார்ந்தவர். தீண்டாமை, தேநீர்க்கடை பிரவேசம், ஆலய உட்பிரவேசம், வெகுசன ஒழிப்பு இயக்கம் இவற்றில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தீவிரமாக ஈடுபட்டவர். இதனால் இவரது ஆக்கங்களில் மேற்குறித்த விடயங்கள் தாராளமாக இடம் பெற்றிருந்தன. யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டுக் கோலங்களை ஆய்வு செய்ய விரும்பும் ஒருவர் இவரது படைப்புக்களை ஊன்றி வாசித்தல் வேண்டும்.

சிறுகதையுடன் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த டானியல் முந்நூற்றுக்கும் அதிகளவிலான சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கின்றார். எனினும் அவற்றுள் இருபத்துமூன்று கதைகள் மட்டும் 'டானியல் கதைகள்', 'உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன' என்ற இரு தொகுதிகளாக நூல் வடிவில் வெளிவந்தன. உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்பத்தில் சிறுகதை ஆசிரியராக பிரகாசித்தாலும் நாவல் இலக்கியத் துறையில் அவரது பிரவேசம் அழியாத புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது. 'பஞ்சமர்' என்று இவர் எழுதிய நாவல் பஞ்சப்பட்ட மக்களின் சமர் என்ற வகையில் நோக்கத்தக்கது. போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர், கானல், தண்ணீர், பஞ்ச கோணங்கள், கோவிந்தன் போன்ற நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவற்றை விட பூ மரங்கள், முருங்கையிலைக் கஞ்சி, இருளின் கதிர்கள் முதலான குறுநாவல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரது நாவல்களில் குறிப்பாக சாதி எதிர்ப்பு கதைகளில் உயர்ந்த சாதிப்பெண்களின் பாலியல் மீறல்களை கிண்டல் செய்திருக்கின்றார். இவர் கிறிஸ்தவராக இருந்தும் கிறிஸ்தவ சமயத்தின் ஊழல்களையும் ஒதுக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ மக்களின் பண்பாடுகளையும் பதிவு செய்துள்ளார். ஈழத்து புனைகதை இலக்கிய வரலாற்றில் இவருக்கு எப்போதும் அழியாத ஓர் இடமுண்டு.

வ.அ. இராசரத்தினம்

கிழக்கு இலங்கையில் முதூர் என்னும் கடற்கரைக் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் தனது பன்முகப் பணியினால் நிமிர்ந்து நிற்பவர்.

சிறுகதை ஆசிரியராக :

இவரது முதற் சிறுகதையான 'மழையால் இழந்த காதல்' என்ற கதை தினகரன் பத்திரிகையில் 1948ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இவரது சிறுகதை ஈழகேசரி, தினகரன், வீரகேசரி, கலைவாணி, தமிழின்பம், இளம்பிறை போன்ற பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. ஏறக்குறைய இருநூற்று ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கின்றார். தோணி, கொட்டியாரக் கதைகள் என்ற தலைப்பில் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகள் நூல்களாக வெளிவந்தன. மண் வாசனை, வாழும் மனிதர்களின் பிரச்சினைகள், வர்க்க வேறுபாடுகள் என்பன அவரது எழுத்துக்களின் அடிநாதம். இவரது அக்கரைச்சேனை என்ற சிறுகதை சிங்களம், மலையாளம், ஆங்கிலம், ரஷ்ய மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவல் ஆசிரியராக :

இவர் எழுதிய 'கிரௌஞ்சப் பறவைகள்' என்ற நாவல் ஈழத்தில் எழுந்த முதல் வரலாற்று நாவல் எனக் கூறலாம். இவற்றினை விட 'ஒரு வெண்மணற் கிராமம் காத்திருக்கின்றது', 'மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள்', 'கொழுகொம்பு' போன்ற நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். தேய்ப்பிறை, சந்தானாள் புரவி, ஒரு காவியம் நிறைவு பெறுகின்றது போன்ற குறு நாவல்களும் எழுதியிருக்கின்றார்.

கவிஞராக :

மிகச் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக் கவிஞராக விளங்கியிருக்கின்றார். 'பூவரசம்பூ' அத்தகையதோர் கவிதைத் தொகுதியாகும். மார்க்ஸிம் கோர்க்கி போன்றவர்களின் எழுத்துக்களையும் மொழிபெயர்த்திருக்கின்றார். சங்க கால கவிதையில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டிற்கு ஐந்திணைக் கதைகளும் வெள்ளி வீதியார் குறுநாவலும் சான்று பகரும்.

நாடக ஆசிரியராக :

இலங்கை வானொலியில் மட்டுமன்றி அகில இந்திய வானொலியிலும், சிங்கப்பூர் வானொலியிலும் இவரது நாடகங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டன. முதற் துரோகம், முதல் முழக்கம் என்பன இவரது சிறந்த நாடகங்களாகும்.

கட்டுரையாளராக :

தேசிய இலக்கியம், பிரதேச இலக்கியம், உருவமும் உள்ளடக்கமும், மண்வாசனை இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம் போன்ற தலைப்புகளில் இலக்கிய விளக்க கட்டுரைகள் பல எழுதியுள்ளார்.

இலக்கியப் பணிகளுக்கான விருதுகள் :

இலங்கை கலாசார அமைச்சின் 'கலாபூஷணம்' விருது; தமிழ் மொழி இலக்கிய விருது; தோணி மண்ணிற் சமைந்த மனிதர்கள் ஆகிய நூல்களுக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசு; போன்றன குறிப்பிடத்தக்கன.

எனவே இவரது இலக்கியப் பணி மிகவும் கனமானது. காத்திரமானது என்று குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையர் கோன்

இலங்கையர்கோன் என்ற புனை பெயரால் குறிப்பிடப்படும் திரு. ந. சிவஞானசுந்தரம் அவர்களது இலக்கியப் பணி ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமன்றி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலேயே குறிப்பிடக் கூடிய இடத்தினை வகிக்கின்றது. சிறுகதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு போன்ற துறைகளில் அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியன.

சிறுகதை ஆசிரியராக :

ஈழத்து சிறுகதை வளர்ச்சியின் முன்னோடிகளில் மிக முக்கியமானவர் இவரே. வெள்ளிப் பாதசரம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. இவரது கதையின் தத்துவம் பற்றி பேராசிரியர் கைலாசபதி, "பூரண சுகம் தசையுடன் தசை சேரும் போது தான் ஏற்படுகின்றது. மிதுனங்களின் சேர்க்கையே எல்லாவற்றிற்கும் ஆதார சுருதியாக இருக்கின்றது" எனக் கூறுவார். இவரது சிறுகதை பற்றி

செம்பியன் செல்வன், “இவரின் சிறுகதைகள் பெரும்பாலும் மன உணர்ச்சிகளையும், சம்பவங்களையும் உரையாடல் மூலம் நகர்த்தி செல்வதால் நாடகப் பண்புகள் மிகுந்திருக்கும்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவாக இவரது கதைகளில் நிலா வர்ணனை, கிராமிய வாழ்வு போன்ற பண்புகள் மிகையாகக் காணப்படும். தேசிய இலக்கியப் பாரம்பரியக் கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கும்போது இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகள் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்புக்கள் என்று கூறலாம்.

நாடகத் துறையில் :

இலங்கையர்கோனின் ஆக்க இலக்கிய முயற்சியின் இன்னொரு துறையாக விளங்கியது நாடக முயற்சியாகும். ஆரம்ப காலங்களில் இவரது நாடக ஆக்கங்கள் இலக்கிய முயற்சியின் விளை பயனாகக் காணப்பட்டன. துறவு, புண்ணிய பூமி, விஜயகுமாரம், சிரிப்பும் கண்ணீரும் போன்றன நாடக வடிவத்தையுடைய இலக்கிய முயற்சிகளாகும். வானொலியில் நாடகக் கலையை வளர்க்க வேண்டுமென ஆற்றிய பணிகள் பிற்காலத்தில் வானொலி நாடகத் துறைக்கு வழிகாட்டியாயினார். விதானையார் வீட்டில், லண்டன் கந்தையா போன்ற நாடகங்கள் பேச்சு மொழியில் உயிரோட்டம் பெற்றன. இவற்றைவிட மிஸ்டர் குகதாசன், மாதவி மடந்தை போன்ற நாடகங்கள் இலக்கிய உலகில் பிரசித்தி பெற்றிருந்தன.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் :

மொழிபெயர்ப்புக் கலை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வளரத் தொடங்கியதாயினும் மொழிபெயர்ப்பு எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என உருவம் கொடுத்தவர் இவரே. சேக்ஸ்பியரின் ரோமியோ யூலியர், தோமஸ் ஹார்டியின் வெறுங்கனவுகள், செக்கோவின் அந்த முத்தம், ஓஸ்கன் வைல்டினின் குயிலும் ரோசாவும் இவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இது தொடர்பாக கனகசெந்தில்நாதன், “1948ஆம் ஆண்டிலிருந்து வந்த மொழிபெயர்ப்புக்கள் மிகக்குறைவே - இந்த முயற்சியில் வெற்றி பெற்று ஆக்க இலக்கியத் துறையில் முன்னோடியாக இருந்தவர் இவரே” என பெருமைப்படுத்துகின்றார்.

ஆக்க இலக்கியத் துறையின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர் இலங்கையர்கோன் என்பதை எவரும் மறந்துவிட முடியாது.

பேராசிரியர் செ. சீவஞானசுந்தரம் (நந்தி)

ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் பல்வேறு துறை சார்ந்தவர்களால் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. எனினும் மருத்துவத் துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒருவர் தமது தொழிலுக்கு எந்த விதத்திலும் துணை புரியாத இலக்கியத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டு, அதன் ஆக்கத்துறையில் கால்பதித்து சாதனை புரியமுடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டியவர். அலங்காரத்திற்கு காசும், பிரபலம் தேடுவதற்காகவும் நந்தி அவர்கள் பேனை பிடித்தவர் அல்லர். உண்மை, நேர்மை, மனிதநேயம் போன்ற விழுமியங்களை வெளிக்கொணர்ந்ததே அவரது இலக்கியப் பணியாகும்.

1947ஆம் ஆண்டில் பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டிருந்த வேளையில் பத்திரிகைகளினூடாகவே இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமாகியவர். வீரகேசரி பத்திரிகையினூடாக 'சஞ்சலமும் சந்தோஷமும்' என்ற சிறுகதை யினூடாகவே எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவர். அதன் பின்னர் 'ஊர் நம்புமா?', 'கண்களுக்கு அப்பால்', 'நந்தியின் கதைகள்', 'தரிசனம்' என அவரது சிறுகதைகள் நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவருடைய சிறுகதைகளில் சமூகக் கொடுமைகளையும், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மேல் நிலை அடையவேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு, சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, வர்க்க முரண்பாடு போன்ற பண்புகள் காணப்படும். மருத்துவத்துறை அனுபவங்களையும் சூழலையும் உள்வாங்கி, கலை அம்சம் ஊட்டி, அற்புதமான இலக்கிய சிருஷ்டிகளாகவும் மாற்றியிருக்கின்றார்.

தோட்டத் தொழிலாளியின் பல்வேறு பிரச்சினைகளை பகைப் புலத்தில் கருப்பொருளாக்கிக் கொண்டு எழுந்ததே 'மலைக் கொழுந்து' என்ற நாவல். இந் நாவலில் மலையகத்தில் நிலவும் தொழிற்சங்கப் போட்டிகளையும், பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களையும் சித்தரிக்கும் பிரதேச நாவலாகும். இந் நாவலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண பிரதேசத்தின் மருத்துவ மாதாகப் பணிபுரியும் ஒரு மலையகப் பெண்ணின் கதையே 'தங்கைச்சியம்மா' என்ற நாவலாகும்.

வானொலி நாடகம், மேடை நாடகம், இலங்கை தமிழ் சினிமா போன்றவற்றிலும் சிறிதளவு தன் கலையார்வத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார். சிறுவர்களுக்காக 'குட்டிகளுக்கான பாடல்' என்ற பாடல் தொகுதி

யும் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அருமைத் தங்கைக்கு, அன்புள்ள நந்தினி, நந்தினி உன் பிள்ளை போன்றன பெண்களுக்காக எழுதப்பட்ட மருத்துவ இலக்கியங்களாகும்.

செ. கணேசலிங்கன்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உரும்பிராய் கிராமத்தைச் சேர்ந்த இவர் நாவல்கள், சிறுகதைகள், விமர்சனங்கள், கட்டுரைகள், பயண இலக்கியங்கள் என பத்துறை இலக்கிய ஆளுமை கொண்டவர். எனினும் இவரது இலக்கியப் பணி நாவல் இலக்கியத் துறையிலேயே மேலோங்கி யிருந்தது.

ஈழத்தில் அதிகளவிலான நாவல்கள் எழுதியோரில் கணேசலிங்கனும் ஒருவர். நாவல்களில் மார்க்சிய சிந்தனைகளும், முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் தாக்கமும், சமூகப் பிரச்சனைகளும் பிரதிபலித்தன. இவர் எழுதிய நாவல்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

சமுதாய விமர்சன நோக்கில் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்தில் நாவல்களை எழுதியதோடு உரிமைக்காக போராடும் சமூகத்தின் உளவியல் போக்குகளையும் நாவலில் பதிவுசெய்தவர்.

உ - ம் : நீண்ட பயணம், போர்க்கோலம்

யாழ்ப்பாண பிரதேச மக்களின் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள், பழக்க வழக்கங்களை நாவலில் பதிவுசெய்தவர்.

உ - ம் : சடங்கு

நகரப்புரத்தில் வாழும் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினை களை நாவலில் அறிமுகப்படுத்தியவர்.

உ - ம் : செவ்வானம்

நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் சிந்தனை போராட்டங்களை தெளிவு படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்டது 'தரையும் தாரகையும்' என்ற நாவல். சமூகத்தில் உயர்தர வகுப்பினரின் ஒழுக்கக்கேட்டை அம்பலப்படுத்து வதிலும் முன்னின்று உழைத்தவர். பிறமொழி நாவல்களையும் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தவர். உ - ம் : அவலத்தின் கடிதம் (செவாக் என்பவரின் நாவல்)

நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் இவர் மிகப்பெரிய சாதனையாளர் என்பதற்கும் சான்று உள்ளன. 1965 - 1970 காலப்பகுதியில் வருடத்திற்கு ஒன்றாக ஆறு நாவல்களை எழுதி தனிமனித சாதனை படைத்தவர்.

இவரது ஆக்கங்கள் பல குமரன் பதிப்பகத்தினூடாகவே வெளிவந்தன. கணேசலிங்கன் சிறுகதைகள், காவியக் கதைகள் ஆகியன இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். சிறுவர்களுக்காக சிந்தனைக் கதைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. அறிவுக் கடிதங்கள், கலையும் சமுதாயமும், நவீனத்துவமும் தமிழகமும், மார்க்கிய வல்லியும் வள்ளுவரும், அர்த்த சாத்திரமும் திருக்குறளும் போன்ற கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. செ. கணேசலிங்கனின் இலக்கியப் பணி விலை மதிக்க முடியாதது.

சீ. வைத்தியலிங்கம்

ஈழத்து சிறுகதை வளர்ச்சியின் முன்னோடிகள் என்று குறிப்பிடுவோரில் இவருக்கும் முதன்மையான இடமுண்டு. இலட்சியக் கனவுகளும் எதையாவது எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் இவரது படைப்பு முயற்சிக்கு தூண்டுதலாக அமைந்தது. கலைமகள், கிராம ஊழியன், மணிக்கொடி, ஆனந்த விகடன் போன்ற தமிழக சஞ்சிகைகளிலும் எமது நாட்டு சஞ்சிகையிலும் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்தன.

பொதுவாக வைத்திலிங்கத்தின் கதைகளில் யாழ்ப்பாண குடா நாட்டின் கிராமியப் பண்புகள், ஆண் பெண் உறவு, மன உணர்வுப் போராட்டங்கள், காதலுக்குத் தடையாக அமையும் சமூக, பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், புராண இதிகாச நிகழ்ச்சிகள், வரலாற்று சம்பவங்கள் போன்றன இடம்பெற்றிருக்கும். கு.ப.ராவின் செல்வாக்கும் இவர் கதைகளில் காணப்படும்.

இலங்கைத் தமிழர், சிங்களவர் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்தும் கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். தமிழர் வாழ்வியலை சித்தரிக்கும் வகையிற் பாற்கஞ்சி, ஏன் சிரித்தார் போன்ற கதைகளும், சிங்களவர் வாழ்வியலை பின்புலமாகக் கொண்ட நெடுவழி, டிங்கிரி மெனிக்கா

போன்ற கதைகளும் இதற்கு உதாரணங்களாகும். மூன்றாம் பிறை, உள்ளப்பெருக்கு, விதவையின் இருதயம் என இருபத்தைந்து கதைகள் வரை எழுதியுள்ளார். 'கங்கா கீதம்' என்பது அவரது சிறுகதைத் தொகுதியாகும்.

வரலாற்று இதிகாச நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதைகள் புனைவதிலும் இவர் வல்லவராக இருந்துள்ளார். நந்தகுமாரன், தியாகம், பூதத்தம்பி கோட்டை போன்ற கதைகளை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இவரது கதைகளில் சமூகநோக்கை விட கலையழகும் கற்பனையும் மிகையாகக் காணப்பட்டன. 'இலக்கிய பூர்வமான கலையழகும் கற்பனை வளமும் நிறைந்த கதைகளை இன்றல்ல எப்பொழுதும் மக்கள் விரும்பி சுவைக்கின்றார்கள்" என்று வைத்திய லிங்கமே கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுபைர் இளங்கீரன்

யாழ் மாவட்டத்தில் பிறந்தவராயினும் தனது இளமைக் காலத்தை மலேசியாவில் கழித்தவர். ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்கெதிரான நடவடிக்கைகள் காரணமாக இந்தியாவிற்கு நாடு கடத்தப்பட்டவர். மலேசியாவில் இருந்த காலத்தில் தினமணி என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இந்தியாவிற்கு வந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பாணியில் தமது இலக்கியப் பணியை ஆரம்பித்தார். இந்தியாவில் இருந்தபோதே பல நாவல்களை எழுதத் தொடங்கினார். மரணக் குழி, பைத்தியக்காரி, கலாராணி, மீண்டும் வந்தாள் போன்ற நாவல்களை எழுதினார். இலங்கைக்கு மீண்டும் வந்தபோதும் நாவல்கள் எழுதுவதைக் கைவிடவேயில்லை. ஈழத்தில் அவர் எழுதிய நாவல்களில் தினகரனில் வெளிவந்த 'நீதியே நீகேள்' என்ற நாவல் ஜனரஞ்சகமாகி பெரும் புகழைத் தேடிக்கொடுத்தது. 'புயல் அடங்குமா?', 'தென்றலும் புயலும்', 'சொர்க்கம் எங்கே?' போன்ற நாவல்கள் விதந்து குறிப்பிடவேண்டும்.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் நூலாசிரியர் என்ற வகையிலும் பெருமைக்குரியவராகின்றார். 'ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியமும் இயக்கமும்' என்ற இவரது நூலுக்கு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு கிடைத்தது.

இதனை விட பாரதி கண்ட சமுதாயம், பேராசிரியர் கைலாசபதி நினைவுகளும் கருத்துக்களும், பேச்சு சம்பந்தமாக எழுதிய 'ஈழத்தில் நான் கண்ட சொற் செல்வர்கள்' போன்ற நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கையின் இரு மொழிகள் என்ற நூலும் இவரால் எழுதப்பட்டது.

நாவலாசிரியர், நூலாசிரியர் மட்டுமன்றி பல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார். அவரது சிறுகதைகள் 'நிறைவைத் தேடி' என்ற தொகுதியாக வெளிவந்தது.

இளங்கீரன் மிகச் சிறந்த நாடக ஆசிரியருமாவார். பல வானொலி நாடகங்களையும் மேடை நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். மனித புராணம், அவளுக்கு ஒரு வேலை வேண்டும் போன்றன வானொலிக்காக எழுதப்பட்டன. மகாகவி பாரதி என்ற நாடகம் 1982 இல் மேடை ஏற்றப்பட்டது. கவிதை தந்த பரிசு, நீதிக்காகச் செய்த அநீதி போன்றன நூல் வடிவில் வெளிவந்தன.

பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார். உ - ம் : மரகதம் சஞ்சிகை ஆசிரியராகப் பணியாற்றியமை.

இலக்கியப் பணிக்காக இவர் பெற்ற விருதுகள் அளப்பரியன. 'இலக்கியச் செம்மல்', இலக்கிய வேந்தன், விஸ்வ பிரசாதினி போன்ற விருதுகள் அரசு நிறுவனங்களாலும், தனியார் நிறுவனங்களாலும் வழங்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கே. கணேஸ்

மலையகத்தின் இரண்டாந் தலைமுறையினர் எனக் கூறப்படும் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை, கே. கணேஷ் ஆகிய இருவரின் வருகையுடனேயே மலையக இலக்கியத்தில் ஓர் புத்துணர்ச்சியும், இலக்கிய விழிப்புணர்வும் ஏற்பட்டது எனலாம். கே. கணேஷ் கண்டியை அடுத்துள்ள அம்பிட்டிய என்ற இடத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பக் கல்வியை சிங்கள மொழியில் கற்றாலும் தாயாரின் அரவணைப்பில் தமிழ்மொழியைக் கற்றவர். இடைநிலைக் கல்வியை ஆங்கில மொழி மூலமும், உயர் கல்வியை தமிழகம் சென்று கற்றுக் கொண்டார். தமிழ்நாட்டின் பிரபல

சஞ்சிகையான 'ஆனந்த போதினி'யில் எழுதிய 'அறம்செய விரும்பு' என்ற சிறுவர் கட்டுரையுடன் எழுத்துலகில் பிரவேசம் செய்தார். அவரது எழுத்து முயற்சிகளில் மிக முக்கியமானது சிறந்த பிறநாட்டு இலக்கியங்களை தமிழில் மொழிபெயர்த்தலாகும். சொந்த ஆக்கங்களாக சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள் எனப் பல துறைகளில் பணி செய்தவர்.

இவரது எழுத்துக்களின் பொதுவான பண்புகள் :

இவர் ஒரு முற்போக்கு எழுத்தாளர். இதனால் மொழிபெயர்ப்புக்காக தேர்ந்தெடுத்த நூல்களில் மார்க்சியப் பார்வை பெற்றவைகளே அதிகமானது. துன்பங்கள், துயரங்கள் மனித வாழ்வில் ஏற்படலாம். சமுதாயமும் விடுதலையுமே இறுதி முடிவு என்ற கொள்கைப் பற்றுடையவர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் துயரப் பெருமூச்சுக்கள், அவலங்கள் போன்ற உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவன.

மொழிபெயர்ப்பாளராக :

முல்க்ராஜ் ஆனந்த் எழுதிய 'தீண்டாதான்' என்ற நாவல் அவர் மொழிபெயர்த்த ஒரே நாவலாகும். இந்தியாவிற்கு விடுதலை கிடைத்தாலும் ஹரிஜனங்கள் மக்களாக மதிக்கப்படவில்லை என்பதை வெளிக்கொணருவதே மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகும். தலித் இலக்கியத்தின் முதல் நாவலாக வெளிவந்ததே இந் நாவலாகும். ஐந்து குறு நாவல்களும் இவரால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. அஜந்தா, அந்தகானம், கூனற் பிறை என்பன அவற்றுட் சிலவாகும். இவரது மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதைகள் குங்குமப்பூ, போர்க்குரல், சீன எழுத்தாளர் லாகன் சிறுகதைத் தொகுப்பு, மூங்கிற் பள்ளம் (வியட்நாம் சிறுகதைகள்) என நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன.

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் :

மனுக்குல விடுதலை பற்றிய உணர்வுகளை சித்தரிக்கும் கவிதைகளையே அவர் மொழிபெயர்த்தார். ஹோசிமின் சிறைக் குறிப்புக்கள், பஸ்கேரியக் கவிதைகள், பாரதி பக்தன் பார்பரா கவிதைகள் என ஏழு தொகுதிகள் அவரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் சில மொழிபெயர்ப்புக்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

உ - ம் : மகிழ்ச்சிமிகு குழந்தைகள், விகாணும் நத்தையும்

சொந்த ஆக்கங்கள் :

சிறுகதை ஆசிரியராக :

சொந்த ஆக்கமாக ஏழு சிறுகதைகளை மட்டுமே எழுதியுள்ளார். ஆசாபாசம் என்ற கதை மணிக்கொடியிலும், சட்டமும் சந்தர்ப்பமும், யுகம் என்ற சஞ்சிகையிலும் ஆகஸ்ட் தியாகி என்ற சிறுகதை வீரகேசரியிலும் வெளிவந்தன.

வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் தானும் ஈடுபட்ட அனுபவத்தை 'ஹார்பரிலே தொழிலாளி' என்ற கவிதையினூடாக வெளியிட்டார். உழவன் வாழ்க்கை, தேவியின் நாமம் தினம் வாழ்க போன்ற கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். அசோகமாலா என்பது அவர் எழுதிய நெடும்பா சஞ்சிகைக்கு சாட்டையடியாக அமைந்தது.

சிறந்த பத்திரிகையாளராக :

தமிழகத்தில் வெளிவந்த பத்திரிகைகளான நவசக்தி, நேசமாணி போன்ற பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியவர். பாரதி இதழ் அவரது சொந்த முயற்சியாகும். வீரகேசரி பத்திரிகையில் துணை ஆசிரியராகவும் பணி புரிந்தவர். சுதந்திரன் செய்தி ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டவர். இவரது இலக்கியப் பணி ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் விதந்துரைக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

வி. கனகசபைப்பிள்ளை

மல்லாகம் வீரகத்தி விசுவநாதப்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வராவர். சென்னை அரசாங்க கல்லூரியில் கல்விகற்று இளவயதிலேயே பீ.ஏ பரீட்சையிலும், பி.எல் பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தவர். சிலகாலம் வழக்கறிஞராக பணியாற்றிய போதும் வாழ்நாள் முழுவதும் சென்னை அரசாங்க அஞ்சற்றுறையில் உயரதிகாரியாக பணிபுரிந்தவர்.

தமிழ் வரலாற்றின் தொன்மைக்கு அழைத்துச் செல்லும் அறிஞர்களில் இவரும் ஒருவராவர். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் அதிகம் ஆர்வம் கொண்டு இவர் எழுதிய “ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்” என்ற நூல் பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்விற்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. இவரது தமிழ்ப்பணி பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுடன் பன்முகத் தன்மை கொண்டது.

பதிப்புப் பணிகளுக்கு உதவியமை :

அச்ச வாகனம் ஏறாத நூல்களை தேடிப் பெறுவதிலேயே இவரது ஆர்வம் காணப்பட்டது. தான் தேடிப் பெற்றிருந்த ஏட்டுப் பிரதிகளை சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களுக்கு கொடுத்து உதவினார். கலித்தொகை, சூளாமணி போன்ற நூல்களை தாமோதரம்பிள்ளை பதித்து வெளியிட பேருதவி புரிந்தவர். இதனை சூளாமணி பதிப்புரையில் தாமோதரம்பிள்ளை கூறியுள்ளார். உ.வே.சாமிநாத ஐயர் பத்துப் பாட்டினை பரிசோதனை செய்தபோது அவருக்கும் ஏடுகளைக் கொடுத்து உதவியவர். இதனை உ.வே.சாமிநாத ஐயர் சிலப்பதிகாரப் பதிப்பில் கூறியுள்ளார். பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, இவரைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது “கனகசபை போன்ற விரிந்த மனப்பான்மை தமிழ் அறிஞர்களுக்கு அமைந்திருக்குமாயின் எத்தனையோ அரிய பழந்தமிழ் நூல்களை நாம் இன்று இழந்திருக்க மாட்டோம்” என்று கூறுவது சிந்திக்கத்தக்கது.

தமிழரின் தனித்துவமான பண்பாட்டை வெளிக் கொணர்ந்தமை :

சங்க இலக்கியங்கள் முழுமையாக வெளிவருவதற்கு முன்னரே தமிழரின் பண்பாட்டின் சிறப்பினை வரலாற்று நோக்கில் விவரிக்கும் வகையில் மதராஸ் றிவியு என்ற பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரைகளே

பின்னர் நூல் வடிவம் பெற்றது. தமிழரின் மகோன்னத காலம் கிறிஸ்தாப்தத்தின் முதலாவது நூற்றாண்டு எனக்கூறி தமிழர் பண்பாடு தனித்துவமானது என நிறுவ முற்பட்டவர். தமிழ் கவிஞர்களும் கவிதைகளும் என்ற பகுதியில் சங்கப்புலவர் பற்றிய பல செய்திகளை தொகுத்து தருகின்றார். இவை புலவர் வரலாற்றை எழுதுவதற்கு ஆரம்ப முயற்சிகளாக அமைந்தன. சமுதாயப் பதிவை வெளிப்படுத்துவதும் அவர் நோக்கமாக இருந்தது. பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தமிழர் சால்பு என்ற நூலில் தமிழர் பண்பாட்டுக் கோலங்களை வெளியிடுவதற்கும் இவரது நூல் வழிகாட்டியது எனலாம்.

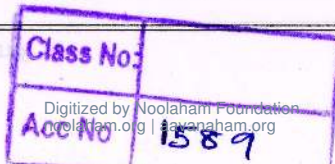
பண்டைத் தமிழர் பற்றியன்று சோழர் வரலாறு பற்றியும் ஆய்வு செய்துள்ளார். இந்தியன் அன்ரிகுவரி என்ற சஞ்சிகையில் 'தமிழ் வரலாற்று மூலங்கள்' என்ற தலைப்பிலே மூன்று நூல்களையும் கல்வெட்டு ஒன்றினையும் மொழிபெயர்த்திருந்தார். செந்தமிழ் என்ற சஞ்சிகையில் சோழச் சக்கரவர்த்திகள் என்ற தொடரில் கட்டுரைகள் எழுதியிருந்தார். பிள்ளையவர்களின் ஒப்பியல் ஆய்வு தனிநாயகம் அடிகளார், பேராசிரியர் கைலாசபதி போன்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டியது எனலாம்.

தமிழ் மக்களது பண்டை நாகரிகச் சிறப்பை முதன்முதலாகப் புலப்படுத்தி, தமிழ் இலக்கியப் பெருமைகளை தெளிவாக விளக்கி, தமிழ் பெருநூல்களை தேடித்திரட்டி உதவி, தமிழ் ஆய்வையே தனது பொழுது போக்காக கொண்டு தமிழ் அன்னைக்கு ஊன்றுகோலாக விளங்கியவர் எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. செல்வநாயகம். வி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, யாழ்ப்பாணம், 1956
2. செல்வநாயகம். வி, தமிழ் உரைநடை வரலாறு, யாழ்ப்பாணம், 1959
3. பாலசுப்பிரமணியம். சி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.
4. முனைவர் ஸ்ரீகுமார். எஸ், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.
5. வரதராஜன். மு, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாஹித்திய அக்காடமி, புதுடெல்கி (எட்டாம் பதிப்பு)
6. வையாபுரிப்பிள்ளை. ச, காவிய காலம். சென்னை.
7. தில்லைநாதன். சி, சோழர் கால அரசவை இலக்கியம், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
8. தில்லைநாதன். சி, இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை.
9. வேலுப்பிள்ளை. ஆ, தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காலமும் கருத்தும், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, 1969.
10. துரை மனோகரன், பார்வையும் பதிவும், தென்றல் பப்ளிகேஷன், கொழும்பு - 6.
11. துரை மனோகரன், இலங்கைத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி, கலைவாணி புத்தக நிலையம், கண்டி.
12. சிவலிங்கராசா. எஸ், ஈழத்து இலக்கிய செல்நெறி, தனலக்குமி புத்தகசாலை, திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.
13. நடராசா. கா. செ, ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்.
14. கைலாசபதி. க, ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், மக்கள் வெளியீடு. சென்னை.
15. பூலோகசிங்கம். பொ, தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்து அறிஞரின் பெரு முயற்சிகள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
16. கணபதிப்பிள்ளை. சி, இலக்கிய வழி, பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச் சபை, உரும்பிராய்.
17. நான்காவது அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு நினைவுமலர்.

1589

கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா

திரு. கிருஷ்ணபிள்ளை நடராசா யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வடமராட்சிப் பகுதியில் ஐந்து தசாந்தங்களாக உயர்தர வகுப்பில் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்து வரும் முத்த நரிமுரசிப்பராவார். நெருக்கடி மிகுந்த காலகட்டத்தில் நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியில் அதிபராகவும் கடமையாற்றி இரு கல்லூரிகளினதும் பல்துறை பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றி சமூகத்தில் பலராலும் பாரமட்டப் பெற்றவர். ஐந்து வருடங்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பின் கல்வி இயோக மாணவர்களுக்கும் கல்வியில் முதுமாணி மாணவர்களுக்கும் கல்வி திருவாகம் தொடர்பான வருகை விரிவுரையாளராகவும் பணிபுரிந்தவர். நிறைந்த இலக்கண இலக்கியப் புலமை கொண்ட இவரது முயற்சியினால் பல பாடநூல்கள் வெளிவந்தன.

- * கைகேயி சூழ்வினைப் படலம் - உரை விளக்கம்
- * கங்கை காண் படலம் / சுகபடலம் - உரை விளக்கம்
- * தோந்த செய்யுள் - உரை விளக்கம்
- * திருக்குறள் - அங்கவியல் - உரை விளக்கம்
- * இலக்கண வினா விடை
- * தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (வினா விடை வடிவில்)
- * திருக்குறள் - அரசியல்
- * தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம் (செய்யுளும் உரை நடையும்)

அவரது அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக தற்போது இந்நூல் (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு) வெளிவருகின்றது.

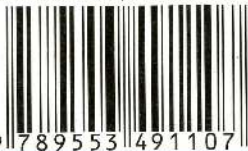
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை

202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

தொடர்பு எண் : 011 2422321, 0112435713

மின்னஞ்சல் : Poobalasingham202@gmail.com

ISBN-978-955-3491-10-7

Rs. 550.00